

11. பிரம்மஜ்ஞானத்தை உணர்பெண்ணுவதாகிய
பிரயுத்தத்தை யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது 30-31
வா ஆதிவயாதிகளைப் போக்கும் உபாயத்தை
யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறியது 32-33
அகங்காரத்தை ஆதமாஒன்றாலேயே வெல்லவேண்டு
மெனபது 33
113 வாஸுதேவா ஆசை வெல்லற்கரிதெனபதையும் அதனை
வெல்லுமுபாயத்தையும் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசித்தது 33-35
பற்று ஸம்ஸாரத்துக்கும் பற்றின்மை மோக்ஷத்துக்கும்
காரணமெனபது 33-34
114 வியாஸாமுதலியோரா யுதிஷ்டிரரைத் தேற்றிப்போனது 35-36
யுதிஷ்டிரா பீஷமாமுதலியோருக்கு அபரகாரியங்களைச்
செய்து ஹஸ்திஞபுரம் வந்தது 36-37
115 யுதிஷ்டிரா ஆளுகையில் ஜனங்கள் மிக்க நன்மை
அடைந்தது 37-39
116 வாஸுதேவரும் அரஜுனனும் விளையாடியது 40
வாஸுதேவா, ஊருக்குப்போக யுதிஷ்டிரரிடம் அனுமதி
கேட்கும்படி அரஜுனனுக்குச் சொல்லியது 41-42

அநுகீதாபாவம்

- 117 அரஜுனன் கீதையை மறுபடியும் உபதேசிக்கும்படி
வாஸுதேவரைக் கேட்டது 43
வாஸுதேவா வித்தகாசுரப் ஸம்வாதத்தை அரஜுன
னுக்குச் சொல்லத் தொடங்கியது 44
வித்தகா பிறப்பிறப்புகளில் உழன்று வித்தமாராகத்ததை
அடைந்தது 45-46
118 பிராணிகளின் பிறப்பிறப்பு முதலியன 47-50
119 ஜீவன் காப்பத்தை அடைவது முதலியன 50-53
ஸாதுகர்களின் விரதங்கள் 51
ஸாதுகர்களின் செயலே ஸதாசாரமெனபது 51
20 எப்படி எப்படி இருப்பவா முகத்தொனபது 53-54
யோகமுறையும் பயனும் 54-56
ஆதமதாசனமுறை முதலியன 57-59
21-35 பிரம்மமண தம்பதிகளின் ஸம்பாஷணை 59-93
22 பிரம்மஸவரூப முதலியன 60-62
23 இந்திரியங்கள், குணங்கள், ஸ்ரீகரு, மனம் இவற்றின்
தன்மையும் பத்து ஹோதாக்களின் ஸ்வரமும் 62-65
இந்திரியங்களின் குணமுதலியன 65-66

சு

வி ஷ்டய ஷ்டி சி ண க.

அத்யாயம்

மனததுக்குழ இந்நிரியுங்களுக்கும் ஸமவாதம்	
24 பிராணவாயுகளின் விவாதமும் பிரமமதேவரின	
25 தேவமதருக்கும் நாரதருக்கும் படைப்புமுதலியவற்	
பற்றிய ஸம்பாஷணை	
26 செய்பவன், செய்கை, யோகமாகமுதலியன	73
27 பரமாதமா ஒருவரே எனபது	74
பிரமமதேவா ஒரே சொல்லால் பிரமமத்தை உபதேசித்த	
தும், தேவா முதலியோர் தமதம் அறிவுக்குத்தக்கபடி	
கிரகித்ததும்	74-75
காமசாரியும் பிரமமசாரியும்	75
28 விததையையும் பிரமமததையும் வனமாகச் சொல்லியது	76-79
29 யாகததில் செய்யும் ஹிமலை தோஷமாகாதென்பதைப்	
பற்றி ஓர் யதிகளும் அதவாயுக்களும் நடந்த ஸம்பாஷணை	80-81
30 கொலை கூடாதென்பதை விளக்கும் பரகராமா கதை	82-86
31 அலாககணுக்கும் மனமுதலியவற்றுக்கும் நடந்த ஸம்	
பாஷணை	84-86
32 உலோபம் கொடிதென்னும் விஷயத்தில் அம்பர்ஷன்	
பாடிய காதைகள்	87-88
33 மமதையை விடுவதைப்பற்றிப் பிராமண்ணுக்கும் ஜனக	
னுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை	88-90
34 பிராமமணா தம்மஹிமையை மனைவிக்ஞ்ச சொல்லியது	91
35 பிரமமஜ்ஞானம் பிரமமஸவரூபமுதலியன	92-93
36 பிராமமண்ணும் பிராமமணியும் சேதரஜ்ஞனும் யார்	
யார் எனபது	93
36-51 குரு ஷ்டய ஸமவாதம்	93-143
பரபரமஸவரூபமும் அதனை அடையும் வழியும்	94-95
ரிஷிகளுக்கும் பிரமமதேவருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை	96-142
ஸத்யமே பிரமமமென்பது	96
பிரமமமே எல்லாமாகிறதென்பது	96
37 தமோருணத்தின் காரியங்கள்	99 --100
தாமஸங்கள் தாழ்வதும் உயாவதும்	100-101
38 ரஜோருணத்தின் காரியங்கள்	102-103
39 ஸதவருணத்தின் காரியங்கள்	104-105
40 முகருணங்களின் லக்ஷணமுதலியன	105-107
41 மஹத்ததவம் அஹங்காரமுதலியன	107-109
42 அஹங்காரத்திலிருந்து பூதமுதலியன படைக்கப்படுவது	109-110
அதயாத்மவிதி	111-112
மோக்ஷத்தை அடையுமுறை முதலியன	113-115

	பக்தம்.
யார அரசு எனபது முதலியன	115-116
து எது லக்ஷணமெனபது	116-117
முதலியனவும் அவற்றிலுள்ள தேவதைகளும்	117-118
யப்படும விஷயங்களும்	118
தரஜஞனே மேலானவெனபது	119-120
44 எது எதற்கு எது எது ஆதி எனபது	120
ஞானமே அழியாததெனபது	121-122
45 சரீரத்தைக் காலசகரமாக உருவகப்படுத்தியது	122-123
இலலறத்தின் சிறப்பு முதலியன	128-128
46 பிரமமசாய வானபரஸ்தங்களின் சிறப்பு முதலியன	128-130
47 துறவும் அறிவும் தவமும் மோக்ஷஸாதனமெனபது	130-131
48 யோகிகளின் வகையும் மோக்ஷத்துக்குரிய விஷயங்களும்	132-133
49 ரிஷிகள ஸந்தேகங்களைப் பிரமமதேவரிடம் கேட்டது	134-138
50 ஞானமே மோக்ஷஸாதனமெனபதும், தேவதரஜே தரஜஞ ஸம்பந்தமும், பஞ்சபூதங்களின் குணமுதலியவையும்	139-140
51 லயமுறையும் தவமே சுத்கிருக காரணம் எனபதும்	140-141
தவம் தியானயோக முதலியவற்றின் சிறப்பு	141-142
ஆதமஜஞானியின் பெருமைமுதலியன	142
குருசிஷ்யா யாரயாரெனபது	142
அருகிதை கீதையே எனபது	143
வாஸுதேவா துவாரகைசெல்ல விரும்பியதும், அாஜு னன தாமபுதாரிடம் அனுமதிபெற்றுச் செவ்வலா மென்றதும்	144-145
52 ஹஸதினாபுரம் செல்லுகையில் அாஜு னன வாஸுதேவ ரைப் புகழ்ந்தது	145-146
கிருஷ்ணாஜு னா திருதராஷ்டிரன் முதலியோரைக்கண்டது	146-148
வாஸுதேவா புதிஷ்டிரரிடம் அனுமதிபெற்று ஸுபதரை யுடன் துவாரகை சென்றது	149-150
53 உதங்கா கௌரவரழிந்ததற்காக மாதவரைச் சபிப்பதாகச் சொல்லியது	150
வாஸுதேவா உண்மையை உதங்கருக்குச் சொல்லத் தொடங்கியது	150-152
54 வாஸுதேவா தமமகிமையை உதங்கருக்குச் சொல்லித் தமசொல்லிக கேளாமையால் துரியோதனத்தியா அழிந் தன ரென்றது	151
தாமம பகவானுடைய குமாரனெனபது	153-154
55 கோவிந்தா உதங்கருக்கு விஸ்வரூபவாக்ஷ்டினதும், உதங் கா கோவிந்தரைத் துதித்ததும்	

அத்யாயம்

- வாஸுதேவா, வேணடின இடத்தில் ஜலம்
படி உதங்கருக்கு வரங்கொடுத்தது
இந்திரன் சண்டாளவேஷத்தோடு உதங்கருக்கு அ
கொணாரத்தும், அவா பெற்றமறுத்ததும்
வாஸுதேவா மறுபடியும் வேணடினவிடத்தில் ஜலம்
கிடைக்கும்படி உதங்கருக்கு வரங்கொடுத்தது 156
உதங்கமேகங்கள் பூலேநிலங்களில் பொழிவது 156
56 உதங்கரின் குருபக்தி 156-157
உதங்கா முதுமைகண்டு அழுத்தும், கண்ணீரோடு
கௌதமபுத்ரியின் கைகள் எரிந்து பூமியில் விழுந்ததும் 157
கௌதமா தமதுபெண்ணை உதங்கருக்குக் கொடுக்க நிச்ச
யித்தது 158
அஹலையை குண்டலங்கேட்டதும், அதற்காக உதங்கா
ஸௌதாஸனிடம் சென்றதும் 159
57 ஸௌதாஸன் உதங்கரைத் தின்பதாகச் சொல்லியதும்,
உதங்கா குருதட்சிணை கொடுத்துவருவதாகச் சொல்லிக்
குண்டலங்களை யாசித்ததும் 160-161
உதங்கா குண்டலங்களைக் கேட்டதும், மதயந்தி அவற்றின்
மகிமையைக்கூறி அரசனடையாளம் வேண்டுமென்ற
தும் 161-162
58 உதங்கா அடையாளம் பெற்றுவந்து குண்டலங்களை வாகு
கிச சென்றதும், அவற்றை நாகன் கொண்டிபோனதும் 162-163
உதங்கா புற்றைத்தோண்டியதும், இந்திரன் உதங்கா
கைத்தடியில் வஜரத்தைப் பிரவேசிக்கச் செய்ததும் 164
உதங்கா நாகலோகரு சென்றதும், அகநி குண்டலம்
பெற உபாயம் சொல்லியதும் 165
உதங்கா ஊதத்தீ உண்டானதும், நாகங்கள் குண்டலங்
களைக் கொடுக்க உதங்கா பெற்றுவந்து அஹலையை
யிடம் கொடுத்ததும் 165-166
59 கோவிந்தா ரைவதகம் சென்று விளையாடுகளைக்
கண்டது 167-168
வாஸுதேவா, துவாரகைசென்று பெற்றேரே வணங்கியது 168
60 கோவிந்தா பாரதபுத்ததை வஸுதேவா முதலியோ
ருக்குச் சொல்லியது 169-171
61 ஸுபதரை தூண்ட வாஸுதேவா அபிமனயுவதத்தைச்
சொல்லியது 173-175
62 வஸுதேவா முதலியோர் அபிமனயுவுக்கு ஸாராத்ரு
செய்தது 175

தரைமுதலியோரைத் தேற்றி யுதிஷ்டி மேதரு செயயக கட்டளையிட்டது	176
மீனமுதலியவர்களுடன் ஆலோசித்துப் கொணாதற்காக இமயமலைக்குப் புறப்பட்டது	177-179
பாரா இமயமலையென்று உபவாஸமுதலியன செய்து இரவு தங்கியது	180-181
ஜனங்கா இமயமலையில் இருப்பிடம் அமைத்தது	180
65 யுதிஷ்டிரா மஹேஸ்வரருக்குப் பலிபோட்டு நிதிமுதலிய வற்றைக் கொண்டதது	181-183
66 கோவிந்தா ஸுபதரை முதலியவருடன் ஹஸ்தினாபுரம் வந்தது	183
பரிசுதித்து மரித்துப் பிறந்ததும், குரதி பரிசுதித்தைப் பிழைப்பிக்குமபடி கோவிந்தரை வேண்டினதும்	184-185
67 ஸுபதரை பரிசுதித்தைப் பிழைப்பிக்குமபடி கோவிந்தரை வேண்டியது	185-187
68 கோவிந்தா உத்தரையின் பரஸவ அறையில் நுழைந்தது பரஸவ அறையின் வாணனை	187-188
உத்தரை புலம்பிக் குழந்தையைப் பிழைப்பிக்குமபடி கோவிந்தரை வேண்டியது	187-188
69 உத்தரை மறுபடியும் புலம்பியது	188-189
கோவிந்தா பிரமமாஸ்திரத்தை உபஸம்ஹாரம் செய்தது	190
கோவிந்தா சபதம் செய்து குழந்தையைக் காலால் தடவிப் பிழைப்பித்தது	191
70 பிரமமாஸ்திரம் பிரமமாவிடம் சென்றது	191
கோவிந்தா குழந்தைக்குப் பரிசுதித்தென்று பெயரிட்டது	192
யுதிஷ்டிரா முதலியோர் பொறசுமைக்குடன் வந்ததும், கோவிந்தா முதலியோர் வரவேற்கச் சென்றதும்	192-193
71 கோவிந்தாமுதலியோர் யுதிஷ்டிராமுதலியோரை வர வேற்றது	194-195
வியாஸா அஸ்வமேதரு செய்யும்படி யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது	195
யுதிஷ்டிரா கோவிந்தரை யாக்குசெய்யச் சொல்லியதும், அவா மறுத்து யுதிஷ்டிரரையே செய்யச்சொல்லியதும்	195-196
72 வியாஸா யாக்குதிரையைத் திரியவிடச் சொல்லியதும், யுதிஷ்டிரா அாஜுனனைக் குதிரையைக்காக்க ஏவியதும்	196-198
யுதிஷ்டிரா மறற்ப பாண்டவர்களை மறற்பேலையில் ஏவியது	198
73 நிதவிக்குக்கள் யுதிஷ்டிரருக்குத் தீக்கை செயலித்தது	198
வியாஸா குதிரையைத் திரியவிட்டதும், அாஜுனன் பின்	198

- பனமுதலியோரை வென்று காந்தார
சகுனியினமகளை வென்றதும், சகுனியின
வ வேண்ட அாஜுன்ன அவனை விட்டதும் 227-228
- 86 யுதிஷ்டிரா கட்டளைப்படி பீமன யாகசாலையமைத்துப்
பிராமமணர்களுக்கு அன்னமளித்தது 228-230
- 87 கோவிந்தா பலராமா முதலியவருடன் யுதிஷ்டிராரிடம்
வந்தது 230-233
- அரசர்களுக்கு மரியாதையெய்யவேண்டுமென்றும், பப்ரு
வாஹனனைக் கௌரவிகவேண்டுமென்றும் அாஜு
ன்ன சொல்லியனுப்பியதைக் கோவிந்தா யுதிஷ்டிராருக்
குச் சொல்லியது 234
- 88 யுதிஷ்டிரா அாஜுன்னுக்கு அதிக அலைச்சல்வரக் கார
ணம் கேட்டதும், கோவிந்தா விடைகூறியதும் 235
- அாஜுன்ன குதிரையுடன்வந்ததும், ஜனங்கள் அவனைத்
துதித்ததும் 236-237
- 89 பப்ருவாஹன தாயமாருடன் யாகததுக்குவந்ததும்,
யுதிஷ்டிரா தியா கௌரவித்ததும் 237
- யுதிஷ்டிரா வியாஸாகட்டளைப்படி யாகத் தொடங்கியது 238-239
- பலவகை யூபங்களும் சயனங்களும் 239-240
- 90 யுதிஷ்டிரா யாகத்தைமுடித்துத் தக்ஷிணகொடுத்தது 240-241
- மிஞ்சின தனத்தை ஸகலஜாதியாரும் அடைந்தது 242-244
- யுதிஷ்டிரா அரசர்களுக்கு மரியாதையெய்தனுப்பியது 244
- யுதிஷ்டிரா வேளவிழுந்தது நகரம்சென்றது 245
- 91-92 ஒரு கீரி வந்து யாகத்தைநிந்தித்தது ஒருபடிமாவின்
தானத்தைப் புகழ்ந்தது 246
- கீரி உஞ்சுவருத்திப் பிராமமணரின் கதையைச் சொல்லி
மறைந்தது 247-255
- உஞ்சுவருத்திப் பிராமமணர் மாவைப்புகிக்கக் கருதியதும்,
அதித்திப் பிராமமணர் வந்ததும் 248
- உஞ்சுவருத்திப் பிராமமணர் தமது காற்படிமாவைக் கொடுத்த
தும், அதித்தி பசித்தனியாதிருந்ததும் 249
- பிராமமணர்மனைவி தனமாவையும் அதித்திக்குக்கொடுக்கச்
சொல்லியதும், அவர் மறுத்ததும் 249
- மனைவியால் காக்கப்பட்டவனும் மனைவியைக் காவாதவ
னும் கெட்டகதி அடைவரென்பது 249-250
- ஸ்திரீகளுக்குக் கணவனை தெய்வமென்பது 250
- பிதாவைப் புதரன் காப்பாற்றவேண்டுமென்பது 250
- பிராமமணர் புதரன் மாவையும் அதித்திக்குக் கொடுத்ததும்,
அவர் அதிலும் திருப்தியடையாதிருந்ததும் 251

அத்யாயம்

அறம்பொருளினபங்களும் மூன்று அகர	
பெளதர பரபௌதராகளும் ஸவாகக கர	
பது	
பெண்களுக்கு மரமனா பூஜயரோனபது	
பிராமமணா மருமகளமாவையும் அநிதிகருக கொடுத்தது	252-254
அகிதியாகிய தாமம மாவின் தானத்தைப் புகழ்ந்தது	253
பசியின் கொடுமை	253-254
தானத்தின் சிறப்பு	254
பிராமமணா மனைவி முதலியவருடன் ஸவாககஞ்சென்றது	255
கீரி பாதி பொன்னுனைதக்கூறி மறைந்தது	256-257
93 இரத்திரன யாகஞ்செய்தது	257
பசுதகளைக்கொண்டு யாகஞ்செய்யலாகாதெனபது	
ரிஷிகள் பசுவியத்தில ஸந்தேகமகேடக வஸு எனனும்	257-258
அரசன தவறுகச்சொல்லிப் பாதாளஞ்சென்றது	258-259
மெய் கொடை தவறுகள் ஸவாககஸாதனமெனபது	
94 கொல்லாமலே தியானமதானமுதலியவற்றால் யாகபலன்	
கிடைக்குமெனபதைவிளக்கும் அகஸ்தியா யாகமசெய்த	259-262
கதை	
இரத்திரன மழைபெயலியாமலிருந்ததும், அகஸ்தியா,	260-261
'நானே இரத்திரனவேன' எனறதும்	
இரத்திரன மழைபெயலித்ததும், அகஸ்தியாயாகம் நிறை	262
வேறியதும்	
95 கோபம் கீரியாகி ஜமதகரி வைத்த பாலக குமத்தது	262
ஜமதகரி கோபத்தை வென்றது	262
கோபம் சாபத்தால் கீரியானதும், தாமத்தைநிரத்தது	
விடுதல் பெற்றதும்	268

வைஷ்ணவதீமபர்வம்

96 யுதிஷ்டிரா வைஷ்ணவதாமத்தைச் சொல்லும்படி வாஸு	
தேவரைக கேட்டது	264-265
கோவிந்தா வைஷ்ணவதாமம் சொல்லத்தொடங்கியது	266-270
97 பிராமமணதாமம்	270-271
கூத்த ரியதாமம்	271
வைஸ்யதாமம்	271-272
குதாதாமம்	272
புண்பாவங்களுள் மிகுந்தது குறைந்ததை அழிகமும்	
எனபது	272-273
புண்பாவங்கள் மறைக்க விரும்புமெனபதும், சொல்லக	
குறைபு மெனபது	273
98 வீணஜனமங்கள் பதினான்கு	274

மபததைநது	274-276
புருப்பவா	276
து கொடுக்கும் தானத்தின் பயனை எவ்வெப	
து அனுபவிப்பபெனபது	276-277
கத தானங்கள்	277
எந்த எந்த தானத்தை யா யா அனுபவிப்பபெனபது	277
தானங்களின் பயனும், கொடுத்தவன் அடையும் கதியும்	278
முன்று கதிகள்	278
அந்தணாபெருமை	278-281
யா யாரை அவமதிக்கலாகாதெனயது	279
99 பீஜே தரங்களின் சுத்தாகதங்கள்	282-283
காயதரியின் மஹிமை	283-285
பிராமமணமஹிமையும், பிராமமணநிந்தையால் வரும	
-திமையும்	285-287
100 'மனிதலோகத்திலிருந்து யமபுரம் இததனை தூரமென்பது	288
மனிதர்கள் இறந்து செல்லும் இடம், வழி, முறை முதலி	
யன	288-297
101 தண்ணீர் கொடுப்பதன் பயன்	298
ஜலம், தாகம் தீரப்பதோடு உணவுமாருமென்பது	298
அன்னதான மஹிமை	299-304
அதிதி பூஜையின் பயன் முதலியன	301-304
அபயாகதன் அதிதி இவர்களின் லக்ஷணம்	302
102 பூமிதான மஹிமை	304-308
கோகாணத்தின் அளவு	306
கன்னிகாதான மஹிமை	308
பொன் வெள்ளி முதலியவைகளின் தானபலன்	308-309
திலதான மஹிமை	309-310
கோதான பலன்	310
தானபாதாரும் தாண்டிவிப்போரும்	310-311
103 விருஷபதான மஹிமை	312-313
வீடுமுதலிய பலவகைத் தானங்களின் பலன்	313-318
-கோயில கட்டுதல் விளக்குகைத்தல் அக்ரிபூஜை முதலிய	
வற்றின் பலன்	315-318
உபவாஸம் வீரதம் இவற்றின் பலன் முதலியன	318-322
104 மர்ணத்தாக்கு அஞ்சுவாரும் அஞ்சாதவரும்	322
பஞ்சயஜ்ஞ முதலியன	322-323
ஸநானம் செய்யும் முறை	323-325
ஸந்தியாவரதன் முதலியன	325-328
பூஜைக்குத்தக்கவையும் தகாதவையுமான மலர்கள்	328-329

- கவளை புஜிகுமமுறையும் அதன் பய 379-383
- புருவேளை புஜிப்பதின பயன 383-384
- சூசியின் விவரணம் 384
- மாதமும் துவாதசிரதமும் புஜிககவேணடிய 385-386
- மூத்தியும் பயனும் 386-387
- புதிஷ்டிரா கோவிந்தரைத் துதித்தது 387
- ஏகாதசி விரதம், துவாதசியில் திருமாலபூஜை இவற்றின் பயன 387
- 115 விஷ்ணுவமுதலிய புண்யகாலங்களும், அவற்றில் தானங்கள் 388-390
- ஆரம்பம் திருமாலின் ஸ்வரூபமென்பது 390
- எதுஎது தீர்த்தமென்பதும் பொறுமைபும் 390-391
- பாவத்தைப் போக்கக்கூடிய காரணங்கள் 391-393
- 116 பிராமமணா அக்ஷரேந்திரமுதலியன செய்தும் பயன 393-394
- பெருமையும், சூதா சிறுதாமங்களாலும் பயன பெறுவதும் 394
- ஜநதுவகைச் சுத்தி 394
- யாராயா விருஷலா எனபது 395
- அபவிதாரும் அமேதயரும் 396
- 117 அரம்பம் மும்மூர்த்தி ஸ்வரூபமென்பது 397
- யாராயா பிராமமணராயப் பிறந்தும் சூதாராவென்பது 398
- 118 தேசாந்தரத்தில் மரித்தவரின் ஸமஸ்காரம் 398-399
- எதுஎது தீர்த்தமென்பது 399-401
- சூதா காமமுதலியன 401
- வைஷ்ணவதாம் படனபலன 401
- கிருஷ்ணா துவாரகைசென்றதும், பாண்டவர்கள் ஜனாரத 402-403
- கனகைத் தியானம் செய்ததும், தானங்கள் செய்ததும்

II. ஆஸா மவாஸிக பாவம்.

ஆஸா மவாஸிக பாவம்

1. கடவுள் வாழ்த்து 1
- புதிஷ்டிரா பதினாறுவருஷம் திருதாராஷ்டிரான அனு 1-2
- மதிப்படி நாடாண்டது 2-3
- சூர்திமுதலியோர் காரதாரியிடம் மரியாதையாயிருந்தது 2-3
- பீமனதவிர மற்றையோர் திருதாராஷ்டிரானுக்கு இஷ்டமான பொருளைக்கொடுத்தது 2-3
- பீமன், சூதாடுகையில்வந்த அவமானத்தை மற்றவர்கள் 3
- விருந்தது

கீழ்

விஷயங்கள்

அத்யாயம்

- 2 யுதிஷ்டிரா தம்பிமாருடன் கூடி தருதராஷ்டிர
வித்தது
திருதராஷ்டிரானும் காரதாரியும் தாமபுதராத்
மிகக் பிரியமாயிருந்தது
பீமன் அதிருபதியோடு திருதராஷ்டிரனைப் பின்பற்றியது
3 திருதராஷ்டிரானுக்கும் பீமனுக்கும் ஒருவரைப்பற்றி ஒரு
வருக்குக் கெட்டஎண்ணமுண்டானது 6
பீமன் பலவாறு நிர்த்தித்ததும், திருதராஷ்டிரன் மனம்
வருந்தியதும் 6-7
காரதாரி பீமனது நிரதையை உணர்ந்தும் அவனைச்
சபியாமலிருந்தது 7
திருதராஷ்டிரன் வனஞ்செல்லக் கருதி அதனை அன்பா
களுக்குத் தெரிவித்தது 7-8
திருதராஷ்டிரன் காரதாரியுடன் வனம்செல்ல யுதிஷ்டிர
ரிடம் அனுமதிக்கேட்டது 9
4 யுதிஷ்டிரா அனுமதிக்கொடுக்க மறுத்ததும், திருதராஷ்டிர
ன் அனுமதி கொடுத்தால் சாப்பிடுவேனென்றதும் 10-18
திருதராஷ்டிரன் மயங்கிவிழுந்ததும், யுதிஷ்டிரா தெளி
வித்ததும் 12-18
5 வியாஸா திருதராஷ்டிரனுக்கு அனுமதிக்கொடுக்கும்படி
யுதிஷ்டிராருக்குச்சொல்லிச் சென்றது 14-15
யுதிஷ்டிரா ஸம்மதித்து, திருதராஷ்டிரனைப் புசிக்கச்
சொல்லியது 15
6-8 திருதராஷ்டிரன் புஜித்து யுதிஷ்டிராருக்கு ராஜநீதியை
உபதேசித்தது 16-24
9 திருதராஷ்டிரன் ஜனங்களை அழைப்பித்து வனஞ்செல்ல
அனுமதிக்கேட்டது 25-26
10 திருதராஷ்டிரன் தானும் தூயோதனாதியரும் செயத்
தவறுகளைப் பொறுக்கும்படி ஜனங்களை வேண்டியது 26-27
திருதராஷ்டிரன் யுதிஷ்டிராரை ஜனங்களிடமும் ஜனங்
களை யுதிஷ்டிரரிடமும் ஒப்பித்தது 27
11 திருதராஷ்டிரன் அனுமதிக்கேட்டதும், நகர ஜனங்கள்
ஒரு பிராமணன் முகமாக அனுமதிக்கொடுத்ததும் 28-32
12 திருதராஷ்டிரன் விதூரைப் பொருளுக்காக யுதிஷ்டிர
ரிடம் அனுப்பியதும், விதூரா யுதிஷ்டிரரிடம் போய்த்
தெரிவித்ததும் 32
பீமன் பொருள்கொடுக்க மறுத்ததும், அராஜனன் பீம
னுக்கு ஸமாதானம் சொல்லியதும் 32-33
பீமன் கௌரவாக்களின் தீர்ச்செயல்களைக்கூறியதும், யுதிஷ்டிர
ரா அதட்டினதும் 33-34

- அரஜுனனும் பொருள் கொடுப்ப
ராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியனுப்பியது 34-35
- பொருள்கொடுக்கச் சமத்திததை விதரா
ராஷ்டிரனுக்குத் தெரிவித்தது 35-36
- 15 ராஷ்டிரன் ஸ்ராததரு செய்து அன்னமுதலியவற்
றுல பிராமமணர்களைத் திருப்திபடுத்திவித்தது 37-38
- 16 திருதராஷ்டிரன், அனைவரும் பினதொடரக் காரதாரி
யுடனும் குந்தியுடனும் காட்டுக்குப் புறப்பட்டது 39
- 17 விதாரும் ஸஞ்சயனும் காட்டுக்குச் செல்ல விரும்பியது 40
குந்தியும் காட்டுக்குப் புறப்பட்டதும், பாண்டவர்கள்
தடுத்ததும் 40-42
- 18 குந்தி, வருத்திய பாண்டவர்களைக் காரணங்கூறி ஸமா
தானப் படுத்தியது 43-44
- 19 பாண்டவமுதலியோர் வருத்தத்துடன் திரும்பியது 45-46
திருதராஷ்டிரன்முதலியோர் அன்றிரவு கங்கைக்கரையில்
தங்கியது 46
- 20 திருதராஷ்டிரன் விதாரமுதலானவருடன் குருக்கேதரம்
சென்று, சத்யபாஸரமத்தில் வியாஸர் உபதேசப்படி
கடுதவம் செய்தது 47-48
- 21 நாரதர் முதலியோர் திருதராஷ்டிரனைக் காணவந்தது 48-49
நாரதர் அவ்வளம் ராஜ்ஜியிகளுக்கு ஸவாகம தந்த
தைத் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கூறி அவர்களுக்கும்
வித்தித்தருமென்றது 49-50
நாரதர் திருதராஷ்டிரன் முதலியோருக்கு நல்லகதியைக்
கூறியது 49-50
- 22 சத்யபன் திருதராஷ்டிரனுக்கு என்னகதி வருமென்று
நாரதரைக்கேட்டது 50-51
நாரதர் திருதராஷ்டிரனும் காரதாரியும் மூன்று வருஷத்
துக்குப்பின் குபேரலோகமடைவரென்று இந்நிரன்
சொல்லியதைச் சத்யபனுக்குச் சொல்லியது 51
- 23 புதிஷ்டிரர் முதலியோர் துக்கத்தால் தமதம் வேலைகளை
யும் நன்கு பாராமலிருந்தது 52-53
நகரத்தார் திருதராஷ்டிரன் முதலியோரைப்பற்றிப்
பேசிக்கொண்டது 52
- 24 பாண்டவர்கள் துரௌபதி முதலியவருடனும் நகரமாந்த
ருடனும் குந்தி முதலியோரைக் காண வனம்சென்றது 53-55
- 25 புதிஷ்டிரர் வாகனங்களிலேறிய தம்பியர் முதலியவருடன்
சத்யபாஸரமவனம் வந்தது 55-57

அத்யாயம்

- 26 யுதிஷ்டிரா முதலியோர் ஆஸ்ரமம் வந்ததும்
முரணைச் சந்தித்ததும்
யுதிஷ்டிரா நகரமாந்தரைத் திருதராஷ்டிரனுக்கு
வித்தது
27 தவசிகள கேட்க, ஸஞ்சயன் யுதிஷ்டிரா முதலியோரைக்
காட்டிப் பெயர் முதலியவற்றையும் கூறியது 59-61
28 திருதராஷ்டிரன் யுதிஷ்டிரரை கேட்கும் விசாரித்தது 61-62
யுதிஷ்டிரா திருதராஷ்டிரனை கேட்கும் விசாரித்தது 62-63
யுதிஷ்டிரா விதூரைத்தேடி வணங்கியதும், விதூரா
யோகத்தினால் யுதிஷ்டிரரிடம் பிரவேசித்ததும் 63-64
யுதிஷ்டிரா விதூரா உடம்பைத் தகனம்செய்யக் கருதி
யதும், அசுரீரி விதூருக்கு வைகாத்தனலோகம்
கிடைக்குமென்றதும் 64
யுதிஷ்டிரா விதூரா சென்றதைத் திருதராஷ்டிரனுக்குக்
கூறியது 64
திருதராஷ்டிரன் யுதிஷ்டிரா முதலியோருக்குக் கனி
கிழவருகை கொடுத்தது 64
29 யுதிஷ்டிரா ஆஸ்ரம மண்டலத்தைச் சுற்றிப்பார்த்தது 65-66
யுதிஷ்டிரா தவசிகளுக்குக் கலசம் கிருஷ்ணஜின்முதலி
யன கொடுத்தது 66
சத்யுபன் வியாஸா முதலியோர் திருதராஷ்டிராஸ்ரமம்
வந்தது 66
30 வியாஸா திருதராஷ்டிரனை கேட்கும் விசாரித்து விதூர
ரின உண்மைவடிவ முதலியவற்றைக் கூறியது 67-69
வியாஸா அரியசெயலைக் காட்டுவதாகத் திருதராஷ்டிர
னுக்குச் சொல்லியது 69

பு த் த ரீ ச ன ப ரீ வ ம்

- 31 யுதிஷ்டிரா முதலியவர்கள் எப்படி எவ்வளவு காலம்
வனத்தில் வசித்தனரென்பது 70
திருதராஷ்டிரன் வருத்திப் பேராரிலிறந்தவர்களுக்கு
என்ன கதி என்று வியாஸரைக் கேட்டது 71-72
காந்தாரி, திருதராஷ்டிரன் புத்திரர்களை நேரில் காண
விரும்பியதை வியாஸரிடம் தெரிவித்தது 72-73
வியாஸா ருத்னியின் விருப்பம் என்னவென்று அவனைக்
கேட்டது 73
32 ருத்னி, காண்பிறப்பையும் அவனைத் தான் பாரக்
விரும்பியதையும் வியாஸரிடம் தெரிவித்தது 74-75

- செயல் குற்றமனநெனப்பதைக் காரணமாகக் கூறி அவள்ஸந்தேகத்தைப் போக்கி 75-76
- போரிவிறதவரைக் காட்டுவதாகச் சொல்லித் திருத்தராஷ்டிரன் முதலியோர் யா யா அம்சமென்பதைக் கூறி எல்லாரையும் கங்கைக்கரை செல்லக் கட்டினையிட்டதும், அவர்கள் சென்றதும் 76-77
- 34 வியாஸா இரவில் கங்கையிலிறங்கிப் போரிவிறதவரை அழைத்தது 78
- இருதிருத்த வீரரும் தமதம் ஆபரணம் ஆயுதம் வாகன முதலியவற்றுடன் கங்கையினின்று கரைக்கு வந்தது 78-79
- வியாஸா திருத்தராஷ்டிரனுக்குத் திவ்யநேத்ரம் கொடுத்ததும், அவன் எல்லாரையும் நேரில் பார்த்ததும் 79
- 35 திருத்தராஷ்டிரன் புதிஷ்டிரா முதலியோர் போரிவிறதவருடன் அனவனாவி இரவுமுழுமையும் விளையாட்டாகக் கழித்தது 80-81
- போரிவிறத வீரனைவரும் முன்னைய பிராயம் உருவம் வேஷ முதலியவற்றுடனே இருந்தது 81
- வந்தவீரர்கள் மறுபடியும் கங்கையில் முழுதித் தந்தம் உலகஞ்சென்றது 81
- வியாஸா கணவரையிறுத்த மாதாக்களுள் கணவருலகை வீரும்பியவரைக் கங்கையிலிறங்கச் சொல்லியதும், அவர்கள் சென்று கணவரை அடைந்ததும் 81 82
- வியாஸா அவரவர் வீரும்பிய வரத்தை அவரவருக்குக் கொடுத்தது 82
- புத்தரதாசன் பாவத்தைப் படித்தல் கேட்டலின் பலன் 82
- 36 ஜனமேஜயா இறந்தவா திருமபுவதெப்படியென்று கேட்டதும், வைசம்பாயனா காரணத்துடன் விடை கூறியதும் 82-84
- 37 ஜனமேஜயா பரிசுதித்தைக் காண வீரும்பியதும், வியாஸா பரிசுதித்து வருவதிமுதலியவரை அழைத்துக் காட்டினதும் 85
- ஜனமேஜயா பரிசுதித்துடன் அவபிருதஸநானம் செய்ததும், பரிசுதித்து மறைந்ததும் 85
- ஜனமேஜயா ஆஸதிகரைப் பூஜித்ததும், ஆஸதிகா வியாஸரையும் ஜனமேஜயருடைய யாக முதலியவற்றையும் புகழ்ந்ததும் 85-86

கஅ

விஷயஸூசினை

அத்யாயம்

38 திருதராஷ்டிரான முதலியோரா ஆரமம்
ஸா, யுதிஷ்டிராமுதலியவரை நகருக்கு
சொல்லியதும்
திருதராஷ்டிரான முதலியோரா யுதிஷ்டிராதியருக்கு நக
செல்ல வழிபுறுத்தி விடையளித்ததும், அவர்கள் நகர
க்கு மீண்டதும் 87-90

நாரதா கமன பரீ வம்

39 நாரதாவந்ததும், யுதிஷ்டிரா திருதராஷ்டிரான முதலிய
வார்களின் சேமத்தைக் கேட்டதும் 91
நாரதா திருதராஷ்டிரான முதலியவரின மரணத்தை
யுதிஷ்டிராருக்குச் சொல்லியது 92-93
திருதராஷ்டிரான முதலியோரா கங்காதவாராசு சென்றது 92
கங்காதவாராதில் வவிகையில் யாராயா என்னென்ன
உணவு கொண்டனரென்பது 92
காட்டுத்தீ மூண்டதும், திருதராஷ்டிரானமுதலியோரா அத
னிடை அகப்பட்டதும் 92
திருதராஷ்டிரான ஸஞ்சயனைத் தப்பிப்போகச் சொல்லி
யது 92
ஸஞ்சயன திருதராஷ்டிராதியருக்கு விருதாகநியால மர
ணம் நோவதற்கு வருந்தியதும், திருதராஷ்டிரான அவ
னைத்தேற்றி விரைந்து செல்லச் சொல்லியதும் 92 93
திருதராஷ்டிரானும் காந்தாரியும் குந்தியும் தீயிறகலந்தது 93
ஸஞ்சயன இமயமலை சென்றது 93
பாண்டவாமுதலியோரா திருதராஷ்டிரான முதலியவரின
மரணங்கேட்டுத் துக்கித்தது 93-94
40 யுதிஷ்டிரா திருதராஷ்டிரான முதலியோரா காட்டுத்தீயால
எரிக்கப்பட்டதற்கு வருந்தியது 94-96
41 நாரதா திருதராஷ்டிராதியரை எரித்தது அவன் இஷ்டி
அகநியே என்றது 96-97
யுதிஷ்டிரா முதலியோரா திருதராஷ்டிராதியாருக்குத் தாப
பணம் ஸ்ராததமுதலியன செய்தது 97-98
திருதராஷ்டிரான பாரதப்போருக்குப்பின் இத்தனை வரு
ஷம் இருந்தானென்பது 98

ம ள ஸ ல ப ர வ ம .

1	1
2	1-2
3	3
3	3
4	4
4-6	4-6
6	6
6	6
6-7	6-7
7	7
7-8	7-8
8	8
8	8
8	8
8-9	8-9
9	9
9	9
9	9
9-10	9-10
10	10

அத்யாயம்

வாஸுதேவா கோபமுற்று யாதவரை

பபருவும் தாருகனும் பலராமரிருக்குமிடஞ்

மென்றதும்

5 வாஸுதேவா பலராமரிடம்சென்று தாருகனைப் பா

வரிடம் அனுப்பியது

வாஸுதேவா பபருவை ஸதீகனைக்காக அனுப்பியதும்,

அவன் யநதிரத்திலிருந்த உலகை பட்டு இறந்ததும் 11

வாஸுதேவா துவாரகைக்கு வந்து, வஸுதேவரிடம்

ஸதீகனை ஒப்பித்துச் சென்றது 11-12

பலராமா சேஷஞ்சிக கடலிற சென்றது 12

பலராமரை நாகர் முதலியோர் வரவேற்றது 12-13

வாஸுதேவா தூவாஸாஸொலி உண்மையாக்கக் கருதி

யோகஞ்செய்யப் படுத்தது 13

ஜரன் கிருஷ்ணரை அடித்ததும், அவரனுக்கிரகத்தால்

அவன் ஸவாக்கஞ் சென்றதும் 18-14

வாஸுதேவா இநதிரன் முதலியோர் எதிராகொளந்த தம்

ஸதானத்தை அடைந்தது 14

6 தாருகன் யாதவரழிவைப் பாண்டவருக்குத் தெரிவித்த

தும், அாஜுன்ன துவாரகைக்கு வந்ததும் 15

அாஜுன்ன துயருற்று ருகமிணி முதலியோரைத் தேற்றி

வஸுதேவரிடம் வந்தது 15-16

7 வஸுதேவா யாதவரழிவுக்குக் காரணத்தை அாஜுன்ன

னிிடம் கூறிப் புலம்பியது 16-18

வஸுதேவா கோவிந்தா சொல்லியதை அாஜுன்னிடம்

சொல்லித் தாம் உயிர்விட நிச்சயித்தது 18-19

8 அாஜுன்ன துவாரகையிலுள்ளவர்களை இநதிரபரஸதஞ்

செல்லுகவென்றும் துவாரகையைக் கடல் கொள்ளு

மென்றும் சொல்லியது 20

வஸுதேவா யோகத்தால் சரீரத்தை விட்டது 20

அாஜுன்ன, வஸுதேவா கிருஷ்ணர் முதலியோரை

அடக்கஞ்செய்து எஞ்சினவருடன் புறப்பட்டது 20-22

தேவகி முதலிய நாலவர் உடன்கட்டை ஏறியது 21

வஜரன் முதலியோர் வஸுதேவருக்குத் தாப்பணம்

செய்தது 21

துவாரகையில் அாஜுன்ன விட்ட இடங்களைக் கடல்

கொண்டது 22

யாதவமாதரை அாஜுன்ன அழைத்துப் போகையில்

யுகத்தும், அரண்மனைக்கு அளவு	
துபோனதும்	23-24
அம்பருதானி அம்புகளற்றது	24
வஜரன் முதலியவர்களுக்கு முடிசூட்டியது	24
மனைவி துறவியானதும், ருகமினி முதலியோர்	
நீக்குவித்ததும்	25
அரண்மனை வியாஸரைப் பார்த்தது	25
9 அரண்மனை துவாரகையின் அழிவை வியாஸருக்குக் கூறியது	26-27
வியாஸர் யுதிஷ்டிராதிபாக்கும் செலலுங்காலம் வந்த	
தென்றதும், அரண்மனை வீடைபெற்றது யுதிஷ்டிரா	
ரிடம் வந்த துவாரகையின் செய்தி கூறியதும்	27-28

IV. மஹாபரஸ்தானிகபாவம்.

1 கடவுள் வாழ்த்து	1
யுதிஷ்டிரா பரிசுதித்துக்கு முடிசூட்டி அவனையும் ராஜ்யத்	
தையும் கிருபரிடமும் யுத்தஸூவிடமும் ஒப்பித்தது	2
யுதிஷ்டிராதிபா கோவிந்தா முதலியவர்களுக்குத் தாப	
பணங்களையும் ஸ்ராததங்களையும் செய்தது	2
யுதிஷ்டிரா துறந்து செல்ல நகரமாதரிடம் அனுமதி	
பெற்றதும், சில ஸம்பந்தமான கவிவழக்கு வந்ததும்	3
பாண்டவரும் திரௌபதியும் ஆடையணிகளைநீந்து மரப்	
பட்டையுடுத்தது நாயுடன் புறப்பட்டது	3
உலாபியும் சிதராங்கதையும் சென்றது	4
யுதிஷ்டிராதிபா சென்றமுறையும் அகனியின் சொற்படி	
அரண்மனை விலலமபுகளை நீரில் போட்டதும்	4-5
பாண்டவர்கள் பூபாதகிணமவந்து துவாரகை கடல்	
கொண்டதைக் கண்டது	5
2 மேருமலை செல்லும்போது திரௌபதி விழுந்ததும், பீமன்	
காரணங்கேடக யுதிஷ்டிரா கூறியதும்	5-6
ஸஹதேவன் விழுந்ததும், பீமன் காரணங்கேடக யுதிஷ்டிரா	
கூறியதும்	6
நகுலன் விழுந்ததும், பீமன் காரணங்கேடக யுதிஷ்டிரா	
கூறியதும்	6

அத்யாயம்

- அரஜுனன் விமுகததும் பீமன் காரணம்
 டிரா கூறியதும்
 பீமன் விமுகததும், அவன் தானே காரணங்கோ
 டிரா சொல்லியதும், நாயமடம யுதிஷ்டிர
 தொடர்ந்ததும்
 3 இந்நிரன் யுதிஷ்டிரரைத் தனதேரிலேறச் சொல்லியதும்,
 யுதிஷ்டிரா நாயவீட மறுத்ததும் 7-9
 யமன் யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்தது 9
 தாமதேவன் தான் பரிசுரித்ததைச் சொல்லி யுதிஷ்டிர
 ருக்குமானிடசீர்த்துடன்ஸவாககம்பெறவரமளிகதது 9
 நாரதா ஸவாககத்தில் யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்தது 10
 யுதிஷ்டிரா பீமன் முதலியோரிருக்குமிடம் செல்ல விரும்
 யது 10

V. ஸவாககாரோஹணபாவம்.

- 1 கடவுள் வாழ்த்து 1
 யுதிஷ்டிரா துரியோதனனுடைய மேனமையைக்கண்டு
 அதனைப் பொருமல் பீமன் முதலியோரைக் காண
 விரும்பியது 1-2
 நாரதா ஸவாககத்தில் பகைநிலவாதாதலின் துரியோதன
 னுடன் சோந்திருக்குமபடி யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லி
 யது 2
 யுதிஷ்டிரா பீமன் முதலியோரையும் காணனையும் பாகக்
 விரும்பியது 3
 2 யுதிஷ்டிரா தமமவரிருக்குமிடத்திலேயே வசிப்பேனென
 றது 3-4
 தேவதூதன் யுதிஷ்டிரரை நாகத்தில் அழைத்துப்போன
 தும், நாகவாணனையும் 4-5
 அவர் அந்த இடம் யாருடையதென்று அவனைக் கேட்ட
 தும், தேவதூதன் யுதிஷ்டிரரைத் திரும்பச் சொல்லிய
 தும், அவர் திரும்புகையில் அங்குள்ளார அவரை நிற
 கச் சொல்லியதும் 5-6
 யுதிஷ்டிரா வினவ, காணன் பீமன் முதலியோர் தமமைத்
 தெரிவித்தது 6
 யுதிஷ்டிரா தமமவரைவிட்டு இந்நிரனிடமவர மறுத்ததும்,
 தூதன் அதனை இந்நிரனுக்குத் தெரிவித்ததும் 7

கவரப்பட்டுத் தேவர்களையும் தா	7
முந்நது	8
யோர் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்ததும், இருளும்	8-10
நைந்ததும்	10-11
யுதிஷ்டிரரைத் தேற்றி ஆகாசவாகையில் நீரா	11
ட்சு சொல்லியது	11-12
தாமராஜன் யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்து நாகங்கள் மாயை	12
யால் வந்தனவென்றது	12-18
யுதிஷ்டிரர் கங்கையில் முழுதித் தேவசரீரம் பெற்றுத்	14-15
தம்பியிருக்குமிடம் சென்றது	15-16
யுதிஷ்டிரர் கோவிந்தர் முதலியோரைக் கண்டது	16 20
4 யுதிஷ்டிரர் தரோபதியைத் தொடப்போனதும், இந்	17
திரன் அவரைத்தடுத்தது அவளது அம்சமகூறினதும்	17-18
இந்திரன் திரோபதியின் புதரர் முதலியவர்களை யுதிஷ்ட	17-18
ிரருக்குக் காட்டியது	19 20
5 பீஷ்மா முதலியோர் ஸவாகத்ததை அனுபவித்துத் தமதம்	21-28
தேவரூபத்தில் கலந்தது	22-24
ஜன்மேஜயர் யாகத்ததைமுடித்து அநதணரைப் பூஜித்தது	25-26
ஹஸ்தினபுரம் வந்தது	
ஸூதா பாரத் கதையை முடித்து அதனைப் படித்தல்	
கேட்டல்களின் முறை பயன் முதலியவற்றைச் சொல்	
லியது	
வியாஸர் பாரதமுழுமையும் மூன்று வருஷங்களில் முடித்	
தாரெனபது	
ஜன்மேஜயர் ஆஸ்திகா முதலியோர், வைசம்பாயனரைப்	
பூஜித்தது	
பாரத் ஸாவிதரியும் அதனைப் படிப்பவா அடையும் பயனும்	

ஸ்ரீமஹாபாரத் ஸரவணவிதி அத்யாயம்.

ஸ்ரீமஹாபாரதத்தைப் படித்தல் கேட்டல்களின் முறையும்	21-28
பயனும்	22-24
ஸ்ரீமஹாபாரதத்தை ஒன்றுமுதல் பத்துமுறைவரை படித்	25-26
தல் கேட்டல்களின் முறையும் பயனும்	
ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் ஓவ்வொரு பாவமும் படிக்கையில்	
பிராமணருக்குக் கொடுக்கவேண்டியவை இன்னஇன்ன	
வென்பது	

லிஷ்யஸூசிகை முற்றிற்று .

ஸ்ரீ மஹாபாரதம் முற்றிற்று

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ ஹாய வரஸ் ஹண்ணைநதி:
ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹெவைய நாயநதி:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

ஆ ஸ் வ மே திக பர் வம்.

முதலாவது அத்யாயம்
அ ஸ வ மே த ப ர வ ம.

1 நாராயணம் நரஹுத நாரஹெவ நரஹுததி |

தெவீம் ஸாஸ்தீம் வுராஸம் ததொஜய ருஜீரபெச ||

(கய்கையில் பீஷ்மருக்கு உதகதானம் செய்தபிறகு, பந்துக்
களின் அழிவிலுல் துயரப்பேம் யுகிஷ்டிரைத் கிருதராஷ்ட்
டிரன் ஸமாதானஞ்செய்து தான் விதாரதைய வார்த்
தையை அலகூயம் செய்ததால் இவ்விதத் துன்
பத்தை அடைந்ததாகக் கூறியது)

சிறந்தகைகளைபுடைய தாமபுத்திரா, தாபபணம் செய்து, மனசு
கலகமுறது, திருதராஷ்டிராஜனை முனரிட்டுக்கொண்டு, கங்கையி
னின்று கரையேறினா சிறந்த கைகளுள்ளவரும் நீர் ததும்பும் கண
களைபுடையவருமான அவா, கரையேறி, வேடனால அடிக்கப்பட்ட
யானைபோலக் கங்கைக்கரையில் விழுந்தாரா (அவவிதம்) வருததமுறு
கின்ற அவரைக் கேசவரால் ஏவப்பட்ட பீமன் தாங்கிக்கொண்டான
புகைவரினபடையை அழிப்பவரான கோவிந்தரும், அவரைப்
பாரதது, 'இவவிதம் (துயரப்பட்ட) வேண்டாம்' என்று சொன்னார்.
அரசரே! துன்பமுற்றவரும் பூமியில் விழுந்திருப்பவரும் அடிக்கடி
பெருமூச்சு விடுகின்றவரும் தாமபுத்தருமான அந்த யுகிஷ்டிரை
அரசர்கள் கண்டார்கள் தினமானகனமுள்ளவரும் வலிமையற்ற

ஸ்ரீ ஸ்வமேதிகபாவம்.

நீ

தாயதனை அனுசரித்தேன நான் அறிஞ
னுடைய இனிமையான சொற்களைக் கேளாமல்
மரிய துகததை அடைந்து சோக்ககடவில் முழுகி
தே! நீ இப்பொழுது பிராயம் முதிர்ந்தவர்களும் துக
கததை அடைந்தவர்களும் உன்னுடைய தாயதனைகளான எங்க
ளிர்வரையும் பார மன்னவ! இப்பொழுது நீ துகபபடவேண்டிப்
தாக எனக்குத் தோன்றவில்லை” எனருன

இரண்டாவது அதயாயம்

ஸ்ரீ ஸ்வமேதிகபாவம். (தோடர்ச்சி)

(கிருதராஷ்டிரன் தேற்றியும் மேளையிருக்கும் யுதிஷ்டிரரை வாஸு
தேவர் தேற்றியதும், மறுபடியும் பீஷ்மரையும் துரோணரையும்
காணையும் கொன்றதை நீனைத்துத் துயரப்பட்டுக் காண்கம்
சேல்ல வாஸுதேவரிடம் அனுமகிகேட்தும் யுதிஷ்
டிரரை வ்யாஸர் ஸமாதானம் செய்ததும்)

அறிஞனை திருதராஷ்டிரனால் இவலிதம் சொல்லப்பட்ட
அந்த யுதிஷ்டிரராஜரோ பேசாமலிருந்தாரா பிறகு, மேதாவியான
வாஸுதேவா, அவரைப்பார்த்து, ‘அரஃரே! மனதறினால் அதிகமா
கச சிந்திக்கப்படும் சோகமானது, அவனுடைய முன்னிறந்த பிதா
மஹாக்ளையும் ஸந்தாப்பபடுகதுகிறது மிருதியான நல்ல தகவிலை
யுள்ளவைகளும் பல்வகைப்பட்டவைகளுமான அனேக யாகங்களால்
தேவாக்ளேப பூஜியும் ஸோமரஸத்தால் தேவாக்ளையும் ஸவதையி
னால் பிதருக்களையும் அனனபானங்களால் அதிகிக்ளையும் மறற
இஷ்டங்களால் ஏழைக்களையும் தருபதியடையச்செய்யும் சிறந்தபுத்தி
யுள்ளவரே! உமமைப்போனவனுக்கு இப்பொழுது இது தகுதி
அன்று நீர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதைத் தெரிந்து கொண்டீர்.
செய்யவேண்டியதையும் செய்தீர் நீர் கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரிட
மிருந்தும் வியாஸரிடமிருந்தும் நாரதரிடமிருந்தும் விதுரரிடமிருந்
தும் ராஜதாமக்களையும் கேட்டிருக்கிறீர் நீர் மூடாதனுடைய இந்த
நடையை அனுஸரித்தல் தகாது காலை முத்தூதைகளின் நடையைக்

ததன்று குறமமறவனே! நீ எல்லாப
தெரிந்துகொண்டிருக்கிறாய் நீ எல்லா ராஜ
தாமங்களையும் கேட்கிறாய் பாரத! எல
யும் அறிந்தவனும் எல்லா ஆகமங்களிலும் ஸமாத
தது அப்படிப்பட்ட நீ மறுபடியும் அஞ்ஞானத்தினால் ஏன
மதிப்பாகுகிறாய்?

முனரூவது அதயாயம

அஸ்வமேதிகபாவம். (தோடர்ச்சி)

(வியாஸர் மனிதனுடைய கார்யங்கள் கடவுள் துட்டனாயாலேயே
செய்யப்படுதலால் அவை தோஷத்தைச் செய்யா என்று சொல்லி
யுதிஷ்டிரை அஸ்வமேதம் செய்யச் சொல்லியதும், அவர்
போதுமான பொருளில்லாமையைத் தெரிவித்ததும்,
வியாஸர் மருத்தனுடைய யாகத்தில் மீத்சிய
பொருளைக் கொண்டுவரச் சொல்லியதும்)

யுதிஷ்டிர! உன்னுடைய ஆலோசனையானது நன்றாயிருக்க
பெற்று நான் என்னுகிறேன் ஒருமனிதனும் சுவாதினனா
யிருந்துகொண்டு தானாக காரியத்தைச் செய்துவிடலை இந்த மனி
தன் ஈஸ்வரனால் ஏற்பட்டு நல்லதும் கெட்டதுமான! செய்கை
யைச் செய்கிறான் பாரத! மேலும், உன்னைப் பாவஞ்செய்தவ
னாகவே முடிவாக நினைக்கிறாயானால், அது விஷயத்தில் பாவத்தை
விலக்கும விதத்தைக் கேள் யுதிஷ்டிர! பாவத்தைச் செய்த மனிதா
கள் தவங்களாலும் யாகங்களாலும் தானத்தாலும் எப்பொழுதும்
(பாவத்தைத்) தாண்டுகின்றனர் அரசனே! புருஷஸரேஷ்டனே!
பாவத்தைச் செய்த மனிதர்கள் யாகத்தாலும் தவத்தாலும் தானத்
தாலும் பரிசுத்தமாகுகின்றனர் மஹாத்மாகுகளான தேவர்களும்
அஸுரர்களும் புண்ணியத்திற்காக யாகமென்னும் காமாவைச் செய
கின்றனர் ஆகையால், யாகமானது முக்கியமான கதியாக உள்ளது
மஹாத்மாகுகளான தேவர்கள் யாகங்களாலேயே மேனமை பெற்றவ
ராயினர் ஆகையால், அவர்கள் (யாகமென்னும்) கிரிப்பைச் செய்து
அஸுரர்களை அடக்கினார்கள் மன்னனே! யுதிஷ்டிர! நீ ராஜஸூயக்
தையும் அஸ்வமேதத்தையும் ஸாவமேதத்தையும் நாமேதத்தையும்

சு

ஸ்ரீ மஹாபாரத

செய்த சரதகுமாரரான ஸ்ரீராமாபோலகனின் பிதாமஹனும் சிறந்த வீரமுள்ள குச சகுந்தலைபிடம் பிறந்தவனும் பூபதியும் அரசன போலவும் நிறைந்த தக்ஷிணையுள்ள தும் அபகளும அன்னமும் பொருளுமுள்ள துமான அஸ்வமேதத்தை விதிப்படி செய்” என்று சொன்னா

யுதிஷ்டிரா, “அஸ்வமேதயாகமானது ஸம்சயமின்றிப் பூமியை யும் கரையேற்றும் எனக்கோ ஓர் அபிப்பிராயம் இருக்கிறது அதனை இப்பொழுது நீ கேட்கவேண்டும் பிராமமணஸரேஷ்டரே! மிகப் பெரிய இந்த உறவினர்களின் வத்ததைச் செயதுவிட்டுச் சோகத்திற்கு விசப்பட்டிருக்கும் நான் தேவர்களை எவ்விதம் ஆராதிப்பேன்? எனனால் சொற்பமாகக் கொடுக்க முடியாது எனனிடம் கொடுப்பதற்குப் பொருளுதில்லை பாலாசனும் தீனாகனும் பொருளற்றவாக ளும் கஷ்டத்தை அடைந்தவாசனமான இந்த ராஜகுமாரர்களிடத்தில தனத்தை யாகிக்க எனக்குப் பிரியமில்லை பிராமமணஸரேஷ்டரே! நானே பூமியை அழித்துவிட்டு மிக்கசோகத்தை அடைந்திருக்கையில், நான் யாகத்திற்காக எவ்விதம் கப்பம் வாங்குவேன்? முனிவருள் மிகச்சிறந்தவரே! பூமியிலுள்ள மன்னர்கள் துரியோதனனுடைய குற்றத்தால் எங்களை அபகிததிக்ரு உட்படுத்தி இறந்துபோய்விட்டார்கள் துரியோதனன் வெற்றியை விரும்பிப் பூமியைப் பாழாக்க விட்டான் கெட்டபுத்தியுள்ள துரியோதனனுடைய தனசாலையும் சிதறிவிட்டது அஸ்வமேதமென்னும் இந்தப் பெரிய யாகத்தில பூமியே தக்ஷிணையென்று கற்றறிந்தவர்கள் கண்டிருக்கின்றனர் மிகுத்து வைத்துக்கொள்வது விதிக்ரு மாறாகும் தபோதனரே! (இதற்குப்) பிரதியாக வேறு தக்ஷிணையைக் கொடுத்து யாகம்செய்ய எனக்கு இஷ்டமில்லை பகவானே! இந்த விஷயத்தில் எனக்கு நீ நன்றாக மந்திராலோசனையைச் செய்யவேண்டும்” என்றா யுதிஷ்டிரா ரால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட வியாஸரே அப்பொழுது ஒரு முகூர்த்தம் ஆலோசித்து யுதிஷ்டிரரை நோக்கிச் சொல்லலானா

“பாரத! சிதறிப்போன இந்தப் பொக்கசமும் நிறைந்த தாகப்போகிறது பூபதியே! மருத்தனுடைய யாகத்தில் பிராம மணாசள் வைத்துப்போன தூனம் இமயமலையில் இருக்கிறது குந்திபுத்ர! அதனைக் கொண்டு வா அது போதுமானதாகும்” என்றா யுதிஷ்டிரா, “1 பேசுகிறவர்களுள் சிறந்தவரே! மருத்த

“அந்ததனம் எவ்விதம் சோககப்பட்டது? க்காலத்தில் இருந்தான்?” என்றா வியாஸா, குமாரனா மருத்தராஜனைப்பற்றிக் கேட்க விரும்புமதற்கு வியமும் மிகப் பொருளுமுள்ள அந்த மன்னன் இருந்ததைச் சொல்லுகிறேன், கேள்” என்றா

நான்காவது அதியாயம்

ஸ்ரீமதே மதி க ப ர் வ ம் (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஸம்வர்த்தரையும் மருத்தனையும்பற்றிய வரலாற்றைச் சொல்லத் தொடங்கியதும், மருத்தராஜன் இம்யமலையின் வடபுறத்தில் பொந்தட முதலிய ஸாதனங்களைக் கொண்டு யாகம் செய்யத் தொடங்கியதும்)

யுதிஷ்டிரா, “தாமதனை அறிந்தவரே! அந்த ராஜரிஷியினுடைய கோத்திரியைக் கேட்க விரும்புகிறேன் தவைபாயனரே! குற்றமற்றவரே! அந்த மருத்தனுடையகதையை எனக்குச் சொல்லும” என்று வினவ, வியாஸா சொல்லலானா

“ஐயா! கிருதயுகத்தில் பிரபுவான மனு அரசராயிருந்தாரபிறகு, அவருடைய குமாரரும் பெரிய வில்லாளியுமான பரஜாதி எனபவா அரசரானா பரஜாதிகு சூதனென்று பரஸித்திபெற்ற புதரன் உண்டானா சூதனுக்குப் பூயியைக் காப்பவனும் பிரபுவான இசுஷ்வாகு எனனும் புத்திரன் உண்டானா வேந்தே! அந்த இசுஷ்வாகுவுக்கு மிகத் தாமிஷ்டாகளான னுறுபுத்திரர்கள் பிறந்தார்கள் இசுஷ்வாகு அவர்களெல்லாரையும் பூபாலாசனாகச் செய்தான் அவர்களுள் முதலோடுகிய விமசுனோ வில்லாளிகளுக்கு உவமையாக இருந்தான் பாரத! விமசனுக்கு நற்குணமுள்ளவனான விவிமசுனென்னும் புதரன் உண்டானா அரசனே! விவிமசனுக்குப் பதினாறு புதரர்கள் பிறந்தார்கள் எல்லாரும் வில்விதையில் தோச்சிபெற்றவர்கள், பிராமமணர்களுக்கு நன்மையைச் செய்பவர்கள், உண்மை உரைப்பவர்கள், தானத்திலும் தாமத்திலும் பற்றுதலுள்ளவர்கள், சாந்தான, எப்பொழுதும் இனசொற்கொல்லுபவர்கள் அவர்களுள் முததவன் சனீநேதரெனப்பவன் அவன் அவர்களெல்லாரையும் துன்பப்படுத்தினான் விகரமமுள்ள கனீநேதரனோ ராஜ்யத்தைப் பகைவரற்றதாகச் செய்தும் அதனை ரக்ஷிக்க முடியாதவனான பிரஜைகள் அவனிடத்தில் பிரியப்படவில்லை

அ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

ராஜபரேஷ்டனே¹ அவர்கள் அப்பொழுது
 அந்த ராஜ்யத்தில் அவனுடைய புத்திரனான
 அபிஷேகஞ்செய்து மனத்தில் களிப்புறறனா
 பிதாவின் கெட்ட நடையையும் (அவனை) ராஜ்யத்திலு
 னையும் கண்டு, பிரஜைகளுக்கு நன்மையைச் செய்யு
 மதுடன் நியமமுள்ளவனும் பிராமமணாகளுக்கு நன்மையைச் செய
 பவனும் ஸத்யவாதியும் சுதந்திரம் இரத்திரியங்களையும் மனத்தையும்
 அடக்கினவனுமாக இருந்துகொண்டு (ராஜ்யத்தைப்) பரிபாலிதனாவ
 தான எப்பொழுதும் தாமததீர்ப்பவனும் பெரிய மனமுள்ள
 வனுமான அவனிடத்தில் ஜனங்களும் பிரியமுள்ளவர்களானா
 கள் தாமதத்தில் நிலைபெற்ற அந்த ஸுவாசஸிநுடைய பொக
 கசமும வாகனங்களும் அழிந்தன பொககசமழிந்த அலண்ப பக
 கத்திலுள்ள மன்னர்கள் நாற்புறங்களிலும் (சூழ்ந்து) துன்பப்படுத
 தினார்கள் அனேகங்களால் பீடிக்கப்படுகின்றவனும் பொககசமும
 வாகனங்களும் அழிந்தவனுமான அந்த அரசன் வேலைக்காராக
 ஞடனும் பட்டணத்தினும் மிகுந்த துன்பமடைந்தான் யுதிஷ
 டிர¹ அந்த அரசன் நல்லநடையுள்ளவனும் தாமதத்தில் நிலைபெ
 ர்வனுமாயிருந்ததால், படை அழிந்திருந்தும், அவனைக்கொல்லப
 பகைவர்களால் முடியவில்லை அந்த அரசன் பட்டணத்துடன்
 மிக்க துன்பத்தை அடைந்தபொழுது, அவன் சையை (வாயினால்)
 • ஊதினான் அதிலிருந்து ஸையமுண்டாயிற்று பிறகு, அவன்
 அந்தப் பகையரசர்களைவரையும் ஐயித்தான் அரசனே¹ இந்தக்
 காரணத்தால் அவன்¹ கரந்தமனென்று பிரஸித்திபெற்றான் அவ
 னுக்கு முன்னம் தரேதாயுகத்தின் ஆதியில் இந்திரனைக் காட்டி
 லும் மேனமை பெற்றவனும் ஸ்ரீமானும் தேவர்களாலும் சிறிதும்
 ஜயிக்கமுடியாதவனுமான² ஆவிக்கித என்னும் புத்தரனுண்டானான்
 அவன் சாரந்தமனென்று பிரஸித்திபெற்ற அரசனான அப
 பொழுது, எல்லா மன்னர்களும் அவனுக்கு வசப்பட்டிருந்தனா
 அவன் ஒழுக்கத்தினாலும் பலத்தினாலும் அந்த அரசர்களுக்குச்
 சகரவாதியானான் (அந்த) ஆவிக்கித தாமாதமாவும், செளயத்தில்
 • இந்திரனுகொப்பானவனும் யாக்ஷிலனும் தாமதத்தில் பற்றுதலுள்ள
 வனும் தைரியமுள்ளவனும் இந்திரியங்களை அடக்கினவனும் தேஜ

¹ கரம் = கையை, தம் = ஊதினவன்

² இவனபெயர் ஆவிக்கித என்றும் காணப்படுகிறது

னவனும் பொறுமையில் பூமிக்கொப்பான
றுஸபதிகு ஒப்பானவனும் இமயமலைபோல
ருந்தான் அந்த அரசன் செய்கையினாலும்
கினாலும் சமதமங்களாலும் பிரஜைகளின் மனங்
கவந்ததுவந்தான் பிரபுவான அவன் நூறு அஸ்ரவமேத
யாகங்களால் விதிப்படி செய்தான் கற்றறிந்தவரும் பிரபுவுமான அந்
கிரஸானவா தாமே அவனுக்கு யாகம் செய்வித்தாரா. தாமதங்களை
அறிந்தவனும் சகரவாததியும் பெருமபுகழுள்ளவனும் பதிலுயிரம்
யானைகளுக்கு ஒப்பான பலமுள்ளவனும் பிரதயக்ஷமாகவந்த வேறு
விஷணுவைப் போன்றவனுமான மருத்தனென்னும் அவனுடைய
புத்திரன், குணங்களால் தந்தைக்கு மேற்பட்டவனான தாமாதமா
வான அவன், யாகம் செய்வதற்காக ஸுவாணமயமும் சுததமுமான
ஆயிரக்கணக்கான பாததிரங்களைச் செய்வித்தான் இமயமலைக்கு
வடபுறத்தில் மேருமலைக்கருகில் ஸுவாணமயமானது மிகப்பெரிது
மான ஓர் குன்று இருக்கிறது அந்தமருத்தன் அக்குன்றில் யாகத்
தைச் செய்தான் அப்பொழுது தட்டாக்கள்¹ குண்டங்களையும் பாத
திரங்களையும் ஸதாஸிகளையும் ஆஸனங்களையும் கணக்கில்லாமல் செய்
தாராகள் அமமலையின் சமீபத்திலேயே யாகசாலை ஏற்பட்டது தாமாத
மாவும் பூபதியும் அரசனுமான அந்த மருத்தன் எல்லா அரசாளுந்
தனும் சோந்த அவ்விடத்தில் விதிப்படி யாகஞ் செய்தான்” என்றார்

ஐந்தாவது அத்யாயம்

அஸ்ரவமேதபாவம். (தோடர்ச்சி)

(ஸம்வர்த்தீதர் காரணமீற்றிப் பகைப் பாராட்டும் தம் தமயனான பிநுஷ
ஸபதி செய்யும் உபநீகாவம் பொறுமல் எல்லாப் பொருளை
யும் விட்டுவிட்டுக் கானகம் சென்றதும், இந்திரன் மருத்த
னிடத்தில் பொறுமையடைந்து தான் மேன்மை பெற
வீரும்பி மருத்தனுக்குப் புரோஷிகாரான பிநுஷஸ
பதியைப் பேதப் படுத்தியதும், பிநுஷபதி
மருத்தனுக்கு யாகம் செய்விப்பதில்லை
யென்று பிரகிஜை செய்வதும்)

யுதிஷ்டிரா, “பகவானே! தபேதனரே! கொடுப்பவருள்
கிறந்த அந்த அரசன் எவ்வித வியமுள்ளவனாக இருந்தான்?

¹ கலங்களின்வகைகள்

(அந்த) அரசனுக்கு (அவ்வளவு) ஸுவாண்ட
அந்தத் திரவியம் இப்பொழுது எங்கே இரு
கள் எப்படி அடையக்கூடும்?" என்று வினவ
தொடங்கினா

“ஐயனே! தக்ஷனனும் ஸருஷ்டிகாததருக்கு
ளாகவும் தேவர்களாகவும் பல புத்திரர்கள் இருந்தார்கள் அவர்கள்
ஒருவரோடொருவர் சண்டையிட்டனர் அவ்வாறே, அங்கிரஸுக
குப் பிருஹஸ்பதியென்றும், பெரிய தேஜஸுள்ளவரும் தவத்தைத்
தன்மக்கட்கொண்டவருமான ஸமவாததரென்றும் இரண்டு புத்திரா
கள் தந்தைக்குச் சமானாகளாக இருந்தார்கள் அரசனே! அவ்விரு
வரும் ஒருவரோடொருவர் அதிகமாகச் சண்டை செய்துகொண்டு
தனித்தனியிருந்தனர் அந்தப் பிருஹஸ்பதி ஸமவாதத்தை அடிக்கடி
பிடித்தார் பாரத! மூத்த சஹோதரரால் எப்பொழுதும் ஹிம
ஸிக்கப்படுகின்ற அந்த ஸமவாதத் தா பொருள்களைப் போட்டுவிட்டு
(ஆடையின்றித்) திகம்பரராகக் காட்டில் வளிக்கவிரும்பினார் இந்தி
ரனும் எல்லா அஸுரர்களையும் கொன்று ஜயமடைந்து உலகங்களில்
இந்திரபதவியைப்பெற்று, பிறகு, அங்கிரஸின் மூத்தகுமாரரும்
பிராமமணர்களுள் சிறந்தவருமான பிருஹஸ்பதியைப் புரோஹித
ராகவேண்டினான் உலகத்தில் ஒப்பற்ற வியமும் ஒழுகமும் பலமு
முள்ளவனும் இந்திரனபோலத் தேஜஸுள்ளவனும் தாமாத்மாவும்
கடுமையான வரதங்களுள்ளவனுமான கரந்தமனென்னுமாசன், முன
• னமே அங்கிரஸுக்குச் சிஷ்யனாக இருந்தான் அரசனே! அவ
• னுக்கு வாகனமும் போரவீரர்களும் பல நண்பர்களும் மிக்க விலை
பெற்ற சிறந்த பறபல சயனங்களும் எல்லாம் நினைத்தமாத
திரத்தில் வாயினால் ஊதினவுடன் உண்டாயின அந்த அரச
சன் எல்லா மன்னர்களையும் குணங்களால் வசப்படுத்தி இஷ்ட
மானகாலமவரையில் நன்கு ஜீவித்திருந்து சரீரத்துடன் ஸுவாகம
சென்றான் அவனுக்கு யயாதியைப்போலத் தாமதனை அறிந்தவ
னான அவிக்கித்தென்னும் புத்திரன் இருந்தான் அவன் பகைவர்களை
வென்ற பூமியை வசப்படுத்திக்கொண்டான் அந்த அரசன் வல்லமை
யினாலும் குணங்களாலும் தகப்பன்போல இருந்தான் அவனுக்கு
இந்திரனுக்கொப்பானவனும் வியமுள்ளவனுமான மருத்தனென
• னும் புத்திரன் உண்டானான் கடல் சூழந்த பூமியானது அவ்விடம்
பிரியமுள்ளதாயிருந்தது அவன் எப்பொழுதும் ஓயாமல் இந்திர
னிதம் பொருமைகொண்டிருந்தான் பாண்டுபுத்திர! இந்திரனும்

வகை இருந்தான பூபதியான அந்த மருத
 ன்கள பொருந்தியவனுமாயிருந்தான (அத
 முபற்சி செய்தும் அவனுக்கு மேலானவனை
 ந்திரன் மேனமைபெற முடியாமல் தேவர்களுடன்
 ண்டு பிருஹஸ்பதியை அழைத்துப் பின்வரும் வாராத
 தையைச் சொல்லலான 'பிருஹஸ்பதியே! நீ எனக்குப்
 பிரியத்தைச் செய்வராயிருந்தால், மருததனுக்கு எவ்விதத்தி
 லும் தேவகராயததையோ பிதருகராயததையோ செய்யாதீர் பிரு
 ஹஸ்பதியே! நான் ஒருவனே, மூவுலகங்களுள்ளும் தேவர்களுக்கும்
 இருதிரகை இருக்கிறேன் மருததனே பூமிக்கு மட்டும் அதிபதியாக
 இருக்கிறேன் பிராமமணரே! நீ மரணமில்லாதவனும் தேவராஜனு
 மான எனக்குப் புரோஹிதராயிருந்துவிட்டு, ஆலோசியாமல் மரிக
 குமதன்மையுள்ள மருததனுக்கு எவ்விதம் புரோஹிதராயிருக்கலாம்? மருததனைவிட்டு என்னை (சசிஷ்யனாக) ஏற்றுக்கொள்ளும், அல்லது,
 என்னைவிட்டுப் பூபதியான மருததனை (சசிஷ்யனாக) ஏற்றுக்கொள்
 ளும், இஷ்டம்போலச் செய்யும்' என்றான் குருகுலத்திலுபிறந்த
 வனே! தேவராஜனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த பருஹஸ்பதி,
 ஒரு முகூர்த்தகாலம் ஆலோசித்துத் தேவராஜனை நோக்கி, 'நீ
 பிராணிகளுக்கு அதிபதி உன்னிடத்தில் உலகங்கள் வசப்பட்ருக
 கின்றன நீ நமுகியையும் விஸ்வருபினையும் பலனையும் கொன்ற
 வன் தேவர்களுள் நீ ஒருவனே மேனமைபெற்று வீரலக்ஷியை
 ஸம்பாதித்தவன் பலனைக் கொன்றவனே! நீ எப்பொழுதும்
 பூமியையும் ஸுவாககத்தையும் காப்பாற்றுகிறாய் தேவகணங்
 களுக்குத்தலைவனே! பாகசாஸன்! நான் உனக்குப் புரோஹிதனாக
 இருந்துவிட்டு மனிதனை மருததனுக்கு எவ்விதம் யாகம் செய்விப்
 பேன்? தேவேந்திர! மனத்தைத் தேறுதலடையச் செய்துகொள்
 நான் ஒருபொழுதும் மனிதனுடைய யாகத்தில் ஸ்ருவத்தை எடுக்கப்
 போகிறதில்லை எனனுடைய இந்த வாராததையையும் கேள் அகனி
 யானது உஷ்ணத்தை இழந்தாலும் பூமி சுழன்றாலும் ஸூரியன்
 ஒளியை இழந்தாலும் நான் சத்தியம் தவறமாட்டேன்' என்றார்
 இருதிரன், அப்பொழுது பிருஹஸ்பதியின் வாராததையைக் கேட்டுப்
 பொறமையற்றவனாகி அவரைப் புகழ்ந்து, பிறகு, தன்னுடைய
 வீட்டுக்கே சென்றான்

(மருத்தன் பிருஹஸ்தியை யாகம்செய்விக்க வேண்டும்)

அவன் நாரதர்கட்டளைப்படி ஸம்வர்த்தரைத் தொடர்ந்து
ஆலமரத்தின் அடியில் உட்கார்ந்ததும்)

இந்த விஷயத்திலும், பிருஹஸ்திக்குப் புத்திமானான மருத்தன்கும நடந்த ஸமவாதத்தைப் பற்றிய புராதனமான இந்த இதிஹாஸத்தை உதாஹரிகளின்மனா பிருஹஸ்தியானவா தேவராஜனிடம் செய்த பிரதிஜ্ঞைஞையைக் கேட்டு, மருத்தராஜன் மிகக்கோபமடைந்தான் கரந்தமனுடைய பேரணும் நன்கு பேசும் திறமைபுள்ள வனுமான மருத்தன் யாகத்தைச் செய்ய மனத்தில் சுருதி பருஹஸ்பதியிடம் சென்று பின்வரும் வசனத்தைச் சொல்லலானான் 'பகவானே! தபோகனரே! குருவே! நான் முன்பு உமமிடம் வந்து உமமுடைய சட்டளைப்படி யாகம்செய்வதற்காக நிச்சயம்செய்தேன் அந்த யாகத்தை நான் இப்பொழுது செய்யவிரும்புகிறேன் ஸாமகரிகளையும் நான் சேகரித்து விட்டேன் நல்லவரே! நான் உமமுடைய சிஷ்யன் ஆகையால், வாரும், (யாகத்தைச்) செய்யவும்' என்றான் பிருஹஸ்பதி, 'பூபதியே! உனக்கு யாகம்செய்விக்க எனக்கு விரும்பமில்லை தேவராஜன் எனனைப் பிரார்த்தித்ததான் நானும் அவனுக்குப் பிரதிஜ்ஞை செய்துவிட்டேன்' என்றான் மருத்தன், 'நான் உமக்குத்தந்தையின்மிடமிருந்து கிடைத்த பூமிபோன்றவன் உமமிடத்திலும் மிக்க கௌரவம் பாராட்டுகிறேன் ஆதலால், உமமால் யாகம்செய்விக்கத் தகுந்தவனாக இருக்கிறேன், சரணமடைகிற எனனைக் காப்பாற்றும்' என்றான் பருஹஸ்பதி, 'மருத்த! நான் தேவனுக்கு யாகம் செய்வித்துக்கொண்டு மனிகனுகும எவ்விதம் செய்விப்பேன்? நீ போனாலும் போ, போகாமலிருக்காலும் இரு நான் இப்பொழுது (உனக்கு) யாகம் செய்விப்பதிலிருந்து விலகிவிட்டேன் சிறந்த கைகளுள்ளவனே! நான் இப்பொழுது உனக்கு யாகம் செய்விக்கமாட்டேன் நீ இப்பொழுது யாரை உபாதியாயராக விரும்புகிறாயோ, யாருடனாக யாகம் செய்விப்பரோ அவரை வரித்துக்கொள்' என்றான் இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்ட மருத்தராஜன் லெடகமடைந்து மிக்க மனவருத்தத்துடன் திரும்பி வரும்போது, வழியில் நாரதரைக் கண்டான் அந்த அரசன் தேவரிஷியான நாரதரிடம் சென்று விதிப்படி அஞ்சவிசெய்துகொண்டு நின்றான் உடனே, நாகதா அவனைப்

என் அதிக ஸந்தோஷமில்லாதவனாக இருக்கிறேன்! உனக்கு கேஷமமா? எனக்கே போயிருந்
இவ்விதமான வருத்தத்திற்குக் காரணம் ஏற
! ராஜஸரேஷ்ட! நான் கேட்கக்கூடியதாயிருந்
எனக்குச் சொல் மன்னவ! உன்னுடைய மனவருத்
தத்தை எல்லா முயற்சிகளாலும் நான் போக்குகிறேன்' என்றா
இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட அந்த மருத்தன் உபாதியாயா
செய்த அந்த வஞ்சனையை ஸாவஜஞரான அந்த நாரதரிடம் விண்
பைபம் செய்யலானான் 'நாரதரே! அங்கிரஸின் புத்திரரும் தேவா
களுக்கு ஆசாயருமான பிருஹஸ்பதியை யாகத்திற்கு ரிதவிககா
யிருக்குமபடி கேட்பதற்காகப் போயிருந்தேன் அவர் என்னிடத்தில்
விருப்பம் வைக்கவில்லை அவரால் நிராகரிக்கப்பட்டேன் நான் இப்
பொழுது ஜீவித்திருக்கப் பிரியப்படவில்லை குருவினால் விலக்கப்பட
டவனும் தூஷிக்கப்பட்டவனுமாயிருக்கிறேன்' என்றான்

மஹாராஜனே! அரசன் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அந்த நார
தர், அவ்விதத்தின் குமாரனான அந்த மருத்தனைநோக்கித் தமது வாரத்
தையினால் உயிரளிப்பவாபோல மறுமொழி கூறலானான் 'அரசனே!
தாமதமாகும் அங்கிரஸின் புத்திரருமான ஸமவாததரோனப்பவா திகமபர
ராக ஜனங்களை மயக்கிக்கொண்டு எல்லாத் திசைகளிலும் ஸஞ்சரிக்
கிறார் பிருஹஸ்பதி உனக்கு யாகம் செய்க்கப் பிரியப்படாவிட்டால்
அவரிடம் செல் மிகக் தேஜஸுள்ள (அந்த) ஸமவாததர் அருள்
புரிந்து உனக்கு யாகம் செய்விப்பார்' என்றார் மருத்தன், 'நார
தரே! உமமுடைய இந்த வாரத்தையினால் நான் உயிர் பெற்றேன்
பேசுகிறவர்களுள் சிறந்தவனே! (அந்த) ஸமவாததர் நான் எங்கு
பார்க்கக்கூடும்' எனக்குச் சொல்லும் நான் அவரிடம் எவ்விதம்
நடந்துகொள்ளவேண்டும்? அவர் என்னை எவ்விதம் கைவிடாம
லிருப்பார்? அவரும் என்னை மறுகதுவிட்டால் நான் ஜீவித்திருக்க
விரும்பமாட்டேன்' என்றான் நாரதர், 'அந்த ஸமவாததர் பித்
தன்போல வேஷம்பூண்டு ஸுகமாக ஸஞ்சரிக் கிறார் ஆனால், வாரா
ணஸி என்னும் பட்டணத்திற்கு அடிக்கடி வருவார் நீ அந்தப்
பட்டணத்தின்வாயிலே அடைந்து ஓரிடத்தில் ஒரு பிணத்தைப்
போட்டுவை அரசனே! அதைக்கண்டு எவர திருமபுவரோ அவர்
தாம் ஸமவாததர் விரயமுள்ளவரான அவர் போகுமிடத்திற்கு அவ
ரைப் பின் தொடர்ந்து செல் அவரை ஏகாந்தத்தில் அடைந்து அஞ்
சலிசெய்து சரணம் அடைவாயாக' என்னை உனக்கு எவன் சொன்

னா ?' என்று உனனை அவா கேட்டால் சொல் பகைவரை அழிப்பவனே ! அந்தஸ்தோடாநதுவாவிரும்பி, 'அந்த நாரதா எங்கே' வினாவு, நான் அகநியில பிரவேசித்ததுவிட்டதாகப் என்றா

அந்த (மருத்தனென்னும்) ராஜரிஷியானவன், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று ஒப்புக்கொண்டு நாரதரைப் பூஜித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு வாராணஸிப்பட்டணம் சென்றான் பெருமபுகழ்பெற்ற அந்த மருத்தன், அவ்விடம்சென்று நாரதருடைய வாரததையை நினைத்துக்கொண்டு (அவா) சொன்னபடி (அந்தப்) பட்டணத்தின் வாயிலில் ஒரு பிணத்தையப்போட்டு வைத்தான் அதே ஸமயத்தில் (ஸமவாததரென்னும்) பிராமமணரும் (அந்தப்) பட்டணத்தின் வாயிலுக்கு வந்தாரா பிறகு, அவா பிணத்தையக்கண்டு சீக்கிரமாகத் திரும்பினா அவிசுத்தின் குமாரனும் பூபாலனுமான அந்தமருத்தன் அந்த ஸமவாததா திரும்பியதைப் பார்த்து அவருக்குச்சிஷ்யனாவதற்காக அஞ்சலி செய்துகொண்டு (அவரைப்) பின்தொடர்ந்து சென்றான். அந்த ஸமவாததரும் ஏகாந்தத்தில் அவ்வரசனைக்கண்டு (அவனமீது) புழுதிகளையும் சேறறையும் இறைத்துக் கோழையையும் எச்சிலையும் துப்பினா அந்த மருத்தராஜன் ஸமவாததரால் அவ்விடம் இடைபூறுகள் செய்யப்பட்டும், அஞ்சலி செய்துகொண்டு, அந்தரிஷியை அருளாபுரியும்படி செய்வதற்காகப் பின்தொடர்ந்தே சென்றான்

- பிறகு, ஸமவாததா களைப்புற்றுத் திரும்பிக் குளிராத நிழலுள்ளதும் அனேகம் களைகளுள்ளதுமான ஓர் ஆலமரத்தை அடைந்து (அதன் கீழே) உட்காரந்தா

ஏழாவது அத்யாயம்

அ ஸ வ மே த ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

(ஸ்ம்வரீத்தர் மருத்தனோடு ஒருடன்பாடு செய்துகொண்டு யாகஞ்செய்விப்பதாக ஒப்புக்கொண்டது)

ஸமவாததா, 'நீ எனனை எவ்விதம் தெரிந்துகொண்டாய்? எவன் எனனை உனக்குச்சொன்னான்? நீ, எனபிரீதியை விரும்பினால், இதனை உண்மையாக எனக்குச் சொல் உண்மையைச்சொன்னால் உன் இஷ்டங்களெல்லாம் நிறைவேறும் பொய்சொன்னால் உன் தலை நுறுதுண்டாக வெடித்துப்போம்' என்றா மருத்தன், 'வழி

நாரதா 'நீ எனனுடைய குருபுத்திரா' மஹிமப்பறிச சொன்னா அதனால், எனக்கு 'பிராபுத்திர' என்றான் ஸமவாததா, 'நீ இதனை என்னாய், அவா, கபடவேஷத்தால் மறைந்திருக்கும் சொல்' என்றா மருத்தன, 'தேவரிஷிகளுள் மிகச்சிறந்த நாரதா உமமை எனக்கு சொல்லி எனக்கு அனுமதிக்கொடுத்தபிறகு அகனியில் பிரவேசித்துவிட்டா' என்றான் ஸமவாததா, மருத்தராஜன் சொன்ன இந்த வாததையைக் கேட்டு மனக்களிப்புற்று 'நானும் இவ்விதம் இவ்வளவு செய்யவல்லவன்' என்றா

அரசனே! பிறகு, பித்தனபோன்றவரும் பிராமமணருமான ஸமவாததா மருத்தனைக் குருரமான வாததையால் அடிக்கடி அடிக்கொண்டு சொல்லலானா 'வாயுவை முக்கியமாகக்கொண்டவனும் இஷ்டப்படி நடப்பவனும் இவ்விதம் விகாரமானபுறமுள்ளவனுமான எனைக்கொண்டு எவ்விதம் யாகமசெய்ய விரும்புகிறாய்? எனனுடைய ஸ்வேஹாதரா திறமையுள்ளவா, இந்திரனுக்கு நண்பா, யாகமசெய்வதற்கும் தொழிலை மேற்கொண்டிருக்கிறா அவரைக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்துகொள் எனனுடைய மூத்த ஸ்வேஹாதரா எனனுடைய கிருஹஸ்தாஸரமததையும் சிஷ்யர்களை யும் வீட்டிலுள்ள எல்லாதேவதைகளையும் கைப்பற்றிக் கொண்டு, இந்தச் சரீரத்தைமட்டும் வீட்டிருக்கிறா அவிச்சித்தின புத்திரனே! நான் அவருடைய அனுமதியின்றி ஒருபொழுதும் எவ்விதத்திலும் உனக்கு யாகம் செய்வதெனமாட்டேன் அவா எனனால் மிகவும் பூஜிக்கப்பட்டதக்கவா உனக்கு இப்பொழுது யாகம் செய்ய விருப்பமிருந்தால் பிருஹஸ்தியினிடம் செல் அவரிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு வா பிறகு, நான் உனக்கு யாகம் செய்வதென' என்றா மருத்தன, 'ஸமவாததரே! நான் முன்பு பிருஹஸ்தியினிடம் போயிருந்தேன் அங்கு நடந்ததைக் கேளும அந்தப் பிருஹஸ்திமுனிவா இந்திரனால் தடுக்கப்பட்டு எனக்கு யாகம் செய்வதென விருப்பமில்லை அவா, 'தேவனைச் சிஷ்யனாக அடைந்து மனிதனுக்கும் யாசமசெய்வதெனமாட்டேன். இரத்தின எனனை, 'பிராமமணரே! மருத்தனுக்கு யாகம் செய்வதெனாதீர், அந்த அரசன் எப்பொழுதும் எனனுடன் ஸ்வரம் பாசாட்டுகிறான்' என்று சொல்லித் தடுத்தது விட்டான்' என்றா ஸ்வேஹாதரா இந்திரனைநோக்கி, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்றும் சொல்லியிருக்க

றா முனிஸ்ரேஷ்டரே! அவா தேவராஜே
 யததாடனவந்த என்னைச் சிஷ்யகை ஏற்றுக்கொ
 அதனைத் தெரிந்துகொள்ளும் நான் உமமை
 பொருளையும் செலவு செய்தாவது, யாகமசெய்து
 குணங்களால் இந்திரனைக்காட்டிலும் மேன்மைபெற விரு
 பிராமமணரே! (சிறிதும்) அபகாரம் செய்யாத என்னைப் பிருஹஸ
 பதி அவவிதம் மறுத்துவிட்டாராதலால் அவரிடமசெல்ல எனக்கு
 எண்ணம் இல்லை' என்றான் ஸமவாததா, 'அரசனே! நீ என்னுடைய
 இஷ்டங்களெல்லாவற்றையும் செய்தால் நீ செய்யவிரும்பின இடெல்
 லாம் இஷ்டப்படி உனக்கு நிறைவேறும் என்னால் யாகமசெய்விக
 கப்படும் உன்னைப் பிருஹஸபதியும் இந்திரனும் மிகுந்தகோபங்
 கொண்டு பகைப்பார்கள இது ஒன்றை நிச்சயித்துக்கொள்ளு இப்
 பொழுது இந்த விஷயத்தில் எனக்கு எப்படி நம்பிக்கை பிறக்கும்?
 எனஸம்சயத்தை நீக்கு! இப்பொழுது நான் சோபம்கொண்டு பந்துக்க
 ளுடன் கூடின உன்னைப் பஸம்மாக்ச செய்யாமலிருக்கவேண்டும்'
 என்றா, மருத்தன, 'நான்(உமமுடைய) ஸநேஹத்தை இழந்தால், எவ
 வளவு காலம் ஸூரியன் பிரகாசிப்பனோ, எவ்வளவுகாலம் பாவதங்கள்
 இருக்குமோ அவ்வளவுகாலம் நல்ல உலகங்களை அடையமாட்டேன்'
 (உமமுடைய) ஸநேகத்தை விட்டால் ஒருபொழுதும் நான் நல்லபுத்தி
 யை அடையாமலிருக்கக் கடவேன் விஷயங்களில் பற்றும் உண்டா
 கட்டும்' என்றான் ஸமவாததா, 'அவிஷித்தின குமாரனே! உனக்
 குக் காமங்களில் நல்லபுத்தி உண்டாகுக் வேந்தனே! எனக்கும்
 யாகம் செய்விக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணம் இருக்கிறது அரசனே!
 குறைவற்றதும் உத்தமமுமான திரவியமிருக்குமிடத்தையும் உனக்
 குச் சொல்லுகிறேன் அதனால், தேவர்களையும் கந்தார்களையும் இந்
 திரனையும் நீ கீழ்ப்படுத்தக்கூடும் எனக்குப் பணத்திலாவது சிஷ்யர்
 களிடத்திலாவது விருப்பமில்லை ஆனால், ஸநேஹாதாரான் பிருஹஸ
 பதி இந்திரன் இருவாருளுக்கும் அபரியதங்கச்செய்ய விரும்பு
 கிறேன் உன்னை நிச்சயமாக இந்திரனுக்குச் சம்மாகவும், செய்துவிடு
 கிறேன் உனக்கு பரியத்தையும் செய்கிறேன் இதனை உனக்கு
 உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன்' என்றா

தாவது அத்யாயம்.

ஸ்ரீமதே திருவாய்ம. (தொடர்ச்சி.)

சுத்தால் மருத்தன் ஸ்ரீவாரைத் துதித்துப் போருள்
கப்பாத்தாழதலியவற்றைச் செய்வித்ததும், அதனைப்
கப்பாறத் திருஹஸ்பதீயிடம் இந்தீரன் சென்றதும்)

இம்மயமலைச்சாரலில் முஞ்சவானன்கிற ஒருமலை இருக்கிறது
அதில் பகவானும் உமாபதியுமான மஹாதேவா எப்பொழுதும் தவம்
புரிகிறார் அதில், பகவானும் சூலாயுதமுள்ளவரும் சிறந்ததேஜ
ஸுள்ளவரும் பலவிதபூதகணங்களால் சூழப்பட்டவருமான மஹேஸ்
வரா பாலதியுடன் மரங்களின் அடிகளிலும் மேடுகளான கொடு
முடிகளிலும் பாவதராஜனுடைய குகைகளிலும் இஷ்டப்படி ஸுக
மாச வாஸம்செய்கிறார் அதில் நுதரர்களும் ஸாதயர்களும் விஸவே
தேவர்களும் வஸுகளும் யமனும் வருணனும் பரிவாரங்களுடன்
கூடின குபேரனும் பூதங்களும் பிசாசங்களும் பொய்சொல்லாதவாக
ள்ள அஸுவின் தீதவர்களும் கந்தாவர்களும் அபஸரஸுகளும் யக்ஷா
களும் தேவரிஷிசனும் ஆதிதயர்களும் மருத்துக்களும் எல்லாரச்சு
ஸர்களும், மஹாதமாவும் பலவித ரூபமுள்ளவரும் உமாபதியுமான
சங்கரரை உபாஸிக்கின்றார்கள் அரசனே! அதில் பகவானுன்
அவா, விகாரமானவர்களும் - விகாரமாகிக்கொண்டவர்களும்
வினையாடுகின்றவர்களான குபேரனுடைய அனுசாரர்களுடன்
சந்தேஷமாகவிருக்கிறார் தேஜஸினால் ஜவலிக்கின்ற அவா பால்
ஸூயனுக்கு ஒப்பான காரதியுள்ளவராகக் காணப்படுகின்றார்,
அவருடைய உருவமும் அதன் அமைப்பும் ஸாதாரணமான கண்
னுள்ள மனிதர் எவராலும் ஒருபொழுதும் இவ்விதமென்று அறிய
முடியாதவை அரசனே! அவ்விடத்தில் உஷணமும் குளிரும் வாயு
வும் ஸூயனும் மூப்பும் பசியும் தாகமும் மரணமும் பயமும் இல்லை
ஜயமுள்ளவர்களுள் சிறந்தவனே! அந்தப்பாவதத்தின் எல்லாப் பக
வர்களிலும் ஸுவாணப்பொடிகள் ஸூயனுடைய கிரணங்கள்
போல இருக்கின்றன மன்னவ! அவற்றைக் குபேரனுடைய கிண
கரங்கள் மஹாதமாவான குபேரனுக்குப் பிரியத்தைச்செய்ய விருமபி
ஆயுதங்களைக் கையிலேந்திக்கொண்டு ரக்ஷிக்கின்றனா - ராஜரிஷியே!
நீ அவ்விடம்சென்று சிறந்தயோகங்களுக்கு ஸ்வரான சங்கரரை
அதிக பகதியுடன் அருகில்கொண்டு வந்தனம்செய் பகவானும் (உல
கங்களைப்) படைப்பவரும் அழிப்பவருமான அவருக்கு வந்தனம்

செய்து, எல்லாவிததைகளையும் தரிப்பவரான
வரும் நாமங்களால் ஸதோத்திரமசெய - 1
துள்ளவரும் அழகிய ரூபமுள்ளவரும் நல்ல
ஜடையுள்ளவரும் பயங்கரமும் பொன்னிறமா
வரும் - வரமளிப்பவரும் - முக்கண்ணரும் சூரியனு
லோத்தகாத்தவரும் குள்ளரும் சுபமளிப்பவரும் (எல்லாவற்றை
யும்) அடக்குபவரும் அவயகதமான ரூபமுள்ளவரும் நல்ல
நடையுள்ளவரும் சங்கரமும் சேஷம்ததைச்செய்பவரும் பொ
ன்னிறமான தலையிருள்ளவரும் ஸதானுவும் புருஷரும் பொ
ன்னிறமான கண்களுள்ளவரும் முண்டரும் கோபமுள்ளவரும் (ஸம்ஸாரத
தின்னின்று) கரையேறுபவரும் பிரகாசிப்பவரும் ஸதகுருவும் தேவ
தேவரும் வேகமுள்ளவரும் தலைப்பாகையுள்ளவரும் நல்லமுகமுள
ளவரும் ஆயிரமகண்களுள்ளவரும் எல்லாவற்றையுமடைக்கும் தன
மையுள்ளவரும் மலையில் சயனிப்பவரும் மிகக் சாந்தரும் ஸன்பாலி
யும் மரவுரிபை ஆடையாகக்கொண்டவரும் விலவதண்டம் தரித்த
வரும் ஸித்தரும் எல்லாரையும் சிஷிப்பவரும் (யாகமாகிற) மாண
(அடிக்கும்)வேடரும் மஹானும் விலலுள்ளவரும் (எல்லாவற்றையும)
படைப்பவரும் சிறந்தவரும் சந்திரனபோன்ற முகமுள்ளவரும் ஸித்
தாகளின் மந்திரமாயிருப்பவரும் (உலகத்திற்குக்) கண்ணாக இருப்ப
வரும் பொன்மயமானகைகளுள்ளவரும் 2 உகரும் திசைகளுக்கப்பதி
யும் (கடைவாய்களை) அடிக்கடி நக்கிக்கொள்பவரும் ஜீவர்கள் இருக்க
மிடமானவரும் மந்திரஸித்தியுள்ளவரும் வருஷணியும் பசுக்களுக்
குப் பதியும் பூதங்களுக்குப் பதியுமான சிவனுக்கு நமஸ்காரம்
வருஷரும் மாதருபகதியுள்ளவரும் படைத்தலைவரும் மத்யஸ்தரும்
(பகதர்களை) எதிர்பார்க்கும் முகமுள்ளவரும் பதியும் எல்லாத்
தேஜஸவருபியும் ஸருவத்தைக் கையில் கொண்டவரும் பதியும்
விலலாளியும் பாக்கவரும் பிறப்பற்றவரும் கறுத்த கண்களுள்ள
வரும் விருபமான கண்களுள்ளவரும் சூரிய கோரப்பற்களுள்ளவரும்
திசுண்ணரும் அகனியை முகத்தில் கொண்டவரும் மஹாத்மாவும
அனங்கரும் எல்லாமாக இருப்பவரும் ஜனங்களுக்குப் பதியும் ருத்ர
ரும் பதியும் பருத்தவரும் தோலை உடுப்பவரும் மிகச் சிவந்தவரும்
பிரகாசிப்பவரும் பிரகாசிக்கும் கண்களுள்ளவரும் சிறந்த தேஜ
ஸுள்ளவரும் தனத்தை ரோதஸங்கக்கொண்ட நல்ல சரீரமுள்ளவரும்

1 சில நரீமங்கள் இரண்டு மூன்று முறைவருகின்றன

2 ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

தலை வஸ்திரமாகக்கொண்டவரும் கபாலமாலையுடைய தரித்தவரும் மஹாதேவரும் கறுத்த தோஷமற்றவரும் கோபமுள்ளவரும் கருரத் திருதுவாயிருப்பவரும் கைகளால் விளங்குகிற மூடம் தரித்தவரும் தவம்செய்தவரும் கருரத்தன்மையற்ற செய்கைகளுள்ளவரும் ஆயிரம் தலைகளுள்ளவரும் ஆயிரம்கால்களுள்ளவரும் ஸ்வதாஸவருபியும் அநேகரூபங்களுள்ளவரும் கோரப்பறகளுள்ளவருமான சிவனுக்கு நமஸ்காரம் பிணியும் மஹாதேவரும் சிறந்தபோகமுள்ளவரும் அழிவற்றவரும் தரிசுலத்தைக் கையிற கொண்டவரும் வரமளிப்பவரும் தரியம்பகரும் உலகங்களுக்கு ஸாவரும் தரிபுரத்தை அழித்தவரும் முககண்ணரும் மூவுலகங்களுக்கும் ஸாவரும் சிறந்தபலமுள்ளவரும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் உதபத்தி ஸதா னமும் கொடுப்பவரும் பூமியைத்தரிப்பவரும் ஈசானரும் சங்கரரும் ஸாவரும் சிவரும் விஸ்வேஸ்வரரும் பவரும் உமாபதியும் பசுபதியும் விஸ்வரூபரும் மஹேஸ்வரரும் வீரபாக்ஷரும் பத்துகைகளுள்ளவரும் (கருணையைப்) பெருசுகுணமவரும் வருஷபதவஜரும் உகரரும் ஸதா னுமும் சிவரும் ரௌத்ரரும் சாவரும் கௌரீசரும் ஸாவரும் மீலகண்டரும் அஜரும் சுகிரரும் பருதுவும் பருத்தவைகளையும் அழிப்பவரும் சிறந்தவரும் விஸ்வரூபரும் வீரபாக்ஷரும் அநேக ரூபங்களுள்ளவரும் உமாபதியும் தேவரும் மனமதனுடைய சரீரத்தை அழித்தவரும் (பகதர்களுடைய பாவத்தை) அபஹரிப்பவரும் சரணயரும் மஹாதேவரும் நான்குமுகமுள்ளவருமான பரமசிவனைத் தலை வணங்கிச் சரணமடைவாபாக அரசனே! சரீரத்தால் நன்குவிளங்குகின்றவரும் திவ்யாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும் ஆதியும் அநதமுமற்றவரும் பிறப்பில்லாதவரும் ஸுகத்தைக் கொடுப்பவரும் எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்பவரும் ஸாவரும் முககுணங்களுமற்றவரும் பயமில்லாதவரும் நிரமலரும் தேஜஸுகளுக்கு நிதியுமான சங்கரரை நமஸ்கரித்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, ' (துஷ்டர்களை) ஹிம்ஸிப்பவரும் (பகதர்களின் துயரத்தை) அபஹரிப்பவருமான அவரைச் சரணமடைகிறேன் நன்கு பூஜிக்கத்தக்கவரும் சலனமற்றவரும் நித்தியரும் (பாவிகளிடத்தில்) கருணையற்றவரும் (புண்பாப்பங்களில்) பற்றுதலில்லாதவரும் உபநிஷதஸ்வரூபியுமான அவரை அநிடரது அடிக்கடி சரணமடைகிறேன் ஆதமஸ்வரூபத்தைத்தியானிப்பவர்கள் எவருடைய அழிவற்றஸ்தானத்தை மோக்ஷமாகக்கருதுகின்றனரோ எவரைத் ததவூமாகத்திலிருப்பவர்கள் யோகிகளுக்கு ஈசராகவும்

அழிவற்ற மோக்ஷஸ்தானமாகவும் முகதா
ஸம்மாகப்பாரப்பவர்கள் (என்கும்) ஸம்மாக
கிறார்களோ, உலகங்களுக்கு உதபத்திகாரண
காரணமில்லாதவரும் பிரகருண ஸவருபமுள்ளவ
சரணமடைகிறேன் எவா பூதம் முதலானவைகளையும்
ஏழு உலகங்களையும் படைத்தவரோ ஸதயலோகத்திற்கு
மாபிருப்பவரோ ஸனாதனரான அவரைச் சரணமடைகின்றேன் பசு
தாக்களுக்கு எளிதில் அடையக்கூடியவரும் பகதியில்லாதவர்களுக்கு
அடைய முடியாதவரும் அருகிலிருப்பவரும் பிரகருதிக்கு அபபுறத
திலிருப்பவரும் தேவரும் எல்லா உலகங்களிலுமிருப்பவருமான அவ
ரை நமஸ்கரிக்கிறேன், சரணமடைகிறேன்' என்று இவ்விதம் மஹா
தேவரும் வேகமுள்ளவரும் மஹாதமாவுமான அவருக்கு நமஸ்காரம்
செய்து அந்த ஸுவாணததை அடைவாய் மனிதர்கள் அவரிடத்
தில் மனத்தைச் செலுத்திக் கணங்களுக்குப் பதிபாபிருக்கும் தன்
மையையும் அடைகின்றனர் ஸுவாணபாத்நிகர்களைப்பற்றி என்ன
ஸந்தேகம்? ஆகையால், நீ (சீக்கிரம்) செல தாமதம் செய்யாதே
உனக்கு மிகப்பெரிய லாபம்கிடைக்கும் ஆகையால், ஸுவாணததைக்
கொண்டு வருவதற்காக யானைகளுடனும் குதிரைகளுடனும் ஓட்டங்க
களுடனும் உன்னுடைய ஆட்கள் அவ்விடம் செல்லுக' என்றார்
இவ்விதம் சொல்லக்கேட்ட காராதமபுத்திரனை அந்த மருத
தன், அவர் சொன்னபடியே செய்தான் கங்காதாரை நமஸ்கரித்து
உததம்மானதனத்தை அடைந்தான் மஹாதேவருடைய அருளால்
அந்தத்தனத்தை அடைந்து சூபேர்னபோலானை பிறகு, மனிதர்
களால் செய்யமுடியாத யாகத்திற்கேற்ற எல்லா ஏற்பாடுகளையும்
செய்தான் அந்த யாகத்திற்காகச் சிற்பிகள் ஸுவாணமயமான பாத
நிகர்களையும் யாகசாலையையும் (மற்ற எல்லா) ஸாமகிகளையும் அப
பொழுது ஸம்வாததருடைய கட்டளையினால் நன்றாகச் செய்தார்கள்
பிருஹஸபதியோ, தேவர்களுடைய செலவத்தைக்காட்டிலும் மேன
மை பெற்றதான் மருததராஜனுடைய அந்த நிறைந்த செலவத்தைக்
கேட்டு அதிக ஸந்தாபத்தை அடைந்தார் 'எனக்குப் பகைவனான ஸம்
வாததன் செலவமுடையவனாகப் போகிறான்' என்று ஸந்தாபத்தை
அடைந்தவரான பிருஹஸபதி நிறமமாரி மிக இளைத்தவரானார்.
அப்பொழுது, தேவராஜன் அந்தப்பிருஹஸபதி மிக ஸந்தாபமடைந்
திருப்பதைக்கேட்டு, தேவர்களால் சூழப்பெற்று, அவ்விடம் சென்று
பின்வரும் வாரததைச்ச சொல்லலானான்

பதாவது அதயாயம

ம த பாவம். (தோடர்ச்சி)

மலர்த்தர் மருத்தனுக்கு யாகஞ்செய்யிப்பதைத்
படி இந்நீரனுக்குச் சொல்லியதும், இந்நீரின் பிரு
ஸபதியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அக்நிபுலமாக மருத்த
னுக்குச் சொல்லியனுப்ப அவன் மறுத்ததும், மறு
படியும் அக்நியை மருத்தனிடம் போகச்
சொல்ல அக்நி மறுத்ததும்)

இந்நீரன, 'பிருஹஸபதியே! நீ ஸுகமாகதனாகுகிறீரா? உமமுடைய வேலைகாராக குறிப்பறிந்து நடக்கிறார்களா? பிராம மணரே! நீ தேவர்களுக்கு ஸுகத்தைச் செய்விருப்பமுள்ளவராயிருக்கிறீரா? தேவர்கள் உமமை அடக்கினார்களா?' என்றான் பிருஹஸபதி, 'தேவராஜனே! படுக்கையில் ஸுகமாகப் படுக்கிறேன் அவ்வாறே, என்னுடைய பரிசாரகர்களும் மனத்திறனைப்பமாக இருக்கிறார்கள் எப்பொழுதும் தேவர்களுக்கு ஸுகத்தைச் செய்விருப்பமுள்ளவனாகவே இருக்கிறேன் தேவர்களும் எனனை மிகவும நன்றாகப் பரிபாலிக்கின்றனர்' என்றா இந்நீரன, 'பிராமமணரே! இந்தத் துக்கமெதனால்? மனத்திலுண்டானதா? தேகத்திலுண்டானதா? நீ ஏன் இப்பொழுது வெளுத்தும் வாணமருதறந்தும் இருக்கிறீர்? என்னிடம் சொல்லும் உமக்குத் துக்கத்தைச்செய்த அவாக னெல்லாரையும் இப்பொழுதே கொல்லுகிறேன்' என்றான். பிருஹஸபதி, 'இந்நீரனே! மருத்தன உத்தமமான தகையினையுள்ளபெரிய யாகம் செய்யப்போகிறுன்னென்று சொல்லுகிறார்கள் ஸமவாததன யாகம் செய்விக்கப்போகிறுன்னென்றும் நான் கேட்டேன் ஆகையால், ஸமவாததன (மருத்தனுக்கு) யாகம் செய்விக்கக் கூடாதென்று விரும்புகிறேன்' என்றா இந்நீரன, 'பிராமமணரே! நீ எல்லா இஷ்டங்களையும் அடைந்திருக்கிறீர் தேவர்களுக்குப் புரோஹிதராயிருந்து கொண்டு அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லுகிறீர் மூப்பு மரணம் இரண்டும் உமமைவிட்டு விலகிவிட்டன். பிராமமணரே! ஸமவாததா இப்பொழுது உமக்கு என்ன செய்யப்போகிறா?' என்றான் பிருஹஸபதி, 'தேவேந்திர! நீ தேவர்களுடன் சேர்துகொண்டு அஸுரர்களைத் துரத்திவிட்டு, ஆங்காங்கு செல்வம் நிறைந்தவர்களாகக் கரணப்படுகிற அவர்களுையெல்லாம் சுற்றத்தாருளபடக் கொல்லவும் விரும்புகிறாயல்லவா? பகைவர்கள், செல்வம் நிறைந்திருப்பது துக்கத்

திறகு காரணமன்றோ? ஆகையால், என யடைகிறாணென்பதைக்கேட்டு நான் நிற்க இரக்கிறேன் இரதிர! எல்லா உபாயங்க யர்வது மருததராஜனையாவது அடக்கு' என்றான்.

இரதிரன், (அகநியை நோக்கி), 'அகநியே! வா (என்கு) (என்ப பபபபபப) மருதகனிதம் பிருஹஸ்தியைச் சோபபதற்காகச் செல (அவனிதம்), 'இரதப் பிருஹஸ்தி உனக்கு யாகம் செய்விப்பார உனை அமரனாகவும் செய்வார்' என்று சொல்' என்றான். அகனி, 'இரதிர! நான் இப்பொழுது உனக்குத் தூதனாக இருந்துகொண்டு மருததனிதம் பிருஹஸ்தியைச் சோபபதற்கும் புருஹூதனை உன்னுடைய வாரதையை ஸதயமாகச் செய்வதற்கும் பிருஹஸ்திக்குப் பூஜையைச் செய்வதற்கும் விருமபிச்செல்லுகிறேன்' என்றான் பிறகு, மஹாத்மாவான அகனியானவன், மரங்களைபூமி கொடி களையும் அழித்ததுகொண்டு ஹேமநதருனின்முடிவில் இஷ்டப் படி திசைக்கீழ்மீறிச்செல்லுகின்றவனும் எவரும் ஸஞ்சரிப்பவனுமான வாயுவைப் போலக் காஜித்தனாகொண்டு சென்றான் மருததன், 'முனி வரே! இப்பொழுது சரீரத்தான அகனிவந்ததை ஆச்சாயமாகப் பாராக்கிறேன் ஆஸனத்தையும் அரக்கியத்தையும் பாதயத்தையும் பசுவையும்கொண்டுவாரும்' என்றான் அகநி, 'குறமமறவனே! உன்னால் கொடுக்கப்பட்ட ஆஸனத்தையும் ஜலத்தையும் பாதயத்தையும் பற்றி ஸந்தோஷிக்கிறேன் எனனை இரதிரனால் கட்டளையிடப்பட்டு வந்திருக்கும் தூதனாகத் தெரிந்துகொள்' என்றான் மருததன், 'அகநியே! தேவராஜன் ஸம்பத்தாளாவனாகவும் ஸுகமாகவும் இருக்கிறானா? நம்மிடத்தில் பரிதிபுள்ளவனாக இருக்கிறானா? தேவர்கள் வழக்கம் போல அவனுக்கு வசப்பட்டிருக்கிறார்களா? தேவனே! நீ எனக்கு எல்லாவற்றையும் சொல்' என்றான் அகநி, 'ராஜஸேஷ்டனே! இரதிரன் மிகவும் நல்லஸுகமுள்ளவனாக இருக்கிறான் அவன் உன்னுடன் அழிவற்ற பிரீதியை விருமபுகிறான் அரசனே! எல்லாத் தேவர்களும் அவனுக்கு வசப்பட்டிருக்கிறார்கள் தேவராஜன் எனனிதம் சொன்ன ஸமாசாரத்தை நீ கேள் அவன் பிருஹஸ்தியை மருததனை உன்னிடம் சோதனைப்பதற்காக எனனை உன்னிடம் அனுப்பினான் வேரத்தனே! அநகப் பிருஹஸ்தி உனக்கு யாகம் செய்விக்கட்டும் மனிதனாக இருக்கும் உனனைத் தேவனாகச் செய்யட்டும்' என்றான் மருததன், 'இரக ஸமவாதத்தொன்றும் பிராமமணர் எனக்கு யாகம் செய்விப்பார் அநகப் பிருஹஸ்திக்கு இதோ அஞ்

கிரனுக்கு யாகம் செயவிக்கும்வா மனித
நால அவருக்குச் சோபை குறையும் ' 'என
ப பிருஹஸபதி உனக்கு யாகம் செயவித்தால்
நுகரஹததால் தேவலோகத்திலுள்ள சிறந்த
வாய 'நீ புகழ்பெற்று ஸவாககத்தை ஜயிப்பாய்
நிச்சயம் அரசனே! பிருஹஸபதி யாகம் செயவித்தால் நீ மாண்ட
லோகங்களையும் தேவலோகங்களையும் பிரம்மதேவரின பெருநீ
பெற்றலோகங்களையும் எல்லாத் தேவராஜ்யத்தையும் ¹ ஜயிப்பாய்'
என்றான ஸமவாததா, 'அகனியே! நீ பிருஹஸபதியை மருத்தனி
டம் சோபபதற்காக எவவித்ததிலும் மறுபடி வரவேண்டாம். நான்
கோபங்கொண்டு பயங்கரமான கண்ணால் உன்னை எரிககவேண்டாம்.
நீ (இதைத்) தெரிந்துகொள் ' என்றா பிறகு, அகனி, (தன்னை) ஸம
வாததா எரிததுவிடுவென்று பயந்து மனம் வருந்தி அரசிலைபோல
நடுங்கிக்கொண்டு தேவர்களிடம் சென்றான மஹாதமாவான இந்திர
ரன், அந்த அகனியைப்பார்த்துப் பிருஹஸபதியின் முன்னிலையில்,
'அகனியே! பிருஹஸபதியை மருத்தனிடம் சோபபதற்காக என்
னால அனுப்பப்பட்டு நீ சென்றாயே? யாகம் செய்யப்போகிற அந்த
மருத்தராஜன் அதைப்பற்றி என்ன சொன்னான்? அந்த வாரததை
யை ஏற்றுக்கொண்டானா?' என்று வினவினான் அகனி, 'மருத்தன்
உன்னுடைய வாரததையில் பிரியப்பட்டிலலை. அவன் பிருஹஸ
பதிக்கு ² அஞ்சலியை அனுப்பினான் நான் அடிக்கடிவேண்டியும்
'ஸமவாததா எனக்கு யாகம் செயப்பா' எனறே சொன்னான்.
'பிருஹஸபதியோடு ஸநேஹம் செய்து (அதனால்) எனக்கு மாண்ட
லோகங்களும் தேவலோகங்களும் பிரம்மதேவரின சிறந்த உலகங்
களும் கிடைக்குமானாலும் விருமபமாட்டேன்' என்று உறுதி
யாகச் சொன்னான்' என்றான். இந்திரன், 'மறுபடியும் நீ
மருத்தராஜனிடம் சென்று நல்கருத்துள்ள என்வாரததையைச்
சொல் மறுபடியும் உனனால் சொல்லப்பட்ட அவன் (அந்த) வாரத
தையை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் அவனமீது வஜரததைப் பிர
யோகிக்கிறேன்' என்றான் அகனி, 'இந்தக் கந்தாவராஜன் அங்குத்
துத்தகைச் செல்லட்டும் இந்திர! நான் அங்குசெல்லப் பயப்படு
கிறேன் கடுஞ்சினமுள்ளவரும் பிரம்மசாயத்தை அனுஷ்டித்தவரு
மான ஸமவாததா கோபங்கொண்டு என்னைப் பார்த்து, (அகனியே!)

1 அடையதக்கவனுவாய் என்பது

2 வரவேண்டாமென்பதைத் தெரிவித்தபடி

பிருஹஸ்தியை மருததனிம சோப்பத்
விடம எவ்விதத்தினாலாவது வந்தால் நான்
மான கண்ணால் உன்னை எரித்துவிடுவேன்'
திர! நீ இதனைத் தெரிந்துகொள்' என்றான் இ
நீதான் மறவர்களை எரிககிறாய் பஸமமாகச்செ
தவிர வேறொருவன் இல்லை உன்னுடைய ஸபாசத்தி
உலகமும் பயப்படுகிறது அகனியே! நம்பத்தகாதவாததையைச்
சொல்லுகிறாய்' என்றான் அகனி, 'தேவேந்திர! நீ உன்னுடைய
பலத்தினாலேயே ஸுவாககத்தையும் எல்லாப்பூமியையும் விபாபித்துக்
கொண்டிருக்கிறாய் நீ இவ்விதம் இருக்கும்போது முன்பு வருத்
ரன் எவ்விதம் ஸுவாககத்தைக் கைப்பற்றினான்?' என்றான் இந்
திரன், 'அகனிபே! நான் மலையைக் கொசுவைப்போல அணுவாகச்
செயவேன் சதருக்களாகொடுக்கும் ஸோமரஸத்தைப் பானமபண்ண
மாட்டேன் குறைந்தவனிடத்தில் வஜரத்தைப் பிரயோகிக்கமாட்
டேன் எந்தமனிதன் எனக்குத் ¹ துன்பமுண்டாகும்படி அடிப்பான்?
பூமியில் காலகேயாகளைத் ² தூரத்தினேன் அஸுரர்களை ஆகாயத்தி
னினு தூரத்தினேன் ஸுவாககத்திலிருந்து பிரஹலாதனை முடிவு
பெறுமபடி செய்தேன் எந்தமனிதன் எனக்குத் துன்பமுண்டாகும்
படி அடிப்பான்?' என்றான் அகனி, 'மஹேந்திர! முன் சயவனா
சாயாதிக்கு யாகம் செய்வித்து அஸுவினீதேவர்களோடு ஒருவராக
ஸோம ரஸத்தைப் பெற்றுக்கொண்டா அவரை நீ கோபங்
கொண்டு தடுத்தாய் அந்தச் சாயாதியினயாகத்தை நினைத்துக்கொள்
புரந்தர! நீ அநிகோரமான வஜரத்தைடுத்து சயவனரை அடிக்க
முயற்சியெய்தாய் அந்தப்பிராமமணா கோபங்கொண்டு தவத்தினால்
வஜரத்துடன் கூடின உன்னுடைய கையை அசைவற்றதாகச்
செய்தா பிறகு, அவர் மறுபடியும் கோபங்கொண்டு எங்கும்
கோரமான ரூபமுள்ளவனும் மதனென்று பெயருள்ள விஸ்வ
ரூபனுமான அஸுரனை உனக்குச் சத்துருவாக உண்டுபண்ணினார்
அவனைக்கண்டு ³ கண்களை மூடிக்கொண்டாய் அந்தப் பெரிய அஸுர
னுடைய ஒரு ³ ஹனுவானது பூமியிலிருந்து மறொன்று ஆகா

¹ எவன் என்னை அடித்து நனைமை அடைவானென்றும் கொள்ள
லாம்

² 'பரவராஜயேயம்' எனபது மூலம், அதற்கு, 'தூரத்துவேன்'
எனபது பொருள்

³ 'வானையத்' திற்தூல அடிப்பகடும் பூமியிலும் மேற்பகடும் ஆகாயத்
திலும் இருந்தன எனபது கருத்து

(அவனுக்கு) நூறுயோஜனை நீளமுமிகு
முள்ள ஆயிரம் பறகளிருந்தன வட்டமான
சுள்ளம் வெள்ளித நூண்போன்ற நிறமுள்ளவை
யோஜனை நீளமுள்ளவைகளுமான நான்கு கோரப
தன அவன உண்கை கொல்லவிரும்பிக் கோரமான சூலத்
தை (ககையில) ஏந்திப் பறகளைக் கடித்துக்கொண்டு எதிர்த்துவந்
தான அப்பொழுது, கோரமான ரூபமுள்ள அவனை உனனூல பாகக்
முடியவில்லை பாகமும்படியாயிருந்த உண்கை எல்லாரும் பாததார
கள் அஸுரர்களைக்கொல்லவே! நீ அவனிடம் பயந்துகொண்டும்
அஞ்சலி செய்துகொண்டும் சயவனமஹரிஷியைச் சரணம் அடைந்
தாய் இருந்தீர்! சுத்தரியாகளின் பலத்தைவிடப் பிராமமணர்களின்
பலம் மிகப் பெரிது பிரம்ம பலத்தைவிட மிகமேலானது ஒன்று
மில்லை. பிரம்மதேஜஸை உளபடி அறிந்த நான் ஸமவாததரிடம்
போக விரும்பவில்லை' என்றான்

பத்தாவது அத்யாயம்

அவமேதிகபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(இந்நீரின் பீடுகஸ்பதியை வுசாயாகக் கொள்ளும்படி மருத்தனுக்குச்
சொல்லியனுப்ப அவன் மறுத்ததும், இந்நீரின் கெடுக்கமுயல
ஸம்வர்த்தர் தடுத்ததன்மேல் இந்நீரின் அனுகூலனாக்
யாகத்தை நிறைவேற்றியதும், வியாஸர் அகில
மீதுந் தீரவியத்தைக் கொணர்ந்து
அவமேதம் செய்யும்படி யுதிஷ்
டிருக்குச் சொல்லியதும்)

இருக்கிரன், 'இது உணமைதான பிராமமணருடைய பலம் மிகச்
சிறந்ததே பிராமமணபலத்தைக் காட்டிலும் மறகுென்று சிறந்த
தன்று ஆவிஷிதனுடைய பலத்தையோ நான் பொறுத்திருக்க முடி
யாது கோரமான வஜரத்தை அவனமீது போடுவேன் திருத்தராஷ்
டிர! நீ (எனனூல) அனுப்பப்பட்டு மருத்தனிடம் செல் ஸமவாதத்
ரோடு சோதகிருக்கும் அவனை நோக்கி, 'ராஜனே! நீ பிருஹஸ்பதி
ஹப புரோஹிதராக வைத்துக்கொள் இல்லாவிடில் கோரமான வஜ
ரத்தால் உன்னை அடிப்பேன்' என்று (நான் சொன்னதாகக்) சொல்' என
றான் பிறகு, திருத்தராஷ்டிரனென்னும் கந்தர்வன் மருத்தராஜனிடம்
சென்று (அவனைநோக்கி) இருக்கிரனுடைய வார்த்தையைப் பின்வரு

மாறு உரைக்கலானான் — ‘அரசனே! சொல்ல விரும்பி உன்னிடம் வந்திருக்கும் திருநெல்வந்தனின் கருவியை என்னுடைய தெரிந்துகொள்வதற்காக கங்களுக்கு அளிப்பதும் மஹாத்மாவுமான இந்திரன் யததை என்னிடமிருந்துகேள் ‘நீ பிருஹஸ்பதியைப் புறக்கணிப்பது விரிததுக்கொள் நீ என்னுடைய இந்த வாரததையைச் செய்யாவிட்டால் கோரமான வஜரததால் உன்னை அடிப்பேன்’ என்று சிந்திக்க முடியாத செய்கையுள்ள இந்திரன் இவ்வளவான இந்தவாரததையைச் சொன்னான்’ என்றான் மருததன், ‘நீயும் இந்திரனும் வீசுவேதேவர்களும் வஸுகளும் அஸுவினீதேவர்களும் இதனை அறிவீர்கள் உலகத்தில் மிதரத்துரோஹத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் இல்லை அது பிரம்மஹத்திக்கொப்பான பெரிய பாவம் பிருஹஸ்பதி தேவஸுரேஷ்டனும் வஜரததைத்தரிப்பவருளமிகச்சிறந்தவனுமானமேஹந்திரனுக்கு யாகம் செய்கக்கடும் அரசனே! ஸமவாததா எனக்கு யாகம் செய்கக்கடும் இப்பொழுது உன்னுடைய வாரததையிலோ இந்திரனுடைய வாரததையிலோ பிரியப்படமாட்டேன்’ என்றான் கருதாவன், ‘ராஜஸுரேஷ்டனே! ஆகாயத்தில் காஜிக்கும் இந்திரனுடைய சத்தததைக் கேள் இந்திரன் உன்மீது நிச்சயமாக வஜரததைப் பிரயோகிப்பான் வேந்தனே! சேஷமததைப்பற்றி ஆலோசனை செய்ய இது ஸமயம்’ என்றான்

அரசனே! திருநெல்வந்தனின் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட மருததன், காஜிகளினம் இந்திரனுடைய சபதததைக்கேட்டு, தவததில் நிலைபெற்றவரும் தாமததை அறிந்தவருள் சிறந்தவருமான ஸமவாததரிடம் காரயததைத் தெரிவிக்கலானான் ‘பிரம்மணஸுரேஷ்டரே! நீர் ஸமீபத்தில் வருகின்ற என்னைப் பாரும வழி தூரமாக இருப்பதால் இப்பொழுது (இந்திரன்) காணப்படவில்லை உம் மிடமிருந்து நான் ஸுகம்பெற்றேவனும் பிரம்மணஸுரேஷ்டரே! ஆகையால், (எனக்கு) அபயம் கொடும் இதோ வஜரபாணி யான இந்திரன் பததுததிகைக்கையும் பிரகாசிக்கும்படி செய்து கொண்டு வருகிறான் மனிதரால் செய்யமுடியாத கோரமான சபதததால் நம்முடைய ஸதஸிவள்ளவர்கள் பயமடையும்படி செய்யப்பட்டார்கள்’ என்றான் ஸமவாததா, ‘ராஜஸுரேஷ்டனே! உனக்கு இந்திரனிடமிருந்து உண்டான பயம் விலகட்டும் மிகக் கோரமான இந்தப் பயத்தை நான் ஸமஸ்தமபினி என்னும் விததையினால் சீக்கிரமாகவே போக்குகிறேன் இந்த இந்திரன் (உன்னை)

நீ பயப்படாதே நமிககையுடன் இரு
 ம பயப்படாதே நான் (அவனை) அடக்கு
 தேவாகளுடைய ஆயுதங்களும் என்னால் அழிச
 து திசைகளில் செல்லடும் காற்றுகிச செல்லட
 ஆக ஆகிக காடுகளில் பொழியடும் ஆகாயத்தில ஜலம்
 பெருகடும், மின்னல் வீணுகககாணப்படுகிறது, நீ பயப்படாதே
 அகனிதேவனாவது உன்னை நாலுபகங்களிலும் காப்பாற்றடும் இர
 திரனாவது (உன்னுடைய) எல்லா இஷ்டங்களையும் பொழியடும்
 அவவாறே, ஜலப்பிரவாகங்களுடன் கொல்லுவதற்கு வருகின்ற மிகக
 கோரமான வஜரத்தை நிறுத்தடும்' என்றா மருததன், 'பிராம
 மணரே! கோரமான சபதம் கேட்கப்படுகிறது இது காற்றுடன்
 கூடிய வஜரத்தினுடைய பேரொலி என்னுடைய ஆதமாவானது
 அடிககடி மிகக வருததமடைகின்றது இப்பொழுது எனக்குக் கவலை
 யில்லாநிலைமை உண்டாகவில்லை' என்றான் ஸமவாததா, 'வேந்தே!
 உனக்கு இப்பொழுது உகரமான வஜரத்தினிடமிருந்து பயம் விலகட
 டும் வஜரமானது காற்றுகிச செல்லுக பயத்தைவிட்டு வேறு வாத
 தைக் கேட்டுக்கொள் நான் உனக்கு எந்த இஷ்டத்தைத் தவத்தால்
 நிறைவேற்ற வேண்டும்?' என்றா மருததன், 'பிராமமணரே! இர
 திரன் நேரில் விரைவாக வரவேண்டும் யாகததில ஹவிஸையும் பெற
 துக்கொள்ளவேண்டும் தேவாகளும் தமதமஹவிஸை அடையவேண்
 டும் ஹோமமசெய்யப்பட்ட ஸோமரஸத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள
 வேண்டும்' என்றான் ஸமவாததா, 'ராஜனே! இந்த இரதிரன் இப்
 பொழுது என்னால் இந்தயாகத்திற்காக மந்திரத்தால் அழைக்கப்பட்டு
 வேகமுள்ள எல்லாதேவர்களாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பெற்றுப்
 பசுசைக் குதிரைகளுடன் வருகிறான் மந்திரத்தால் தளாசகியுற்ற
 சரீரமுள்ள இவனைப் பார' என்றா பிறகு, தேவராஜன் தேவா
 களுடன் கூடிப் பசுசைநிறமுள்ள அந்தச் சிறந்தகுதிரைகளை ரத்த
 திலபூட்டி (அதில் ஏறிக்கொண்டு) அவிசுழித்தினகுமாரனும் அளவிட
 முடியாத மஹிமையுள்ளவனும் ராஜனுமான மருததனுடைய யாகத்
 திற்கு ஸோமரஸத்தைப் பானஞ்செய்யவிரும்பி வந்தான் மருததன்
 தேவகூட்டங்களுடன் வருகின்ற அந்தஇரதிரனைப் புரோஹித
 ருடன் எதிரொண்டுசென்று பரீதியுடன் அவனுக்குச் சாஸ்திரப்
 படியும் முறைப்படியும் சிறந்த பூண்ஜயைச் செய்தான் ஸமவாததா,
 'புருஹூத! விதவானே! இப்பொழுது உன்வரவு நீலவரவாகுக.
 இரதிர! நீ ஆருகில வந்திருப்பதால் இந்தபாகமும் மிகவும் அதிக

மாகப் பிரகாசிக்கிறது பலாஸுரனையும் விந்
நான பிழிந்தெடுத்த ஸோமரஸத்தைப் ப
மருததன, 'தேவேந்திர! எனனை சேஷமதன
பாா உனனை நமஸ்கரிக்கிறேன் யாகமநிறைவே
உபிரவாழ்க்கை பயன பெற்றதாயிற்று பிருஹஸ்ப
ஸஹோதரரான இந்தஸமவாததா எனக்கு யாகமசெய்யவகூறா
என்றான இந்திரன், 'ராஜனே! உனக்குக் குருவும் தபேர்தனரும்
பிருஹஸ்பதிகுஜிளையஸஹோதரரும் தீக்ஷணமான தேஜஸுள்ள
வருமான இந்த ஸமவாததரை எனக்குத் தெரியும் இவா அழைத்த
தனால் நான் (இங்கு) வந்தேன் எனக்கு இப்பொழுது உன்னிடத்
தில் பிரீதி உண்டாகிவிட்டது கோபம் நீங்கிவிட்டது' என்றான
ஸமவாததா, 'தேவராஜனே! நீ பரீதியுள்ளவனாக இருந்தால் யாகத்
தில் செய்யவேண்டியகாரியத்தை நீ நேரில் கட்டினாயிடு தேவேந்திர!
நீயே எல்லாப் பிரிவுகளையும் செய தேவனே! இந்த உலகமெல்லாம்
தெரிந்துகொள்ளட்டும்' என்றா ஸமவாததரால் இவ்வாறு சொல்
லப்பட்ட இந்திரன், தானே தேவர்களைநோக்கி, 'கந்தாவாகளுக்கும்
அபஸரஸுகளுக்கும் ஆசசாயகரமானவைகளும் நிறைந்த செல்வ
முள்ளவைகளுமான ஸபைகளையும் சிறந்தவாஸஸ்தானங்களையும் ஆயி
ரக்கணக்காகச் செய்யுங்கள், சீக்கிரமாகத் தூண்களை நிறுத்துங்கள்
படிகளைக்கட்டுங்கள் எல்லா அபஸரஸுகளும் அந்த ஸபைகளில்
நாததனமசெய்வார்கள் யாகசாலையை ஸுவாககத்திற்கு ஒப்பான
தாக்கச் செய்யுங்கள்' என்று கட்டினாயிட்டான அரசனே! இவ்வாறு
சொல்லப்பட்ட அந்தத் தேவர்கள், இந்திரன் சொன்னபடி விருப்
பத்துடன் செய்தார்கள் மன்னனே! பிறகு, பூஜிக்கப்படுகிறவனான
இந்திரன் பிரியத்துடன் மருததராஜனைப் பாதது, 'ராஜனே! புரு
ஷஸுரேஷ்டனே! இப்பொழுது உன்னிடம் சோகைபெற்று நானும்
உன்னுடைய முன்னோர்களும் மற எல்லாதேவர்களும் ஸந்தோஷ
மடைந்தோம் அரசனே! (எல்லாரும்) உன்னுடைய ஹவிஸைப் பெற
றுக்கொள்ளட்டும் மன்னவ! பிராமமணஸுரேஷ்டர்கள்¹ அகனியைக்
தேவதையாகக் கொண்ட சிவப்பு நிறமுள்ள காளையையும், விஸுவே
தேவர்களைத் தேவதையாகக் கொண்ட அனேகநிறமுள்ள காளையை
யும், நீலநிறமுள்ள தும்பை அசைக்கின்ற குறியையுடைய தும்பை யாகத்திற்கு
ஏற்றதும் (பெரியோர்களால்) சூறிப்பிடப்பட்டதுமான காளையை

¹ 'அகநிதேவதைகளை உத்தேசித்து' என்றும், 'விஸுவேதேவா
களை உத்தேசித்தும்' என்றும் கொள்ளலாம்

ம' என்று சொன்னான் அரசனே! பிறகு, ம விருத்தியடைந்தது அதில் தேவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார்கள் அதில் பச்சைக ம தேவராஜனுமான இந்திரன், பிராமமணா பட்டு ஸதஸ்யனை இருந்தான் பிறகு, யாகமேடைய அடைந்தவரும் மஹாத்மாவும நன்றாக ஜவலிக்கின்ற இரண்டாவது அகனிபோன்றவருமான ஸமவாததா மிகப் பிரியத்துடன் மந்திரங்களால் தேவகூட்டங்களை உரக்க அழைத்து, ஹவிஸுகளை அகனியில் ஹோமஞ்செய்தார் பிறகு, இந்திரனும் ஸோமபானம் செய்யும் மறற எல்லாத் தேவகூட்டங்களும் சிறந்ததான் ஸோமஸ்ததைப் பாணஞ்செய்து இஷ்டப்படி திருப்தியடையும்படி செய்யப்பட்டு ஸந்தோஷமடைந்து மருத்தராஜனால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டுச் சென்றார்கள் பிறகு, பனைவாகளைக் கொல்பவனான மருத்தராஜன் ஒவ்வோரிடத்திலும் ஸுவாணககுவிபல்களை ஏற்படுத்தி ஸந்தோஷத்துடன் பிராமமணாசுளுக்கு மிகுதியான தனத்தைக் கொடுத்து, குபேரன்போல் விளங்கினான் பிறகு, மருத்தன் மனக்களிப்புடன் பலவிதமான தனத்தைச் சோத்துப் பொக்கசமாகி (அங்கு) வைத்துவிட்டுக் குருவினிடம் அனுமதிபெற்றுத் திரும்பி வந்து கடல் சூழந்த பூமி முழுதையும் ஆண்டு வந்தான் மருத்தராஜன் இவ்வுலகில் இவ்விதக்குணங்களுள்ளவனாக இருந்தான் அவனுடைய யாகத்தில் மிகுதியான அந்தஸுவாணமிருந்தது அரசனே! நீ அந்தத் தனத்தைக்கொண்டு ஸுவாணமயமான பாதிரங்களால் தேவர்களுக்குறித்து யாகம்செய்' என்றார் பிறகு, பாண்டுக்குமாரரான யுதிஷ்டிரராஜா ஸத்யவதியின் புத்திரரான வியாஸருடைய வாகசியத்தைக் கேட்டு மிகக் மனக்களிப்புறது அந்தத் தனத்தால் யாகம் செய்ய நினைத்துப் பிறகு திரும்பவும் மந்திரிகளுடன் ஆலோசிக்கலானார்

பதினேராவது அத்யாயம்

அவமேதிகபாவம். (தொடர்க்கீழ்)

(வாஸுதேவர் இந்திரனுக்கும்வந்திரானுக்கும் நடந்த போரின் வரலாற்றை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறியது)

அந்த யுதிஷ்டிரராஜா ஆசசாயமூர்தன் செய்கையுள்ள வியாஸரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டபொழுது, சிறந்த வீரஜனமுள்ளவரும் வருஷணிகுலத்தாரான சிறந்தவருமான வாஸுதேவர், ஞாநிகளையும் பந

துக்கமையும் இழந்தவரும் எளிமையுற்ற மன
பிடிக்கப்பட்ட ஸாராயன போனவரும்
போனவரும் குந்தியின் புத்திரரும் அரசரும்
தில் துயரமுற்றிருந்ததைத் தெரிந்து அவரைத் தேடி
(பின்வரும்) வசனத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்
(முதலிய) எல்லாம் ஸம்ஸாரத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவை என்றான்
(சமமுதலானவை) எல்லாம் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவை இவ
வளவுதான் அறியவேண்டும், வீணானவராததையால் என்னபயன்?
உம்மால் செய்யப்படவேண்டிய காரியம் செய்யப்படவே இல்லை உமது
சத்தருக்கள் ஜயிக்கப்படவேயில்லை உமது சரீரத்திலிருக்கும் ¹ சத்
துருவை நீர் ஏன் தெரிந்துகொள்ளவில்லை? இரத விஷயத்தில் ² இர
திரனுக்கு விருதரனுடன் புத்தம் நடந்த விதத்தைத் தாமததை மீற
மல் கேட்டபடி உமக்குச் சொல்லுகிறேன் அரசரே! முற்காலத்தில்
³ வருதான் பூமியை வியாபித்துக்கொண்டான் பூமி வியாபிக்கப்பட
டதைக்கண்டு கந்தமென்னும் விஷயமானது அபகரிக்கப்பட்டவுடன்,

1 'அஞ்ஞான ரூபமான சத்துருவை' எனபது பழையஉரை

2 'ஆதமாவுக்கு அஹங்காரத்ததுடன்' எனபது பழைய உரை,

3 'அஹங்காரமானது ஸதஸ்ரீரத்தை ஆதமா என்று எண்ணிற்று

பிறகு, பிரமமாண்டத்தையும் தனக்கு விஷயமாக எண்ணிற்று உடனே,
ஆதமா விவேகத்தை அடைந்தது சரீரம் ஆதமா என்று என்று தெரிவித்தது
பிறகு, அஹங்காரமானது சந்திரலோகத்தில் போகத்திறக்கக் கிடைத்த
ஜலமயமான திவ்யசரீரத்தை ஆதமாவென்று கருதித் திவ்யலோகம்தன்
னுடையதெனறெண்ண ஆதமா விவேகத்தால் அந்த எண்ணத்தைப்
போககிறது பிறகு, அஹங்காரமானது கிடைத்த தேஜோமயமான சரீ
ரத்தை ஆதமா என்றும் அவரு காணப்படுவதைத் தன்னுடையதென்றும்
நினைக்க, ஆதமா விவேகத்தால் அந்த எண்ணத்தையும் போககிறது
பிறகு, அஹங்காரமானது கிடைத்த வாயுமயமான ஸம்ஷ்டிசரீரத்தை
ஆதமாவாகவும் பிரம்மலோகத்தில் நினைத்தமாதிரத்தில் கிடைத்தவை
களைத் தன்னுடையவையென்றும் நினைத்தது ஆதமா விவேகத்தால்
அதையும் போககிறது பிறகு, அஹங்காரமானது கிடைத்த ஆகாயசரீ
ரத்தை ஆதமா என்றும் அதிலுள்ள விஷயத்தைத் தன்னுடையதென்றும்
நினைக்க, ஆதமா விவேகத்தால் அந்த எண்ணத்தையும் போககிறது
பிறகு, அஹங்காரமானது ஆதமாவைத் தெரிந்துகொண்டு அதனருணங்க
ளில் அபிமானம் பெற்றது பிறகு, குருவானவா உபநிஷத்தால் அஹங்
காரத்தைவிலக்கி ஆதமாவுக்குப் பிரம்ம ஜஞானத்தை உணர்பண்ணினான்
எனபது இரத அத்யாயத்தின் கருத்து

ண்டான தூக்கநதமென்னும் விஷயம் உண்
மும் விஷயம் அபஹரிககப்பட்டவுடன், இந்திர
ன பிறகு, கோபங்கொண்ட அந்த இந்திரன
காரமானவஜரத்தைப் பிரயோகித்ததான் மிகக்
வஜரத்தால் மிகவும் அதிகமாக அடிக்கப்படும் அந்த
வருதரன், சீக்கிரமாக ஜலத்தில் பிரவேசித்து அதிலிருந்து விஷயத்
தைக் கவராதான் ஜலம் வருதரனால் கிரஹிக்கப்பட்டும் (அதிலுள்ள)
ரஸமென்னும் விஷயமும் கிரஹிக்கப்பட்டபோது, இந்திரன் மிகக்
கோபங்கொண்டு அதில் வஜரத்தைப் பிரயோகித்ததான் அதில் அதிக
தேஜஸுள்ள வஜரத்தினால் அடிக்கப்படும் அந்தவருதரன் சீக்கிரமாக
ஜயோதியில் பிரவேசித்து அதிலிருந்து விஷயத்தைக் கிரஹித்ததான்
வருதரனால் ஜயோதியில் வியாபிக்கப்பட்டு ருபமென்னும் விஷயமும்
அபஹரிககப்பட்டவுடன், இந்திரன், அதிக கோபங்கொண்டு அதில்
வஜரத்தைப் பிரயோகித்ததான் அளவற்றதேஜஸுள்ள வஜரத்தினால்
அதில் அடிக்கப்படும் வருதரன், சீக்கிரமாக வாயுவில்பிரவேசித்ததான்,
அதிலிருந்து விஷயத்தைக் கிரஹித்ததான் வருதரனால் வாயு வியாபிக
கப்பட்டு ஸ்பாசமென்னும் விஷயம் கவரப்பட்டவுடன், இந்திரன்
அதிக கோபங்கொண்டு அதில் வஜரத்தைப் பிரயோகித்ததான் அள
வற்றதேஜஸுள்ள வஜரத்தால் அதில் அடிக்கப்படும் அந்தவருதரன்
ஆகாயத்தை நோக்கிச்சென்றான், அதிலிருந்து விஷயத்தைக் கிர
ஹித்ததான் ஆகாசம் வருதரனால் அடையப்பட்டுச் சபதமென்னும்
விஷயமும் (அவனால்) அபஹரிககப்பட்டவுடன், இந்திரன் அதிக
கோபங்கொண்டு அதில் வஜரத்தைப் பிரயோகித்ததான் அளவற்ற
தேஜஸுள்ள வஜரத்தால் அதில் அடிக்கப்படும் அந்த வருதரன், சீக்
கிரமாக இந்திரனமீது பிரவேசித்ததான், அவனிடமிருந்து விஷயத்
தையும் கிரஹித்ததான் வருதரனால் கிரஹிக்கப்பட்ட அந்த இந்திர
னாக்ரூப பெரிய மதிமயக்கம் உண்டாயிற்று வஸிஷ்டா, 'ரதந்தரம்'
என்னும் ஸாமத்தால் அவனைப் பிரஜைஞயை அடையுமபடி. செயதாரா.
பரதஸுரேஷ்டரே! பிறகு, இந்திரன் (தன்) சரீரத்திலிருக்கும் வருத
ரனைக் காணக்கூடாத வஜரத்தால் கொன்றான்' என்று நமக்கு
கேள்வி அரசரே! தாமத்தைக் கொடுப்பதும் ரஹஸ்யமூமான
இந்தச்சரிதரமானது இந்திரனால் மஹரிஷிகளுக்குச் சொல்லப்பட
டது ரிஷிகள் எனக்குச் சொன்னார்கள் அதனை நீர் தெரிந்து
கொள்ளு.

அஸ்வமேதபாவம்

(மாதவர் உட்பைப்பற்றியதும் மனத்தைப்பற்றியதுமான
போக்தும் உபாயத்தை யுகிஷ்டாருக்குக் கூறியது)

சாரீரம் மான்ஸம் என்று இரண்டு விதமான விபாதிகள் உண்டாகின்றன அவைகளின் பிறப்பானது ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து இரட்டையாகவன்றி உண்டாகுதலிலை சரீரத்தில் உண்டாகும் விபாதி சாரீரமென்றும் மனத்தில் உண்டாகும் விபாதி மான்ஸமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன அரசரே! ¹ சீதமும் உஷணமும் வாபுஷமும் சரீரத்திலுண்டான குணங்கள் அககுணங்கள் ஸம்மாக இருந்தால், அதை (ஆதமா) தன்னிலையையில் இருப்பதற்கு அடையாளம் என்று சொல்லுகிறார்கள் உஷணத்தால் சீதமும் சீதத்தால் உஷணமும் தடுக்கப்படுகின்றன ஸதவம் ரஜஸ தமஸ என நும் மூன்றும் ஆதமா வின குணங்களாகக் கருதப்படுகின்றன அந்தக் குணங்கள் ஸம்மாக இருந்தால் அதனை (ஆதமா) ஸவஸதனாக இருப்பதற்கு அடையாளமாகச் சொல்லுகிறார்கள் அவைகளுள் ஒன்று வீருத்தியடைந்தால் (அதை அடக்க) உபாயம் உபதேசிக்கப்படுகிறது மகிழ்ச்சியால் சோகமும் போகத்தால் மகிழ்ச்சியும் பாதிக்கப்படுகின்றன துக்கத்தை அனுபவிக்கும் ஒருவன் (முனசென்ற) ஸுகத்தையும் ஸுகத்தை அனுபவிக்கும் ஒருவன் (முனசென்ற) துக்கத்தையும் நினைக்கவிரும்புகிறான் குந்தியின் புத்திரரே! நீர் துக்கத்தை அனுபவிக்கும்போது (அந்தத்) துக்கத்தையும், ஸுகத்தை அனுபவிக்கும்போது (அந்த) ஸுகத்தையும் நினைக்க விரும்பவேண்டாம் தெய்வமானது மிக்கபலமுள்ளதன்றோ? பாரதரே! அல்லது, இது உமமுடைய இயற்கை அதனால், நீர் இழக்கப்படுகிறீர் பாண்டவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது, ஸபையை அடைந்தவனும் ஒற்றை வஸ்திரம் தரித்தவனும் வீட்டுக்கு விலக்கானவளுமான திரௌபதியைப் பார்த்ததை நீர் நினைக்க விரும்பாதீர் பட்டணத்தினின்று வெளியில் செல்லும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களெனத் தரித துப பெரிய காடுகளில் லாஸம்செய்ததை நினைக்க விரும்பாதீர் ஜடாஸூரனிடத்தினின்றும் டான துன்பத்தையும் சிதரஸூனோடுநோந்த யுத்தத்தையும் ஸைந்தவனிடத்தினின்றும் ஊண்டான துன்பத்தையும் நினைக்க விரும்பா

¹ கபமும் பித்தமும் என்பது பழைய உரை

அஜ்ஞாதவாஸம் செய்யும்போது கீசுகன
யுதைத்ததை நினைக்கவிரும்பாதீர் பகைவன்
நீராணருடனும் பீஷ்மருடனும் உமக்கு யுத்தம்
கங்காரம் ஒன்றுடன் செய்யவேண்டிய யுத்தமா
ஸமீபித்திருக்கிறது பாதகளுள் சிறந்தவரே! ஆகை
யால், நீர் யுத்தத்திற்கு ஸஜ்ஜமாக இருக்கவேண்டும் அவயகத ரூப
மான மனத்தினுடைய அக்கரையை யோகததாலும் உமது காமங்க
ளாலும் அடைவீராக பாணங்களாலும் வேலைக்காரர்களாலும் பந
துக்கங்களும் செய்யத்தக்காததும் ஆதமா ஒன்றாலேயே செய்யத்தக
கதுமான அந்த யுத்தம் உமக்கு ஸமீபித்திருக்கிறது. யுத்தத்தில்
அந்த மனத்தை ஐயிக்காவிட்டால் துக்கப்படும நிலைமையை அடை
வீர் கௌரதேயரே! நீர் இதைத் தெரிந்துகொண்டால் கிருதகிருதய
ராகிவிடுவீர், இந்தப்புத்ததியையும் பிராணிகளின் உத்பத்தி லயங்களை
யும் நன்கு நிச்சயித்துத் தகப்பன பாட்டனமாகளின் நடையை
அனுஸரித்து ராஜ்யத்தை உசிதமாக ஆளுவீராக,

பதினமூன்றாவது அத்யாயம்

ஸ்ரீ வ மே தி க ப ர வ ம். (தொடர்கீச்சி)

(மாதவர் துசை வெல்லற்கீதேன்பதையும் அதனைவெல்லு
முபாயத்தையும் யுகிஷ்டிராந்திக் கூறியது)

பாரதரே! வெளியிலுள்ள பொருளைவிடுவதால் ஸித்திஉண்டா
கிறதில்லை சரீரத்திலுள்ள காமமுதலிய பொருளைவிட்டால் ஸித்தி
யானது உண்டாகும், ¹உண்டாகாமலும் இருக்கும் வெளியிலுள்ள
பொருள்களில் பற்றற்றும், சரீரத்திலுள்ள (காமம் முதலிய) வைக
ளில் பற்றுள்ளவனுக்கு உண்டாகும் தாமமும ஸுகமும உமமுடைய
பகைவர்களுக்கு உண்டாகடும் இரண்டு அக்ஷரம் ஸமஸாரத்திற்
குக் காரணமாகும் மூன்று அக்ஷரம் சாஸுவதமான பிரமமத்தை
அடையக் காரணமாகும் ²‘மம்’ எனனும் இரண்டக்ஷரம் ஸமஸாரத்
திற்குக் காரணமாகும், ³‘நமம்’ எனபது சாஸுவதமான பிரமமத்தை

1 விவேகமில்லாதவனுக்கு வித்தி உண்டாகாது

2 ‘என்னுடையது’ எனபது பொருள்

3 ‘என்னுடைய தனது’ எனபது பொருள்

அடையக காரணமாகும் அரசரே! ஆகையினால்
 ணமான பறநின்மையும் ஸம்ஸாரத்திற்குக் க
 தத்திலேயே சாணப்படாமலிருந்துகொண்டு ப
 யிடுமபடி செய்கின்றன ஸம்சயமில்லை பாரதரே!
 திற்கு அழிவிலையென்று நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொண்ட
 பிராணிகளின் சரீரத்தைப் பிளந்தாலும் ஹிமஸை செய்வனாகான
 ஸதாவரஜங்கமங்களுடன் கூடின பூமிமுழுதையும் அடைந்தும்
 மமத்தையே இல்லாமலிருப்பவனை இந்தப் பூமியானது என்ன
 செய்யும்? சூரதிபுத்திரரே! அல்லது, காட்டிலுள்ளவற்றைப்
 புஜித்துக்கொண்டு காட்டில் வசித்தாலும் பொருள்களில் மமதை
 விலகாதவன் மிருதயுனினவாயில் இருப்பவனாவான் பாரதரே! வெளி
 யிலும் உள்ளிலுமுள்ள பகைவார்களின் ஸ்வபாவத்தைப் பாரும
 அதை அநாதியாயுள்ளதாகப் பாராதவன், பெரிய பயத்தைத் தரக்
 கூடிய ஸம்ஸாரத்தினின்று விடப்படுவான் உலகத்தில் ஆசைபுள்ள
 மனமுள்ளவனை (பெரியோராக) புகழ்கிறதில்லை இவ்வுலகில் ஆசை
 யில்லாமல் ஒரு பிரவருத்தியும் இல்லை ஐயா! எல்லாகாமங்களும
 மனத்தினின்றும் உண்டாகின்றன அவைகளைப் பணடித்தன யோகி
 யானவன் அடிக்கடி ஜன்மங்களில் (மனத்தை அடக்கிய) பழக்கத்தாலயோ
 கத்தை மோக்ஷமாக்கமாக்க கருதித் தானத்தையும் வேதாத்யயனத்
 தையும் தவத்தையும் காமயமாள் காமங்களுக்கும் வைதிக காமங்களுக்கும்
 வரத்தத்தையும் யஜ்ஞங்களுக்கும் நியமங்களுக்கும் தயானயோகங்களுக்கும்
 பயனில் ஆசையின்றிச் செய்து, 'மனிதன் பயனில் ஆசைப்படுவது
 தாமமன்று, ஆசையை அடக்குவது தாமம் அது (மோக்ஷத்திற்குக்)
 காரணம்' என்று ஆலோசித்துத் தெரிந்து அடக்குகிறான் யுகிஷ்டி
 ரரே! இந்த விஷயத்தில், பூரவருத்ததாரதம் தெரிந்தவர்கள் காமஞ்
 பாடப்பட்ட காதைகளைச் சொல்லுகின்றனர் அவைகளை முழுதும்
 சொல்லுகிறேன்; கேளும (அவற்றின் பொருளாவது,) "காமன்,
 'ஒரு பிராணியாலும் உபாயமின்றி என்னைக் கொல்லமுடியாது
 எவன் ¹ஆயுதத்திலுள்ள பலத்தைத் தெரிந்து என்னைக் கொல்ல
 முயற்சியெய்கிறானோ அவனுடைய அந்த ²ஆயுதத்தில் நான் மறுபடி
 யும் தோன்றுகிறேன் எவன் என்னைப் பலவித தக்ஷிணைகளுள்ள
 யாகங்களால் கொல்ல முயற்சி செய்கிறானோ, தாமாதமாவான் அவன்
 ஜங்கமங்களுள் (உயரந்த ஜாதியில்) பிறப்பதுபோல நான் மறுபடி
 யும் அவனுடைய (சித்தத்தில்) தோன்றுகிறேன் எவன் என்னை

1 ஜபாதி சாஸ்திரம்

2 மனம்

ததில்கொல்லியஸாதனங்களாலும் கொல்ல
அவனிடத்தில் ஜீவன ஸதாவரங்களில்
ன தோனறுகிறேன் உண்மையான பராகரம
னைத தையததினால் கொல்ல முயற்சி செய
னுடைய சித்தமாக நான் ஆகிறேன் அவனும் என
னைத தொந்துகொள்கிறானிலை கடுமையான வரதமுள்ள எவன
எனனைத தவததால் கொல்ல முயற்சி செய்கிறேன், அவனுடைய
தவததில், பிறகு, நான் மறுபடியும் தோனறுகிறேன் எந்தப் பண்டி
தன மோகூத்ததைக் கருதி எனனைக் கொல்ல விரும்புகிறேன்,
மோகூத்ததில் ஆசையுள்ள அவனிடத்தில் நான் நாததனம் செய
கிறேன், நகைக்கிறேன் எப்போதுமுள்ள நான் ஒருவனை ஒரு
பிராணியினாலும் கொல்லமுடியாதவன்' என்றான்" என்பது

மஹாராஜரே! ஆகையால், நீரும் பலவகைத்தக்ஷிணைகளுள்ள
யாகங்களால் அந்தக் காமததைத் தாமதத்தில் செலுத்தும் அந்தக்
காமம் உமக்குத் தாமதத்தில் உண்டாகும் விதிப்படி தக்ஷிணையுள்ள
அஸ்வமேத யாகத்தையும் செலவமின்றாதவைகளும் போதுமான
தக்ஷிணையுள்ளவைகளும் பலவிதங்களுமான மறையாகங்களையும் செய
பும் கொல்லப்பட்ட பரதுகளை அடிக்கடி நினைத்து நீர் துயரப்படா
நீர் இந்த யுத்தரங்கத்தில் கொல்லப்பட்டவர்களை உமமால் மறுபடி
பும் பராக்முடியாது அப்படிப்பட்ட நீர் செலவம் நின்றாதவை
களும் போதுமான தக்ஷிணையுள்ளவைகளுமான பெரிய யாகங்களைச்
செய்து உலகத்தில் பெரியபுகழ்பெற்று மேலான கதியை அடை
வீராக' என்றார்

பதினான்காவது அத்யாயம்

அ ஸ வ மே த ப ா வ ம். (தொடர்ச்சி)

(விமர்ஸர் முதலியோர் யுதிஷ்டிரரைத் தேற்றிப் போனதும்,
யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மர் முதலியோருக்கு அபரகாரியங்களைச்
செய்து ஹஸ்தினபுரம் வந்ததும்)

ராஜரிஷியும் பரதுகளை யிழந்தவருமான யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறே
தவததைத் தனமாகக்கொண்ட அந்த முனிவர்களால் பலவித வாக
யங்களால் தேறுதலடையுமபடி செய்யப்பட்டாரா அரசரே! (பகை
வர்களை) அவமதிப்பவரான அந்த யுதிஷ்டிரர் ஸாஸ்காத கிருஷ்ண

பகவானும் தவைபாயனரென்னும் வியா
 ராலும் நாரதராலும் பீமனாலும் நகுலனாலும்
 ஸ்ஹதேவனாலும் புத்திமானான அரஜுனனாலும்
 ஸரோஷ்டாகளாலும் சாஸ்திரங்களை உணர்ந்தவா
 களாலும் ஸமாதானம் செய்யப்பட்டுச் சோகத்தாலுண்
 கத்தையும் மனத்திலுண்டான ஸந்தாபத்தையும் விட்டா அவர்
 தேவர்களையும் பிராமணர்களையும் பூஜித்தார் குருகுலத்தில் பிறந்த
 வரும் தாமாத்மாவுமான அவர், பிறகு, (உறவினர்) அனைவர்களுக்கும்
 பிரேதகாராயங்களைச் செய்து ஸமுத்திரம்குழந்த பூமியைப் பரிபா
 ஷித்தார் மிகக் சாந்தமான மனமுள்ளவரும் குருகுலத்தில் பிறந்த
 வரும் அபிஷ்டிராஜர் பகவதரம் தமது ராஜ்யத்தை அடைந்து
 வியாஸரையும் நாரதரையும் மற்றுமுள்ளவர்களையும் நோக்கி, 'முன்பு
 நான் பெரியோர்களும் முனிஸ்ரேஷ்டர்களுமான உங்களால் தேற
 தப்பட்டேன் இப்பொழுது எனக்கு ஒரு துயரமும் சிறிதுமில்லை
 தேவர்களைக் குறித்து யாகம் செய்வதற்கு வேண்டிய மிகவும் அதிக
 மான பொருளும் அடையப்பட்டது இப்பொழுது உங்களை முன்
 னிட்டுக்கொண்டு யாகத்தை நன்கு செய்வோம் பிதாமஹே! நான்
 கள் உமமால் சங்கிகப்பட்டு இமயமலைக்குச் செல்லவேண்டும் பிராம
 ணஸ்ரேஷ்டரே! அந்தப் பிரதேசமானது மிகக்ஷுச்சாயகரமென்று
 கேட்டிருக்கிறேன்மன்றோ? பகவானை உமமாலும் தேவரிஷியான
 நாரதராலும் தேவஸ்தானராலும் விசித்திரமாயும் மங்களகரமாயு
 முள்ள அநேக வராததைகள் சொல்லப்பட்டன பாக்யமற்ற ஒரு
 மனிதன் வயஸனம் வந்தகாலத்தில் நல்லோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்
 பட்டவாகளும் ஸுஹருததுக்களுமான இப்படிப்பட்ட ஆசாரியர்களை
 அடையமாட்டான்' என்றார் யுதிஷ்டிராஜரால் இவ்வாறு சொல்
 லப்பட்ட அந்த எல்லா மஹிரிஷிகளும் அவரிடத்திலும் கிருஷ்ணன்
 அரஜுனன் இருவர்களிடத்திலும் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு அனை
 வரும் பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவ்விடத்திலேயே அந்
 தாத்நானமாராகள் பிறகு, பிரபுவும் அரசருமான தாமபுத்திரர் அவ
 விடத்திலேயே உட்கார்ந்திருந்தார் கௌரவர்களுள் சிறந்தவரே!
 அப்பொழுது, பீஷ்மர் மரித்த விஷயத்தில் சுததியைத் தரும் காரயந்
 களைச் செய்வதிலும் பிராமணர்களுக்குப் பெரிய தானங்களைக்
 கொடுப்பதிலும் பீஷ்மர் காணன் முதலான கௌரவர்களுக்கு உததா
 கிரியையைச் செய்வதிலும் பாண்டவர்களுக்கு இவ்விதம் சிறிது
 காலம் சென்றது அந்த யுதிஷ்டிரர் திருந்திராஷ்டிரனுடன்

யச செயதார பிறகு, பாண்டவஸரேஷ்ட
ராமமணாகளுக்கு மிகுதியான தனத்தைக்
கூட்டினை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஹஸதிபுரம்

பதினேந்தாவது அதியாயம்

அ ஸ வ மே த ப ர வ ம். (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் ஆளுகையில் ஜனங்கள் மீக்க நன்மையடைந்தது)

தாமாதமாவான அந்த யுதிஷ்டிரர், அறிவையே கண்ணாக்க
கொண்டவனும் பிரபுவும் பிதாவுமான திருதராஷ்டிரனை ஸமாதானஞ்
செய்து தம்பியாகளுடன் சோரது பூமியைப் பரிபாலித்தார பரத
ஸரேஷ்டரான அவர் மனுவென்னும் மஹாராஜன போலவும் தசரத
குமாரரான ராமாபோலவும் பூமியைப் பரிபாலித்தார புருஷஸரேஷ்
டரே! அப்பொழுது கிருதயுகத்திலுபோல அதாமமான காரியம்
நடக்கவேயில்லை எல்லா ஜனங்களும் தாமததில் பிரியமுள்ளவாகளா
யிருந்தார்கள ராஜகுமாரரும் புத்தியுள்ளவரும் தாமபலத்த அகிக
மாக்ககொண்டவருமான யுதிஷ்டிரர் நெருங்கிப் பிரவேசிக்க விரும்பிய
கலியைத்தடுத்தப பிராதாக்களுடன் விளங்கினார் பகவானு இர
திரன் (தருத) காலத்திலும் (தருத) தேசத்திலும் வேண்டிய
அளவு மழைபொழிந்தான் உலகம் வியாதிபற்றிருந்தது பசியும்
தாகமும் சிறிதுமில்லை மனுஷ்யர்களுக்கு மனோவயாகியில்லை புத்தி
(சூதாட்டம் முதலிய) வியஸனத்தில செல்லவில்லை பிராமமணர் முத
லான வானங்கள் தமதம் தாமததை மேலாகக்கொண்டு சேஷமமாக
வும் தாமததையும் ஸதயத்தையும் பிரதானமாகக் கொண்டவைகளாக
வும் இருந்தன ஸதயமானது நல்ல விஷயத்துடன் சோரதிருந்தது.
தாமாஸனத்திலிருப்பவரும் விதவான்களுடன் கூடினவருமான அந்த
யுதிஷ்டிரர் ஜீவனமில்லாதவர்களுக்கு ஜீவனத்தைக்கொடுப்பது முத
லானவைகளாலும் யாகம் முதலானவைகளாலும் மனக்கவலையிலலா
மல செய்வதாலும் ஸதிரீகளையும் பாலாக்கையும் ரோகிகளையும் முதி
யோக்களையும் வாணமுறைப்படி நனசூ போஷித்தது, முழுதும் ரக்ஷிக்க
முயன்றார். பரலோகபயம் இல்லை இவ்வுலகத்திய ஸௌக்கியமோ
முன்பே செய்யப்பட்டுவிட்டது. அந்த யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யப்பரிபாலனம்

செய்யும்பொழுது உலகம் ஸுவாகமபோன் ஸுகமே மேலிட்டு மிக அதிகமாக இருந்த பதிவரதைகளும் நல்ல அழகுள்ளவர்களும் நல்லவர்களும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி ஒழுக்கக் குணங்களால் பரீதிக் குக காரணங்களாக இருந்தவா பரிசுத்தமானஸவபாவம் நிறைந்தவர்களும் தமதம் தாமதத்தை அனுஸரித்தவர்களும் ஸுகமுள்ளவர்களும் ஒருபொழுதும் கிறிதம் பாவம்செய்யாதவர்களாக இருந்தார்கள் பூமியில் பெரும்பான்மையாக எல்லாப் புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் எப்பொழுதும் பிரியமாகப் பேசுகின்றவர்களும் கபடமற்ற மனமுள்ளவர்களும் சுத்தர்களும் சிரமமில்லாதவர்களும் குணடலங்களாலும் ஆரங்களாலும் கடகங்களாலும் அரைஞாண்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் நல்ல ஆடையுடுத்தவர்களும் நல்லவாஸனை நிறைந்தவர்களாக இருந்தார்கள் எல்லாப் பிராமணர்களும் பிராமணத்தனங்களும் எல்லாக்காரியங்களிலும் தோச்சிபெற்றவர்களும் திரையும் நரையுமில்லாதவர்களும் ஸுகமுள்ளவர்களும் நீண்ட ஆலோசனையுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள் (புருஷர்களுக்குப்) பரஸதீக் களித்ததிலும் (ஸ்திரீகளுக்குப்) பரபுருஷர்களிடத்திலும் விருப்பம் உண்டாகவில்லை வாணிகர்களில் ஸாகாயம் எனனும் கலப்பு உண்டாகவில்லை மஹாராஜே! மனுஷ்யர்களின் வரம்பு நன்கு நிலைபெற்றிருந்தது அந்த ராஜபரேஷ்டா ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்யும்பொழுது மிருகங்களும் துஷ்டயானைகளும் பாம்புகளும் ஒன்று (தன இனத்தில்) மறறெனறையாவது மறறடபிராணிகளையாவது ஒருபொழுதும் பீடிககவில்லை பசுக்கள் நல்ல பாலநிறைந்தவைகளாகவும் அழகானவாலும் முகமும் வயிறும் முள்ளவைகளாகவும் கிருஷிகா முதலியவர்களால் துன்பப்படுத்தப்படாதவைகளாகவும் வியாதியற்ற கனதுள்ளவைகளாகவும் இருந்தன புருஷர்கள் புருஷாததங்களில் முறைப்படி காலத்தைப் பயனுள்ளதாகச் செய்பவர்களும் விலக்கப்படாத விஷயங்களிலும் வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் முயற்சியுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். காளீமாடுகள் அழகுள்ளவைகளும் கொழுந்தவைகளும் ¹நாகினால் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் ஸுகமுள்ளவைகளாயிருந்தன சபதமும் ஸபாசமும் மிகக் மதுரமாகவும், ரஸமானது மிகக் இனிமையும்

¹ 'ரஸகாஹா' எனபது மூலம், 'பிரியப்படுத்தும் கார்தியுள்ளவைகள்' என்றும், 'கயிறுநீல் சோபிக்கின்றவைகள்' என்றும், 'நாபிஸ்தானத்தில் கோரோசனையுள்ளவைகள்' என்றும் கொள்ளலாம்.

தக்கதாக்கவும் அழகாக்கவும், சுந்தமானது
வும் விளங்குகின்ற (மணிதாக்களின்) மனமானது
நள்ளதும் மோகந்தெனனும் மேனமைக்கு
களிப்பை உண்டுபண்ணுகின்றதும் பரிசுத்தமு
யிருக்கின்றன அனேகம் புஷ்பங்கள் நிறந்தவைக
ளும் கணிகளையும் நிழலையும் கொடுக்கின்றவைகளும் நல்ல ஸ்பாச
முள்ளவைகளும் விஷமற்றவைகளும் அழகிய இலைகளும் படடையும்
தளிர்களுமுள்ளவைகளும் எல்லாருடைய மனத்திற்கும் அனுகூலமா
யிருப்பவைகளும் பிசாசுகளின் செய்கையற்றவைகளுமாயிருந்தன.
ராஜரிஷியான யுகிஷ்டிரா அவஸிதம் இருந்தாரா அவாநடையே பூமி
யில் இருந்தது எல்லாப்பாண்டவர்களும், எல்லாஸந்தானங்களும்
நிறைந்தவர்களும் தாமததைச் செய்பவர்களும் தமையனான யுகிஷ
்டிரரை அனுஸரிப்பவர்களும் பிரியமான காட்சியுள்ளவார்களுமாயிருந்
தார்கள் எல்லாப்பாண்டவர்களும் ஸிமமத்தினுடைய மாபுபோனற
மாபுள்ளவர்களும் கோபத்தை வென்றவர்களும் கார்த்தியும் வனமை
யும் பொருந்தினவர்களும் முழந்தாளவரையில் (நீண்ட) கைகளுள்ள
வர்களும் தானமசெய்யும் தனமையுள்ளவர்களும் ஐம்பொறிகளையும்
ஐயித்தவார்களுமாயிருந்தார்கள் அவர்கள் பூமியை ஆளுமபொழுது,
ருதுக்கள் தமகுணங்களுடன் விளங்குகின்ற கிரஹங்களும் நகந்தாக்களும்
களும் ஸுகத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருந்தன பூமியும் மிகுதி
யான பயிரகளுள்ளதும் எல்லா ரத்தினங்களையும் மிக விளைவிப்பதும்
காமதேனுவைப்போல ஆயிரமவிதமான போகங்களை¹ விளைவிப்பது
மாக இருந்தது குலங்களில் ஆசாரங்கள் முன்பு மனுமுதலானவா
ளால் மனுஷ்யர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட எல்லாவரம்புகளையும் மீற
மல இருந்தன (மற்ற) அரசர்கள் யுகிஷ்டிராருக்குப் பிரியத்தைச்செய
பவர்களாக (பூமியை) ஆண்டார்கள் அவர்கள் தாமததில் நிலை
பெற்றவர்களும் சிறந்தவம்சங்களை மிகுதியாக விருத்திப்பண்ணுகிறவா
களுமாக மனுவினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நடையுடன் பூமிப்பை பரிபா
லித்தார்கள் பூமியில் அரசர்களுடைய அந்த நடையானது எப
பொழுதும் தாமததில் நிலைபெற்றதாயிருந்தது ஐயா! ஜனங்களுடைய
புத்தியானது பெரும்பான்மையாக மன்னார்களுடைய நடையை அனு
ஸரித்திருந்தது இவஸிதம், யுகிஷ்டிராராஜா, காண்டவமெனனும் வில்
லைத் தரித்த அாஜுனனுடன், இரத்திரன் ஸுவாக்கத்தைப் பரிபாலி
பதுபோலப் பாரதவாஷ்டமெனனும் பூமியைப் பரிபாலித்தாரா¹ என்றார்.

1 'பலதி' என்றிருந்ததலவேனமெ

(கிருஷ்ணர்ஜுனர்கள் வினையாடியதும், மாதவா
போக யுதிஷ்டிரிடம் விடை கேட்கும்படி அர்ஜ
னுக்குச் சொல்லியதும்)

ஐனமேஜயா, “பிராமமணஸரேஷ்டரே! பாண்டவர்கள் ராஜ
யத்தை ஜயித்துச் சோகம் தணிந்தபின், வீரர்களான வாஸுதேவரும்
தனஞ்சயனும் ¹ எனன செயதாராகள ?” என்று வினவ, வைசம்பாய
னா சொல்லத்தொடங்கினார்.

“வேந்தரே! பாண்டவர்கள் ராஜயத்தை ஜயித்து யுதிஷ்டிர
ராஜருக்கும் சோகந்தணிந்தபின், வாஸுதேவரும் தனஞ்சயனும்
ஸந்தோஷமுள்ளவாகளானார்கள் மஹாத்மாக்களான அந்தக் கிருஷ்ண
னும் தனஞ்சயனும், இந்திரபிரஸ்தத்தில், ஸுவாகத்தில
இரண்டு தேவராஜாக்களபோல ஸந்தோஷமுள்ளவாகளாகவும், விசித்
திரமான வனங்களிலும் மலைகளிலும் தாழ்வரைகளிலும் புனைய
தீர்த்தங்களிலும் தடாகங்களிலும் நதிகளிலும் நந்தவனத்தில்
அஸ்வினீதேவர்கள் ஸஞ்சரிப்பதுபோல ஸந்தோஷத்துடன் ஸஞ
சரிப்பவர்களாகவும் ஆனந்தமடைந்தார்கள் பாரதரே! அரச்சரே!
பிரீதியுள்ளவர்களும் மஹாத்மாக்களும் ²புராதனர்களும் ரிஷிஸரேஷ
்டாக்களுமான அவவிறுவர்களும் அழகான அந்த ஸபையில் பிரவே
சித்து உலாவி, எப்பொழுதும் கதைகள் சொல்லும் ஸமயங்களிலெல்
லாம் விசித்திரமான யுத்தக்கதைகளையும் கிராமங்களையும் ரிஷிகள் தேவர்
கள் இவர்களுடைய வம்சங்களுக்கும் சொல்லிக்கொண்டார்கள் நிச்
சயத்தைத் தெரிந்தவரான அந்தக்கேசவா பாரததனுக்கு இனிமை
யானவைகளும் விசித்திரமானவைகளும் விசிதரமரீன ஆததமும்
பதமும் நிச்சயமுமுள்ளவைகளுமான கதைகளைச் சொன்னா சூர
குலத்திலுதித்தவரான ஜனாரததனா, புத்திரர்கள் ஆயிரக்கணக்கான
ஞாதிகள் இவர்களுடைய (மரணத்தாலுண்டான) சோகத்தால் மிக
தாபத்தை அடைந்திருக்கும் அர்ஜுனனைக் கதைகளால் தேறுதல்
அடையச்செய்தார விதிப்படி செயயவேண்டியவைகளை அறிந்தவரும்
சிறந்தவமுள்ளவருமான ஆந்த வாஸுதேவா அந்த அர்ஜுனனைத்
தேறுதலடையுமப்படிசெய்து தமதுபாரத்தை நிவிர்த்திசெய்து இளைப

¹ வேறு பாடம்

² நரநாராயணர்கள்.

சிறகு, அவாகதையின்முடிவில் அராஜுனனை
 ராததையால் ஸமாதானம் செயதுகொண்டு
 யகளுள்ள வாராததையைச் சொல்லலானா
 பகைவரை வாட்டுகிறவனே! அரசரான
 அடைய கைவனமையை அடுத்த இரதப்பூமி முழு
 னையையுயித்தார புருஷாகளுள் சிறந்தவனே! தாமராஜரான யுதிஷ்ட
 டிரா, பீமஸேனன் நகுலஸஹதேவாகள் இவாகளுடைய பிரபாவத்
 தால் பூமியைப் பகைவரற்றதாக அனுபவிககிறா யுதிஷ்டிராமஹா
 ராஜா தாமத்தால் பகைவரற்ற ராஜயத்தை அடைந்தார அந்த ராஜா
 வான் தூயோதனனும் தாமத்தால் போரில் கொல்லப்பட்டான் எப
 பொழுதும் அதாமத்தில் பிரிபமும் பேராசைபுமுள்ளவாகளும் அப
 பிரியமாகப் பேசுகின்றவாகளும் தூராதமாகளுமான திருதராஷ்டிர
 புத்திராகள் பரிவாரங்களுடன் கொல்லப்பட்டார்கள் குருதியின்
 புத்திரனே! கௌரவாகளுள் சிறந்தவனே! அரசரான தாமபுத்திரா
 உன்னால் சக்ஷிக்கப்பட்டுப் பூமிகுப பதியாகிக் கல்கமதணிந்த பூமி
 முழுதையும் அனுபவிககிறா பாண்டவ! பகைவரையழிப்பவனே!
 நானும் உன்னுடன் அரணயங்களிலும் மகிழுகிறேன், இந்த ஜனங்
 களும் குருதியுமுள்ள இடத்தில் மகிழுகிறேனென்பதில் என்ன ஸந்தே
 கம்? ராஜாவான தாமபுத்திரரும் மிககவனமையுள்ள பீமஸேனனும்
 மாதரீபுத்திரர்களான நகுலஸஹதேவாகளும் வஸிக்ருமிடத்தில்
 (வாஸம்செய்ய) ஆசை அதிகம் கௌரவனே! குற்றமற்றவனே!
 உன்னுடன் சேர்ந்து ஸுவாகசத்திறகு¹ ஒப்பான ஸபைகளிலும்
 அழகாயிருப்பவைகளும் புணயத்தைக் கொடுப்பவைகளுமான இடங்
 களிலும் வஸிக்கும் எனக்கு வஸுதேவரையும் பலராமரையும் மறறு
 முள்ள விருஷணி ஸரேஷ்டாக்களையும் பாராமல் நீண்டகாலம் சென்று
 விட்டது நான் துவாரகாநகரத்திற்குப் போக விரும்புகிறேன்
 புருஷஸரேஷ்டனே! நான் போகிறதை நீ பிரியமாக ஏற்றுக்கொள்ள
 வேண்டும் சோகத்தால் இளைத்தவரான யுதிஷ்டிராராஜருக்கு நான்களும்
 பீஷ்மரும் அந்த அந்தக்காலங்களில் தகுந்தவையான பலவித ஸமா
 தானங்களைச் சொன்னோம், உபதேசிப்பவராக இருந்தாலும் பாண்ட
 வரான யுதிஷ்டிரா எங்களால் உபதேசிக்கப்பட்டார் - சிறந்த
 மஹாத்மாவான அவர் அந்த வாராததையை நன்றாக ஏற்றுக்கொண்
 டார் தாமததையும் நன்றியையும் அறிந்தவரும் உண்மை உரைப்
 பவருமான தாமபுத்திரரிடத்திலோ உண்மையும் தாமமும் சிறந்தபுத்தி
 யும் மரியாதையும் எப்பொழுதும் நிலைத்திருக்கின்றன. அராஜுன!

¹ வேறுபாடும்

உனக்கு இஷ்டமிருந்தால் அங்கே சென்று
 யுதிஷ்டிரராஜரிடம் ¹ நான் போகும் விஷயத்
 தைச் சொல் உயிர்போகும்படி நோந்தாலு
 மில்லாத காயத்தைச் செய்யமாட்டேன் நீண்ட
 துவாரகா பட்டணத்திற்குப் போவது அவருக்கு
 தால் செய்யமாட்டேனென்பதைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டி
 பார்த்து! நான் இவற்றையெல்லாம் உனக்குப் பிரியத்தையும் நன்மை
 யையும் விரும்பிச் சொல்லுகிறேன் கௌரவர்! இஃது உண்மை,
 எவ்விதத்திலும் பொய்யன்று அராஜன்! நான் இங்கு வலிப்பதா
 லாகிய பிரயோஜனமும் சிறைவேற்றது தூயோதனராஜன் சேனை
 புடனும் பரிவாரங்களுடனும் கொல்லப்பட்டான் ஐயனே! பரண
 டவ! கடலை ஆடையாகக் கொண்டதும் மலைகளுடனும் பூநீதோட்டங்க
 ளுடனும் காடுகளுடனும் கூடியதும் பலவித ரத்தினங்கள் நிறைந
 ததுமான பூமியும், புத்தியுள்ளவரும் குருராஜருமான தாமபுத்திர
 ருடைய வசத்தில் நிலைபெற்றது பரதஸரோஷ்டனே! தாமதகளை
 அறிந்தவரான யுதிஷ்டிரராஜா, மஹாத்மாக்களான முனிவர்களாலும்
 ஸித்தர்களாலும் உபாஸிக்கப்படுகிறவரும் வந்திகளால் எப்பொழுதும்
 ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிறவருமாயிருந்தகொண்டு, பூமி முழுதை
 யும் தாமததால் ரக்ஷிக்கடும் கௌரவஸரோஷ்டனே! நீ, இப்
 பொழுது, கௌரவர்களை வருத்திசெய்கின்றவரும் அரசருமான
 அந்த யுதிஷ்டிரரிடம் என்னுடன் வந்து நான் துவாரகைக்குப் போக
 வேண்டியதைப்பற்றி உத்தரவுகளை பார்த்து! கௌரவர்களுக்கு
 அகிப்பரும் சிறந்த புத்தியுள்ளவருமான யுதிஷ்டிரா, எப்பொழுதும்
 எனக்கு அன்புள்ளவரும் பூஜிக்கத்தக்கவருமாயிருப்பவா, ஆகையால்,
 என்னுடைய இந்தச் சரீரத்தையும் வீட்டிலுள்ள தனத்தையும் எப்
 பொழுதும் யுதிஷ்டிரரிடத்தில் அபப்பணம் செய்திருக்கிறேன்
 ராஜகுமார! நான் (இங்கு) வலிப்பதற்கு உன்னுடன் சோந்திருப்
 பதைத் தவிர (வேறு) பிரயோஜனமும் இல்லை பார்த்து! பூமியானது
 உன்னுடைய குருவும் நல்ல; நடைபுள்ளவருமான யுதிஷ்டிரருடைய
 கட்டளைக்கு உட்பட்டிருக்கிறது என்றா. அரசரே! அப்பொழுது
 மஹாத்மாவான ஜனாததனா இவ்விதம் சொல்ல, அவ்வற்ற பராக
 கிரமமுள்ளவனான அராஜன் அவரைப் பூஜித்துத் துக்கத்துடன்
 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்ற வாக்மியத்தைச் சொன்னான்' என்றா

. அ ஸ வ மே த் ப ர வ ம மு ற றி ற ன்

‘அஸமத்’ என்பது சூலம்

னழாவது அதயாயம்

பகீதா பர்'வம்.

தயை மறுபடியும் உபதேசிக்கும்படி கோவிந்தரைக் கூட்டும், அவர் ஸித்தகாசரயப ஸம்வாதத்தைக் கூறியதும்)

ஜனமேஜபா, “பிராமமணரே! பகைவாக்களைக் கொன்றுவிட்டு அச்சபையில் வளிக்கின்றவர்களும் மஹாத்மக்களுமான கிருஷ்ணா ஜனாகளுள் என்ன பேச்சு நடந்தது?” என்று வினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானா

“பாத்தன பகைவரற்றதான தனது ராஜ்யத்தை அடைந்து வாஸுதேவருடன் சோரது ஸந்தோஷமுள்ளவனாகத் திவ்யமான அந்த ஸ்பையில் விளையாடினான். அரசரே! அவ்விருவரும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகச் சுற்றத்தார்களால் சூழப்பட்டு ஸுவாககத்திற்கு ஒப்பான அச்சபையின் ஒரிடத்திற்குத் தற்குபலாகச் சென்றார்கள். பிறகு, பாண்டுமாரனான அாஜுனன வாஸுதேவருடன் அழகான அச்சபையைப் பாத்தது ஸந்தோஷமடைந்து பின்வரும் வசனத்தைச் சொல்லலானான் ‘நீண்ட கைகளுள்ளவரே! தேவகியின் மைந்தரே! யுத்தம் நோந்தபொழுது உமமுடைய மகிமையையும் ஈஸ்வரஸ்வரூபத்தையும் நான் தெரிந்துகொண்டேன். கேசவரே! புருஷ ஸரேஷ்டரே! முன்பு நீர் அன்புடன் சொன்ன விஷயத்தையெல்லாம் மனத்தில் கவலைபுற்ற நான் மறந்துவிட்டேன் எனக்கு அந்த விஷயங்களை அடிக் கடி (கேட்க) மிக்க அவா இருக்கிறது. மாதவரே! நீரோ சீக்கிரத்தில் துவாரகைக்குப் போகிறவாபோல இருக்கிறீர்’ என்றான் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்டவரும் சிறந்த தேஜஸுள்ளவரும் பேசுகிறவாக்களுள் சிறந்தவருமான வாஸுதேவா அந்த அாஜுனனைத் தழுவி மறுமொழிகூறலானா

‘பாத்த! நான் உனக்கு ரஹஸ்யமும் ஸனாதனமுமான தாமத தின் ஸ்வரூபத்தையும் சாஸ்வதமான எல்லா உலகங்களையும் சொல்லித் தெரிவித்தேன் நீ புத்திகளுமைவால் அதனை மனத்திலதரிக்காதது எனக்கு மிகப்பெரிய அபயிரியமா யிருக்கிறது இப்பொழுது, மறுபடியும் அது எனக்கு நினைவுக்கு வரமாட்டாது பாண்டவ! நீ ஸரத்தை யில்லாதவனும் புத்திகெட்டவனுமாயிருக்கியாய், இது நிச்சயம் தனஞ்சய! மறுபடியும், முழுதும் கோல முடியாது அந்தத் தாமமோ பரமததின் ஸ்தானத்தை அறிவதற்கு மிகவும் போது

மானது அதனை முழுதும் மறுபடியும்
 னை முடியாத - நான் சித்தத்தை ஒருவழி
 பிரம்மத்தை யன்றோ சொன்னேன்? ஆனால்,
 விஷயத்தில் புராதனமான ஓர் இந்நிஹாஸத்தைச்
 னைத் தெரிந்துகொண்டால் மேலான கதியைப்பெறுவாய்
 செய்கிறவர்களுள் சிறந்தவனே! எல்லாவற்றையும் நான் சொல்லுகி
 றேன், கேள் பகைவரை அடக்குபவனே! (ஒருவராலும்) அவ்மதிக்க
 முடியாத ஒரு பிரம்மமணர் ஸுவாசுக்கலோகத்திற்கும் பிரம்மலோகத்
 திற்கும் போய்விட்டு வந்தார். அவரை நாம் பூஜித்தோம் பரதஸரேஷ்
 டனே! பாரதத! நமமால் வினவப்பட்ட அவர் திவ்யமான முறை
 யுடன் சொல்லிய அதனைச் சொல்லுகிறேன், கவலையின்றிக் கேள்

பிரம்மமணர் சொல்லியது — 'வாஸுதேவரே' மஹாத்மாவே! பிரா
 ணிகளிடம் க்ருணையால் எனதுமோஹத்தை நீக்கிய எந்த மோக்ஷ
 தாமத்தைப்பற்றி எனனிடம் கேட்டரோ அதனை நான் உமக்கு உள்ள
 படி சொல்லுகிறேன் மாதவரே! நான் சொல்லும்போது ஜாகரதை
 யுடன் கேளும் தவமுள்ளவரும் தாமத்தை நன்கு உணர்ந்தவருமான
 காயப்பென்னும் ஒரு பிரம்மணர், தாமத்கலைப்பறிய சாஸ்திர
 ரஹஸ்யத்தை அறிந்தவரும் எல்லா வேதங்களுடும் அறிந்தவரும்
 சாஸ்திரத்தாலுண்டான ஞானத்தின் முடிவையும் போகத்தாலுண்
 டான ஞானத்தின் முடிவையும் அடைந்தவரும் உலகத்தின் ததவாரத்
 தத்தில் ஸமாதத்தரும் ஸுக துகங்களை அறிந்தவரும் பிறவிகளை
 நினைக்கும் ததவத்தை அறிந்தவரும் புண்ப பாவங்களை அறிந்தவரும்
 உயர்ந்தனவும் தாழ்ந்தனவுமான பிராணிகளுக்கும் காமங்களாலுண்
 டான கதியைக் கண்டவரும் முகத்தன்போல ஸஞ்சரிப்பவரும் ஸித்த
 ரும் மிகக் அடக்கமுள்ளவரும் இரத்திரியங்களை அடக்கினவரும் பிரம்ம
 தேஜஸினால் ஜவலிப்பவரும் எங்கும் ஸஞ்சரிப்பவருமான ஒரு
 பிரம்மமணரை அடைந்தார் மேதாவியும் பிரம்மமணஸரேஷ்டருமான
 அந்தக் காயப்பா, அந்த அந்தணர் அந்தாததானகதியை அறிந்த
 வரும், மறைந்திருப்பவர்களுள்¹ சுகரத்தைத் தரிப்பவர்களுமான ஸித்
 தர்களுடன் செல்பவரும், ஏகாந்தத்தில் அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டு
 உட்காரத்திருப்பவரும், காற்றுப்போலப் பற்றுதலின்றித் ததசெயலா
 கச் செல்லுகின்றவருமா யிருப்பதாகக் கேள்வியுற்று அருகிலென்று
 தாமத்தை ஓர்முகி மிகக் அண்மதியும் சிறந்த பகதியுமுள்ளவராக

1 'வட்டமாகச் சூழ்ந்திருப்பவர்களுமான' அல்லது, 'கூட்டமாகச்
 செல்லுகின்ற' என்றும் கொள்ளலாம்

ப பாதங்களில் விதிப்படி நமஸ்கரித்ததா. பமாக இருப்பவரும் பிராமமணஸரேஷ்டரு வியப்புறமுச சிறந்த பணிவிடையால் குரு ஷப்படுத்தினா காஸயபா, அவையனைத்தை காண்டவரும் கலவியும் நல்லொழுக்கமும் பொருந்திய வருமான அவரைக் குருவுக்குச் செய்யவேண்டியதைச்செய்து ¹ அந தாங்கத்ததுடன் ஸந்தோஷப்படுத்தினா ஜனாததனரே! அந்தக் குரு வானவா மனபகிழ்நது கிருபையுடன் சிஷ்யரான அந்தக் காஸயப் ருக்குச் சிறந்த வித்தியை நனருகப் பார்த்து எதைச் சொன்னாரோ அதை என்னிடமிருந்து கேளும் அந்தஸித்தா சொல்லலானா —

‘ஐயா! மனிதர்கள் பலவித காமங்களால் இவ்வுலகில் அடைய வேண்டியதையும் தனித்த புண்ணியங்களால் தேவலோகத்தில் இருப் பையும் அடைகிறார்கள், ஒரிடத்திலும் அழிவற்ற ஸுகத்தை அடை கிறதில்லை, ஒரிடத்திலும் சாஸவதமாக இருக்கிறதில்லை, ஸாமப் பட்டு அடையப்பட்ட பெரியஸ்தானத்தினின்றும் அடிக்கடி நழுவுதல் ஏற்படுகிறது காமமும் கோபமும் சூழ்நதவனும் ஆசையால் மதி மயக்கமுள்ளவனுமான நான் பாவங்களைச்செய்து கஷ்டங்களும் அச் பங்களுமான கதிகளை அடைந்தேன், அடிக்கடி மரணத்தையும் அடிக்கடி ஜன்னத்தையும் அடைந்தேன், பலவித ஆகாரங்களைப் புஜித்தேன் பல்வகை ஸ்தனங்களைப் பானம் செய்தேன், பல்வகை யான தாய்களையும் வெவ்வேறுவிதமான தந்தைகளையும் பாரத் தேன் குற்றமற்றவனே! விசித்தரமான ஸுகங்களையும் துக்கங்களை யும் நான் அனுபவித்தேன் பலமுறை பிரியர்களை விட்டுப் பிரிந தும் பரியமில்லாதவர்களுடன்சேர்தும் வஸித்தேன் ஸரம்பப் பட்டுத் தனத்தை ஸம்பாதித்து அந்தத்தனத்தைப் பறிகொடுத்தேன் உறவினரிடமிருந்தும் பிறரிடமிருந்தும் மிக்க கஷ்டமான அவமானங் களையும் மிக்க கொடியவைகளும் சரீரத்திலும் மனத்திலும் உண் டானவைகளுமான துன்பங்களையும் உக்கிரமானவையும் பொறுக்க முடியாதவையுமான கட்டுவது கொல்லுவது என்னும் அவமானங் களையும் அடைந்தேன், யமலோகத்தில் நரகத்தில் விழுந்து துன் பங்களை அனுபவித்தேன் நான் இவ்வுலகில் மூப்பையும் ரோகங் களையும் (கிருப்பு வெறுப்புக்கள் முதலிய) தவந்தவங்களாலுண்டான அனேக வயஸனங்களையும் எப்பொழுதும் ஃபிக அனுபவித்தேன்.

சக

ஸ்ரீ மஹாபாரத

பிறகு, ஒரு ஸமயம்¹ மிக அவமதிக்கப்பட்ட
பீடிக்கப்பட்டவனுமான நான் ஒழிவைய
ஹாரத்தை விட்டேன் நான் இவ்வுலகில் இ
தைத் தெரிந்தது அபயஸித்தேன அதனால்,
இந்த ஸித்தியை அடைந்தேன் நான் மதுபடியும் இவ்
வரமாதேன் பிரஜைகளின் ஸ்ருஷ்டிதொடங்கி மோகந்தவரை
யில் என்னுடைய சுபமான கதிகளையும் உலகங்களையும் நான் பாக
கிறேன் பிராமமணஸ்ரேஷ்ட! அவ்வாறே, உத்தமமான இந்த ஸித்
தியையும் அடைந்தேன் இவ்வுலகத்தைக் காட்டிலும் மேலான
ஸ்தயலோகத்தை அடையப்போகிறேன் மீண்டும் அதைக்காட்
டிலும் மிகச் சிறந்ததும் அவயகதமும் பிரமமத்தின் பதமுமான
மோகந்தை அடையப்போகிறேன் உனக்கு இதில் ஸமசயம்
வேண்டாம் நான் மதுபடியும் இந்த மானிடலோகத்திற்கு வரப்
போகிறதில்லை - சிறந்த அறிவுள்ளவனே! உன்னிடத்தில் பிரீதியுள்ள
வனாக இருக்கிறேன் உனக்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும்? சொல்.
நீ எதை அடைய விரும்பி (என்னிடம்) வந்தாயோ, அதற்கு ஸமயம்
இதோ வந்துவிட்டது நீ எதற்காக என்னிடம் வந்தாயோ அதனை
நான் அறிவேன் நான் சீக்கிரத்தில் (மேலுலகம்) போகப்போகிறேன்.
அதனால், உன்னைத் தூண்டினேன் பண்டிதனே! நான் உன்னுடைய
ஒழுக்கத்தால் மிகப் பிரீதியுள்ளவனாகிறேன் நீ தெரிந்துகொள்ள
விரும்பியவற்றையெல்லாம் கேள் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் உன்
னுடைய அறிவைக் கொள்விதது மிகவும் பூஜிக்கிறேன் காரியப்!
என்னை நீ தெரிந்துகொண்டதால் சிறந்தபுத்தியுள்ளவனாக இருக்கி
றாய்' என்று சொன்னார்

பதினெட்டாவது அத்யாயம்

ஆறுகீதாபாவம். (தோடர்ச்சி.)

(ஸந்தர் பிராணிகளின் ஜனன மரண முதலியவற்றைக்
காச்யபருக்குக் கூறியது)

பிறகு, காச்யபர் அந்த ஸித்தருடைய பாதங்களில் நமஸ
கரித்துச் சொல்வதற்கு மிக்கடினமான கேள்விகளைக் கேட்டார்.
தாமதத்தைச் செய்பவருள் சிறந்தவரான அந்த ஸித்தரும் அந்தத்

¹ 'பிரமமத்தை ஆஸ்ரயித்தவனும்' எனப்பது வேறு பாடம்.

² 'லோகத்தாலுண்டாகிய துக்கத்தை' எனப்பது பழைய உரை.

காப்பா, 1 'ஜீவன சரீரத்திலிருந்து எவ்
வவிதம் (சரீரத்தை) அடைகிறது? ஜனன
தை அடைந்த ஜீவன கஷ்டமான அதிலிருந்து
படகிறது? 2 ஆதமாவானது பிரகிருதியையும்
சரீரத்தையும் எவ்விதம் விடுகிறது? சரீரத்தி
லிருந்து விடுபட்டு எவ்விதம் 3 வேறொன்றை அடைகிறது? இந்தப்
புருஷன் சுபாசுபகாமங்களை எவ்வாறு அனுபவிக்கிறான்? சரீரமற்ற
ஆதமாவை (சரீரத்திற்குக் காரணமான) காமம் என்கிறதது வரு
கிறது? என்று வினவினா வருஷணிகுலத்திலுதித்தவரே! இவ்
விதம் வினவப்பட்ட விததா அந்தக் கேள்விகளுக்கு வரிசையாக மறு
மொழி கூறினா அதனை நான் சொல்லுகிறேன், கேளும

விததா, 'காமங்கள் இந்த ஜனமத்திலேயே சீக்கிரத்தில் பய
னைத் தருபவைகளும் ஆயுளை வருத்திசெய்கின்றவைகளுமாகக்
கருதப்படுகின்றன மனிதன் இந்த ஜனமத்தில் ஆயுளையும் கிராத்தி
யையும் உண்டுபண்ணுகிற எந்தக் காமங்களைச் செய்கிறானோ அவை
கள் வேறு சரீரமெடுத்தது முழுதும் நசித்தபின், ஆயுளின் குறைவை
அடைந்த அடமனிதன் விபரீதமான காமங்களைச் செய்கிறான் விநா
சம் நெருங்கிப்பொழுது அவனுடைய புத்தியும் மாறுகிறது அறி
விலலாதவன் தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தையும் பலத்தையும் காலத்தை
யும் அறிந்துகொள்ளாமல் தனக்கு விரோதமானவைகளை மிதமின
றிப் புஜிக்கிறான். அப்பொழுது அவன் மிகவும் கஷ்டமான எல்லா
வற்றையும் செய்கிறான் ஒரு ஸமயம் அதிகமாகப் புஜிக்கிறான்.
(ஒரு ஸமயம்) புஜிக்காமலுமிருக்கிறான் தோஷமுள்ள அன்னத்தை
யும் மாமஸத்தையும் மதயத்தையும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான
ஆகாரத்தையும் கடினமான ஆகாரத்தையும் பகலில் (முன புஜித்
தது) நன்கு ஜீரணமாகாமலிருக்கும்பொழுது மறுபடியும் மிதமின
றிப் புஜிக்கிறான், அதிகமான வேலையையும் ஸம்போகத்தையும்
செய்கிறான் 4 எப்பொழுதும் வேலையில் ஆசையினால், நோந்த
(மல மூத்திரங்களின்) வேகத்தை அடக்கிக்கொள்ளுகிறான் ருசி
யுள்ள அன்னத்தைப் புஜிக்கிறான் பகலில் நித்திரை செய்கிறான்,
அகாலத்தில் அபகவமான அன்னத்தைப் புஜித்தது தானாக (வாத

1 'சரீரம் எவ்விதம் நசிக்கிறது? எவ்விதம் உண்டாகிறது?' என
பது வேறுபாடும், வேறுபாடும்

3 'அநயத' என்பது மூலம், 'பரமத்தை' என்பது பழையபுரை.

முதலான) தோஷங்களை விருத்தி செய்
தோஷங்களை விருத்திசெய்து மரணத்தை
மோகத்தை அடைகிறான் அல்லது ¹ உத்பந்த
காரயங்களைச் செய்கிறான் அப்பொழுது அந்
காரணங்களால் சரீரம் நசிக்கிறது உயிர்வாழ்வதைப்பற்றி
லபபடுவதை உள்ளபடி தெரிந்துகொள் சரீரத்திலுள்ள உஷண
மானது கடுமையான வாயுவினால் தூண்டப்பட்டு விருத்தியடைந்து
சரீரத்தில் பரவி எல்லாப் பிராணன்களையும் தகைக்கிறது சரீரத்தில்
அதிக பலமுள்ள உஷணமானது விருத்தியடைந்து ஜீவஸ்தானங்க
ளான ² மாமங்களைப் பிளக்கிறது உண்மையாகத் தெரிந்துகொள்
பிறகு, வேதனையுள்ள ஜீவன் உடனே ³ சரீரத்திலிருந்து விலக்கு
கிறான் பிராமமணஸரேஷ்ட ¹ ஜீவனானவன் மாமங்கள் பிளக்கப்
படுமபோது வேதனைகளொழுகுத ஸ்வரூபமுள்ளவனாகிச் சரீரத்தை
விடுகிறான். அதைத் தெரிந்துகொள் பிராமமணஸரேஷ்ட ¹ எப்
பொழுதும் எல்லாப்பிராணிகளும் ஜனனமரணங்களில் பயமுள்ளன
வாகவும் சரீரங்களை விடுகின்றனவாகவும் காணப்படுகின்றன மனி
தன் நாப்பத்திலுள்ள சரீரத்தையடையும்பொழுதும் காப்பத்தி
லிருந்து வெளிப்படுமபொழுதும் அப்படிப்பட்ட வேதனையையே
அடைகிறான் மனிதன் மூட்டுக்கள் விட்டு ஜலத்தால் அழுக்கிப்
போதலை அடைகிறான் ஐந்து பூதங்களிலும் பிராணபாஸ்தானங்
களிலும் நிலைத்திருக்கும் வாயுவானது, சரீரத்தில் கடுமையான வேறு
வாயுவினால் தூண்டப்பட்டுச் சைத்யத்தால் விருத்தியடைந்து ஐந்து
பூதங்களையும் பிரியுப்படி செய்துகொண்டு ஸரமத்தான ஜீவர்களை
விட்டு மேறசெல்லுகிறது இவ்விதம் சரீரத்தையும் விடுகிறது மனி
தன் ஸ்வாஸமற்றவனாகக் காணப்படுகிறான் சூடும மூச்சும் ஒளியும்
உணர்ச்சியும் செய்கையும்ற்ற மனிதன் மரித்தவன் என்று சொல்
லப்படுகிறான் சரீரத்தையடைந்த ஜீவன் எந்த இரத்திரியங்களால்
இரத்திரிய விஷயங்களை அறிகிறானோ அந்த இரத்திரியங்களாலேயே
(பிராணன் போனபின்) அறிகிறதில்லை எந்த ஜீவன் அந்தச் சரீரத்தி
லேயே ஆகாரத்தாலுண்டான பிராணன்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ளு
கிறானோ அந்த ஜீவன் அழிவற்றவன் மரணகாலத்தில் எது
எது விடப்பட்டதாகிறதோ அது அது மாமஸ்தானமென்று
தெரிந்துகொள் அது அவ்விதம் சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட

¹ கழுத்தில் சுருக்கிவிடுகின்றவது

² வேறு பாடம்

³ வேறு பாடம்.

ங்கள் பிளக்கப்படும்போது, அந்தப் பிரா
 னின்று கிளம்பியதாகிப் பிராணியினுடைய
 தத்துச் சீக்கிரத்தில் அறிவையும் மறைக்கிறது.
 ன் அந்தப்பிராணியானது தமஸினால் அறிவும்
 மூட்டப்பட்டு, ஒன்றையும் அறிகிறதில்லை அந்த ஜீவன்
 இருப்பிடமற்று வாயுவினால் நிலைகுலையச் செய்யப்படுகிறான் பிறகு,
 அந்த ஜீவன் பயங்கரமாகவும் அதிகமாகவும் பெருமூச்சுவிட்டு
 வெளிகிளம்பும்போது சைதன்யமற்ற அந்தச்சரீரத்தைச் சீக்கிரமாக
 அசையுமபடிசெய்கிறான் அந்த-ஜீவன் சரீரத்திலிருந்து வெளிப்பட
 டுத் தன்னுடையவைகளான நனமையைச்செய்யும் புணையகாமங்களா
 லும் பாலகர்மங்களாலும் சூழப்பட்டவனும் அடையாளம் செய்ய
 பட்டவனுமாகிறான் இருளில் ஆங்காங்குபிரகாசிக்கின்ற மினமினிப்
 பூச்சியைக் கண்ணுள்ளவர்கள் பாப்பதுபோல ஞானம் நிறைந்தவா
 களும் உள்ளபடி சாஸ்திர நிச்சயமுள்ளவர்களும் ஞானக்கண்ணுள்ள
 வாகளுமான பிராமமணர்கள் புண்ணியம்செய்தவனையும் பாலம்செய்த
 வனையும் அடையாளங்களால் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள்.
 வித்தர்கள் இவ்வித்தமானஜீவன் காப்பத்தில் பிரவேசிப்பதையும் சரீ
 ரத்தினின்று வெளிப்படுவதையும் பிறப்பதையும் திவ்யமானகண்
 னால்பார்க்கிறார்கள். அந்த ஜீவனுக்கு இவ்வுலகில் பலவித ஸ்தானங்
 கள் சாஸ்திரத்தால் காணப்பட்டிருக்கின்றன பிராணிகள் வஸிக்ரும
 இந்தப் பூமியானது காமபூமி, ஆகையால், எல்லாப் பிராணிகளும்
 புண்ணிய பாபகாமங்களைச் செய்து இவ்வுலகத்திலேயே தம் காமங்க
 ளால் பலவித்தமான போகங்களை அடைகின்றன இவ்வுலகத்திலேயே
 பாபகாமங்களைச் செய்தவர்கள் நரகத்தை அடைகிறார்கள் இந்தக்
 கதியானது இழிந்ததும் கஷ்டமுமானது இதில் மனிதர்கள் வேவிக
 கப்படுகிறார்கள் இதிலிருந்து மோக்ஷம் கிடைப்பது மிக அரிது
 ஆகையால், ஆதமாவை நன்கு ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டும் பிராணி
 க்ள மேலுலகம் சென்று எந்த ஸ்தானங்களில் வஸிக்கிறார்களோ
 அவைகளை நான் இப்பொழுது சொல்லுகிறேன், உள்ளபடி தெரிந்து
 கொள் அதைக்கேட்டு மனவறுதியையும் காமங்களின் நிச்சயத்தை
 யும் தெரிந்துகொள் எந்த இடத்தில் எல்லா நஷ்டத்திரங்களும்
 சந்திரமண்டலமும் இருக்கின்றனவோ, எந்த லோகத்தில் ஸ்வாய
 மண்டலமானது தன் காந்தியால் பிரகாசிக்கிறதோ அவைகளைப் புண
 ணியஞ்செய்கவர்கள் வஸிக்ரும ஸ்தானங்களைக்கத் தெரிந்துகொள்
 அவர்களெல்லாரும், காமங்கள் (அனுபவித்து) நசித்தவுடன், அடிக

கடி (அவ்விடங்களிலிருந்து) கீழுலகத்திற்கு
தேவலோகத்திலும் உயாவு தாழவு நடு எ
கிறது அவ்விடத்திலும் மிகவும் பிரகாசிக்
ஸம்பத்தைப் பார்த்து ஸந்தோஷம் உண்டாகி
இந்த எல்லாக் கதிகளையும் உனக்குத் தனித்தனா
னேன இனிமேல், காப்பம் உண்டாகும் விதத்தைச் சொல்லு
கிறேன் பிராமமண! அவ்விதத்தைச் சொல்லும்போது ஸாவதான
மாகக் கேள்

பத்தோனபதாவது அதயாயம்

அ நு கீ த ர ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி)

(ஸீத்தர் ஜீவன் கரீப்பத்தை அடைவது முதலியவற்றைக்
காரணப்படுத்துச் சொல்லியது)

இவ்வுலகில் புண்பகாமங்களும் பாபகாமங்களும் நாசமடைகிற
தில்லை அவைகள் ஒவ்வொரு சரீரத்தையும் அடைந்து அடைந்து
அது அதற்குத் தக்கபடி பயனைத் தருகின்றன நன்கு காயத்த பல
விருஷமானது மிகுதியான கனிசனைத் தருவதுபோலச் சுததமீன
மனத்ததுடன் செய்யப்பட்ட புண்ணியமானது மிகுதியான பய
னைத் தரும் அவ்வாறே, கெட்டமனத்ததுடன் செய்யப்பட்ட பாவ
மும் மிகுதியான பயனைக் கொடுக்கும் இவ்வுலகில் ஆதபாலான
வன மனத்தை முன்னிட்டுக் காமாவில பிரவருத்திக்கிறுன்னறோ?
காமங்களாலும் காமக் குரோதங்களாலும் சூழப்பட்ட மனிதன்
காப்பத்தில் பிரவேசிக்ரும் விதத்தைப்பற்றிய மறுமொழியையும்
கேள் சுகரமானது ஸதிரீயின காப்பப்பையை அடைந்து சோணி
தத்துடன் சோகிறது ஜீவன் காமங்களால் உண்டானதும் சுப
மாகவோ அசுபமாகவோ இருப்பதுமான (அநதச்சுகரத்தாலாகிய)
சரீரத்தை அடைகிறுன் பிராமமஜ்ஞானியானவன் ஸுக்ஷ்மமாக
வும் அவயகதமாகவும் இருப்பதால் சரீரத்தை அடைந்து ஒன்றி
லும் பற்றுதலடைகிறதில்லை, ஆகையால், சாஸ்வதமான அநதப்
பிராமதத்தை அடைகிறுன் அநதப் பிராமமானது எல்லாப் பூதங்
களுக்கும் உதபத்தி காரணம் அதனால், பிராணிகள் ஜீவிக்வின
றன். ¹ அநத ஜீவன் வரிசையாக எல்லாப் பிராணிகளின் காப்
பத்திலும் பிரவேசித்தது இந்திரியஸ்தானங்களில் இருந்து கொண்டு

¹ 'அநதப்ராமம் ஜீவஞ்சி' என்பது பழைய உரை

பவை) சிறிது தங்க முதவியவற்றை அந்தப் பிரதிமையின் சரீரம் (முழுமையும்) பரவித்
 (மோக்ஷமனை) ஜீவன காப்பதில் முழுதும் வியாபிக்கிற
 நென்று தெரிந்துகொள் ¹ நெருப்பானது இரும்பு உருண்டையிற்
 பிரவேசித்துத் தபிக்கச் செய்வதுபோலக் காப்பதில் ஜீவன பிரவே
 சித்திருப்பதை (ததேரிவிப்பதென்று) நீயும் தெரிந்துகொள். ஜவலிக
 கின்ற தீயானது வீட்டைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதுபோல ஜீவன சரீ
 ரங்களைப் பிரகாசிக்கமுடியச் செய்கிறான் முன் ஜன்மத்தில் சுபமோ
 அசுபமோ எந்த எந்தக் காமாவைச் செய்கிறானோ அவற்றை யெல்
 லாம் அவராயமாக அனுபவிக்கிறான் (அந்தக் காமமானது) அனு
 பவத்தால் நகிகிறது மறுபடியும் வேறு காமம் செய்யப்படுகிறது
 எதுவரையில் மோக்ஷமடைவதற்குரிய தாமதத்தைத் தெரிந்துகொள்ள
 வில்லையோ அதுவரையில் (இவ்விதம் செய்கிறான்) ஸாதுக்களுள்
 சிறந்தவனே! பலவகைப் பிறவிகளில் சுழன்றுகொண்டிருப்பவன்
 எந்தத் தாமததால் ஸுகம் பெறுவனோ அந்தத் தாமதத்தை உண்க
 ருச் சொல்லுகிறேன் தானம், வரதம், பிரமமசாயம், சாஸ்திரத்தில்
 சொல்லியபடி வரதங்களைச் செய்வது, மனத்தை அடக்குவது, மிக்க
 சாரத்தை இருப்பது, பிராணிகளிடம் கருணைபுரிவது, இந்திரியங்களை
 அடக்குவது, குரூரனாக இல்லாமலிருப்பது, பிறருடைய பொருளைக்
 கவராமலிருப்பது, பூமியில் பிராணிகளுக்கு மனத்தாலும் அபிரியங்
 களைச் செய்யாமலிருப்பது, தாய் தந்தைகளுக்குப் பணிவிடை செய
 வது, தேவதைகளையும் அதிதிகளையும் பூஜிப்பது, குருவைப் பூஜிப்
 பது, (தகாதவைகளில்) ² அருவருப்பு, சுதந்திர இருப்பது, எப்
 பொழுதும் இந்திரியங்களை அடக்கியிருத்தல், சுபகாரியங்களைச் செய
 வது ஆகிய இவைகள் ஸாதுக்களின் வரதமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.
 இவைகளால் சாரவதாகளான ஜீவர்களை ரக்ஷிக்கக்கூடிய தாமமானது
 உண்டாகிறது ஸாதுக்களால் செய்யப்பட்ட தாமமானது ஸதா
 சாரமென்று உறுதி செய்யப்பட்டது அது ஸவாகம மோக்ஷம்

¹ 'காய்ச்சின் இரும்பு உருண்டையில் கண்ணுக்குப் புலப்படா
 வீருக்கும் அகனியை உஷணத்தினால் தெரிந்துகொள்வதுபோல சரீரத்
 தில் ஜீவன் இருப்பதை ஜீவகாயத்தால் தெரிந்துகொள்' எனபது
 கருத்து ² 'கருண' எனபது மூலம்

சொல்லுகிறது ஸ்ரீதனதாமமா...
 அந்த ஸ்தூபிகளிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
 அநுஷ்டிப்பவன் கெட்ட கதியை அடையமாட்டான் ஆகையால்,
 தாம் மார்க்கங்களினின்று நழுவின ஜனங்கள் சிஷ்டிக்கப்படுகின்றனர்.
 யோகியானவன் முகத்தே அவன் இவர்களிலும் சிறந்தவன் எவ
 வித்ததிலும் தாமததாடனிருக்கும் மனிதன் வெருகாலம் சென்று
 ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவான் இவ்விதம் எல்லாப்பிராணிகளும்
 முனசெய்த வினையின்பயனை அடைகின்றன அந்த வினையெல்லாம்
 (பிறவிகளுக்கு) காரணம் இந்த ஆதமாவானவன், அதனால் அவமதிக்க
 கப்பட்டு இந்தச் சரீரத்தை அடைந்தான் இந்த ஆதமா ஆதியில்
 அடைந்த சரீரம் யாரால் அமைக்கப்பட்டது என்று உலகம் ஸம்சய
 மடைகிறது இனி, அதனையும் சொல்லுகிறேன் எல்லா உலகங்
 களுக்கும் பிதாமஹரான பிரம்மதேவா தமக்குச் சரீரத்தைச் செய்து
 கொண்டு ஸதாவரஜதம்ரூபமான மூவுலகங்களையும் முழுதும்
 படைத்தாரா பிறகு, அவா பிராணிகளுக்கு (தேயு அப்பு பிருதிவி
 இம்முன்னுலகிய) பிரதானமென்னும்¹ பிரகிருதியை (= சரீரத்தைப்)
 படைத்தாரா. அதனால், இவ்வுலகமெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கி
 றது அதனை உலகத்தில் மேலானதாகக் கருதுகின்றனர் இந்
 தச் சரீரமானது ஸ்ரீரமென்றும், சரீரத்தைக் காட்டிலும் வேறா
 னதும் அழிவற்றதுமான ஜீவன் அக்ஷரமென்றும் சொல்லப்படு
 கின்றன சரீரம் ஜீவன் பிரம்மம் இம் மூன்றனுள் சரீரமும் ஜீவ
 னும் முற்றும் ஒவ்வொன்றுக்கும் வெவ்வேறாக இருக்கின்றன
 (ஸருஷ்டிக்ரு) முன் (ராஸ்திரத்தால்) காணப்பட்ட பிரம்மதேவா,
 (ஆகாய முதலான) எல்லாப் பூதங்களையும் ஸதாவரஜதங்களையும் ஜகம்ந
 களையும் படைத்தாரா என்று பழமையான வேதம் கூறுகிறது அந்
 தப் பிதாமஹரானவா அந்தச் சரீரத்திற்குக் கால அளவையும்
 பிராணிகளுக்குப் பல் பிறவிகளில் சுழலவதையும் திருப்பிவருதலையும்
 அமைத்தாரா முன் ஜனமத்திய தனது நிலைமையை அறிந்த ஒரு
 மேதாவிபோல நான் சொல்வன் எல்லாம் உண்மையாக இருக்கும்
 எவ்ன் ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் அறிததியமாகவும் சரீரத்தை
 அசுத்த வஸ்துகளால்² அமைந்ததும் அழிவுள்ளதும் காமாவினால்

சுரகப் பராக்கிருளே ஸுகமெல்லாம் துககம்
பரிணேகிருளே அவன கோரமானதும் எவ
முடியாததுமான ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தைத்
தன்ம மரணம் எனனும் ரோகங்களால் வியாபிக்
பவதானத்தை அழிந்தவனுமானவன் சைதன்யமுள்ள
பிராணிகளிடத்தில் சைதன்யத்தை ஸம்மாகப் பராக்கிருள ஸாதூ
களில் சிறந்தவனே! ஆகையால், எவன் ஒருவன் மேலான பதத்தைத்
தேடிக்கொண்டு (விஷயங்களில்) வைராக்யத்தை அடைகிருளே அவ
னுக்கு உபதேசிக்க வேண்டியதை உள்ளபடி சொல்லுவேன் பிராம
மண! இனி, சாஸுவதனும் அழிவற்றவனுமான ஆதமாவைப்பற்றிய
உததம்மான ஞானத்தை நான் சொல்லுகிறேன் இதனை முழுதும்
தெரிந்துகொள்

இருபதாவது அத்யாயம்

அங்கீதாபாவம் (தோடர்ச்சி)

(ஸித்தர் மோக்ஷஸாதன முதலியவற்றைக்
காஸ்யபருத்திக் கூறியது)

எவன் ஏகாதஸதலத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு பேசாமலும்
ஒன்றையும் ஆலோசியாமலும் முனமுன் உள்ளதை விடுகிருளே
அவன்¹ காமமற்றவனாவான் எல்லாரையும் மித்திரராகக்கொண்ட
வனும் எல்லாவற்றையும் ஸஹிப்பவனும் சித்தத்தை அடக்குவதில்
பற்றுதலுள்ளவனும் இரத்திரியங்களை வென்றவனும் பயமுடிக் கோபமு
மற்றவனும் காமமற்றவனுமான மனிதன் விடு பெறுவான் எவன்
எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் கன்னிடத்திற்போல நடந்துகொள்
பவனும் அடக்கமுள்ளவனும் சுதந்திரம் எப்பொழுதுமே நீதிதவரு
மல் நடப்பவனும் இரத்திரியங்களை அடக்கினவனும் காவமுடிக் அபிமா
னமுடிக் அறவனுமாயிருக்கிருளே அவன் எல்லாவற்றிலிருந்தும் விடு
தலை அடைந்தவனே எவன் ஜீவிதகிருப்பதிலும் மரிப்பதிலும்
ஸுகத்திலும் துகத்திலும் லாபத்திலும் அலாபத்திலும் நண்பனிடத்
திலும் பகைவனிடத்திலும் ஸம்மாக இருக்கிருளே அவன் விடுதலை
அடைகிருளே ஒன்றையும் விரும்பாதவனும், ஒன்றையும் அவமதி
யாதவனும் துவருதவமற்றவனும் ஆசையற்ற மனமுள்ளவனுமாக
இருப்பவன் எவ்வகையிலும் முகத்தினை பகைவரும் உறவினரும் மக

1 'பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டவனாவான்' என்பது வேறு பாடம்

களும் ¹ இல்லாதவனும் அறம் பொருளின்
டத்திலும் பற்றில்லாதவனுமாக இருப்பவ
எவன் தாமமும் அதாமமும் அறவனும் பர
பவிதது) அழித்தவனும் ² தாதுகளை குறைந
கின் மனமுள்ளவனும் துவருவமற்றவனுமாக இரு
விடுதலை அடைகிறான் காமங்களும் ஆசையும்ற்றவனும் உணர்ந்த
நிலையற்றதும் தன் நிலைமையிலிராததும் எப்பொழுதும் தன்வசமுற்ற
தும் பிறப்பும் மூப்பும் மாணமுமுள்ள துமாகப் பாரப்பவனும் எப்
பொழுதும் வைராக்யமுள்ள புத்தியுள்ளவனும் தன்னிடத்திலுள்ள
தோஷங்களை நனுகப் பாரப்பவனுமாக இருப்பவன் சீக்கிரத்தில்
ஆதமாவைப் பரத்ததின்னின்று விடுபட்டதாகச் செய்கிறான் கந்த
மும் ரஸமும் ஸபாசமும் சபதமும் பந்தமும் ரூபமும் அறந்தும்
(எளிதில்) அறியமுடியாததுமான ஆதமாவைக் கண்டவன் மோக்ஷ
மடைகிறான் எவன் ³ ஐந்து பூதங்களின் குணங்களும் (ஸூக்ஷ்ம)
சரீரமும் பற்றுதலும் குணங்களும் இல்லாததும் குணங்களை அனு
பவிப்பதுமான ஆதமாவைப் பார்க்கிறானே அவன் மோக்ஷம் அடை
கிறான் எவன் சரீரத்தாலும் மனத்தாலும் உண்டான எல்லா ஸ்வ
கலப்பங்களையும் புத்தியினால் விலக்கி விற்கற்ற அகனிபோல மெல்லச்
சாந்தியை அடைந்தவனும் எல்லா ⁴ ஸம்ஸ்காரங்களும் துவருவவ
களும் பந்தமும்ற்றவனுமாகி இந்திரிய ஸமுகத்தைத் தவத்தில
செலுத்துகிறானே அவன் முகத்தே எல்லா ஸம்ஸ்காரங்களாலும்
விடப்பட்டவன் பிறகு ஸனாதனமும் மேலானதும் மிக்க சாந்தமான
தும் அசைவற்றதும் நித்தியமானதும் அழிவற்றதுமான பிரமத்தை
அடைகிறான் உலகத்தில் யோக்கள எதனை அறிந்து தம்மை ஸீத்
தாகளாகப் பார்க்கிறார்களோ மிகச் சிறந்ததான அந்த யோக சாஸ
நிரத்தை இனிமேல் சொல்லுகிறேன் எந்த யோக்கள்களால் எப்
பொழுதும் தியானம் செய்பவன் ஆதமாவைத் தன்னிடத்தில் பார்க
கிறானே அவற்றின் உபதேசத்தைச் சொல்லுகிறேன் அதனை
உள்ளபடி என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள் இந்திரியங்களை (விஷ

¹ 'அவர்களிடம் பகையும் ஸநேஹமும்ற்றவன்' என்பது கருத்து

² 'மறுபடியும் மறுபடியும் பிறப்பைத் தரக்கூடிய ஐந்து பூதங்களும்
குறைந்துவிட்டமையால் நன்கு அடங்கின் மனமுள்ளவனும்' என்பது
பழைய உரை

³ ஸதுஸரீரம்

⁴ முன் பரவீருத்தியினாலுண்டானதும் பிறகாலம் பரவீருத்திக்குக்
காரணமுமான வாஸனே

மனத்தை ஆதமாவீனிடத்தில் நிலைநிறுத்த
 நுதவம்புரிந்து பிறகு மோகையோகத்தை
 தவம் செய்பவனும் நித்யமான வஸ்துவை
 ளவனும் டம்பமும் அகங்காரமும் தவனும்
 ராமமணன் மனத்தால் பரமாத்மாவைத் தன்னிடத்
 திருக்கிறான் அந்த ஸாதுவானவன் சித்தத்தைப் பரமாத்மாவி
 னிடத்தில் செலுத்தச் சுகதியுள்ளவனாயிருந்தால் அப்பொழுது
 அவன் பிரம்மத்தை அடைவதற்கும் தியானமசெய்யும் தன்மையுள்ள
 லுக்கே இருந்துகொண்டு பரமாத்மாவைத் தன்னிடத்தில் பராக்கிறான்
 ளவன் எப்பொழுதும் அடக்கமும் தியானமுமுள்ளவனும் தைய
 முள்ளவனும் இரத்திரியங்களை வென்றவனுமாக இருக்கிறானே. அவன்
 நன்கு யோகம்செய்து மனத்தால் பரமாத்மாவைப் பராக்கிறான் ஒரு
 மனிதன் ஸ்வபனத்தில் கண்டவனை (விழித்ததுகொண்ட பின்)
 பார்த்து (கனவில் கண்டவன்) இவனென்று பார்ப்பதுபோல, நன்
 ருக்க யோகம் செய்பவன் (யோகம் செய்யும்பொழுது பரமாத்மாவை
 உலகஸவரூபமாகக் கண்டு யோகம் நின்றபின்னும்) பரமாத்மாவை
 அவ்விதஸவரூபமுள்ளவாபோலவே பராக்கிறான் முஞ்சத்திலிருந்து
 ஈர்க்கை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதுபோல யோகியானவன் ஆத்மா
 வைத் தேகத்திலிருந்து வேறுபடுத்திப் பராக்கிறான். முஞ்சத்தைச்
 சரீரமாகவும் இஷ்டத்தை ஆத்மாவைப்பற்றிய மாயையாகவும்
 சொல்லுகிறார்கள் யோகத்தைத் தெரிந்தவர்களால் இது மிகச் சிறந்த
 உதாரணமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது சரீரியான (யோகியான)
 வன் எப்பொழுது தன்னை யோகியாக நன்கு பராக்கிறானே அப்
 பொழுது அவனுக்கு முவுலகங்களுக்கும் பிரபுவாயிருந்தாலும் ஒரு
 வனும் பிரபுவல்லன் (அந்த யோகியானவன்) மூப்புச் சாகசுகர்களை
 கிலக்கி இஷ்டப்படி வெவ்வேறு சரீரங்களை அடைகிறான், துக்கப்
 பட்டவுமாட்டான், ஸந்தோஷப்பட்டவுமாட்டான் இரத்திரிய ஜய
 முள்ள யோகியானவன் தேவர்களுக்கும் தேவனுயிருக்கும் தன்
 மையைப் பெறுவான், நிலையற்றதான் சரீரத்தை விட்டு அழிவற்ற
 பிரம்மத்தையும் அடைவான் உலகங்கள் அழியும்போதும் அவ
 னுக்குப் பயம் உண்டாகித்திலலை பிராணிகள் கஷ்டப்படும் போதும்
 அவன் ஒன்றாலும் கஷ்டப்படான் ஆசையற்றவனும் சாரதமான
 மனமுள்ளவனுமான யோகியானவன், சோக்கையினாலும் ஸநேகத்தி
 னாலும் உண்டானவைகளும் கோரமுமான துக்கம் சோகம் என்னும்
 மலங்களால் நிலைகுலையமாட்டான், இவனை ஆபுதங்கள் அடக்க
 மாட்டா இவனுக்கு மரணமும் இல்லை இதைக் காட்டிலும்

மேலானஸுகம ஒன்றும் உலகத்தில் ஓரிடம்
அவன் ஆதமாவை நன்கு யோசனைகளால்
விடத்திலேயே நிலைபெற்றிருப்பான். அவன்
அறவனாகி ஸுகமாக நித்திரையும் செய்வ
சரீரத்தைவிட்டு இஷ்டப்படி (வேறு) சரீரங்களை
வான் அவன் (யோகத்தாலாகிய ஐஸ்வரியத்தை) அனுபவிக்கும்
போது (யோகத்திலிருந்து) வைராகியத்தை எவ்விதத்திலும் அடை
யக்கூடாது நன்றாக யோகம் செய்தவன் எப்பொழுது பரமாதமா
வைத் தன்னிடத்திலேயே பாகுகிறானோ அப்பொழுதே ஸாஷ்நாத
இரத்தினனுடைய பதவியையும் விருப்பமாட்டான் பிரம்மத்தை
அடைவிக்கும் தியானமசெய்யும் ஸ்வபாவமுள்ளவன் யோகத்தை
அடையும் விதத்தைக் கேள் வேதாரதபரவணமசெய்து அவ
வுபதேசத்தை ஆலோசித்து எந்தச் சரீரத்தில் வளிக்கிறானோ அந்
தச் சரீரத்திற்குள் மனத்தை நிறுத்தவேண்டும், வெளியில் செலுத்
தக் கூடாது சரீரத்தினுள்ளிருந்துகொண்டு வாஸம் செய்வதற்
கேற்றதான் மூலாதாரம் முதலான சகரங்களுள் ஒன்றில் காமேந்திரி
யங்களுடனும் ஞானேந்திரியங்களுடனும் கூடின மனத்தை நிலை
நிறுத்தவேண்டும் (அந்தச்) சகரத்தில் தியானமசெய்து எல்லாமா
யிருக்கும் பிரம்மத்தை அவன் 1 எந்தக் காலத்தில் பாகுகிறானோ
அந்தக்காலத்தில் அவனுடைய மனமும் வெளியிலுள்ள ஒன்றையும்
அறிகிறதில்லை ஜனங்களிலலாத வனத்தில் சபதமில்லாத இடத்
தில் இரத்திரியங்களின் கூட்டத்தை நன்றாக அடக்கிச் சரீரத்திற்கு
வெளியிலும் உள்ளிலும் நிறைந்திருக்கும் பிரம்மத்தை ஒருவழிப்
பட்ட மனமுள்ளவனாக இருந்துகொண்டு தியானம் செய்யவேண்
டும் 2 பறகளிலும் தாதுவிலும் நாவிலும் நாவின் கீழ்ப்பக்கத்திலும்
கண்டத்திலும் ஹிருதயத்திலும் 3 ஹிருதயபந்தனத்திலும் தியானம்
செய்யவேண்டும் எனேன 4 மதுஸூதனரே 1 எனனால் இவ்விதம்
சொல்லப்பட்ட மேதர்வியான அந்தச் சிஷ்யன் மறுபடியும் சொல்ல
மிகக்கடினமான இந்த மோஷ்நாதமத்தைப்பற்றி வினவலானான்

1 வேறு பாடம்

2 'பறகளால் சடித்துத் தினைக் கூடிய உணவுகளிலும்' என்பது

• பழைய உரை

3 நாடிகள் என்பது பழைய உரை

4 ஹிததா காயுபருகருச் சொன்னதாக ஆரம்பித்து இவரு பிரம்
ம்ணா -கிருஷ்ணரை அழைத்துத் தாம் சிஷ்யனுக்குச் சொன்னதாகச்
சொல்லியிருக்கிறது

பட்ட இந்த அன்னமெல்லாம் வயிற்றில்
து? எவ்விதம் ரஸமாகிறது? எவ்விதம் ரகத்
மாமஸத்தையும் மேதஸையும் நரம்புகளையும்
வவாறு வருத்திசெய்கிறது? பிராணிகளுக்கு
எல்லாம் எவ்விதம் விருத்தி அடைகின்றன? சரீர
அவிருத்தியடையும்போது பலம் எவ்விதம் விருத்தியடை
றது? மலங்களைத் தனித்தனியாக வெளிப்படுத்துவதும் அடக்கு
வதும் எவ்விதம்? இந்த ஆதமாவானவன் முச்சுவிடுவதும் முச்சை
உள்ளே இழுப்பதும் எதனால்? இந்த ஆதமா சரீரத்தில் எந்த
இடத்தை அடைந்திருக்கிறான்? ஜீவன் எவ்விதம் சேஷனாயுள்ளவ்
ருக்கச் சரீரத்தைத் தாங்குகிறான்? 1 மறுபடியும் எவ்வித வரண
முள்ளதும் எப்படிப்பட்டதுமான சரீரத்தை அடைகிறான்? 'பத்
வானே! குறமமற்றவரே! நீ இதை எனக்கு உள்படி சொல்ல
வேண்டும்' என்று வினவினான் மாதவரே! சிறந்தவர்களுள்ள
வரே! பண்பவரை அடக்குகிறவரே! அந்த அந்தணனால் இவ்விதம்
வினவப்பட்ட நான் (குருவினிடமிருந்து) கேட்படி மறுமொழி,
கூறினேன்

- 'ஒருவன் தனவிடில் ஒருபாண்டத்தை வைத்துவிட்டு அத
னைத் தேடுவதுபோல சலனமற்ற இந்திரியங்களால் மனத்தைத் தன்
சரீரத்தினுள் செலுத்தி அஜாகரதையின்றி அவ்விடத்தில் ஆதமா
வைத் தேடவேண்டும் இவ்விதம் எப்பொழுதும் முயற்சியுள்ளவ
னும் ஸந்தோஷமுள்ள மனமுள்ளவனுமான மனிதன் எந்தப் பிரம
மத்தைக் கண்டால் பிரதானத்தை அறிந்தவனாவனோ அந்தப் பிரம
மத்தை அடைவான் இந்தப் பரமாதமாவை நேத்திரத்தினாலும்
மற்றுமுள்ள எல்லா இந்திரியங்களாலும் அறிய முடியாது. மன
மாகிற சிறந்த தீபத்தினாலேயே காணலாம் அவர் எங்கும் கைகளும்
பாதங்களும்முள்ளவா, எங்கும் கண்களும் தலைகளும் முகங்களு
முள்ளவா எங்கும் காத்களுள்ளவா. உலகத்தில் எல்லாவற்றை
யும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறார் 2 ஜீவனானவன் சரீரத்தைக்
காட்டிலும் வேறான ஆதமாவை நன்றாகத்தெரிந்துகொண்டு அவ்வித
மான தன் சரீரத்தை (பபற்றிய அபிமானத்தை) விட்டுச் சுதந்தவ

1 வேறுபாடும்

2 'யோகியான ஜீவன் (முரண்காலத்தில்) சரீரத்திலிருந்து தான்
வெளிப்படுவதை அறிவான் (அப்பொழுது) அவன் அந்தத்தேகத்தை
விட்டுவிட்டுப் பிரமமத்தை அடைவான்' என்றும் கொள்ளலாம்

N அ

ருபியான பிரமமத்தை அடையவேண்டுமெ
பவனபோலப் பரமாத்மாவைப்பாரப்பான
விதம் ஆராயித்துப் பிறகு ¹மோக்ஷமடைகிற
டனே! இந்த எல்லா ரஹஸ்யத்தையும் நான் உ
நான் செல்ல அனுமதி கேட்கிறேன் பிராமமண
செல்' எனறேன் - கோவிந்தரே! அப்பொழுது என்னால்
சொல்லப்பட்டவனும் சிறந்த தவமுள்ளவனும் பிராம்மணனும்
அந்தச் சிஷ்யன் ஸமசயமற்றவனாகி இஷ்டப்படி சென்றான்' என்ற
- சூரதீபுத்திர! அந்தப் பிராமமணஸரேஷ்டர் அப்பொழுது என்
னைப்பார்த்து மோக்ஷதாமததைப்பற்றிய இவ்விதமான வாக்மியத்தை
நன்றாகச்சொல்லிவிட்டு அவ்விடத்திலேயே மறைந்தார் பாரதத்! நீ
இதனை ஸாவதானமான மனத்துடன் கேட்டாயா? அப்பொழுதும் நீ
தேரிலிருந்துகொண்டு இதனையே கேட்டாய் பாரதத்! வேறுஞ்ரூபக்
முள்ளவனான இது தெரிந்துகொள்ளமுடியாதென்று நான் எண்ணு
கிறேன், (வேறுவிஷயத்தில்) பற்றுதலற்றவனும் பரிசுத்தமானசித்த
முள்ளவனுமான மனிதனால் தெரிந்துகொள்ளத்தக்கது பரதஸு
ரேஷ்ட! தேவர்களுக்கும் மிகக் ரஹஸ்யமான இதனைச் சொன்னேன்
பாரதத்! இவ்வுலகில் எப்பொழுதாவது மனுஷ்யன் இதனைக்கேட்ட
துண்டா? குற்றமற்றவனே! உன்னைத்தவிர வேறுமனிதன் இதனைக்
கேட்கத்தக்கவனல்லன் - வேறு விஷயத்திற் பற்றுள்ள சித்தமுள்ள
மற்றவனால் இது அறிய முடியாதது சூரதீகுமாரனே! புண்ணிய கா
மங்களைச் செய்வார்களே தேவலோகத்தில் வியாபித்திருக்கின்றனர்,
மனிதர்கள் தமக்குமேவிருப்பதென்னும் இது தேவர்களுக்கு இஷ்ட
மாக இருக்கவில்லை பாரதத்! எது ஸத்தனமான பிரமமமோ, எதை
அடைந்தவன் துக்கத்தைவிட்டு எப்பொழுதும் ஸுகமுள்ளவனாகி
அமிருதனை இருக்கும் தன்மையை அடைகிறானோ, அது உயார்த
கதியன்றோ? இழிவான ஜாதியில் பிறந்தவர்களாயிருந்தாலும் ஸதிரீ
களாயிருந்தாலும் வைஸ்யர்களாயிருந்தாலும் சூத்திரர்களாயிருந்தா
லும் (ஆதமதரிசனமென்னும்) இந்தத் தாமதத்தை அடைந்தால் உத
தம் கதியை அடைவார்கள் பாரதத்! பல சாஸ்திரங்களைக் கற்றவா
களும் தமக்குரிய தாமங்களில் பற்றுத்துள்ளவர்களும் பிரமமமோ
கத்தை உயார்தகதியாகக் கொண்டவர்களுமான பிராமமணர்களும்
க்ஷத்திரியர்களும் உததம் - கதியை அடைவார்களென்பதில் என்ன
ஸந்தேஹம்? காரணங்களுள்ள இந்தத் தாமதத்தையும் இதனை அடை

1 'மயி' எனனும் சொல் விடப்பட்டது

பும வித்தியையும் பயனையும் மோகத்ததை
தையையும் சொன்னேன பரதஸரோஷடனே!
யகம வேறெனறுமிலலை பாண்டவ! (நீ இதை)
முள்ளவனாகக் கேட்டாய் எந்த மனிதன் உல
வளளி முதலிய ஸாரமானபொருள்களைப் புலபூண்டு
முடியுமா - இழிவானபொருள்களைப்போல விட்டுவிடுகிறானே அவன்
இந்த உபாயங்களால் சீக்கிரமாக உயாததகதியை அடைகிறான்
பாரத! இவ்வளவுதான் சொல்லக் கூடியது ¹ இதற்குமேல் ஒன்று
மில்லை ஆறு மாஸம் எப்பொழுதும் யோகம் செய்கிறவனுக்கு
யோகம் வித்திக்கிறது

இருபத்தோராவது அதயாயம்

அ நு கீ தா பா வ ம். (தோடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் பூதங்கள் பிராணன் முதலியவற்றைப்பற்றித் தம்பகிகள்
பேசிக்கொண்டதை அர்ஜுனனுக்குச் சொல்லியது)

பாரத! பரதாசுரன் சிறந்தவனே! இந்த விஷயத்தில் ஒரு
கணவனுக்கும் மனைவிகும நடந்த ஸமவாதமாகிய பின்வரும் பழைய
இகிஹாஸத்தைபும உதாசிரிகின்றனா ஞான விஜ்ஞானங்களின்
கரையை அடைந்தவரும் ஏகாதஸதலத்தில் உட்காரத்திருப்பவரும்
தன் கணவருமான ஒரு பிராமமணரைப் பாரதது அவருடைய
மனைவியான ஒரு பிராமமணி சொல்லலானா

‘(அகனிஹோதர முதலான) காமங்களைவிட்டு உட்காரத்திருப்ப
வரும் என்னிடத்தில் தயையிலலாதவரும் (எனக்கு உமமைத் தவிர
வேறுகதியிலலை யெனபதைத்) தெரிந்து கொள்ளாதவருமான உம
மைப் பதியாக அடைந்த நான் எந்தலோகத்தை அடையப்போகி
றேன்? மனைவிகள் கணவர்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட உலகங்களை
அடைகிறார்களென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் - உமமை நான்-பாரதா
லாக அடைந்து எந்தக் கதியை அடையப் போகிறேன்?’ என்றாள்
இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டவரும் சாந்தமான சித்தமுள்ளவருமான
அந்தப் பிராமமணர், அவளைப்பார்த்துச்-சிரித்துக்கொண்டு; ‘நல்ல
அதிரஷ்டமுள்ளவளே! குற்றமற்றவளே! உன்னுடைய இந்தவாரத்
தையில் நான் அஸூயைப்படவில்லை கிரஹிக்கத்தக்கதும் பாரக்
கத்தக்கதும் கேட்கத்தக்கதும் எந்தக் காமம் இருக்கிறதோ

அதனையே 'காமஞ் செய்பவர்கள், 'காமா
யிககின்றனா ஞானமின்றிக் காமங்களைச்
செய்யே அடைகின்றனா இவ்வுலகில் ¹ உ
காமமில்லாமை காணப்படமாட்டாது சரீரத்த
வாக்காலும் செய்யப்படும் நலவினையும் தீவினையும்
சரீர வேற்றுமைகளுக்கு (ககாரணமாகப்) பிராணிகளிடத்தி
கின்றன பாகங்களும் கேட்கவும் கூடிய காமங்கள் ² ராசநஸாகளால்
கெடுக்கப்படும்போது அதனால் நான் (வைராக்யமடைந்து) ³ ஆதமா
வுக்கு இருப்பிடமான ஓர் ⁴ இடத்தைப் புத்தியினால் பார்த்துக்
கொண்டேன் அவ்விடத்தில், துவருதுவமற்ற அந்நப பிரமமம்
இருக்கிறது அவ்விடத்தில் ⁵ ஸோமன் ⁶ அகனியுடன் வலிக்கிறான்
புத்தியைத் தூண்டுகிறவனும் பிராணிகளைத் தூக்கிறவனுமான வாபு
எப்பொழுதும் ஸஞ்சாரம் செய்கிறான் அவ்விடத்தில் பிரமமத்தேவா
முதலானவர்களும், நல்லவீரதமும் சாந்தமான மனமுமுள்ளவர்களும்
இரதிரியங்களை ஜயித்தவர்களும் விதவர்களும் ஜாகரதையுள்ள
வர்களாக அக்ஷரமான அந்நப பிரமமத்தை உபாஸிக்கிறார்கள்
அந்நப பிரமமத்தை முக்கினால் மோககமுடியாது, நாவிலை ருசி
பாக்க முடியாது அந்நப பிரமமத்தைத் தவக்கினால் தொடமுடி
யாது மனத்தினால்மட்டும் அறியலாம் அது, கண்ணால் பாக்கமுடி
யாதது, செவிப்புலனுக்கு விஷயமாகாத ஒரு வஸ்து, கந்தமற்றது,
ரஸமற்றது, ஸபாசமற்றது, ரூபமற்றது, சபதமற்றது, ஸருஷ்டி
முதலான வியாபாரங்கள் அந்நப பிரமமத்தினிடமிருந்தே உண்டா
கின்றன இவ்வுலகமானது அந்நப பிரமமத்தினிடம் நிலைபெற
நிற்கிறது பிராணனும் அபானனும் ஸமானனும் வியானனும்
உதானனும் அந்நப பிரமமத்தினிடமிருந்தே உண்டாகின்றன,
அந்நப பிரமமத்தினிடத்திலேயே லயமடைகின்றன ஸமானனுக
கும் வயானனுகும் நடுவில் பிராணனும் அபானனும் ஸஞ்சரிககின்

1 'முஹூர்த்ததகாலங்கடக்க காமமில்லாமலிருக்க முடியாது' என
பது வேறுபாடும் 2 'தூஜனாகளால்' எனபது பழைய உரை

3 'சரீரத்திலுள்ள' என்றும் கொள்ளலாம்

4 'புருவங்களுக்கும் மூக்குக்கும் நடுவிலுள்ள இடம்' எனபது
பழைய உரை.

5 'இடம்' எனபது பழைய உரை

6 'பிங்களம்' எனபது பழைய உரை

னும ¹லபமடைநதால் ஸமானனும வ்யான, அபானனுகும் பிராணனுகும் நடுவில் கொண்டிருக்கிறது. அதனால், படுததுக் கிணைப பிராணனும அபானனும விடுகிறதிலை. காத காரணத்தால் அதனை உதானனென்று னுராகள ஆகையினால், பிரமமவாதிகள் தவததை அதனிடமிருந்து உண்டானதாக நிச்சயிக்கின்றனர் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து சரீரத்தில் ஸஞ்சாரமசெய்யும் அந்த எல்லா வாயுகளுக்கும் நடுவிலுள்ள ஸமானனுகு ஸதானமான நாயியின் நடுவில் வைரவாரநர னெனனும அக்கினியானது ஏழுவிதமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூக்கு, நா, கண், தவக்கு, காது, மனம், புத்தி, இவைஏழும் வைரவார நராகனியின் ஜலாலைகள். மோக்கத்தக்கது, குடிக்கத்தக்கது, பராகத்தக்கது, தொடத்தக்கது, கேட்கத்தக்கது, நினைக்கத்தக்கது, அறியத்தக்கது இவை ஏழும் ஸமித்துக்களென்று கருதப்பட்டிருக்கின்றன. மோப்பவன் பஷிப்பவன் பாப்பவன் தொடுபவன் கேட்பவன் நினைப்பவன் அறிப்பவன் இவ்வேழுபோகளும் சிறந்த ரிதவிகளுக்களாகின்றனர் நல்ல பாகியமுள்ளவளே! மோக்கத்தக்கதிலும் குடிக்கத்தக்கதிலும் பராகத்தக்கதிலும் தொடத்தக்கதிலும் கேட்கத்தக்கதிலும் நினைக்கத்தக்கதிலும் அறியத்தக்கதிலும் எப்பொழுதும் (இவ்விதம்) பாப்பாயாக விதவான்களான ஏழுஹோதாக்களும் ஏழுவிதமான ஹவிஸுகளையும் ஏழு அகனிகளில் நன்றாக ஹோமம்செய்து தானெனனும பிரமமமாகிற காரணங்களில் பிருதிவிமுதலியவற்றைப் பிறப்பிக்கின்றனர் பிருதிவி, வாயு, ஆகாயம், ஜலம், தேயு, மனம், புத்தி இவை ஏழும் (அறிவு பிரகாசிப்பதற்கு) காரணமென்று சொல்லப்பட்டன ஹவிஸாக இருக்கும் (மோக்கத்தக்கது முதலிய) எல்லா விஷயங்களும் (இந்திரியங்களாகிற) அகனிகளால் உண்டான ² விஷய ஜஞானரூபமான புத்திவிருத்தியை அடைந்து சித்தத்தில் வாஸஞ்செய்து (மறுபடி) தம் காரணங்களான இந்திரியங்களில் உண்டாகின்றன. அவைகள் பூதங்களைப் படைக்கின்றன ³ பிரளயத்தில் அந்தச் சித்தத்திலேயே தகைடப்படுகின்றன அதிலிருந்து கந்த முண்டாகிறது அதிலிருந்து ரஸம் உண்டாகிறது அதிலிருந்து ரூபம் உண்டாகிறது அதிலிருந்து ஸபாசம் உண்டாகிறது அதி

¹ 'புருவங்களுக்கும் மூக்குக்கும் நடுவில் தகையப்பட்டால்' என பது பழைய உரை

² வேறு பாடம் ³ ஸுஷூபதி காலத்தில்

வீருநது சபதம் உண்டாகிறது அதிவீருநது
அதிவீருநது நிசசயபுத்தி உண்டாகிறது
ஜனமாவை அறிவிஞராகள புராதனர்களான
அறிநதுகொண்டிருக்கின்றனா அவர்களோ
பிரமமத்தின் ¹ ஆஹுதிகளால் நிறைந்தவர்களும்
வாருமாச இருக்கின்றனா

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

அ நு கீ த ர ப ர வ ம. (தொடர்ச்சி)

(பத்து இந்திரியங்கள் துணங்களையும்பற்றிப் பிரம்மண
தம்பிகளுக்கீது நடந்த ஸம்பாஷணை)

இந்நவியத்தில புராதனமான இந்த இதிஹாஸத்தையும்
எடுத்துக் கூறுகின்றனா இதுவியத்தில பதது ஹோதாக்களின்
விதி எப்படிப்பட்டதென்பதைத் தெரிநதுகொள பெண்ணே! காது
தவக்கு கண்கள நாகரு முகரு கால்கள கைகள் உபஸதம் பாயு
வாகரு என்று பதது ஹோதாக்கள சபதம், ஸபாசம், ரூபம், ரஸம்,
கந்தம், நடை, செய்கை, ரேதஸையும் முததிரததையும் விடுவது,
மலத்தை வெளிப்படுத்துவது, வாகமம் ஆகிய பததம் ஹவிஸுகள
பெண்ணே! திசைகள் வாயு ஸூரியன சந்திரன பிருதிவி அகனி
விஷ்ணு இந்திரன பிரஜாபதி மித்திரன இப்பததம் அகனிகள் பெண்
ணே! பதது இந்திரியங்களும் ஹோதாக்கள ஹவிஸுகளென்னும்
பதது வியதங்களாகிற ஸமிததங்கள பதது அகனிகளில் ஹோமம்
செய்யப்படுகின்றன. ² சித்தமானது ஸருவமாகவும் (ஸமஸகாரம்
அல்லது புணிய பாபங்கள்) தனமாகவும் பரிசுத்தமான ஞானம்
மிசசமாகவும் இருக்கின்றன ஞானத்தைக் காட்டிலும் வேறான இவை

¹ 'தியானத்தால்' என்பது கருதது 'ஆஹவானங்களால்' என
பது பழைய உரை

² ஸருவத்தால் ஆஜ்யத்தை அகனியில் ஹோமம்செய்து ஸருவத்
தையும் தசுவிண்களாகத் தனத்தையும் தியாகம் செய்வதுபோலச் சித்தத்
தால் வியதங்களுடனகடின இந்திரியங்களைக் காரணத்திலடக்கிக்
காரணமான சித்தத்தையும் புண்ணியபாபங்களையும் விட்டுப் பரிசுத்தமும்
உத்தமமும் ஞானத்தை அடையவேண்டும் சித்தமும் ஸமஸகாரம்
அல்லது புண்ணிய பாபங்களும் வியதங்களை உண்பெண்ணுகின்றன என
பது கருதது

வனறு கேளவி 1 ஞானத்தை விருமபுகிற
சித்தத்திலிருப்பதாகத் தெரிந்துகொள்ள
முல் உண்டான சரீரத்தில் அபிமானமுள்ள
தில் அபிமானமுள்ளவனும் அறிபவனுமான
இருக்கிறான் சரீராபிமானியான ஜீவன் ஹிருதய
பெயர் காரஹபத்தியாகனியாகிறான் அந்த அகனியிலிருந்து
ஆஹவனீயமென்னும் மனமாகிற அகனி உண்டாகிறது அதில்
ஹவிஸானது ஹோமம் செய்யப்படுகிறது அதிலிருந்து வேதமென
னும் வாகு உண்டாயிற்று அதை 3 மனமானது பாராதது.
(அதிலிருந்து) 4 வாணமறந்தான பிராணவாயு உண்டாயிற்று அது
மனத்தை அனுஸரித்தது' என்று சொன்னார்

பிராமமண் ஸதிரீ, 'என்ன காரணத்தினால் வாகு முதலில்
உண்டாயிற்று? எந்தக் காரணத்தால் மனம் பின்பு உண்டாயிற்று?
முந்தி மனத்தால் ஆலோசிக்கப்பட்டதைத் தானே வாகு அடை
கின்றது? எந்தச் சாஸ்திர ஞானத்தால் பிராணனானது சித்தத்தைத்
அடைந்ததாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்? அது (ஸுஷுபதியில்) ஏன்
விருத்தியடைந்து விஷயங்களை அடையவில்லை? யார அதனைத் தடுக்க
கிறார்?' என்று வினவினான் பிராமமணர் சொல்லத்தொடங்கினார்
'5 அபானன் அந்தப் பிராணனுக்குப் பிரபுவாக இருக்கிறது ஆகை
யால், அதை (ஸுஷுபதியில்) அபானனாகச் செய்கிறது அந்தப்
பிராணனுடைய கதியை மனத்தினுடைய கதிக்கு ஸாதனமாகச்
சொல்லுகிறார்கள் அதனால், மனமானது பிராணனுடைய கதியை
அபேக்ஷிக்கிறது நீ வாகுகையும் மனத்தையும்பற்றிய கேள்வியைக்
கேட்டமையால், உனக்கு அவைகளுடைய ஸமவாதத்தையே
சொல்லுகிறேன் வாகு மனம் இரண்டும் 6 பூதாத்மாவினிடம்
சென்று, 'பிரபுவே! எங்கெரிருவருள் சிறந்தவன் யார்? சொல்லும்..
எங்களுடைய ஸந்தேஹத்தை நிவிர்த்தி செய்யும்' என்று வின
வின அப்பொழுது, பகவான் வாகை நோக்கி, 'மனம்தான் சிற

- 1 அதிகபாடமான அரைஸ்லோகம் விடப்பட்டது
- 2 'ரேதஸ சரீரமாக மாறுகிறது அந்தச்சரீரத்தில் அதனைத் தரித்
துகொண்டிருப்பவன், அறிவுள்ள ஜீவன்' என்றும் கொள்ளலாம்
- 3 'மனோமயமான ஸூத்ராத்மா' என்பது பழைய உரை
- 4, 5 வேறு பாடம்
- 6 'ஜீவன்' என்பது பழைய உரை

'தது' என்று சொல்லினா பிறகு, வாகு
'நான்தான் உமக்கு இஷ்டங்களைக் கொடு
விறறு (1 பிராமமணா அதனை நோக்கி) 2 எ
மததையும் எனனுடைய இரண்டு 4 மனங்களை
(அவைகளில்) ஸ்தாவரமானது என வசத்திலும் ஜங்களை
வசத்திலும் இருக்கின்றன உனக்கு விஷயமாகும் மந்திரமும் வா
ணமும் ஸ்வரமும் ஜங்கமம் எனனும மனமாகும் அதைக்காட்டிலும்
நீ மேனமை பெறவளாகிறாய் அழகாக இருப்பவளே! ஆகையால்,
நான் உன்னை அடைந்து சேஷமம் பெறத்தக்கவனாகிறேன் ஸ்ரஸ்
வதி! ஆகையால், தேறுதல் செயதுகொண்டு சொல்லுகிறேன் பெரிய
பாகியமுள்ளவளே! பிராணனுக்கும் அபானனுக்கும் நடுவில் வந்த
வாகுகானது எப்பொழுதும் இருக்கிறதோ அது ஸந்தோஷத்துடன்
என்னையும் பிராணனையும் விட்டுவிட்டுப் பிரம்மானிடம் சென்று,
'பகவானே! கிருபை செய்யும்' என்று சொல்லிற்று பிறகு, மறு
படியும் வாகுகை விருத்தி செயதுகொண்டு பிராணன் உண்டாயிற்று
வாகுகானது அதனால் பிராணனை அடைந்து ஒருபோதும் பேசுகிற
தில்லை (அந்த வாகுகானது) 5 கோஷ்ணியாகவும் 6 ஜாதநிககோஷை
யாகவும் எப்பொழுதுமே பிரவருத்திக்கிறது அவவிரண்டினுள்ளும்
கோஷ்ணியைக் காட்டிலும் நிககோஷையே சிறந்ததாகும்
உத்தமமாகப் பிரகாசிக்கும் கோஷ்ணியானது பசுவைப்போலச்
சிறந்த பொருள்களைப் பெருகுகிறது உபநிஷதவாததையான
இந்த நிககோஷையோ சாஸுவதமும் நித்யஸித்தமுமான
மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறது சித்தமான சிரிப்புள்ளவளே! ஸ்ரஷ்ம
மும் முயற்சியுள்ளவைகளுமான வாகு மனம் இவ்விரண்டினுக்கு
முள்ள 7 திவ்யமும் 8 அதிவ்யமுமான பிரபாவத்தாலாகிய

1 'மனமென்னும் பிராமமணன்' எனபது பழைய உரை

2 'வெளியிலுள்ள இரத்திரியங்களால் அறியத்தக்கது' எனபது
பழைய உரை

3 'இரத்திரியங்களுக்குப் புலப்படாத ஸவாகக் முதலானவை' என
பது பழைய உரை

4 'மனத்தினால் உண்டுபண்ணப்பட்டவை' எனபது கருத்து

5 சபதமுள்ளது 6 சபதமில்லாதது

7 'தேவர்கள் முதலானவர்களை வரவழைக்கக்கூடிய ஸாமாதி
யம்' எனபது பழைய உரை

8 'வயவஹாரமுதலான ஸாமாதியம்' எனபது பழைய உரை.

என்று சொன்னா பராமமணஸதீ, 'வாககி
ருக்குமபோது 1 பேசவேண்டுமென்கிற இச
பட்டு ஸாஸவதிதேவியானவள அப்பொழுது
பசினாள்?' என்று வினவ, பிராமமணா சொல்ல
என்று பிராணனால சரீரத்தினுள் உண்டாகிப் பிராண
முத்து அபானனை அடைந்து உதானனுடன் கலந்து சரீரத்தை
விட்டு வியானனுடன் சேர்ந்து ஆகாயத்தையெல்லாம் வியாபிக்கிறது
பிறகு, ஸமானிடத்தில் நிலைபெறுகிறது இவ்விதமே வாககு முத
லில் பேசிறது ஆகையால், மனமானது ஸதாவரமாக இருப்பதால்
சிறந்ததாகிறது அவ்விதமே ஸாஸவதிதேவியானவள ஜகத்கமமாக
இருப்பதால் சிறந்தவளாகிறாள்

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

அ நு கீ த ர ப ர வ ம. (தோடீச்சி)

(இந்திரியங்களின் துணைகளையும் அவற்றுக்கு மனத்தோடு
நடந்த விவாதத்தையும்பற்றிப் பிரம்மமண தம்பதி
களுக்கு நடந்த ஸம்பாஷணை)

நல்ல பாககியமுள்ளவளே! இந்த விஷயத்திலும் ஏழுஹோ
தாக்களின் விதி எப்படிப்பட்டதென்பதைப்பற்றிப் பழமையான
இந்த இதிஹாஸத்தையும் உதாஹரிககினறனா கராணம் சக்ஷுஸ
ஜிஹவை தவக்கு ஸரோதரம் மனம் புத்தி என்னும் இந்த ஏழு
ஹோதாக்களும் தனிமையான ஆஸாயமுள்ளவைகள் ஸுசக்ஷமமான
2 இடத்தில் இருக்கும் இவைகள் ஒன்றையொன்று பாக்கிறதில்லை
கலயாணி! இந்த ஏழுஹோதாக்களையும் ஸவபாவமாக இருப்பவைக
ளாக நீ தெரிந்துகொள்' என்று சொன்னா பராமமணி, 'பகவானே!
பிரபுவே! ஸுசக்ஷமமான இடத்திலிருக்கும் அவைகள் எவ்விதம்
ஒன்றையொன்று பாராமல் இருக்கின்றன? எவ்வித ஸவபாவமுள்ள
வைகள்? இவற்றை எனக்குச் சொல்லும்' என்று வினவ, பிராம
மணா சொல்லத்தொடங்கினா

3 'குணங்களை அறியாமை அவிஜ்ஞானமாகும் குணங்களை
அறிவது அபிஜ்ஞாதையாகும் இவைகள் ஒருபொழுதும் ஒன்று மற
றொன்றினகுணங்களை அறிகிறதில்லை. நாக்கும் கண்ணும் காதும
தவக்கும் மனமும் புத்தியும் கந்தங்களே அறிகிறதில்லை, முக்கு

1 வேறுபாடம்

2 வேறுபாடம்

3 வேறுபாடம்

N க

அகநாதங்களை அறிகிறது மூகமும் கண
மனமும் புத்தியும் ரூபங்களை அறிகிறதில்லை
அறிகிறது மூகமும் நாகமும் கண்ணும் காது
ஸபாசங்களை அறிகிறதில்லை, தவக்கு அவைகளை
மூகமும் நாகமும் கண்ணும் தவக்கும் மனமும் புத்தி
அறிகிறதில்லை, காது அவைகளை அறிகிறது மூகமும்
கண்ணும் தவக்கும் காதும புத்தியும் ஸங்கலபங்களை அடைகிற
தில்லை, மனம் அவைகளை அடைகிறது மூகமும் நாகமும் கண்ணும்
தவக்கும் காதும மனமும் நிச்சயத்தை அடைகிறதில்லை, புத்தி
யானது அதனை அடைகிறது பெண்ணே! இந்த விஷயத்திலும்
இந்திரியங்களுக்கும் மனத்துக்கும் நடந்த ஸமவாதமான புராதன
மான இவ்விதிஹாஸத்தை உதாஹரிகின்றனர்

மனம், 'நானிலலாமல மூககு மோககிறதில்லை நாககு ரஸத்தை
அறிகிறதில்லை கண ரூபத்தை அறிகிறதில்லை துவக்கு ஸபா
சத்தை அறிகிறதில்லை நானிலலாமல, காது = எவ்விதத்திலும்
சபதத்தை அறிகிறதில்லை (ஆகையால்) நான் எல்லாப்பூதங்க
ளுள்ளும் மிகச்சிறந்தவனும் ஸுதானுமாக இருக்கிறேன் ஜனங்க
ளிலலாத வீடுகளபோலவும் ஜவரலேதணிந்த அகனிகளபோலவும்
நானிலலாத இந்திரியங்கள் ஒருபோதும் பிரகாசிக்கிறதில்லை நானில
லாவீட்டால் எல்லாப்பிராணிகளும் முயற்சிபுள்ளவைகளான இந்திரி
யங்களாலும் குணங்களெனனும் விஷயங்களை, ஈரமுள்ளவைபும
உலாந்தவையுமாயிருக்கும் விறகுகள் (ஒன்மையும அறியாததுபோல)
அறிகிறதில்லை' என்று சொல்லிற்று இந்திரியங்கள், '(மனமே!)
நாங்களிலலாமல நீ எங்களுடைய விஷயங்களாகிற போகங்களை
அனுபவிப்பாயானால், நீ எண்ணியபடி இது இவ்விதமே உண்மை
யாகும் நாங்கள் லயமடைந்திருக்கும்போது நீ போகங்களை அனுப
வித்துப் பிராணனைத் தரிக்கக்கூடிய திருபதி ஏற்படுமானால் நீ
எண்ணியவண்ணம் இது உண்மையாகும் அல்லது, நாங்கள்
லயத்தைஅடைந்து விஷயங்களிலிருக்கும்போது நீ ஸங்கலபத்தினால்
மட்டும போகங்களை உள்ளபடி அனுபவிப்பாயானால், நீ எண்ணிய
படி இது உண்மையாகும் அல்லது, எங்கள் விஷயங்களில் எப
பொழுதும் வித்தியானது, (உன்னால் உண்டாவதாக) நீ நினைப்பா
யானால், மூககினால் ரூபத்தையும், நேத்திரத்தால் ரஸத்தையும், காதி
னால் கந்தங்களையும், நாவினால் ஸபாசங்களையும், துவக்கினால் சபதத்தை
யும், புத்தியினால் ஸபாசத்தையும் அறிவாயாக மிகக் தூய்மையான
களான எங்களுடைய நியமங்கள் பலமுள்ளவைகளும் பிறருக்கு

ருக்கினமன நீ புதியனவான போகங்களை
கததருதவனலலை சிஷ்யனுனவன வேதாத
ம ஆசாரியரிடம் சென்று அவரிடம் கேட்ட
நாடு வேதாதததைச சிரதிப்பதுபோல நீ எங
கப்பட்டவைகளும் கனவிலும் விழிப்பிலும் அனுப
பட்டுச் சென்றவைகளுமான விஷயங்களை இவவிதம் நினைக்க
றாய் மனவருத்தமுள்ளவைகளும், மனோபலமற்றவைகளுமான பிரா
ணிகளுக்கு எங்கள் விஷயமான காரயம் செய்யப்பட்டபொழுது உயிரி
வாழ்தல் காணப்படுகிறது ஒருவன் அனேகமான ஸங்கலபங்களை
நினைத்தாலும் ஸவபனங்களை அனுபவித்தாலும், அனுபவிக்கவேண்டு
மென்ற இச்சையால் பீடிக்கப்பட்டு விஷயங்களைக் குறித்தே செல்லு
கிறான் பாஹ்யேந்திரியங்களிலலாததுபோலிருக்கும் ஹிருதயாகாசத்
தில் நாளதோறும் பிரவேசித்த ஸங்கலப போகங்களென்னும் விஷ
யங்களை அனுபவியாமல் மனம் லயமடைந்திருக்கும்போது ஜவலிக
கின்ற அக்கினியானது வீறகு இல்லாதபோது தணிவதுபோலச் சார்
திரய அடைகிறான் 1 நாமகள் எங்களுடைய குணங்களைக் கிரஹிக
கிறோம் ஒருவனுடைய குணத்தை மறறொருவன் அறிகிறதில்லை.
நாமகளிலலாமல் (உனக்கு) ஸங்கலபம் எனனும் ஞானம் உண்டாகிற
தில்லை அந்த ஸங்கலபஞானம் இல்லாவிட்டால் உனக்கு ஸந்தோஷம்
உண்டாகிறதில்லை' என்றன

இருபத்துநான்காவது அத்யாயம்

அ ந கீ தா பாவம். (தோடீச்சி)

(பிராணபானங்களின் சிறப்பின் விவாதத்தைப்பற்றிய

பிராம்மண தம்பதிகளின் ஸம்பாஷணை)

நல்ல அழகுள்ளவளே ! இந்த விஷயத்தில் ஐந்து ஹோதாக்க
ளுடைய விதி இவவுலகில் எப்படி இருக்கிறதென்பதைப்பற்றிய
புராதனமான இந்த இதிஹாஸத்தையும் எடுத்துக் கூறுகின்றனா வித்
வான்கள், பிராணன அபானன உதானன ஸமானன வியானன ஆகிய
இவ்வைந்து ஹோதாக்களைப்பற்றியும் அவற்றின் மேன்மையைப்பற
றியும் அறிவார்கள்' என்று சொன்னா பிராமமணி, 'இயற்கையினால்
ஏழு ஹோதாக்களென்று முந்தி நான் எண்ணியிருந்தேன ஐந்து
ஹோதாக்களென்பதையும் அவற்றின் மேன்மையையும் சொல்லும்'

1 வேறு பரீட்சை

என்று வினவ, பிராமமணா சொல்லத் தெ
தரிக்கப்பட்ட வாயு பிறகு அபானனாக ஆகித்
கப்பட்ட வாயு பிறகு வியர்வாகிற்று வியர்
வாயு பிறகு உதானாகிற்று உதானனால்
பிறகு ஸமானாகிற்று அவைகள் முறகாலத்தி
தவரான பிதாமஹரிடம் சென்று, 'எங்களுக்குள் எவன்
னென்பதைச் சொல்லும் அவனே எங்களுள் சிறந்தவனாகட்டும்'
என்று வினவின பிராமமதேவா, 'பிராணிகளுடைய சரீரத்தில் எது
லயமடைந்தால் எல்லாப் பிராணன்களும் லயமடைகின்றனவோ,
எது கிளம்பினால் மீண்டும் ஸஞ்சரிககின்றனவோ அதுவே சிறந்
தது இஷ்டமான இடத்திற்குச் செலுதுங்கள்' என்று சொன்னா-
பிராணன், 'பிராணிகளுடைய சரீரத்தில் நான் லயமடைந்தால்
எல்லாப் பிராணன்களும் லயமடைகின்றன, நான் கிளம்பினால் மீண்
டும் ஸஞ்சரிககின்றன நான்தான் சிறந்தவன் நான் லயமடை
கிறேன், பாருங்கள்' என்று சொல்லிற்று பிறகு, பிராணன்
லயமடைந்தது, மறுபடியும் ஸஞ்சரித்தது கலயாணி! மறு
படியும், ஸமானனும் உதானனும் (பிராணனைப் பார்த்து),
'பிராண! நீ இந்தச் சரீரத்தில் எங்களைப்போல இதை யெல்லாம்
வியாபித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை நீ எங்களுக்குச் சிறந்தவனா
லன் அபானன்தான் உன்னுடைய வசத்திலிருக்கிறான்' என்ற
வார்த்தையைச் சொல்லின- 'மறுபடியும், பிராணன் ஸஞ்சரித்தது
பிறகு, அபானன், 'பிராணிகளுடைய சரீரத்தில் நான் லயமடைந்
தால் எல்லாப் பிராணன்களும் லயமடைகின்றன, நான் கிளம்பினால்
மறுபடியும் ஸஞ்சரிககின்றன் நான்தான் சிறந்தவன் நான் லய
மடைகிறேன், பாருங்கள்' என்று சொல்லிற்று பிறகு, வியானனும்
உதானனும் (அவ்விதம்) பேசுகின்ற அந்த அபானனைப்பார்த்து,
'அபான! நீ சிறந்தவனல்ல-பிராணனைநீர் உனக்கு வசப்பட்
பிறகு, அபானன் ஸஞ்சரித்தது மறுபடி
யும், வியானன் அந்த அபானனைப்பார்த்து, 'நான் எந்தக் காரணத்தி
னால் எல்லோருக்கும் சிறந்தவனாக இருக்கிறேனென்பதைக் கேள்
பிராணிகளின்சரீரத்தில் நான் லயமடைந்தால் எல்லாப்பிராணன்க
ளும் லயமடைகின்றன நான் கிளம்பினால் மறுபடியும் ஸஞ்சரிககி
றன் நான்தான் சிறந்தவன் நான் லயமடைகிறேன், பாருங்கள்'
என்று சொல்லிற்று பிறகு, வியானன் லயமடைந்தது, மறுபடியும்
ஸஞ்சரித்தது பிராணனும் அபானனும் உதானனும் ஸமானனும்

வியான! நீ எங்களுக்கருகே சிறந்தவனல்லன். நுகுகிறான்' என்று சொல்லின மறுபடியும், ஸமானன் மறுபடியும், 'எந்தக் காரணத்தால் சிறந்தவனென்பதைக் கேளுங்கள் பிராணி' யில் நான் லயமடைந்தால் எல்லாப் பிராணிகளும் லயமடைகின்றன நான் கிளம்பினால் மறுபடியும் ஸஞ்சரிகின்றன. நான் தான் சிறந்தவன் நான் லயமடைகிறேன்; பாருங்கள்' என்று சொல்லிற்று பிறகு, ஸமானன் லயமடைந்தது மறுபடியும் ஸஞ்சரித்தது பிராணனும் அபானனும் உதானனும் வியானனும் அந்த ஸமானனை நோக்கி, 'ஸமான! நீ சிறந்தவனல்லன் வியானன் தான் உன் வசத்திலிருக்கிறான்' என்றான் பிறகு, ஸமானன் ஸஞ்சரித்தது. உதானன் அந்த ஸமானனைப்பார்த்து, 'நான் எந்தக்காரணத்தால் எல்லோரிலும் சிறந்தவனென்பதைக் கேளுங்கள் பிராணிகளுடைய சரீரத்தில் நான் லயமடைந்தால் எல்லாப் பிராணன்களும் லயமடைகின்றன, நான் கிளம்பினால் மறுபடியும் ஸஞ்சரிகின்றன நானே சிறந்தவன் நான் லயமடைகிறேன், பாருங்கள்' என்று சொல்லிற்று பிறகு, உதானன் லயமடைந்தது, மறுபடியும் ஸஞ்சரித்தது பிராணனும் அபானனும் ஸமானனும் வியானனும் அந்த உதானனை நோக்கி, 'உதான! நீ சிறந்தவனல்லன் வியானன் தான் உன் வசத்திலிருக்கிறான்' என்றான் பிறகு, பிரம்மதேவா சிரித்ததுக கொண்டு, அவைகளெல்லாவற்றையும் நோக்கி, 'நீங்கள் எல்லாரும் சிறந்தவர்களும் சிறந்தவர்களல்லாதவர்களுமாக இருக்கிறீர்கள் எல்லாரும் ஒருவரையொருவர் அபேக்ஷித்தவர்களாயிருக்கிறீர்கள் எல்லாரும் தம தம் காரியத்தில் சிறந்தவர்கள் எல்லாரும் ஒருவருடைய தாமதத்தை மறந்துருவா அடுத்தவர்களாக இருக்கிறீர்கள்' என்று சொன்னா பிரம்மதேவா, சோந்திருக்கும் அவைகளனைத்தையும் நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறலானா 'ஒருவன் ஸ்திரமாக இருப்பவன், மறவர்கள் ஸஞ்சரிப்பவர்கள் விசேஷித்தது ஐந்து வாய்க்களும் ஸஞ்சரிகின்றன ஒருவனே எல்லோருக்கும் ஆதமாவாக இருந்து கொண்டு பலஸ்தமாக விருத்தியடைகிறான் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஸஹருத்துக்களாகவும் ஒருவரையொருவர் ரக்ஷிப்பவர்களாகவும் இருங்கள் ஒருவரையொருவர் தாங்குவிர்களாக சேஷம் மாகச் செலுதுங்கள் உங்களுக்கு மூங்களம் உண்டாகுக' என்று சொன்னா.

இருபத்தைநதாவது அ
அ நு கீ தா பாவம்.

(நாரதரும் தேவமதரும் படைப்புமுதலியவற்
பேசிக்கொண்டதைக்குறித்துப் பிராய்மண
தம்பதிகளின் ஸம்பாஷணை)

இரத விஷயத்திலும் ரிஷியான நாரதருக்கும் தேவமதருக்கும்
நடந்த ஸம்பவாதமும் புராதனமுமான இரத இதிஹாஸத்தை உதா
ஹரிக்கினறனா தேவமதா, நாரதரை நோக்கி, 'பிறக்கும் பிராணிகளு
எது முதலில் உண்டாகிறது? பிராணனா? அபானனா? ஸமானனா?
வியானனா? உதானனா?' என்று கேட்டனா நாரதா, 'இரதப்
பிராணியானது எதனால் படைக்கப்படுகிறதோ அதைக்காட்டிலும்
வேறென்று அரதப் பிராணியை முதலில் அடைகிறது. பிராணத
துவரதுவமும், ¹ தியாகமும், ² உயரததும் ³ தாழ்ந்ததும் தெரிந்து
கொள்ளத் தக்கன' என்று சொன்னா தேவமதா, 'இரதப் பிராணி
யானது எதனால் படைக்கப்படுகிறது? வேறு எது முந்தி அதனை
அடைகிறது' (இவற்றையெல்லாம்) பிராணததுவரதுவத்தையும் தியாக
சையும் மேலானதையும் கீழானதையும் எனக்குச் சொல்லும்' என்று
கேட்ட, நாரதா சொல்லத் தொடங்கினா

'ஆனந்தமானது, ஸங்கலபத்தாலும் சபத்தாலும் ரூபரஸகரத
ஸபாசங்களினாலும் உண்டாகிறது சுகிலமும் சோணிதமும் சோ
வதிவீருந்து முதலில் பிராணன் நடைபெறுகிறது (அரதப்) பிராண
னால் சுகிலம் ஒரு மாறுதலையடையப் பிறகு அபானன் உண்டா
கிறது சுகிலத்தாலும், ரஸத்தாலும் அபானன் உண்டாகிறது
தம்பதிகளின் (மத்தியில்) ஹாஷமதான உதானனுடைய ரூபமா
கிறது காமத்திலிருந்து சுகிலமும் சுகிலத்திலிருந்து ரஜஸும்
உண்டாகினறன் ஸமானனுக்கும் வியானனுக்கும் பொதுவாகச்
சுகிலமும் சோணிதமும் உண்டாகினறன் பிராணன் அபானன்
என்கிற தவரதுவமானது மேலும் கீழும் செல்லுகிறது வியானனும்
ஸமானனும் குறுக்காகச் செல்லும்-துவரதுவமாகினறன்

'அகனிதான எல்லாத் தேவதைகளாயும் இருக்கிறான்' என்ற
பகவானுடைய கட்டளையினால், பிராணிகளிடத்தில் புத்தியோடுகூடிய

'¹ மானிடா முதலியவா, ² தேவா முதலியவா, ³ பசு முதலியன'
என்பது பழைய உரை

ல தேஜஸுள்ள அந்தப் பரமாதமாவாகிற
புகையாகவும் ரஜஸ் பஸமமாகவும் இருக்க
மாவாகிற அகனியில் ஹவிஸ் ஹோமமபண்
ருந்து எல்லாம் உண்டாகின்றன யஜ்ஞத்
ஸமானனும் வியானனும் ஹவிஸென்று கருது
கில் பிராணனும் அபானனும் ஆஜயபாகங்கள் அவவிரண்
யுன் நடுவிலும் பரமாதமாவாகிற அகனி இருக்கிறது உதானென
னும் பிரமமத்தினுடைய சிறந்ததான இந்த ரூபத்தைப் பிராமமணா
கள் அறிகிறார்கள் சிதவந்தவமென்பதை நான் சொல்லுகிறேன் ,
கேள் 1 அஹஸும் 2 ராதிரியுமாகிய இவை துவரதுவமாகும் அவை
களினநடுவில் பரமாதமாவென்னும் அகனி இருக்கிறது உதான
ென்னனும் பிரமமத்தினுடைய சிறந்ததான இந்த ரூபத்தைப் பிராம
மணாக்கள் அறிகிறார்கள் மெய் பொய் இரண்டும் துவரதுவம் , அவை
களின் நடுவில் (பரமாதமா எனனும்) அகனி இருக்கிறது உதான
ென்னனும் பிரமமத்தினுடைய சிறந்ததான இந்த ரூபத்தைப் பிராம
மணாக்கள் அறிகிறார்கள் 3 ஸததும், 4 அஸததும் துவரதுவம் அவை
களின் நடுவில் (பிரமமென்னும்) அகனி இருக்கிறது உதான
ென்னனும் பிரமமத்தினுடைய சிறந்ததான இந்த ரூபத்தைப் பிராம
மணாக்கள் அறிகிறார்கள் 5 ஸததும், 4 அஸததும் துவரதுவம் அவை
களின் நடுவில் (பிரமமென்னும்) அகனி இருக்கிறது உதான
ென்னனும் பிரமமத்தினுடைய சிறந்ததான இந்த ரூபத்தைப் பிராமமணா
கள் அறிகின்றனர் சுபம் அசுபம் இரண்டும் துவரதுவமாகும் அவை
களின் நடுவில் (பிரமமென்னும்) அகனி இருக்கிறது உதானென
னும் பிரமமத்தினுடைய சிறந்ததான இந்த ரூபத்தைப் பிராமமணா
கள் அறிகின்றனர் மேலான அந்தப் பிரமமமானது (எந்த ஸங்கல்
பததால்) ஸமானனாகவும் வயானனாகவும் ஆகிறதோ அந்த ஸங்கல்பத்
தினால் காமமானது விஸதரிகப்படுகிறது 5 இரண்டாவதோ ஸமான
னால் மறுபடியும் நிச்சயிக்கப்படுகிறது வாமதேவருடைய ஞான
மானது சாந்தியைப் பிரயோஜனமாகக் கொண்டது. சாந்தியானது
ஸனாதனமான பிரமமம் உதானென்னனும் பிரமமத்தினுடைய
இந்தச் சிறந்த ரூபத்தைப் பிராமமணாக்கள் அறிகிறார்கள் 6 என்று
சொன்னார்

1, 2 'வீதயை அவிதயை என்றவது, ஸுஷூபதி ஜாக்ரணம்
என்றவது, உத்பத்தி பிரளயம் என்றவது கொள்ளலாம்' என்பது
பழைய உரை

3, 4 காரணம், காயம்

5 'மூன்றாவதோ' என்பது வேறு பாடம்

இருபத்தாருவது அது
அநுக் தாபாவம்.

(செய்பவனையும் செய்கையையும்பற்றிப் பி
ஸம்பாஷனை)

இந்த விஷயத்திலும், ¹ சாதாரணதாவிதானத்தின் ஸ்திதி எப
படிப்பட்டதென்பதைப்பற்றிப் புராதனமான இந்த இதிஹாஸத்தை
உதாஹரிக்கின்றனர் கல்யாணி! அதன் விதியை எல்லாம் முறைப
படி உபதேசிக்கிறேன் ரஹஸ்யமும் ஆசசரியமுமான இதை நான்
சொல்லுகிறேன், கேள் பெண்ணே! கரணம், காமா, காததா, மோக்ஷம்
என்னும் இந்நான்கும் ஹோதாக்கள் இவைகளால் உலகம் வியாபிக
கப்பட்டிருக்கிறது ஹோதாக்களின் ஸாதனமனைததையும் முழுதும்
கேள் முகஞ், நாகஞ், கண், தவகஞ், காது, மனம், புத்தி, இவ்வேழும்
(அவிதயை யென்னும்) கீர்ணத்தைக் காரணமாகக் கொண்டவை
களென்று அறியத்தக்கவை கந்தம், ரஸம், ரூபம், சபதம், ஸபாசம்,
நினைக்கத்தக்கது, அறியத்தக்கது இவ்வேழும் காமாவைக் காரண
மாகக்கொண்டவை மோப்பவன், பக்ஷிப்பவன், பராப்பவன், தொடுப
வன், கேட்பவன், நினைப்பவன், அறிப்பவன் இவ்வேழுவரும் காததா
வைக் காரணமாகக்கொண்டவாக்களாக அறியத்தக்கவர்கள் ⁽² காரண
முதலான) குணங்களுள் இவர்கள் சுபாசுபங்களாக இருக்கின்ற
(கந்த முதலான) தம் குணங்களை அனுபவிக்கின்றனர் இவ்வேழு
வரும் ³ அபிமானமும் குணங்களும்மறவாக்களாகி மோக்ஷத்திற்
குக் காரணமாகின்றனர்- ⁴ தம் தம் ஸ்தானத்தை விதிப்படி அறிந்த
விதவான்களுக்கு அந்த (இந்திரியங்களுள்ளும்) குணங்கள் தேவதை
களாகி எப்பொழுதும் (விஷயங்களுள்ளும்) ஹவிஸை ⁵ அனுபவிக்க
ின்றனர் ஹவிஸுகளையும் அன்னங்களையும் புஜிப்பவன் ⁶ மமதை

¹ 'இதிஹாஸத்தின் பெயர்' என்பது பழைய உரை

² 'ஸதவம் ரஜஸ தம்ஸ என்னும் குணங்களுள் இவர்கள் தம்
குணங்களாலாகிய சுபாசுபங்களை அனுபவிக்கின்றனர்' என்றும் கொள்ள
லாம்

³ 'நான் எனப்பதற்குப் பொருளான ஜீவன் (இயற்கையில்) குண
மற்றவன், முடிவற்றவன்' என்பது வேறு பாடம்

⁴ 'இந்திரியங்களுக்கு அதிகூடானமான அவிதயை முதலான
வற்றை எனப்பது பழைய உரை

⁵ அவர்களுக்கு விஷயங்களில் பற்றுதலில்லை என்பது கருத்து

⁶ என்னுடையதென்னும் அபிமானம்

மும் அவனைக் கொடுக்க
 தன், அன்னம் அவனைக் கொடுக்க
 கானது, பிறகு, (அன்னத்தால்) கொல்ல
 (ஆய்வு) 1 அறிந்தவனஇந்த அன்னத்தைப் புஜித்தால் ஈஸ்வர
 மறுபடியும் (இதை) உணடுபண்ணுகிறான் அவனுக்கு அன்னத்தால்
 சிறிதும் தோஷம் உண்டாகிறதில்லை மனத்தால் நினைக்கப்படுவதும்
 வாக்கால் சொல்லப்படுவதும் காதிலால் கேட்கப்படுவதும் கண்ணால்
 பாரக்கப்படுவதும் துவக்கிலால் தொடப்படுவதும் முக்கால் மோக்கப்
 படுவதுமாகிய இந்த ஹவிஸுகளையெல்லாம் 2 மனத்தை ஆளுவதா
 க்குகொண்ட இந்திரியங்களை அடக்கி (ஹோமம் செய்யவேண்டும்)
 எனனுடைய சரீரத்தினுள் காரணபிரம்மமாகிற அக்னியானது
 ஜவலிக்கிறது எனக்கு 3 ஞானமாகிற அக்னியைக் கொடுப்பதும்
 பிராணனை ஸ்தோதரமாகக்கொண்டதும் அபானனைச் சஸ்திரமாகக்
 கொண்டதும் எல்லாவற்றையும் ஸ்டுவதை நல்ல தஷ்டிணையாகக்கொண்
 டதுமான யோகமாகிற யாகம் ஏற்பட்டுவிட்டது இந்த யாகத்திற்கு
 அஹங்காரமும் மனமும் புத்தியும் பிரம்மமாகவே இருந்துகொண்டு
 (முறையே) ஹோதாவாகவும் அதவாபுவாகவும் உதகாதாவாகவும்,
 ஸதயமானது பரஸாஸ்தாவாகவும் அவருடைய சஸ்தரமாகவும்,
 மோக்ஷமானது, தஷ்டிணையாகவும் இருக்கின்றன 4 நாராயணரை
 அறிந்தவர்களான ஜனங்கள் இந்த விஷயத்தில் ருக்கக்கூடாது (பிர
 மாணமாகச்) சொல்லுகின்றனர் தேவரான நாராயணரை அடைவ
 தற்காக முற்காலத்தில் இந்திரியங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டவா
 ருள் அவர் விஷயத்தில் ஸாமந்திகளைக் காமம்செய்கிறார்கள் அவர்
 விஷயத்தில் திருஷ்டாரதத்தையும் சொல்லுகிறார்கள் பயந்தவனே!
 தேவரான அந்த நாராயணரை எல்லாவற்றிற்கும் ஆதமாவாகத்
 தெரிந்துகொள்

1 'எல்லா உலகமும் தன்னிடம் லயமடைகிறதென்று தெரிந்து
 கொண்டவன்' எனபது பழைய உரை 2, 3 வேறு பாடம்

4 'வேதத்தை அறிந்தவர்கள், அல்லது: ஆதமாவை அறிந்தவா
 ருள்' எனபது பழைய உரை

தான் ஒரே சொல்லால் பிரம்மத்தை
நாங்கள் முதலியோர் தம்மம் அறிவுக்குத்தக்கப்படி
ததைப்பற்றிய பிரம்மண தம்பதிகளின் ஸம்பாஷணை)

(நாராயணர்) ஒருவரே கட்டளையிடுபவா, கட்டளையிடுபவா
இரண்டாமவா இல்லை எவா ஹிருதயத்திலிருக்கிறாரோ அவரைக
குறித்து நான் சொல்லுகிறேன் பள்ளத்தில் ஜலம் செலவதுபோல,
அவருடனேயே சேர்ந்துகொண்டு அவராலவவிதம் ஏவப்படவேண்டு
அவவிதம் காயத்தைச் செய்கிறேன் (அவா) ஒருவரே குரு
அவரைத்தவிர இரண்டாமவா இல்லை எவா ஹிருதயத்திலிருக்க
கிறாரோ அவரைக்குறித்து நான் சொல்லுகிறேன் அந்தக்குருவினால்
எப்பொழுதும் உத்தரவுசெய்யப்பட்ட தானவர்கள் எல்லாரும்
முற்காலத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள் ¹ (அவா) ஒருவரே பந்து அவ
ரைக்காட்டிலும் இரண்டாமவா இல்லை எவா ஹிருதயத்தில் இருக்க
கிறாரோ அவரைக்குறித்து நான் சொல்லுகிறேன் அவரால் உப
தேசிக்கப்பட்ட பந்துக்கள் பந்துக்களுள்ளவர்களாகின்றனர் ஸபத
ரிஷிகள் ஆகாயத்தில் பிரகாசிக்கின்றனர் (அவா) ஒருவரே கேட்ப
வா அவரைக்காட்டிலும் இரண்டாமவா இல்லை எவா ஹிருத
யத்தில் இருக்கிறாரோ அவரைக்குறித்து நான் சொல்லுகிறேன்
குருவான அவரிடத்தில் இந்திரன் குருவினிடத்தில் வஸிப்பதுபோல
வாஸம்செய்து எல்லா உலகங்களுக்கும் தேவனாக இருக்கும் தன்
மையைஅடைந்தான் (அவா)ஒருவரே துவேஷிப்பவா அவரைக்காட்
டிலும் இரண்டாமவா இல்லை எவா ஹிருதயத்திலிருக்கிறாரோ அவ
ரைக்குறித்து நான் சொல்லுகிறேன் குருவான அவரால் உபதேசிக
கப்பட்ட எல்லாப்பன்னகாக்களும் எப்பொழுதுமே உலகத்தில் துவேஷ
முள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர் இந்த விஷயத்திலும் பிரம்மதேவ
ரிடத்தில் பன்னகாக்களுக்கும் தேவாக்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் ஏற்பட்ட
அறிவைப்பற்றிய புராதனமான இந்த இதிஹாஸத்தை உதாஹரிக
கின்றனர் தேவாக்களும் ரிஷிகளும் நாகாக்களும் அஸுராக்களும், உட
காரத்திருக்கும் பிரம்மதேவரிடம் சென்று, 'எங்களுக்கு ஸரேயஸை
(=மேனமையைத்தருவதை)ச் சொல்லும்' என்றுகேட்டார்கள். பகவா

¹ 'பாரததனே!' எனவும் விளி பொருந்தாமையால் விடப்பட்டது.

பணைக்கேடரும் அவர்களுக்கு, 'ஓம்' என
'பிரமமம்' என்று சொன்னா அவர்கள்
மாராக்கங்களை அடைந்தார்கள் (அந்த) உப
(அதை) அனுஸரிக்கும் அவர்களுள் முதலில்
முன்கூக கடிப்பதில் எண்ணம் உண்டாயிற்று ² அஸு
ரர்களுக்கு இயற்கையாலுண்டான டம்பத்தில் எண்ணம் உண்டா
யிற்று ³ தேவர்கள் தானத்தை (ஸ்ரேயஸாக) நிச்சயித்தனர்
⁴ மஹரிஷிகள் இந்திரியங்களை அடக்குவதை (ஸ்ரேயஸென்று) நிச்ச
யித்தனர் எல்லாஸாப்பங்களும் அஸுரர்களும் தேவர்களும் ரிஷி
களும் ஒரு குருவை அடைந்து ஒரு சபத்ததால் உபதேசிக்கப
பட்டுப் பலளித் நிச்சயத்தை அடைந்தனர் இந்த நாராயணரோ
சொல்லப்படுவதைக் கேட்கிறார், உளப்படி அறிகிறார்; கேட்பவா
ர்களுக்கு அவற்றை மறுபடியும் உபதேசிக்கிறார் (ஆகையால்,) இவ
ரைக்காட்டிலும் வேறான குரு இல்லை இவருடைய அனுமதி ஏற
பட்டபிறகு காமம் நடக்கிறது குருவும் பந்துவும் சிஷிப்பவனும்
பகைப்பவனும் ஹிருதயத்திலிருக்கின்றனர் உலகத்தில் இந்த
ஜீவன் பாவசெய்கையைச் செய்தால் பரபியும், புண்ணியகாரி
யத்தைச் செய்தால் புண்ணியமுள்ளவனும் ஆகிறான் இஷ்டப்படி
இந்திரியஸூகத்தில் பற்றுதலுள்ளவன் காமசாரியாகிறான் எப
பொழுதுமே இந்திரியஜயத்தில் பற்றுதலுள்ளவன் பிரமமசாரி
யாகிறான் விரதங்களையும் காமங்களையும்விட்டுச் சுத்தப்பிரமமத்தி
னிடம் நிலைபெற்றுப் பிரமமமாகி உலகத்தில் ஸஞ்சரிப்பவன் பிரமம்
சாரியாகிறான். இவனுக்குப் பிரமமமே ஸமிததுக்கள், பிரமமமே
அகனி, பிரமமமே ⁵ ஸம்ஸதரம், பிரமமமே ஜலம், பிரமமமே
குரு அவன் பிரமமத்தினிடத்தில் நிலைபெற்றவன் விதவான்கள்

¹ பிரமமதேவா 'ஓம்' என்று சொல்லும்போது வாயைத்திறந்து
மூடுவதைக்கண்டு, தம் ஸவபாவத்தை அனுஸரித்து வாயைத்திறந்து
மூடிச் செய்யக்கூடிய கடிப்பதே ஸ்ரேயஸென்று ஸாப்பங்கள் எண்ணின்
என்பது பழைய உரை

² உதடுகளைத் திறந்து மூடுவதைக்கண்டு டம்பத்திற்காக ஜபம்
செய்வது ஸ்ரேயஸு என்று எண்ணினார்கள் என்பது பழைய உரை

³ வேண்டியதை ஓம் என்று அங்கீகரிப்பதுபற்றி தானத்தை
ஸ்ரேயஸென்று எண்ணினார்கள் என்பது பழைய உரை

⁴ உதடுகளைத் திறந்து மூடினதைக்கண்டு இந்திரியங்களை விஷயங்
களிலிருந்து திருப்புவதை ஸ்ரேயஸென்று எண்ணினார்கள் என்பது
பழைய உரை

⁵ பரப்பின் தாப்பங்கள்,

என

ஸ்ரீ ம ஹ ர ப ர

இவ்விதமான இதனையே ஸூக்ஷ்மமான ப
கிருடாகள் அறிந்து, ததவஜ்ஞானியால் உ
டித்தார்கள

இருபத்தேட்டாவது அதயாய
அ ந கீ த ர ப ர வ ம (தொடர்ச்சி)

(வித்தையையும் பிரம்மத்தையும் வனமாகச் சொல்லும்
பிரம்மண தீர்த்தங்களின் ஸம்பாஷணை)

ஸிங்கலபங்களாகிற ஈயும் 1 கொதுகுமுள்ளதும் சோகமும்
களிப்புமாகிற பனியும் வெயிலுமுள்ளதும் மோசமாகிற பேரிருளுள
ளதும் ஆசையும் வியாதியுமாகிற ஸாப்பங்களுள்ளதும் விஷயங்களா
கிற ஒற்றையடிப்பாதையுள்ளதும் காமமும் குரோதமுமாகிற வேடா
களுள்ளதும் அந்தப் பெரிய தூக்கத்தைத்தாண்டிப் பெரிய
வனத்தில் பிரவேசித்தேன' என்று சொன்னா பிராமமணி, 'கிறந்த
ஞானமுள்ளவரே! அந்த வனம் எங்கே இருக்கிறது? விருக்ஷங்கள்
எவை? நதிகள் எவை? பாவதங்கள் எத்தனை? அந்த வனம் எவ
வளவு தூரமுள்ள வழியில் இருக்கிறது?' என்று வினவ, பிராம
மணர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

'அதைக்காட்டிலும் வேறாகப் பதார்த்தம் இருக்கிறதென்பதில்லை
அதைக்காட்டிலும் வேறான ஒரு ஸுகம் இருக்கிறதென்பதில்லை.
அதைக் காட்டிலும் அபினனமாகப் பதார்த்தம் இருக்கிறதென்ப
தில்லை தூக்கத்தைத் தாண்டுவிக்ரம ஸாதனம் அதைத்தவிர ஒன்று
இருக்கிறதென்பதில்லை அதைக் காட்டிலும் மிகச் சிறியது இல்லை.
அதைக்காட்டிலும் மிகப்பெரியது இல்லை அதைத்தவிரத் தூக்கத்தி
லிருந்து தாண்டிப்பது (ஒன்றும்) இல்லை அதற்கு ஸம்மான வேறு
ஸுகமில்லை அதனை அடைந்த பிராமமணர்கள் தூக்கப்படமாட்டா
கள், ஸந்தோஷப்படமாட்டார்கள், ஒருவரிடத்திலும் பயப்படமாட்
டார்கள் ஒருவரும் அவர்களிடமிருந்து பயப்படமாட்டார்கள். அந்த
வனத்தில் 2 ஏழு பெரியமரங்களும் 3 ஏழுகணிகளும் 4 ஏழு அதிதிக

1 கொடி என்பது உலக வழக்கு

2 'மஹத்தம் அஹங்காரமும் ஜ்ஞா தனமாததிரைகளும் சோந்த
சரீரம்' என்பது பழைய உரை

3 'அச்சரீரத்திற்குக் காரணமும் யாகாதிகளாலுண்டானதுமான
அபூர்வம்' என்பது பழைய உரை

4 'அந்த அபூர்வத்திற்குக் காரணமும் தேவதாரூபமான அதிதி
களினபிரீதிக்ருச சாதனமுமான யாகக்கிரியை' என்பது பழைய உரை

ம 2 ஏழுஸமாதிசுளும் 3 ஏழு தீசைசுளும்
 ன் அந்த அரணயத்தின் ஸவருபம் அதில்
 பதம் முதலான விஷயங்களுள்ளும்) ஐந்து
 னும் சிறந்தவைகளுமான (விஷயானுபவங்க
 களையும் (அவைகளானுண்டான பிரீதிமுதலான
 வையகளுள்ளும்) கனிகளையும் உண்டுபண்ணிகொண்டு அந்த
 வனத்தை விபாபிததுக்கொண்டிருக்கின்றன அதில் (கனிகளுள்ள
 னும்) மரங்கள் நல்ல நிறமுள்ளனவும் (ஸுகதுக்கங்களுள்ளும்)
 இரண்டு வானங்களுள்ளனவுமான (விஷயானுபவமென னும்) புஷ்பங்
 களையும் (பிரீதி முதலானவையென னும்) கனிகளையும் உண்டுபண்ணிக
 கொண்டு அந்த வனத்தை விபாபிததுக்கொண்டிருக்கின்றன அதில்
 (அவிததை யென னும்) மரங்கள் ஸுகததைச் செய்கின்றவைகளும்
 (ஸதவம் ரஜஸ தமஸென னும்) மூன்று வானங்களுள்ளவைகளுமான
 (விஷயானுபவமென னும்) புஷ்பங்களையும் (பிரீதி முதலானவையென
 னும்) கனிகளையும் உண்டுபண்ணிகொண்டு அந்தவனத்தை விபாபித
 துக்கொண்டிருக்கின்றன அதில் (யாகமுதலானவைகளுள்ளும்)
 மரங்கள் வாஸீனியுள்ளவைகளும் (ஸுகதுக்கங்களாகிற) இரண்டு வா
 னங்களுள்ளவைகளுமான (ஸவாகமுதலானவைகளாகிற) மலர்களையு
 மும் (பிரீதி முதலானவைகளாகிற) கனிகளையும் உண்டுபண்ணிக
 கொண்டு அந்த வனத்தை விபாபிததுக்கொண்டிருக்கின்றன அதில்
 (தியானமுதலானவைகளாகிற) மரங்கள் வாஸீனியுள்ளவைகளும்
 (ஸுகமாகிற) ஒரே வானமுள்ளவைகளுமான (பிரமமானுபவமாகிற)
 மலர்களையும் (ஆநந்தமென னும்) கனிகளையும் உண்டுபண்ணிகொண்டு
 அந்த வனத்தை விபாபிததுக்கொண்டிருக்கின்றன (புத்தியும் மனமு
 மாகிற) இரண்டு பெரியமரங்கள் அவயகதமான ஸவருபமுள்ள (மஹே
 ரதங்களாகிற) மலர்களையும் (பிரீதி முதலானவைகளாகிற) கனிகளையும்
 உண்டுபண்ணிகொண்டு அந்த வனத்தை விபாபிததுக்கொண்டிருக்க
 னின்றன அதில் (ஞானமென னும்) ஓர் அகனியும் (ஆதமாவாகிற)
 4 பிராமமண னும் நல்ல மனமும் புத்தியுமாகிற (ஸருகசூம் ஸருவமும்)

1 'அந்தயாககரியைக்கு ஆஸாயனான காததா' எனபது பழைய உரை.

2 'காமங்களில் ஜனங்களுக்கு அபிமானத்தை உண்டுபண்ணுகிற ராகமுதலியவை' எனபது பழைய உரை.

3 வேறு தாமங்களை ஆஸாயிப்பது, (அதாவது) சீரமுதலியவை களின் தாமங்களைத் தன்னுடையனவாக ஏற்றிக்கொள்வது' எனபது பழைய உரை . 4 ஹோமம் செய்வன

ஐந்து இரத்திரியங்களாகிற ஸமித துகள்களும்
 லானவைகளை ஹோமம் செயதால்)
 2 மோக்ஷங்கள் உண்டாகின்றன 3 திசைக்கி
 பயன்களைத் தருகின்றன (தேவதைகளாகிற
 பயன்களை அனுப்புகின்றனா அதில் 4 ஏழும்
 பூஜையைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனா அவர்கள் பூஜை
 லயத்தை அடைந்தபொழுது, (அவர்களைவிட) வேறான வன்ம பிரகா
 சிக்கிறது (அதில்) மோக்ஷமாகிற கனியுள்ளதும் சாரதியாகிற நிழ
 லுள்ளதும் (சாஸ்திரத்தினாலும் ஆசாரியோபதேசத்தாலும் உண்
 டான) ஞானமாகிற ஆஸாயமுள்ளதும் திருபதியாகிற ஜலமுள்ளதும்
 உள்ளிலுள்ள சேஷத்திரஜஞ்சுகிற ஸூயனுள்ளதும் 5 பிரஜைஞ
 யாகிற விருக்ஷத்தை அடைந்த ஸாதுக்களுக்கு மீண்டும் பிறவி
 உண்டாகாது அந்த விருக்ஷத்திற்கு உயரத்திலும் ஆழத்திலும்
 குறுக்கிலும் முடிவு அறியப்படுகிறதில்லை (பிரஜைஞயாகிற விரு
 க்ஷத்தை அடைந்த) அவனிடத்தில் உண்மையாக இருப்பவர்களும்
 (புருஷனை வசப்படுத்த முடியாமல் வெட்கித் தலைகுனிந்தவர்களும்
 ஓளி பொருந்தினவர்களும் (மற்ற) ஜனங்களைவிடச் சிறந்தவைகளாக
 எல்லா விஷயானந்தங்களையும் எடுத்துக் கொடுப்பவர்களும்
 (கிராண முதலானவைகளாலுண்டான விருத்திகளாகிற) ஏழு ஸதா
 கள் ஸஞ்சரிக்கின்றனா (ஞானிகளுக்கு உண்டாகும் ஸுகமும் மூட
 னுக்கு உண்டாகும் ஸுகமும்) நித்யமான பொருளும் அநித்யமான
 பொருளும்போல வேற்றுமை உள்ளவை அந்த ஞானியினிடத்தி
 லேயே (மனம் புத்தி ஐம்புலன்களென்னும்) ஏழுக்களாகிற ஸப்த ரிஷி
 களும் ஸிவத்தர்களும் செல்வமநிறைந்தவர்களும் லயமடைகின்றனா
 மறுபடியும் அவனிடத்திலேயே உண்டாகின்றனா நிலைபெற்ற
 தேஜஸுள்ள இந்த ஞானிகளுக்கு கீததியும் பிரகாசமும் செல்வமும்
 வெற்றியும் உண்டாகின்றன ஏழுஜோதிகளும் இந்த ஞானியாகிற
 ஸூயனையே அனுஸரிக்கின்றன அவனிடத்தில் ரிஷிகளும் மலை
 களும் பிரம்மத்தினிடமிருந்து உண்டான ஜலத்தை நரம்புறங்
 களிலும் பெருக்கும் நதிகளும் சோந்திருக்கின்றனா யோக

1 'மோக்ஷம் ஒன்றுதான் ஆனாலும், காரணங்கள் பலவாதலபற்றிப்
 பலவாக்க கூறப்பட்டது' எனபது பழைய உரை 2 வேறுபாடம்

3 'முகத்தனுக்கு அனுஷ்டானங்களால் உண்டாகும் புண்ணியங்
 களைத் தேவர்கள் அடைகின்றனர்' எனபது கருத்து

4 'இரத்திரியாதிஷ்டான தேவதைகள்' எனபது பழைய உரை.

5 'பரமம் ஸாக்ஷாதகாரம்' எனபது பழைய உரை

ம இடமும மிக்க ரஹஸ்யமுமான ஹிரு
ய ஸங்கமமும் இருக்கிறது தம் ஆத
ந்தவர்கள் அதிலிருந்து ஸாக்ஷாத் பிதாம
னா ஆசையறறவர்களும் நல்ல வீரதமுள்ள
எனும் தவத்தால் பாவத்தை எரித்தவர்களுமான
பாண்டியர்கள் மனத்தைப் பரமாத்மாவின்மீடத்தில் செலுத்தி
அவரை உபாஸிக்கின்றனர் ¹ விதையாகிற அரணயத்தை அறிந்த
ஜனங்கள் இந்த விஷயத்தில் இந்திரியங்களின் அடக்கத்தையே
(மேலானதென்று) புகழ்கின்றனர் அந்த அரணயத்தை அடைந்த
வன் உண்மையை மீறாதவனாகிறான் பிராமணர்கள் இப்படிப்பட்ட
இந்த அரணயத்தையே புண்ணியமாக அறிகின்றனர் அறிந்து,
பரியாலோசனையுள்ள ஆத்மாவீனா (சமமுதலானவைகளையும்)
அனுஷ்டிக்கின்றனர்

இருபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

அ ந கீ தா பா வ ம (தோடீச்சி)

(யாகதீதில் செய்யும் ஹிம்லை தோஷமாகாதேன்பதைப்பற்றி
அத்வீயுவுக்கும் யகீக்தம் ஸம்பாஷணை)

பெண்ணே! நான் கந்தங்களை மோப்பதில்லை, ரஸங்களை அறி
கிறதில்லை, ரூபத்தைப் பாகுகிறதில்லை, (ஸபரிசத்தைத்) தொடுகிற
தில்லை, பலவித சபதங்களையும் கேட்கிறதில்லை, ஒருவித ஸங்கலபத்
தையும் அடைகிறதில்லை விருப்பமும் வெறுப்பும் உண்டாகாமலிருக்க
கும்பொழுதும் பிராணனும் அபானனும் இயற்கையாகப் பிராணி
களின் சரீரங்களில் பிரவேசித்து (ஆகாரத்தைப் பாகம் செய்வது
முதலான காரியங்களைச் செய்வதுபோலப் புத்திமுதலானவைகளின்)
இயற்கையே இஷ்டமான பொருள்களை விருமபுகிறது இயற்கையே
பகைக்கத்தக்கவைகளையெல்லாம் பகைக்கிறது (ஆகாரதவஸதையி
லுள்ள கராணம் கரோய முதலான) அந்தப் பதார்த்தங்களைக்காட்டி
லும் வேறான (ஸவபனாவஸதையிலுள்ள) பதார்த்தங்களையும் அவற்றி
லுள்ள நித்யமான ஸவபாவங்களையும் பரமாத்மாவையும் நான் சரீரத்
தில் பாகுகிறேன் அந்தப் பரமாத்மாவின்மீடத்தில் நிலைபெற்றிருக்க
கும் நான் எவ்விதத்திலும் (மற்றவைகளில்) பற்றுதலடையமாட

¹ 'விததை ஒன்றாலேயே அடையக்கூடிய பிரமமத்தை' என்பது
பழைய உரை

டேன காமமும் குரோதமும் ஜரையு
தொடர்மாட்டா விருமாததககவைகளைமே
தோஷங்களைபெல்லாம் பகைக்காதவனுமான
குத தாமரையிலேகளில் பற்றுதலுண்டாகாத
களில் பற்றுதலுண்டாகித்திலை அநேக ஸவபா
னும் நிதயனுமான இவனுடைய (காமங்கள்) நித்தியமும்
காமங்களைச் செயதாலும் இவனைப் போகங்களின் ஸமுகமானது
ஸூரியனுடைய கிரணங்களின் ஸமுகமானது ஆகாயத்தைப் பற்றா
ததுபோலப் பற்றுக்கிறதிலை புகழ்பெற்றவனே! இந்த விஷயத்
திலும் அதவாயுவுக்கும் யதிகமும் நடந்த ஸமவாதமும் புராதனமு
மான இந்த இதிஹாஸத்தை உதாஹரிக்கின்றனா அதனைத்
தெரிந்துகொள யாக காமாவில் புரோக்ஷிதப்படுகின்ற பசுவைக்
கண்டு அருகிலிருக்கும் ஒரு ஸநயாஸி அதவாயுவை நோக்கி, 'இது
ஹிமஸை' என்று நிரித்ததுக் கூறினா அதவாயுவானவா அவரை
நோக்கி, 'இந்த ஆடென்னும் பிராணியானது கெடுதலை அடையாது-
யாகத்தால் மேனமையை அடைகிறது வேதம் அவ்விதம் கூறு
கிறது இதனுடைய பிருத்திவியின் பாகமானது பிருத்திவியையும்
ஜலபர்கமானது ஜலத்தைபும் நேதரமானது ஸூரியனையும்
செவிகள் திசைகளையும் பிராணன ஆகாயத்தையும் அடையப்போகின்
றன வேதத்தில் சொல்லியபடி நடக்கும் எனக்கு ஒரு தோஷமு
மில்லை' என்று மறுமொழி கூறினா ஸநயாஸி, 'யாகத்திற்காக'
உயிரை இழந்ததனால் ஆடுகளுக்கு ஸரேயஸை நீ பாடப்பாயானால் யாக
மானது ஆடுகளுக்காக நடக்கிறது உனக்கு என்ன பிரயோஜனம்?
'(உன்னுடைய) தாயார் உன்னை அனுமதிக்கட்டும் (உன்னுடைய)
பிதா உன்னை அனுமதிக்கட்டும்' என்னும் மந்திரஞானத்தை ஆலோ
சித்து விசேஷமாகச் செய்கிறேன்' என்று நீ சொல்வாயானால் அவர்
கள் இவ்விதமே அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் நீ அவர்களைப் பார்த்து
வேண்டும் அவர்களுடைய அனுமதியைக்கேட்டு ஆலோசனை செய்ய
வேண்டும் ¹ இந்தப் பசுவின் பிராணன்களும் தம் உத்பத்தி ஸ்தா
னங்களை அடையும்படி செய்யப்பட்டன சேஷனையற்ற சரீரமட்டும்
மிச்சமிருக்கிறது எனபது என்னுடைய எண்ணம் சைதன்யமற்ற
தம் வீறகுக்கு ஒப்பானதுமான சரீரத்தாலயாகமசெய்ய விருமபுகிற
வாசுருக்கு வீறகு பசுவென்னும் பெயருள்ளதாயிருத்தலால் அது

¹ பொருந்தாமையால், 'அதவாயுருவாச' என்னும் சொற்கள் விடப்
பட்டன

நதாமகளுள்ளும் அஹிமஸை (சிறந்தது) சொல்லுகிறார்கள் எந்தக்காமமானது ஹிமஸை செய்வதெனது என்று அறிகிறோம் 'ந' என்று பிரதிஜைஞ செய்வதானால், அதற்கு உமமால் காரியங்களைப் பலவிதமாகத் தூஷித்துக் கூடவும் எக்காலத்திலும் எந்தப்பிராணிகளுக்கும் ஹிமஸைசெய்யாமலிருப்பதே என்கள் விருப்பம், பிரதயக்ஷமாக (உண்டாகும் ஹிமஸையை ஹிமஸையாகக்) கூறுகிறோம் கண்ணுக்குப் புலப்படாததை (ஹிமஸையாகக்) கருதுகிறோமில்லை' என்று சொன்னார் அதவாய், 'பிராமணரே! பூமியின்கருமென்னும் குணங்களைப் புசிக்கிறீர், ஜலமயமான ரஸங்களை அருந்துகிறீர், ஜயோதிகளுடைய ரூபத்தைப் பாலகிறீர், காற்றிலுண்டான குணங்களை ஸ்பரிசிக்கிறீர், ஆகாயத்திலுண்டான சப்தங்களைக் கேட்கிறீர், மனத்தால் ஸங்கல்பத்தைச் செய்கிறீர், இந்தப் பூதங்களை எல்லாம் பிராணனுள்ளவைகளென்று எண்ணுகிறீர் பிராணன்களை வாங்குவதில் ஒழிவடைந்திருப்பதாக நினைக்கிறீர், ஆனால், நீர் ஹிமஸையே செய்துகொண்டிருக்கிறீர் ஹிமஸையினறி ஒரு காரியமுமில்லை, நீர் என்ன எண்ணுகிறீர்?' என்று வினவினார் ஸனயாஸி, 'ஆதமாவானது அக்ஷரம் என்றும் அக்ஷரம் என்றும் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது அவைகளில் மூன்றுகாலங்களிலும் இருப்பது அக்ஷரமென்றும் மூன்றுகாலங்களிலும் இல்லாதது அக்ஷரமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன பிராணனும் நாகமும் மனமும் புத்தியும் மாயையினால் இருப்பவைகளாகின்றன இந்தப் பதார்த்தங்களால் விடப்பட்டவனும் துவரதுவமற்றவனும் விருப்பமற்றவனும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் ஸமமாக இருப்பவனும் மமதையற்றவனும் மனத்தை ஜயித்தவனும் எல்லாவிஷயங்களினாலும் விடப்பட்டவனுமான மனிதனுக்கு ஓரிடத்திலும் புயமில்லை' என்று சொன்னார் அதவாய், 'அறிஞருள சிறந்தவரே! இவ்விஷயத்தில் விதவான்களோடேயே ஸமவாதம் செய்யவேண்டும் உமமுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு எனக்குப் புத்தி பிரகாசிக்கிறது பகவானே! மகிமைபொருந்தின உமமுடைய உபதேசத்தினால் அறிவுண்டானவனாகிய நான் சொல்லுகிறேன், பிராமணரே! மந்திரங்களால் ஏற்பட்ட விரத்ததை அனுஷ்டிக்கும் எனக்கும் தோஷமில்லை' என்று சொன்னார் அதன்பிறகு, ஸனயாஸி, புகதமாக இருந்ததால் பேசாமலிருந்தார் அதவாய்வும் மோகமற்ற வராகிப் பெரிய யாகத்தைச் செய்தார் பிராமணருளான இவ்விதமான மோக்ஷமானது இவ்விதம் மிகவுமஸூக்ஷ்மமென்றறினதனால்,

அ-2

ஸ்ரீ ம ஹா பா ர

கராயத்தை உணரும் ஆதமாவினால் தெரிந்
வீம் செய்கின்றனா

முப்பதாவது அதயாயம்

அ நு கீ தா பா வ ம. (தொடர்ச்சி)

(பிரம்மணர் கோலைக் கூடாதே என்பதை விளக்கப் பாசுராமர்
கதைமீதே தீர்மானித்திருக்கிறார்)

பெண்ணே! இந்த விஷயத்திலும் காததவீரானாகும் ஸமுத
திரத்திற்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையும் புராதனமுமான இந்த இதி
ஹாஸத்தை எடுத்துக்கூறுகின்றனா ஆயிரமக்களுள்ளவனும்
ஸமுத்திரமவரையிலுள்ள பூமியை விலலால் ஜயித்தவனுமான காதத
வீரயாஜுனனென்னும் ஓர் அரசனிருந்தான் பலத்தால் காவம்
கொண்ட அவன் ஒருஸமயம் ஸமுத்திரத்தினருகில் ஸஞ்சரித்துக்
கொண்டு ஸமுத்திரத்தினமீது நூறுபாணங்களைப் பிரயோகித்தா
னென்று நமக்குக்கேள்வி ஸமுத்திரமானது, அவனை நமஸ்கரித்து
அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, 'வீர! (எனமீது) பாணங்களைப் பிரயோகம்
செய்யாதே உனக்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும்? ராஜஸரேஷ்ட!
நீ பிரயோகம்செய்த சிறந்த பாணங்கள் என்னை அடைந்திருக்கும்
பிராணிகளைக் கொல்லுகின்றன பிரபுவே! அவைகளுக்கு அபயத்
தைக் கொடு' என்று சொல்லிற்று. காததவீரயாஜுனன், 'புத்தத்
தில் எங்குசு சமமான விலலாளி எங்கேயாவது இருந்தால் பெரிய
புத்தத்திலே எனக்குச் சமமான அவனை (எனக்கு)ச் சொல்' என்று
சொன்னான் ஸமுத்திரம், 'அரசனே! ஜமதகனிமஹரிஷியைப்பற்றி நீ
முந்திக் கேள்விப்பட்டிருப்பாய் அவருடைய புத்திரர் உனக்கு உள்ள
படி அதிபூஜை செய்யத்தகுந்தவா' என்று சொல்லிற்று

பிறகு, அந்த அரசன் அதிக கோபத்தால் மூடப்பட்டவனாகி
அந்த (ஜமதகனியின்) ஆஸரம் சென்று பாசுராமரையே அடைந்
தான் அவன் (தன்னுடைய) பந்துகளுடன் பாசுராமருக்குப் பிரதி
கூலமான காரியங்களைச் செய்து மஹாதமாவான அவருக்கு மன்
வருத்தத்தை உண்டுபண்ணினான் தாமரைமலர்போன்ற கண்க
ளுள்ளவனே! பிறகு, அளவற்ற தேஜஸுள்ள பாசுராமருக்கு அப்
பொழுது பகைவரின்படைகளை எரிப்பதான கோபாகணியானது
மிகவும் ஜவலித்தது பிறகு, அந்தப் பாசுராமர் கோடாலியை எடுத்த

களுள்ள அநதக் காததவியாஜானனை
மரததைப்போல விரைவாக வெட்டினா
பருக்கும் அநதக் காததவியாஜானனை
பந்துகளுனைவரும் ஒன்றுகூடிக் கததிகளையும
ததுகொண்டு பச்சராமரைச் சூழ்ந்துகொண்டா
கை பச்சராமரும் விலலையெடுத்துக்கொண்டு விரைந்து ரதத்தி
லேறிச் சரமாரிகளைப் பொழிந்து அரசனுடைய படைபை அடித்
தார பிறகு, சில சூத்திரியர்கள் ஜமதகனியைச் கொன்றுவிட்டு
ஸிமமத்தால பீடிக்கப்பட்ட மானகளைப்பாலக கிரிதூக்கங்களில் புகுந்
தார்கள் அநதப் பச்சராமரிடம் பயந்து தமக்கு ஏற்பட்ட காமாவை
அனுஷ்டிக்காத அவ்வரசர்களுடைய ஜனங்கள் பிராமமணாகளைக்
காணுமையால் சூத்திரத்தனமையை அடைந்தார்கள் இவ்விதம் தீர்
விடாகளும் ஆபிராகளும் புண்டராகளும் சபராகளுமான அலர்கள்,
சூத்திரிய தாமயிலலாததினால் சூத்திரத்தனமையை அடைந்தார்கள்
பிறகு, கணவரை இழந்த சூத்திரிய ஸ்திரீகளிடம் பிராமமணாக
ளால் உணடுபண்ணப்பட்ட சூத்திரியர்களைப் பச்சராமர் அடிக்கடி
வெட்டினா (இவ்விதம்) இருபத்தொருமுறை நடந்தபின் சரீரமற்ற
தும் திவ்யமும் மதுரமாகிருப்பதும் எல்லா ஜனங்களாலும் கேட
கப்பட்டதுமான வாககானது, பச்சராமரை நோக்கி, 'ராம! ராம!
(புத்தத்தினின்று) திருமபு ஐயா! இந்த சூத்திரிய அத்தமாகளை
அடிக்கடி கொல்லவில் எனன்பிரயோஜனத்தைக் காண்கிறாய்?' என்று
சொல்லிற்று அவ்வாறே, அப்பொழுது ரிசிகாமுதலான பிதாமஹா
களும் மஹாதமாவான அநதப் பச்சராமரைநோக்கி, 'பெரிய பாககிய
முளாவனே! (புத்தத்தினின்று) நிவருத்தியடை' என்று சொன
னார்கள் பச்சராமரோ, தந்தையின் வத்தனைப் பொருமல் அநத
ரிஷிகளை நோக்கி, 'நீங்கள் இப்பொழுது எனைத் தடுக்கலாகாது'
என்றுசொன்னா பிதருக்கள சொல்லலானார்கள் 'ஐயிப்பவாளுள்ள
சிறந்தவனே! நீ அறபார்களான சூத்திரியர்களைக் கொல்லத்தக்கவ
னல்ல பிராமமணனாக இருக்கும் நீ இப்பொழுது அரசர்களைக்
கொல்லது தக்கதன்று

அச

முடி மஹர் பூரார்

முப்பத்தோராவது அது

அங்கீதாபாவம்.

(பாகராமநுடைய பித்தர்கள் அவருக்கு அலாக்)

கூறியதும், அவர் கஷத்திரிய வதந்தை விட்டதும்

பிராமமண ஸரேஷ்டனே! இந்த விஷயத்திலும் புராதனமான இந்த இதிலாஸத்தை உதாஹரிகளினறனா - நீ இதனைக் கேட்டு அவ்விதம் செய்யவேண்டும் மிகச் சிறந்தவமுள்ளவனும் தாமதக்ளை அறிந்தவனும் ஸ்ததியவாதிடும் மஹாதமாவும் மிகக் உறுதியான வரதமுள்ளவனுமான அலாக்களென்னும் ராஜரிஷி ஒருவன் இருந்தான் அவன் ஸமுத்திரம் சூழ்ந்த இந்தப்பூமியை விலவினால ஐயிததுச் செய்தற்கு அருமையான காரியத்தைச்செய்து மோக்ஷத்தில மனத்தைச் செலுத்தினான் சிறந்த புத்தியுள்ளவனே! பிறகு, மிகப்பெரிய ராஜ்யத்தை விட்டு மரத்தினடியில் இருக்கும் அந்த அலாக்கனுக்கு ஸூக்ஷ்மமான பிரம்மத்தைப்பற்றிய ஆலோசனை உண்டாயிற்று

அவன், 'என்னுடைய மனத்திற்குப் பலம் உண்டாயிருக்கிறது மனத்தைஐயிததால் ஐயம் நிச்சயம் பகைவார்களால் சூழப்பட்ட நான் (வெளியிலுள்ள பகைவாக்களைவிட) வேறானவாக விடம் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கப்போகிறேன் எல்லாமனிதர்களையும் ஆசையினால் காமாவைச் செய்யும்படி செய்கிற இந்த மனத்தைக்குறித்தது நான் மிகக் கூாமையான முனைபுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகிக்கப்போகிறேன்' என்று சொன்னான் மனம், 'அலாக்க! இந்தப்பாணங்கள் என்னை எவ்விதத்திலும் மீறமாட்டா உன்னுடைய உயிரிலைகளையே பிளக்கும் நீ மாமம் பிளக்கப்பட்டவனாகி மரிக்கப்போகிறாய் (ஆகையால்) நீ என்னைக் கொல்லக்கூடிய வேறுபாணங்களைப்பாரா' என்று சொல்லிற்று அந்த அலாக்கன் அதைக் கேட்டு ஆலோசித்தது, பிறகு, 'கராணமானது பலவிதமானவாஸனை, களைமோந்து அவைகளைப்பற்றியே ஆசைப்படுகிறது ஆகையால், நான் கராணத்தினமீது கூாமையுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகிக்கப்போகிறேன்' என்று சொன்னான் கராணம், 'அலாக்க! இந்தப்பாணங்கள் என்னை எவ்விதத்திலும் மீறமாட்டா உன்னுடையமாமத்தையே பிளக்கப்போகின்றன . நீ மாமம்பிளக்கப்பட்டு மரிக்கப்போகிறாய் என்னைக்கொல்லக்கூடிய வேறுபாணங்களைப்பாரா' என்று சொல்லிற்று.

கேட்டு ஆலோசித்து, பிறகு, 'இந்த நாவா
 னைப் புஜித்து (பபிறகும்) அவைகளையே
 ல, நான் நாவைக்குறித்துக் கூாமையுள்ள
 போகிறேன்' என்று சொன்னான் நா, 'அலாகக்!
 என்னை எவ்விதத்திலும் மீறமாட்டா. உன்னு
 யோநிலையையே பிளக்கப்போகின்றன பிறகு, உயிரை
 இழக்கப்போகிறாய நீ என்னைக் கொல்லக்கூடிய வேறுபாணங்க
 னைப் பா' என்று சொல்லிற்று. அந்த அலாக்கன் அதைக்கேட்டு
 ஆலோசித்து, பிறகு, 'துவக்கானது பலவிதஸபாசங்களை அனுப
 வித்து (மறுபடியும்) அவைகளையே விருமபுகிறது ஆகையினால்,
 துவக்கைக் கழுகிறுபூண்ட பலவிதமான பாணங்களால் பிளக்கப்
 போகிறேன்' என்ற வசனத்தைச் சொன்னான் துவக்கு, 'அலாக்கா!
 இந்தப்பாணங்கள் என்னை எவ்விதத்திலும் மீறமாட்டா. உன்னு
 டைய மாமதத்தையே பிளக்கப்போகின்றன நீ மாமம் பிளக்கப்பட்டு
 மரிக்கப்போகிறாய நீ என்னைக் கொல்லக்கூடிய வேறுபாணங்களைப்
 பா' என்று சொல்லிற்று. அந்த அலாக்கன் அதைக்கேட்டு ஆலோ
 சித்துப் பிறகு, 'காதானது பலவித சபதங்களைக்கேட்டு (மறுபடி
 யும்) அவற்றையே விருமபுகிறது ஆகையால், நான் ஸரோதரத்தைக்
 குறித்துக் கூாமையுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகிக்கிறேன்' என்ற
 வசனத்தைச் சொன்னான் ஸரோதரம், 'அலாகக்! இந்தப் பாணங்
 கள் என்னை எவ்விதத்திலும் மீறமாட்டா உன்னுடைய மாமத்
 தையே பிளக்கப்போகின்றன பிறகு, உயிரை இழக்கப்போகிறாய
 நீ என்னைக் கொல்லக்கூடிய வேறுபாணங்களைப் பா' என்று சொல்
 லிற்று. அந்த அலாக்கன், அதைக்கேட்டு ஆலோசித்து, பிறகு,
 'நேத்திரமானது பலவித ரூபங்களைப்பார்த்து (மறுபடியும்) அவைக்
 ளையே விருமபுகிறது. ஆகையால், நான் கூாமையுள்ள பாணங்
 களால் கண்ணை அடிக்கப்போகிறேன்' என்றவசனத்தைச் சொன்னான்
 கண், 'அலாகக்! இந்தப்பாணங்கள் என்னை எவ்விதத்திலும் மீற
 மாட்டா, உன்னுடைய மாமதத்தையே பிளக்கப்போகின்றன நீ மா
 மம் பிளக்கப்பட்டு மரிக்கப்போகிறாய நீ என்னைக் கொல்லக்கூடிய
 வேறுபாணங்களைப் பா' என்று சொல்லிற்று. அந்த அலாக்கன்
 அதைக்கேட்டு ஆலோசித்து, பிறகு, 'இந்தப்புத்தியானது பிரஜை
 யினால் பலவித நிச்சயங்களைச் செய்கிறது ஆகையால், நான் புத்தி
 யைக்குறித்துக் கூாமையுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகிக்கப்போகி
 றேன்' என்ற வார்த்தையைச் சொன்னான் புத்தி, 'அலாகக்!'

அக

ஸ்ரீ ம ஹா பாரீ

இரதப் பாணங்கள் எனனை எவ்விதத்திலு
டைய மாமததையே பிளக்கப்போகின்றன
பட்டு மரிககப்போகிறாய நீ எனனை அடிக
களைப் பா' என்று சொல்லிற்று பிறகு, அவ
லேயே (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத கோரமான
செய்தும் இந்த ஏழுபோகளமீதும் (பிரயோகிக்கத்தக்க) சிறந்த
பாணத்தைச் சுகதியிலு அடையவில்லை பிறகு, பிரபுவான அவன
சித்தத்தை நன்கு அடக்கி ஆலோசித்தான பிராமமணஸ்ரேஷ்டனே!
அறிஞருள சிறந்தவனான அந்த அலாககன நெடுங்காலம் ஆலோசித்து
2 யோகத்தைக்காட்டிலும் சிறந்த மேனமையை அறியவில்லை விராய
முள்ளவனான அவன மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தி அசையாமல்
யோகத்தை அடைந்து சீக்கிரத்தில் ஒரே பாணத்தால் இந்திரியங்
களைக் கொன்றான் (அந்த) ராஜரிஷியானவன் யோகத்தால் பரமாத்
மாவை அடைந்து மேலான ஸித்ததியைப் பெற்று வியப்புறந்துப் பின்
வரும் காதையையும் சொன்னான் (அதன் பொருளாவது) 'அந்தோ!
கஷ்டம்! 3 நாம் வெளியிலுள்ள எல்லாக் காரியத்தையும் செய்தோம்.
முன்பு போகத்தில் ஆசையுள்ள நாம் ராஜ்யத்தை உபாஸித்தோம்
பிறகு, நான் யோகத்தைக்காட்டிலும் மேலான ஸுகம் இல்லை! என்று
தெரிந்துகொண்டேன்' என்பது பரசுராம! நீ இவ்விதம் தெரிந்து
கொள், சுத்ததிரியாகளைக் கொல்லாதே, கோரமான தவத்தைச்செய்,
அதனால் மேனமையை அடைவாய்' என்று சொன்னார்கள் சிறந்த
பாகியமுள்ளவனே! பிதருகளால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அந்
தப் பரசுராமா பிறகு கடுந்தவம்புரிந்து மேலானஸித்தியை அடைந்
தார

1 'ஆலோசனை' என்பது பழைய உரை

2 'சித்தத்தைமட்டும் அடக்குவதென்னும் ராஜ்யோகம்' என்பது
பழைய உரை

3 முன்பு பலருடன கூடினமையால் நாமென்றும் பின்பு அவர்
களைப் பிரித்தமையால் நானென்றும் கூறியபடி

உமே திக பாவம்.

அஞ

திரண்டாவது அதயாயம்

தாபாவம். (தொடர்ச்சி)

விட்டுப் பகவதீஸ்வரபதீதை அறிவது மோகநி
புனமென்னும் விஷயத்தில் அம்பரீஷன் சொல்லிய காதை
களைப் பிரம்மணர் தம்மனைவிக்குக் கூறியது)

உலகத்தில் (ஸதவம் ரஜஸ தமஸ எனனும்) மூன்று குணங்
களே சததுருக்கள் (அவை) மனத்தின் செய்கைவேறுபாட்டினால்
ஒன்பதுவிதங்களாகக் கருதப்படுகின்றன 1 பரஹ்மம், 2 பிரீதி
3 ஆனந்தம் இம்மூன்றும் ஸதவத்தாலுண்டான குணங்கள் 4 சோகம்,
கோபம், துவேஷம் இவைகள் ரஜஸால் உண்டான குணங்களென்று
கருதப்பட்டன 5 ஸவபரம், சோமபல, மோஹம் இம்மூன்றும்
தமஸால் உண்டான குணங்கள் தைரியமுள்ள மனிதன் சோமப
லினறி (சமம் முதலியனவாகிற) பாணஸமுகமசளால் இவைகளை
வெட்டி மன அடக்கமும் இரத்திரியங்களின் ஜயமுமுள்ளவனாகி மற்ற
வைகளை ஜயிக்க முயல்வேண்டும் இந்த விஷயத்தில் முந்தின் கல்
பத்தை அறிந்த ஜனங்கள் ராஜ்யத்தை ஆளும் அம்பரீஷராஜ
னால் காணா செயப்பட்ட காதைகளைச் சொல்லுகின்றனா
(ராகமுதலான) தோஷங்கள் விருத்தியடைந்து (சமமுதலான)
ஸாதுக்கள் பீடிகப்படுமபொழுது அம்பரீஷன் விரைவாக ராஜ
யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டானென்று கேள்வி அவன் கன்னுடைய
தோஷங்களை விலக்கி ஸாதுக்களைப் பூஜித்துப் பெரியஸ்திதியைப்
பெற்று இந்தக் காதைகளைச் சொன்னான் (அவற்றின் பொருளாவது)
4 நான் அதிகமான தோஷங்களை வென்றேன் எல்லாப்பகைவர்களை
யும் கொன்றேன் ஒரு தோஷம் மிகப்பெரிதாக இருக்கிறது.
கொல்லப்படவேண்டிய அது எனனால் கொல்லப்படவில்லை இந்தப்

1 வேறுபாடும், 'விருமபியது கிடைக்கும்என்ற நிச்சயம் உண்டான
பொழுது உண்டான ஸுகம்' எனபது பழைய உரை

2 'விருமபியது கிடைத்தபொழுது உண்டான ஸுகம்' எனபது
பழைய உரை

3 'விருமபியதை அனுபவிக்கும்பொழுது உண்டாகும் ஸுகம்' என
பது பழைய உரை

4 ஆசையென்பது வேறு பாடம்

5 ஸரமம் எனபது வேறு பாடம்

அஅ

ஸ்ரீ மஹா பார

பிராணியானவன் எதனால் ஏவப்பட்டு னை
மல, தாகத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடுகிறவன்
கொள்ளாததுபோல, ஆசையால் பீடிக்கப்பட
களைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லையோ, இவ்வுலக
ஏவப்பட்டு அக்ரியததையும் செய்கிறானே அந்
கூமையுள்ள கத்திகளால் வெட்டினவன் ஸுகமாக விருத்தியடை
வான் லோபத்தால் (பொருள்களில்) ஆசையுண்டாகித்து அதனால்,
மனக்கவலை உண்டாகிறது (பொருள்களை) அடைய விருப்பமுள்ள
அவன் மிகுதியான ராஜஸ்குணங்களை அடைகிறான், விரும்பியவை
கிடைத்தபொழுது மிகுதியான தாமஸ்குணங்களை அடைகிறான்,
அவன் அந்தக் குணங்களால் கெடுக்கப்பட்ட சரீர பந்தத்தையுடையவு
னாகி அடிக் கடி பிறக்கிறான், காமத்தையும் செய்கிறான், மரிக்குமபொழுது
பிளந்து சிதறின சரீரமுள்ளவனாகி மறுபடியும் பிறந்து மரிக்கிறான்.
ஆகையால், இந்த லோபத்தை நன்றாகப் பார்த்துத் தெரியத்தால்
மனத்தில் அடக்கி (பரமானந்தம் என்னும்) ராஜ்யத்தை விரும்பு
வேண்டும் இவ்வுலகில் இதுதான் ராஜ்யம், வேறுராஜ்யம் இல்லை,
உள்ளபடி அறியப்பட்ட ஆதமாவே அரசன்' என்பது புகழ்பெற்ற
வனும் சசரவாததியாக இருந்தும் முக்கியமான லோபத்தை அறுத்த
வனுமான அம்பரீஷனென்னும் அரசன் இவ்விதம் காதைகளைப்
பாடினான்

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

அங்கீதர்பாவம். (தோடர்ச்சி)

(பிராம்மணர் மமத்தையை விடவது மோக்ஷஸாதனமென்னும் விஷயத்
தில் பிராம்மணஜன்கலிம்பாஷணையித் தம்மனைவிகீதக் கூறியது)

பெண்ணே! இந்த விஷயத்திலும் ஒரு பிராம்மணனுக்குமு
ஜனகனுக்குமு நடந்த ஸமவாதமான இந்தப் பழைய இதிஹாஸத்தை
உதாஹரிக்கின்றனா ஜனகராஜன் குற்றம்செய்தவனான ஒரு பிராம்
மணனை நோக்கி, 'பிராம்மண! நீ' என தேசத்தில் வஸிக்கக்கூடாது'
என்று சினைகூறிய விதித்தான் (ஜனகனால்) இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட
அந்தப் பிராம்மணன், 'மிகு, (அந்த) ராஜாரேஷ்டனைப்பார்த்து,
'அரசனே! எவ்வளவு தேசம் உன்னுடைய வசத்திலிருக்கிறது'

வேறுமன்னனுடைய தேசத்தில் வஸிக்க
னே! சாஸ்திரத்தை மீறுதலான உன்னு
செய்ய விரும்புகிறேன்' என்று மறுமொழி
ற பிராமமணனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட
பொழுது அடிக்கடி உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சுவிட்டு
மறுமொழிசொல்லாமலிருந்தான் ஆலோசித்துக்கொண்டு
உட்கார்ந்திருப்பவனும் அளவற்ற தேஜஸுள்ளவனுமான ஜனகரா
ஜனை, ஸ்ரீராமனை (ராஜாடுவென்னும்) கரஹம் அடைவதுபோலச் சீக
கிரமாக மோகம் அடைந்தது பிறகு, ஜனகராஜன், அப்பொழுது ஒரு
முகூடத்தகாலத்திற்குமேல் மோகமவிலகியபின், தேறுதல் செய்து
கொண்டு அந்தப்பிராமமணனைநோக்கி 'பிராமமண!' தகப்பன் பாட
டன பரம்பரையாகவந்த நகரமும் தேசமும் (என்னுடைய) வசத்தி
லிருக்கும்போது நான் பூமியில் தேடியும் என்னுடைய தேசத்தை
அறியவில்லை நான் எப்பொழுது பூமியில் (என்னுடைய தேசத்
தைத்) தெரிந்துக்கொள்ளவில்லையோ அப்பொழுது மிதிலையில்
தேடினேன் அதிலும் நான் (என்னுடைய தேசத்தை) அறியாத
பொழுது என்னுடைய பிரஜைகளைத் தேடினேன் அவைகளிலும்
(என்னுடையதை) அறியாதபொழுது என்னுடைய மதிமயக்கம் உண்டா
யிற்று மூச்சைத் தெளிந்தபின் எனக்கு மறுபடியும் (நல்ல) புத்தி
உண்டாயிற்று அப்பொழுது, 'ஒன்றும்) என்னுடைய தேச
மன்று, அல்லது, எல்லாத் தேசமும் என்னுடையது, அல்லது, இந்
தச சரீரமும் என்னுடையதன்று, அல்லது, எல்லாப் பூமியும்
என்னுடையது' என்று ஏண்ணினேன் பிராமமணஸ்ரீஷட்!
எனக்கு எப்படியோ அப்படியே மறவாதாளுக்கும் என்று நினைக்கி
றேன் இஷ்டமுள்ள அளவு (இவ்விடத்தில்) வாஸம்செய் விரும்பிய
வரையில் அனுபவி' என்ற வாக்கியத்தைச் சொன்னான்
பிராமமணன், 'தகப்பன்பாட்டனவழியாகக் கிடைத்த நகரமும்
தேசமும் வசத்திலிருக்கும்போது, நீ எந்தப் புத்தியைக்கொண்டு (என்
னுடையதென்னும்) மமதையை விட்டாய்? எந்தப் புத்தியைக்கொண்டு
எல்லாம் உன்னுடைய தேசமாக இருக்கிறது? நீ எந்தக்காரணத்
தினால் (ஒன்றையும்) உன்னுடைய தேசமாக அறியவில்லை? (எதனால்)
எல்லாம் உன்னுடைய தேசமாயிற்று? சொல்' என்று வினவ, ஜனகன்
கூறத்தொடங்கினான் 'இவ்வுலகில் எல்லாக் காமங்களிலும் முயற்சி
கள் முடிவுள்ளனவாக அறியப்பட்டிருக்கின்றன ஆகையினால்;
நான், 'இது என்னுடையது' என்று ஒன்றிருப்பதாக அறியவில்லை.

அப்படியே, 'இது யாருடையது, யாருடைய வாககியம் இருக்கிறது (ஆகையால், நான் தம்) இது எனனுடையது என்றிருப்பதை தப புத்தியைக்கொண்டு மமதையைவிட தியை அடைந்து எல்லாம் எனனுடையதாயிற்றே தியையும் கேள் மூக்கில் இருக்கும் கந்தங்களையும் நான் என்னுடைய விரும்புகிறதில்லை ஆகையால், பூமியானது என்னால் ஜயிக்கப்பட்டு எப்பொழுதும் என வசத்திலிருக்கிறது வாயில் இருக்கின்ற ரஸங்களை நான் எனக்காக விரும்புகிறதில்லை ஆகையால், ஜலம் எனனால் ஜயிக்கப்பட்டு எப்பொழுதும் என வசத்திலிருக்கிறது நான் நேத்திரத்திலுள்ள ரூபத்தையும் ஜோதியையும் எனக்காக விரும்புகிறதில்லை ஆகையால், ஜோதியானது என்னால் ஜயிக்கப்பட்டு எப்பொழுதும் என வசத்தில் இருக்கிறது நான் தவக்கிலிருக்கும் ஸபரி சங்களை நான் எனக்காக விரும்புகிறதில்லை ஆகையால், வாயுவானது என்னால் ஜயிக்கப்பட்டு எப்பொழுதும் எனவசத்திலிருக்கிறது நான் காத்திலிருக்கும் சபதங்களையும் எனக்காக விரும்புகிறதில்லை ஆகையால், ஆகாயமானது, என்னால் ஜயிக்கப்பட்டு எப்பொழுதும் என வசத்திலிருக்கிறது நான் எப்பொழுதும் மனத்தினுள்ளிருக்கும் ஸங்கலபத்தை எனக்காக விரும்புகிறதில்லை ஆகையால் மனமானது எனனால் ஜயிக்கப்பட்டு எப்பொழுதும் எனவசத்திலிருக்கிறது நான் எல்லாக்காரியங்களையும் தேவர்கள், பிதருக்கள், பூதங்கள், அத்திதிகள் இவர்களுக்காக என்றே செய்கிறேன்' என்று சொன்னான் பிறகு, பிரம்ம மணன், மறுபடியும் ஜனகனை நோக்கி நகைத்து, 'என்னை இப்பொழுது உன்னைப் பரிசீலிப்பதற்காக இங்கு வந்திருக்கும் தாமமென்று தெரிந்துகொள் 1 பிரம்மத்தை - நாடியாக்கக்கொண்டதும் தடுக்கமுடியாததும் ஒழிவடையாததும் ஸதவகுணமாகிற கட்டுக் கட்டப்படாததுமான இந்த (ஞானமாகிற) சகரத்தை நீ ஒருவனே நடத்துகிறவன்' என்று கூறினான்.

பிரம்மத்தை அடைவதற்குக் காரணமாயுள்ளதும்' என்பது வேறு பாடம்.

ககஅ

ஸ்ரீ மஹாபாரத

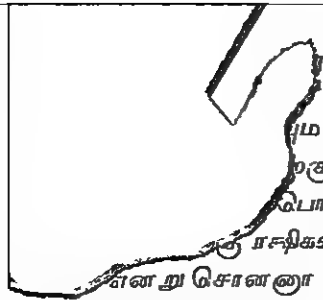
களுக்கும் தெரிவித்து ' காலத்தில வரவேண்டி
என்று சொன்னா தாமாதமாவான அந்த யு
ஸ்வபுஸாசியுமான அரஜுனனேநோக்கி இவ்வாறு
பொழுது பூபாலனான திருதராஷ்டிரனுடைய ஸம்ம
லேனனையும் நகுலனையும் பட்டணத்தை சூழிக்ருமபடியும்
களுக்கும் தலைவனான ஸஹதேவனைக் குடுமபவேலையைப் பாரகும்படி
யும் உத்தரவு செய்தாரா

எழுபத்துமூன்றாவது அதியாயம்

அங்கீதாபாவம். (தோடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் தம்முக்குரிய யாகக் கீரையை ரக்ஷிக்கும்படி ஏவப்பட்ட
தும், அவன் அக் கீரையைத் தோடர்ந்து முதலில் வட கீரையில்
சேன்றதும், அங்கே எகிர்த்த அரசர்களை வேன்றதும்)

பிறகு, தீசைக்கேற்ற காலம் வந்தவுடன், மிகக் மஹானாக
ளான அந்த ரிதவிக்ருகுகள புதிஷ்டிராராஜருக்கு அஸ்வமேதத்திற்காக
விதிப்படி தீசைச் செய்வித்தார்களா. தீசைப் பெற்றவரும் பாண்டுவின்
புத்திரரும் அதிகதேஜஸுள்ளவருமான அந்தத் தாமராஜா பசுமேதந
களைச் செய்து ரிதவிக்ருகுகளுடனகூட விளங்கினார் பிரமமவாதி
யும் அளவற்ற தேஜஸுள்ளவருமான வியாஸா தாமே அஸ்வமேதத்
திற்காகக் குதிரையைச் சாஸ்திரவிதிப்படி விட்டாரா ராஜதாமப்படி
தீசைப்பெற்றவரும் ஸுவாணமாலையும் கழுததில் ஸுவாணபரண
மும் பூண்டவருமான அந்த அரசர் அப்பொழுது ஜவலிக்ரும அகனி
போல் விளங்கினார் கிருஷ்ணஜினம் தரித்தவரும் தண்டத்தைக்
கையிலகொண்டவரும் வெண்பட்டு உடுத்தவருமான அந்தத் தாமபுத்
திரா யாகத்தில் பிரஜாதிபதிபோல் மிகக் காந்தியுள்ளவராக விளங்கி
னார். வேந்தரே! அவ்வாறே, எல்லா ரிதவிக்ருகுகளும் ஸம்மான
வேஷமுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள் பூபாலரே! வெண்மையான
குதிரைகளுள்ளவனும் வானரக்கொடியுள்ளவனும் ஜவலிக்கின்ற
அகனிபோன்றவனும் தனஞ்சயனுமான அரஜுனனும் தாமராஜரு
டைய கட்டளையினால் குதிரையைப் பின்தொடர்ந்தான் மன்னரே!
பூபாலரே! அரஜுனன் உடுமபுத் தோலாலசெய்த விரலுறைபூண்டு
காண்டவத்தை நாடுவோவியிடுமபடி செய்துகொண்டு ஸந்தோஷத்
துடன் அந்தக் குதிரையைத் தொடர்ந்துசென்றான் அரசரே! பிர
புவே! அப்பொழுது, அந்தப் பட்டணத்திலுள்ளவர்கள், கௌரவ

ம ஸுவாணததால செயப்பபட்டனவாக
மரு வேண்டியவெல்லாம் ஸுவாணமயமாகச்
பொழுது குதிரையும் விடப்படலாம் சாஸ
ரக்ஷிக்கப்பட்டு கிரமமாகப் பூமியில் ஸஞ்சரிக
என்று சொன்னா

புதிஷ்டிரா, 'பிராமமணரே! இந்தக்குதிரை விடப்பட்டு இப்
பூமியில் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிப்பதற்கு வேண்டிய காரியத்தைச்
சொல்லும் முனிவரே! பூமியில் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்ரும
குதிரையை எவன் காதுக்கடியவன்? அதை நீர் சொல்லவேண்
டும்' என்று சொன்னா ராஜேந்திரரே! 'இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட
அந்த வியாஸா, பீமஸேனனுக்குத் தம்பியும் எல்லாவிலாளிகளுள்
ளும் சிறந்தவனும் ஜபசிலனும் ஸஹீசுமதன்மையும் தைரியமும்
உள்ளவனுமான அரஜுனன் இந்தக்குதிரையைக் கர்ப்பாறறுவான்
நிவாதகவசாகளைக் கொன்றவனான அவனின் பூமியை 'ஜபிக்ஷவல்லமை
புள்ளவன் அவனிடத்தில் திவ்யமான அஸ்தரங்களும் திவ்யமான
கவசமும் திவ்யமர்னவிலும் இரண்டு அம்புத்தூணிகளும் இருக்கின
மன் அவன் இக்குதிரையைப் பிண்டொடாவான் ராஜஸரேஷ்டனே!
அறம்பொருள்களில் திறமையுள்ளவனும் எல்லா விதத்தைகளிலும்
தோச்சிபெற்றவனுமான அவன் சாஸ்திரப்படி உனது குதிரையை
ஸஞ்சரிக்ஷ செய்வான் ராஜகுமாரனும் நீண்ட கைகளுள்ளவனும்
தருணனும் தாமரை மலாபோரம் கண்களுள்ளவனும் அபிமானபுவின
தந்தையுமான அந்த வீரன் இக் குதிரைக்குப்பின் செல்வான் மன
னனே! தேஜஸுள்ளவனும் சூரதியின் மைந்தனும் அளவற்ற பராக்
கிரமமுள்ளவனுமான பீமஸேனனும் நகுலனும் ராஜயதந்தரக்ஷிகைத்
திறமையுள்ளவர்கள் குருகுலத்தில் பிறந்தவனே! புத்தியுள்ளவனும்
பெரும்புகழ்பெற்றவனுமான ஸஹதேவனோ விதிப்படி குடுமபத்தின
யோகசேஷமத்தை முழுதும் நன்கு நடத்துவான்' என்று சொன்னா
(இவ்விதம்) சொல்லப்பட்டவரும் குருகுலஸரேஷ்டருமான அந்த
யதிஷ்டிரா எல்லாவற்றையும் முறைப்படிசெய்து அரஜுனனுக்குக்
குதிரைவிஷயமாக உததரவுசெய்யலானா 'அரஜுன! வா வீர!
இந்தக் குதிரையைப் பரிபர்லனம்செய நீதான் இந்தக்குதிரையை
ரக்ஷிக்கத்தருந்தவன் வேறு ஒருமனிதனாலும் முடியாது நீண்ட
கைகளுள்ளவனே! பாவமற்றவனே! உனனை எதிர்த்தவரும் மன்னா
களுடன் புத்தமுண்டாகாமலிருக்கும்படி நீ செய்யவேண்டும் சிறந்த
கைகளுள்ளவனே! நீ என்னுடைய இந்த யாகத்தை எல்லா மன்னா

கக்கா

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

நீரே செய்யதக்கவா பாரதரே! நீர் விரும
ஏவும் பாவமற்றவரே! நான் உமக்கு உ
செய்கிறேன் நான் உமக்கு எல்லாவற்றையும்
நீர் யாகம் செய்தால் பீமனும் அரஜுனனும் நடு
னும் யாகம் செய்தவர்களாவார்கள்' என்று சொன்னா

எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

அந்நீதரபாவம் (தோடீச்சி)

(வியாஸர் யாககீதையைச் சுற்றவீரம்படி யுதிஷ்டிராருகீதச்
சோல்லியதும், யுதிஷ்டிரர் துதிரையைக்காக்க
அர்ஜுனை நீயமீத்ததும்)

மாதவரால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவரும் மேதாவியும் தாம்
புத்திரருமான யுதிஷ்டிரா, பிறகு, வியாஸரை அழைத்து, 'அஸ்வ
மேதம் செய்யக்கூடிய காலம் உமக்கு உள்ளபடி தெரியுமெனினு
டைய யாகமானது உமமுடைய வசத்திலிருக்கிறது ஆகையால், நீர்
எனக்குத் தீக்ஷைசெய்விப்பீராக' என்னும் வசனத்தைச் சொன்னா
வியாஸர், 'குந்திபுத்திர! இந்தப் பைலரும் யாஜ்ஞவல்கியரும், காலம்
தவறாமல், செய்யவேண்டியதைச் செய்வார்கள் ஸம்சயமில்லை புருஷ
ஸரேஷ்டனே! சித்திராபூணிமைத் தினத்திலுள்ள உனக்குத் தீக்ஷை
நடக்கும் யாகத்திற்கு வேண்டிய ஸாமகரிகளைச் சோ குதிரைகளைப்
பற்றிய விதத்தெரிந்த ஸூதரர்களும் அதைஅறிந்த பிராமமணா
களும் உன்னுடைய யாககாரியம் நிறைவேற்றுவதற்காகச் சிறந்ததான
குதிரையைப் பரீக்ஷிக்கட்டும் அந்தக் குதிரையைச் சாஸ்திரப்படி
விட்டு வேந்தனே! அது உன்னுடைய பெயரினால் கீர்த்தியைவருத்தி
பண்ணிக்கொண்டு கடலை ஆடையாகக் கொண்ட பூயியைச் சுற்றி
வரட்டும்' என்று சொன்னா ராஜேந்திரரே! இவ்வாறு சொல்லப்
பட்ட அந்த யுதிஷ்டிராஜா, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லி,
பிராமவாசியான வியாஸர் சொன்னபடி எல்லாவற்றையும் செய்தார்
ராஜேந்திரரே! அவ்வாறே, எல்லா ஸாமகரிகளையும் மனத்தில் நிச
்சயித்துக்கொண்டார் அவ்வற்ற மஹிமைபுள்ள அந்த யுதிஷ்டிராஜா,
அப்பொழுது ஸாமகரிகளைச் சோத்துவைத்துக்கொண்டு வியாஸரிடம்
தெரிவித்தார் பிறகு, அந்நிக் தேஜஸுள்ளவியாஸர், யுதிஷ்டிராஜரை
நோக்கி, தருந்த காலத்திலும் தருந்த யோகத்திலும் உனக்குத் தீக்ஷை
செய்விக்க ஆயத்தங்களாக இருக்கிறோம், கௌரவக் கத்தியும் கூடச்

எ உட்காராதார்கள் அப்பொழுது, தாம்
பலவிதமான கதைகளைச் சொல்லி, பிறகு
மலர்நா

உமமுடைய அனுகிரஹத்தால் கொண்டுவந்த
தத்தினத்தை அஸ்வமேதமென்னும் பெரிய யாகத்தில்
உபயோகிக்க விரும்புகிறேன் முனிஸரேஷ்டரே! அந்த யாகத்தைப்
பற்றி நீர் அனுமதிக்கொடுக்க வேண்டுகிறேன் நான்களெல்லாரும் உமக்
கும் மஹாத்மாவான கிருஷ்ணனுக்கும் வசப்பட்டவர்கள்' என்ற
வசனத்தைச் சொன்னா வியாஸா, 'அரசனே! உனக்கு அனுமதி
கொடுக்கிறேன் மேலே செய்யவேண்டியதைச் செய் விதிப்படி
தக்ஷிணையுள்ள அஸ்வமேதத்தால் தேவர்களைப் பூஜிப்பாயாக ராஜேந்
திர! அஸ்வமேதமோ எல்லாப் பாவங்களையும் நசிக்கச் செய்யக் கூடி
யது நீ அந்த யாகத்தைச் செய்து பாவமற்றவனாவாய் இதில் ஐய
மில்லை' என்று சொன்னா கௌரவரே! (வியாஸரால்) இவ்வாறு
சொல்லப்பட்டவரும் தாமாத்மாவும் கௌரவராஜருமான யுதிஷ்டி
ரரோ அஸ்வமேதத்தைச் செய்வதில் புத்தியைச்செலுத்தினா பேசும்
திறமையுள்ள யுதிஷ்டிரராஜா, வியாஸரிடம் இவையெல்லாவற்றையும்
பற்றி அக்ஷுமதிபெற்றுக்கொண்ட பிறகு, கிருஷ்ணரிடம் போது, 'புரு
ஷோத்தமரே! தேவகீதேவியானவள் உமமால் நல்லபுத்திரருள்ளவளா
ளுள் சிறந்ததைகளுள்ளவரே! நான் இப்பொழுது உமமிடம் எதைச்
சொல்லவேண்டுமோ அதை நீர் செய்யவேண்டுமே யதுநந்தனரே! உமது
மஹிமையால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட போகங்களை நான்கள் அனுபவிக்கி
றோம் இந்தப் பூமியை நீர் (உமது) பராகிரமத்தாலும் புத்தியாலும்
ஜயித்தீர் நீர் உமமைத் தீர்க்கியுள்ளவராகச் செய்துகொள்ளும் நீர்
எங்களுக்கு முக்யமான குரு தாசாராஹரே! நீர் யாகம் செய்தால் நான்
பாவமற்றவனாவேன் நீரே யாகம்; நீரே குரு, நீரே தாமங்களை
அறிந்தவர்; பிரஜைகளுக்கும் பதி, நீரே எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
கதிஎனபது எனக்கு நிச்சயமான எண்ணம்' என்ற வசனத்தைச்
சொன்னா கோவிந்தா, 'சிறந்ததைகளுள்ளவரே! பகைவரை அடக்கு
பவரே! நீரே இந்த யாகத்தைச் செய்யத்தக்கவர் நீரே எல்லாப்
பிராணிகளுக்கும் கதி எனபது எனனுடைய நிச்சயமான எண்ணம்
நீரே இப்பொழுது கௌரவவீரர்களுள் தாமததால் பிரகாசிக்கிறீர்
அரசரே! நான்கள் உமக்கு உட்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம் வேந்
தரே! நீர் எங்களுக்குக் குருவாக எண்ணப்பட்டிருக்கிறீர் நீர் எனனு
டைய அனுமதியைப் பெற்று யாகம் செய்யும் இந்த யாகத்தை

எழுபத்தோராவது அதய
அ நு கீ த ர ப ர வ ம.

(கண்ணபிரான்முதலியவர்கள் தநுமபுத்ராதியரை
மைத்ததும், வியாஸர் அஸ்வமேதத்தைப்புகழ்ந்து அதை
செய்யச் சொல்லியதும், தாமபுத்ரர் கோவிந்தரைச்
செய்யச் சொல்ல அவர் மறுத்துத் தர்மபுத்ர
ரையே செய்யச்சொல்லியதும்)

பகைவரை அழிப்பவரான வாஸுதேவா, அநதப பாண்டவா
கள் ஸமீபத்தில வந்துவிட்டார்களென்பதைக் கேட்டு மந்திரிகளு
டனும் ஸுஹருததுகளுடைய கூட்டங்களுடனும் எதிரொண்டு
சென்றா அவர்கள் முறைப்படி ஒன்றுசேர்ந்து (பாண்டவர்களைப்)
பாக்ககவிரும்பி எதிரொள்ளச் சென்றார்கள அரச்சே! அநதப
பாண்டவர்கள் முறைப்படி விருஷணிகளுடன்சேர்ந்து கூட்டமாக
ஹஸ்திநாபுரத்தில் பிரவேசித்ததாக அநதசசேனை பிரவேசிகளும்
பொழுது, குளம்புகள் உருளைகளின் கட்டுக்கள் இவைகளுடைய
ஒலியினால் ஆகாயம் பூமி இவற்றின் இடைவெளியானது முழுதும்
சூழப்பட்டதாயிற்று ஸந்தோஷமடைந்த மனமுள்ளவார்களும் மந்திரி
களுடனும் நண்பர்கூட்டங்களுடனும் கூடினவாளுமான அநதப
பாண்டவர்கள் அப்பொழுது பொக்கசங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு
தமது பட்டணம் சென்றனர். அவர்கள் முறைப்படி திருதராஷ்டிர
ராஜனிடம்சென்று தம்பெயர்களைச் சொல்லிக்கொண்டு அவனுடைய
பாதங்களில் நமஸ்கரித்தனர் ராஜஸரேஷ்டரே! பாதஸரேஷ்டரே!
வேந்தரே! அநத வீரர்கள் அப்பொழுது திருதராஷ்டிரரிடம் அனுமதி
பெற்று, ஸுபலனுடைய பெண்ணை காதலரிடையும குரதரிடையும
விதாரையும பூஜித்தது, யுயுதஸூவினிடம்சென்று பூஜிக்கப்பெற்று
மிகவும் விளங்கினார்கள் பாதரே! பிறகு, அநதவீரர்கள், அப்பொ
ழுது மிக்க ஆச்சரியமும் விசித்தரமும் பெரிய அதபுதமுமான உமது
தந்தையின் அநதப பிறப்பைக் கேட்டார்கள், அப்பொழுது, புத்தி
மாண வாஸுதேவருடைய அச்செய்கையைக் கேட்டுப் பூஜிக்
கத்தக்கவரும் தேவகீபுத்திரருமான அவரைப் பூஜித்தார்கள்
பிறகு, சில நாட்கள் சென்றவுடன், ஸதயவதியின் புத்திரரும் சிறந்த
தேஜஸுள்ளவருமான வியாஸர் ஹஸ்திநாபுரத்திற்கு வந்தார் அப
பொழுது, அவருக்கு எல்லாக் கௌரவஸரேஷ்டர்களும் பூஜை
செய்து விருஷணியரேஷ்டர்களுடனும் அநதஸரேஷ்டர்களுட

குரோசத்திற்கு ஒரிடத்தில் வஸிததுக
கரரை நினைத்துக்கொண்டே வந்தாகள
ராஜரைத்தவிர (மற்ற) ஓர் அரசனுவது
பட்டாதவனாக இல்லை. பீமனமுதலானவர்களும்
மகாகப பொருளேச சுமந்தாகளும் (மற்ற) ஜனங்களைப்பற
றிச சொல்லவும்வேண்டுமா? அவர்கள் அருகிலவந்ததைக் கேள்விப
பட்டு, விருஷணிகளுள் சிறந்தவர்கள் ஹஸதிபுரத்தை மாலையின
ஸமூகங்களால் அலங்கரித்து வெளியே புறப்பட்டார்கள் அரசரே!
பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்களும் விசித்ரமான் கொடியாடைகளாலும்
பலவிதமான தவஜங்களாலும் வீடுகளை அலங்கரித்தார்கள் பிறகு,
விதரா பாண்டவர்களுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யக்கருதி, தேவால
யங்களில் பலவிதமான பூஜைகளைச் செய்யும்படி கட்டளையிட்டார்.
அந்தப்பட்டணத்தில் ராஜவீதிகளும் புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப
பட்டன அந்தப் பட்டணமானது நாததகர்கள் நாததனம் செய்வ
தாலும் கானம்செய்கிறவர்களின் ஒலிகளாலும் ஸமுத்திரப் பெருக
ளுக்கு ஒப்பான முழக்கமுள்ளதாக விளங்கிற்று அப்பொழுது, அந்
தப் பட்டணமானது குபேரனுடைய பட்டணம்போல இருந்தது.
அரசரே! வந்திகளாலும் ஸ்திரீகளுடனகூடின எல்லாப் புருஷர்களா
லும் பரிசுத்தமான அந்த அந்த இடங்களில் நாதபுறமும் விளங்கும்
படி செய்யப்பட்டன அப்பொழுது, காற்றினால் நாதபுறமும் அலைக
கப்பட்ட பதாகைகள் தச்சினை குருதேசங்களையும் உத்தர் குருதே
சங்களையும் காட்டுகின்றனபோலிருந்தன அப்பொழுது, ¹ராஜாங்க
அதிகாரிகள், இப்பொழுது (பாண்டவர்கள்) ரத்தினங்களைக் கொ
ண்டுவருவதால் (எல்லாரும்) தேசம் முழுவதும் (ஸந்தோஷமாக)
விளையாட வேண்டும்' என்று பறையறைவித்தார்கள்

வரே! நல்லது, நல்லது' என்று வாகு உண்
அந்த அஸ்திரமும் ஜவலிததுகொண்டு பிறகு
மன்னரே! பிறகு, உமமுடைய தந்தை மறு
தார அந்தக் குழந்தை உதஸாஹத்திற்கும்
அசைவுற்றான் வேந்தரே! பிறகு, அந்தப் பரதஸ்திரிகள்
முள்ளவாகளானார்கள் பிராமமணர்கள் கேசவருடைய கட்டையி
லை ஸவஸ்திவாசனம் செய்தார்கள் பிறகு, குருதியும் திரௌபதி
யும் ஸுபத்திரையும் உததரையும் (மற்றுமுள்ள) பரதஸுரேஷ்டாக
ளுடைய ஸந்தோஷமுள்ள அந்த எல்லாஸ்திரிகளும் மற்றுமுள்ள
புருஷஸுரேஷ்டாகளுடைய ஸ்திரீகளும் மனக்களிப்புறந்து கிருஷ்ண
ரைப் புகழ்ந்தார்கள் அப்பொழுது, மல்லார்களும் நடார்களும்சோதிட
சாஸ்திரமறிந்தவர்களும், 'ஸுகமாக நித்திரை செய்தீர்களா?' என்று
விசாரிப்பவர்களும் ஸுதமாகதாகளுடைய கூட்டங்களும் அந்தக்
கிருஷ்ணரை ஸந்தோததிரம் செய்தார்கள் பரதஸுரேஷ்டரே!
மஹாராஜரே! மிகக் மகிழ்ச்சியுள்ள மஹாஜனங்கள் குருவம்சத்
தின ஸந்தோததிரத்தைச் சொல்லும் ஆசிரவாகங்களால் பூஜித்தநா
கள் பாரதரே! உததரையானவள் ஸந்தோஷத்தை அடைந்து
தருந்தகாலத்தில் எழுந்திருந்து புத்திரனுடன் கூட வாஸுதேவரை
நமஸ்கரித்தாள் மஹாராஜரே! பிறகு, வருஷணிகளுள் சிறந்தவ
ரும் பிரபுவும் ஸத்யஸந்தருமான கிருஷ்ணா, ஸந்தோஷமடைந்து,
அந்த உததரைக்கு மிகுதியான ரத்தினங்களைக் கொடுத்து அப்
பொழுது உமமுடைய தகப்பனருக்கு, 'இந்த அபிமன்யுவின
புத்திரன், குலமானது பரிசுஷீணமானபொழுது பிறந்ததால் இவ
னுக்குப் பெயர் பரிசுஷித' என்றுசொல்லிப் பெயரிட்டார் அர
சரே! பாரதரே! உமமுடைய பிதாவான அந்தப் பரிசுஷித
எல்லா ஜனங்களின் மனத்திற்கும் ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணிக்
கொண்டு நாளடைவில் வருத்தியடைந்தார் வீரரே! பாரதரே!
உமமுடைய தந்தை பிறந்து ஒருமாஸம் ஆனவுடன், பாண்டவர்கள்
அதிகமான ரத்தினத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள் அப்
பொழுது, புருஷஸுரேஷ்டாகளும் உயர்ந்த பதவிபெற்றவர்களும்
பாண்டவர்கள், செய்யப்பட்டவையும் இயற்கையாக உள்ளவையும்
பெரியவையும் பயங்கரமாகஉள்ளவையும் மேருவின, கொடுமுடி
போனவையுமான பாத்நிரங்கனையும் குடங்கனையும் (மற்றப்) பாத்நி
ரங்கனையும் எடுத்துக்கொண்டு பாரததால் பீடிக்கப்பட்ட வாகள

1 'பாராததை' என்றபாடம் கொள்ளப்பட்டது

கதிரகம் கேட்கும்படி பிரதிஜைஞ்செய்து
ரயே! நான் பொய சொல்லவில்லை! இது
பிறகு நான் எல்லாஜனங்களும் பார்த்துக்
இந்தக் குழந்தையை ஜீவிககச் செய்கிறேன்
நீ பொழுதும் விளையாட்டுக்களிலும் முன பொய சொன்னது
மில்லை, புத்தத்தினின்றும் புறங்காட்டின துமிலலை எனபது உண்மை
யானால் இந்தக் குழந்தை ஜீவிககடும் எனக்குத் தாமததிலும்
பிராமமணரிடத்திலும் அதிகமான பிரியம் இருக்குமானால், மரித்துப்
பிறந்த அபிமானியுள்ள இந்தப் புத்திரன் ஜீவிககடும் நான் ஒரு
பொழுதும் அாஜுன்னிடத்தில் விரோதத்தை எண்ணாமலிருப்பது
உண்மையானால் மரித்த இந்தக் குழந்தை ஜீவிககடும் உண்மையும
தாமதமும் என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருக்குமானால் அபி
மனையுள்ள புத்திரனும் மரித்தவனுமான இந்தக் குழந்தை ஜீவிககட்
டும் நான் கமஸையும கேசியையும தாமமாகக் கொன்றது உண்மை
யானால் இப்பொழுது இந்தக் குழந்தை மறுபடியும் பிழைக்கடும்
என்றா பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! தாமரைக் கண்ணாரான வாஸு
தேவா இவ்விதம்சொல்லிவிட்டு, பிறகு, தாமரை மலாபேரலப் பிரகா
சிக்கின்றதும் பிரமமாவினாலும் ருத்திரராலும் பூஜிக்கப்பட்டதுமான
பாதத்தால் அககுழந்தையைக் காலமுதல் தலைவரையில் தடவினா
பரதஸரேஷ்டரே! மஹாராஜரே! கிருஷ்ணா தொடர்வுடன், அந
தக் குழந்தை மெள்ள மெள்ளப் பிரஜைஞ்சைய அடைந்தது மஹா
ராஜரே! பிரஜைஞ்சைய அடைந்தது மெள்ள மெள்ள அசைந்தது.

எழுப்பதாவது அதயாயம்

அ நு கீ த ர் ப ர வ ம. (தோடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் குழந்தைக்கீக் காரணத்துடன் பெயரிட்டதும்,
யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் பொற்குமையுடன் வந்தல்
கேட்டுக் கோவிந்தர் முதலியோர்
வரவேற்றதும்)

அரசரே! வாஸுதேவா பிரமமாஸ்திரத்தை உபஸமஹாரம்
செய்தவுடன், அந்த வீடானது உமது தந்தையின் தேஜஸால்
நன்கு விளங்கும்படி செய்யப்பட்டது பிறகு, எல்லா ராக்ஷஸ
களும் அந்த வீட்டைவிட்டு மறைந்தார்கள் ஆகியதில், கேச-

பெண்ணுமர்ன அநத உததரையானவள, அ
தம முாசசையால கவரப்பட்டவளாயிருநத
அநத உததரையானவள பிரஜைஞயை அன
மடியில வைத்துக்கொண்டு பின்வரும் வசனதை

(‘குழந்தாய்!) நீ தாமததை அநிந்தவருடைய புதநு
தம தாமததை தெரிந்துகொள்ளவில்லை, நீ விருஷணிகளுள்
சிந்த வீரரான கிருஷ்ணருக்கு நமஸ்காரம் செய்ய வில்லையே? புத
நிர! நீ உனது தந்தையாரிடம் சென்று என்னுடைய இரதவாரத
தையைச் சொல் ‘வீரரே! பிராணிகளால் காலமவராமல் இருக்கும்
பொழுது எவ்விதத்திலும் மரிக்க முடியாது (ஆகையினால்தான்,) நான்
கணவரான உமமையும் புதநிரையும் விட்டுப் பிரிந்து சேஷம்
மும் எதுவுமில்லாதவளாகி இப்பொழுது இங்கு மாணததை அடை
யாமலிருக்கிறேன்’ என்று கூறு சிந்தனைகளுள்ளவனே! அல்லது,
நான் தாமபுதநிரிடம் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு கோரமான விஷத
தைச் சாப்பிடுகிறேன், அல்லது, அகனியில் பிரவேசிக்கிறேன்
ஐயனே! அல்லது, கணவனையும் புதநிரையும் இழந்தவளான என
னுடைய ஹருதயமானது ஆயிரம் துண்டாக வெடிககாமலிருப்ப
தால் மரிக்க முடியாது புதநிர! எழுந்திரு துககமடைந்தவளும்
மனவருத்தமுள்ளவளும் துன்பமுற்றவளும் தைனயமுற்றவளும்
சோகக் கடலில் மூழ்கினவளும் பிரபிதாமஹிபுமான இரதக் குந்தி
யைப் பார பூஜிக்கத்தக்கவளான திரௌபதியையும் (பாபப்பவா)
துக்கிக்கத்தக்க ஸ்பந்திதிரையையும் வேட்டுவ அடிக்கப்பட்ட
பெண்மானபீரல் மிக்க துகத்ததால் பீடிக்கப்பட்ட என்னையும் பார,
எழுந்திரு புத்தியுள்ளவரும் உலகங்களுக்குப் பிரபுவுமான வாஸு
தேவருடைய தாமரைமலரின் இதழ்போன்ற கண்களுள்ள முகத்தை
முன்பு அபிமனயுபாப்பதுபோல் நீ பார்’ என்று புலம்பிஞள்

இவ்விதம் புலம்பிக்கொண்டு மறுபடியும் (கீழே) விழந்தவளான
அநத உததரையைக் கண்டு எல்லாஸ்திரீகளும் மறுபடியும் துககி
றாகள் மதஸ்யராஜனுடைய பெண்ணை உததரையானவள, அப
பொழுது எழுந்திருந்து தைரியத்துடன் மறுபடியும் அஞ்சலிசெய்து
கொண்டு, தாமரைக் கண்ணரான கிருஷ்ணரைப் பூமியில் (விழுந்து)
நமஸ்கரித்தாள புருஷோத்தமரான அநதக் கிருஷ்ணர் அவளுடைய
விஸ்தரமான பிரலாபத்தைக் கேட்டுப் பிறகு ஆசமனம்செய்து பிரம்
மாஸ்திரத்தை உடஸம்ஹாரம் செய்தார் பரிசுத்தமான வைபாவ
முள்ளவரும் அச்சுதருமான வாஸுதேவர் அநதக் குழந்தை ஜீவிப

மே தி க ப வ ம.

க அக

கலையும் துரோணபுத்திரன் கெடுத்ததுவிட
தற்காக ஜீவித்திருக்க வேண்டும்? ஜனாதத
மடியில் வைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீதோஷ
கிரிக்கப்போகிறேனென்று எண்ணியிருந்தேன்
நான்ம வீணாகச் செய்யப்பட்டது புருஷோத்தமரே!
கிருஷ்ணரே! சஞ்சலமான கண்களுள்ள அபிமன்யுவின் புத்திரனான
இந்தக் குழந்தை இறந்ததால் என்னுள்ளத்திலிருந்த எல்லா எண்
னாகளும் பயனற்றனவாகச்செய்யப்பட்டன மதுஸூதனரே! சஞ
சலமான கண்களுள்ள அபிமன்யுவானவா உமகரு மிக்க பிரியமானவா
பிரமமாஸ்திரத்தினால் கொல்லப்பட்டிருக்கும் அவருடைய இந்தப்
புத்திரனை நீர் பாரும இந்தக் குழந்தையானவன் இப்பொழுது
பாண்டவர்களுடையசெல்வத்தை இழந்து யமனுடைய வீட்டுக்குச்
சென்றிருந்தால் இவன் இவனுடைய தகப்பனாபோல நன்றி
கொன்றவன், கொடியவன் சேசவரே! போாமூனையில் அபிமன்யு
கொல்லப்பட்டபொழுது, 'வீரரே! சீக்கிரத்தில் நான் உமமை
அடைப்போகிறேன்' என்று நான் பிரதிஜ্ঞைசெய்தேன் கிருஷ்
ணரே! கொடியவளான நான் ஜீவித்திருக்கப் பிரியமுள்ளவளாகி
அதைச் செய்யவில்லை இப்பொழுது, நான் அவவிடம்போனால் அபி
மன்யுவானவா என்ன சொல்லுவார்?' என்று புலம்பினாள்.

அறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

அ நு கீ த ர ப வ ம (தோடர்ச்சி)

(கேசவரீ சபதம் செய்து பரீக்ஷித்தைப் பாதகீதால்
தடவிப் பிழைப்பித்தது)

(எல்லாரும்) துக்கிக்கத்தக்கவளும் மனதாளாச்சி அடைந்த
வளும் புத்திரனிடத்தில் ஆசையுள்ளவளுமான அந்த உத்தரையான
வள இவ்விதம் தீனமாகப் புலம்பிப் பயித்தியம்பிடித்தவளபோலப்
பூமியில் விழுந்தாள புத்திரனையும் பந்தக்களையும் இழந்தவளும்
(பூமியில்) விழுந்திருப்பவளுமான அந்த உத்தரையை(ப்பார்த்து)த்
துக்கத்தால் பிடிக்கப்பட்ட குந்தியும் எல்லாப் பரதஸ்திரீகளும்
அழுதார்கள் ராஜஸுரேஷ்டரே! அழகைச் சத்தத்தால் ஒவியுள்ள
தாகச் செய்யப்பட்ட பாண்டவர்களின் வீடானது ஒரு முகூர்த்த
காலம் பாரக்கக் கூடாததாக இருந்தது ஸ்ரீஜேநதிரரே! வீரரே!
புத்திர சோகத்தால் மிகப் பிடிக்கப்பட்டவளும் விராடனுடைய

மும சூழப்பட்டதுமான உமது தந்தையினுள் சீக்கிரமாகப் பிரவேசித்தாரே தேஜஸவியான ஸமாததாக்களான ஜனங்களால் விதிப்படி அக்ஷராக்ஷஸாக்ஷைக கொல்லுகின்றவைகளுமான எல்லையும பாரததாரா, ஹருஷீகேசா அவவிதமிருக்கும் உமது தந்தை அந்த ஜனமகிருஹத்தைக் கண்டு உள்ளம் மகிழ்ந்தது, 'நல்லது, நல்லது' என்று சொன்னாரே அவர் அப்பொழுது சிரித்த முகத்துடன் அவவிதம் சொல்லுகையில் திரௌபதியானவள் வேகமாகச் சென்று வீராடனுடைய பெண்ணான உத்தரையை நோக்கி, 'உன் கணவனுடைய மாதலரும் புராதனரான ரிஷியும் சிந்திக்கமுடியாத ஸவருப் முள்ளவரும் (ஒருவராலும்) ஜயிக்கப்படாதவருமான மதுஸூதனா இதோ அருகில் வருகிறார்' என்று சொன்னாள் அந்தத் தேவியும் கண்ணீரால் விளங்காத வாரததையையும் கண்ணீராக்ஷையும் அடக்கிக் கொண்டு, தேவனை அடைவதுபோலக் கோவிந்தரைச் சரணமடைவதற்கு (உடைகளை) ¹ நன்கு உடுத்திக்கொண்டாள், (பாரப்பவர்கள்) துக்கிக்கத்தக்கவளான அந்த உத்தரை, வருத்தமடைந்திருக்கும் மனத்துடன், வருகின்ற கோவிந்தரைக் கண்டு எளிமைபுறதுப் புலம் பலானாள்.

'தாமரைக் கண்ணரே! ஜனாததனரே! ஹடமாகக் குழந்தையை விட்டு ஒரேவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்ட நானும் அபிமானபுலமான எங்களிருவரையும் பரந்தும், விருஷ்ணி குலத்தில் பிறந்தவரே! மதுவைக் கொன்றவரே! வீரரே! உமமைத் தலை (வணங்கிக்) கிருபைசெய்யும்படி பிரார்த்திக்கிறேன் அபாவததாமாவின் அஸ்திரத்தால் எரிக் கப்பட்ட என்னுடைய இந்தப் புத்திரனைப் பிழைக்கும்படி செய்யும் தாமரைக் கண்ணரே! பிரபுவே! தாமபுத்திரராவது பிமஸேன ராவது நீராவது 'இந்த இஷீகாஸ்திரமானது அறிவிலலாதவளான தாயைக் கொல்லட்டும்' என்று இந்த வாக்யத்தைச் சொல்லியிருந்தால் நானே மரித்திருப்பேன் இவன் இவவிதம் போசமாட்டான் கெட்ட புத்தியுள்ள அபாவததாமாவானவன் காப்பத்திலிருக்கும் இடம் பாலனைப் பிரமமாஸ்திரத்தினால் கொன்றதென்னும் கொடிய காரியத்தைச் செய்து என்ன பயனை அனுபவிக்கிறான்? பகைவரை அழிப்பவரே! நான் உமமைத் தலையால் (வணங்கிக்) கிருபை செய்யும்படி வேண்டுகிறேன், கோவிந்தரே! இவன் ஜீவிக்ஷாவிடின் நான் உயிரை விடுவேன் நல்லீவரே! இந்தக் குழந்தையினமீது எனக்

உண்டானவனும் மரித்தவனும் கண்போன
தையை மழைபொழியும் மேகமானது பயி
பால நீர் பிழைக்கச் செய்யும் கேசவரே!
வையவாதி, உண்மையான பராகரமமுள்ளவா.
அடக்குபவரே! நீர் அந்தவாராதையை உண்மையாகச்
செய்யும் நீர் விரும்பினால் மரித்தவர்களின் இம்மூவுலகத்தாரையும்
பிழைக்கச் செய்வீர் பிரியனும் மருமானுண்டய புத்திரனும் மரித்
தவனுமானீ குழந்தையைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமா? கிருஷ்ணரே
நான் உமமுடைய மஹிமையை அறிந்திருக்கிறேன் ஆகையால், உம
மைப் பிரார்த்திக்கின்றேன் புரண்டவாதுளுக்கு இப்பெரிய அனுக
கிரஹத்தைச் செய்யும் சிறந்த கைவ்வுண்மைபுள்ளவரே! நீர், 'இவள
ஸுஹாதரி' என்றாலது, 'புத்திரனை இழந்தவள்' என்றாலது, 'என்
னைச் சரணமடைந்தவள்' என்றாலது (என்னிடத்தில்) இப்பொழுது
கிருபை செய்யவேண்டும' என்று சொன்னாள்

அறுபத்தேட்டாவது ஆத்யாயம்

அ நு கீ த ர ப ர வ ம. (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் உத்தரையின் பிர்ஸவ அன்றயில் நடைந்ததும்,
உத்தரை புலம்பிக் தழந்ததையப் பிழைப்பிக்கும்படி
அவரை வேண்டியதும்)

ராஜஸரேஷ்டரே! இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவரும் கேசியைக்
கொன்றவருமான கிருஷ்ணர், துகடம் மேலிட்டு, அந்த ஜனங்களை ஸந
தோஷப்படுத்திக்கொண்டு, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று உரக்கச்
சொன்னா புருஷஸரேஷ்டரும் பிரபுவுமான அந்தக் கிருஷ்ணர்
அப்பொழுது அந்த ஜனங்களை இந்த வாக்வித்தால், கோடையால்
பிடிச்சுக்கப்பட்டவனை ஜலத்தால் மகிழ்விப்பதுபோல மகிழ்வித்தார்
புருஷஸரேஷ்டரே! சிறந்ததைகளுள்ளவரே! தைரியமுள்ளவரே!
பிறகு, அந்தக் கிருஷ்ணர் வெண்மையான மாலைகளால் விதிப்படி
பூஜிக்கப்பட்டதும் ஜலம் நீரமுடின க்லீசங்களை எல்லாத் திசைகளி
லும் வைக்கப்பட்டதும் நெய்யால் (நனைக்கப்பட்ட) திருதுகடுமென
னும் செடிகளால் செய்யப்பட்ட பந்தங்களும் கடுகுகளுமுள்ளதும் நீர்
மலமான அஸ்திரங்களும் அகனிகளும் நாரபுறமும் வைக்கப்பட்ட
தும் வேலைசெய்வதற்காகப் பிராயமுதிரந்த ஸ்திரீகளாலும் ஸமாத
தங்களும் தோஷசிபேற்றவர்களுமான வைத்தியர்களாலும் நார்புற

கன நசித்திருக்கும்பொழுது, இளைத்தவனு
அறிஞரான பாரதருடைய பேரனுமான
துரோணபுத்திரரால் பீமஸேனருக்காக எடுக்க
மானது உத்தரையினமீதும் பாரததாமீதும் எ
கேசவரே! அது என்னுடையஹருதயத்தில் ஜவலித்து
ருக்கிறது (ஒருவராலும்) அவமதிக்க முடியாதவரே! பிரபுவே! புத்
திரனுடன்கூடின் அதை நான் பாக்கிறேனில்லை தாமாதமாவும் தாம
ராஜருமான புகிஷ்டாரும் பீமஸேனரும் அாஜுனரும் மாதர்புத்தி
ராகளான அநத் நகுல் - ஸஹதேவாகளும் அபிமனயுவின புத்திரன
மரிததுப பிறந்ததைக் கேட்டு என்ன சொல்லுவார்கள? கிருஷ்ணரி
குலத்தில் பிறந்தவரே! துரோணபுத்திரரால் பாண்டவர்கள் கவரப
பட்டவாகளபோல ஆயினா கிருஷ்ணரே! அபிமனயுவானவன் தந
தைமராகளுக்குப் பிரியன், இதில் ஸம்ச்யமிலலை துரோணபுத்திர
ருடைய அஸ்திரத்தால் ஜயிக்கப்பட்ட அவர்கள் இதைக் கேட்டு
என்ன சொல்லுவார்கள? ஜனாததனரே! கிருஷ்ணரே! பகைவரை
அடக்குபவரே! அபிமனயுவின புத்திரன் மரித்துஜனிதத்தை (க
கண்ட) நமக்கு (இதை விடப்) பெரிய துக்கம் என்னவரப்போகிற
தென்று நினைக்கிறேன். கிருஷ்ணரே! நான் உமமைத் தலைவனாக
கிக கிருபைசெய்யும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன் இந்நக குருதியும
திருளபதியும் பிரார்த்திக்கிறார்கள் புருஷோத்தமரே! இவர்களைப்
பாரும் மாதவரே! பகைவரை அழிப்பவரே! அஸுவத்தாமா பாண்ட
வர்களின் குழந்தைகளைக் கொன்றபொழுது, நீ, கோபங்கொண்டு
அஸுவத்தாமாவை நோக்கி, 'பிராமமணாதம்! நராதம்! உன்னுடைய
எண்ணம் நிறைவேற்றமல் செய்கிறேன் நான் அபிமனயுவின புத்
திரனை ஜீவிக்ஞம்படி செய்கிறேன்' என்று சொன்னாரன்றோ?
(ஒருவராலும்) அவமதிக்க முடியாதவரே! இவ்விதமான இந்த
வாராததையைக் கேட்டு உமமுடைய பலத்தை அறிந்த நான்
உமமைக் கிருபைசெய்யும்படி பிரார்த்திக்கிறேன் அபிமனயு
வின புத்திரன் ஜீவிக்ஞம், கிருஷ்ணரின் சிறந்தவரே! நீ
பிரதிஜ்ஞஞ் செயதுவிட்டுச் சபமான இந்த வாராததையை முழு
தும் (அப்படியே) செய்யும்மற்போனால் என்னை இறந்துபோனவ
ளாக நிச்சயம்செய்துகொள்ளும் வீரரே! (பிறரால்) அவமதிக்க
முடியாதவரே! நீ ஜீவித்திருக்கும்போது அபிமனயுவின புத்திரனை
இவ்விதமாகமற்போனால் நான் உமமைக்கொண்டு என்ன செய்து
கொள்ளப் போகிறேன்? ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவரே! வீரரே!

சூழ்ம (கொடுக்க வேண்டிய) பிண்டமும் இக
 ிருக்கின்றன ஜநாததன்! உனக்கு சேஷம்
 ியினும் (உனக்குப்) பிரியனும் ஒப்பானவனு
 ிருகு இப்பொழுது நீ பிரியத்தை உணடுபண்ணு
 க்கண்பலவனே! கிருஷ்ண! உததரையானவன், அபிமன்யு
 முனசொன்ன வராததையை (இப்பொழுதும்) பிரியத்தால் சொல்லு
 கிறான் இதில் ஸம்சயமில்லை தாசாராஹ்! அக்காலத்தில் அபிமன்யு
 வானவன் உததரையை நோக்கி, 'கலயாணி! உன்னுடைய புத
 திரன் (என்னுடைய) மாதுலருடைய வீட்டை அடையப்போகி
 றான். விருஷணிகள் அந்தக்காள் இவர்களுடைய வீட்டை அடை
 நது, தனுாவேதத்தையும் விசித்திரமான அஸ்திரங்களையும் சதத
 மான நீ திசாஸ்திரத்தையும் கற்கப்போகிறான்' என்று சொன்னான்
 ளையனே! சததுருவீரர்களைக் கொல்பவனும் (பிறரால்) அவமதிக்க
 முடியாதவனுமான அபிமன்யுவானவன் இவ்விதம் இந்த வராததை
 யைப் பிரீதியினால் சொன்னான் இது அவ்விதமே ஆகும் ஸந
 தேஹமில்லை மதுஸூதன்! நாங்கள் இப்பொழுது உன்னை வணங்கி
 யாசிக்கிறோம் இந்தக் குலத்தின் நன்மைக்காக உத்தமமான மறக்
 ளத்தைச் செய்' என்று சொன்னான் விருஷணிகுலத்தில் பிறந்தவ
 றான வாஸுதேவரைப் பார்த்து இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு விசாலமான
 கண்களுள்ளவளான சூரதியும் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்ட மற்று
 முள்ள அந்தஸ்திரீகளும் இருக்கையிலும் துக்கிக்கொண்டு பூமியில்
 விழுந்தார்கள் மஹாராஜே! பிரபுவே! கணனீரால் கலங்கின கண
 களுள்ள எல்லாஸ்திரீகளும், 'வாஸுதேவருடைய மருமானுடைய
 குமாரன் மரித்தது பிறந்தான்' என்றும் சொன்னார்கள் பிறகு, ஜனா
 ததனா இவ்விதம் நடந்திருக்கும்போது பூமியில் விழுந்திருக்கும்
 சூரதியை எடுத்தது அவனை ஸமாதானம் செய்ததா

அறுபத்தேழாவது அடியாயம்

அ நு கீ த ர ப ர வ ம. (தொடர்ச்சி)

(ஸுபத்ரை கோவிந்தரைத் துதித்துப் பரிகழ்த்தைப்
 பிழைப்பிக்கும்படி வேண்டினது)

சூரதி எழுந்திருந்தவுடன், துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்ட ஸு
 பத்திரையானவன், பராதாவைப்பார்த்து அழுதுகொண்டு பின்வரும்
 வராததையைச் சொல்லலானான் 'தாமரைக்கண்ணரே! கௌரவா

பூபதியான திருதராஷ்டிரமும் சிறந்த மனமு
படி வரவேறறனா புருஷோத்தமரும் சிறந்த
வாஸுதேவா, விதுரராலும் யுயுதஸுவினாலும்
அந்த நகரத்திலேயே வஸித்தாரா ஜனம்
விருஷணிவீரர்கள் அங்கு வஸித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது
தந்தையாரும் சததுருவீரர்களைக் கொல்பவருமான பரிசுதித்து பிறந
தாரா, மஹாராஜரே! அந்தப் பரிசுதித்துராஜரே, (அஸ்வத்தாமாவின்
னுடைய) பிரமமாஸ்திரத்தால் பிடிக்கப்பட்டு ஸந்தோஷத்தையும்
துக்கத்தையும் வளரச்செய்துகொண்டு அசைவற்றுப் பிணமாயிருந்
தாரா அப்பொழுது, மனமகிழ்ந்த ஸிமமநாதம் செய்யும் ஜனங்
களின் சபதமானது எல்லாத் திசைகளிலும் சென்று மீண்டும்
எதிர்த்துவந்தது பிறகு வாஸுதேவா, துன்பமுற்ற இந்திரியங்
களும் மனமுமுள்ளவராகி, அப்பொழுது அதிகவேகமாக யுயுதான
னுடன் அந்தப்புரத்தில் பிரவேசித்தாரா மன்னரே! பிறகு, அவா,
'(கிருஷ்ண!) ஓடிவா' என்று வாஸுதேவரான தம்மை அடிக் கடி
அழைத்துக்கொண்டு வேகமாக வருகின்ற தம் அதிதையையும்
(அவருக்குப்) பின்புறத்தில் திரௌபதியையும் புகழ்பெற்ற ஸுபத்
திரையையும் தீன்மாக அழுகின்ற (மற்றப்) பாண்டவஸ்திரிகளையும்
கண்டாரா ராஜஸரோஷ்டரே! பிறகு, போஜ குமாரியான சூரகியா
னவள அப்பொழுது கிருஷ்ணருக்கு அருகில் சென்று கண்ணீரால்
தழுதழுத்த வார்த்தையுடன் (பின்வருமாறு) சொல்லலானாள்
'வாஸுதேவ! சிறந்தகைகளுள்ளவனே! தேவகி உன்னால் நல்ல
புத்திரனுள்ளவள நீ எங்களுக்குக் கதியும் கேஷமத்தை உண்டு
யன்னுகிறவனுமாக இருக்கிறாய் இந்தக் குலமானது உன்னுடைய
வ்சத்திலிருக்கிறது யதுக்களுள் சிறந்த வீரனே! பிரபுவே! உன்
பிள்ளைகளுடைய புத்திரன் அஸ்வத்தாமாவினால் கொல்லப்பட்டுப்
பிறந்திருக்கிறான் கேசவ! அவனை ஜீவிக் குமபடி செய் யதுநாதன!
பிரபுவே! ஐஷீகாஸ்திரம் பிரயோகித்த காலத்தில், 'மரித்துப் பிறக்
கும் குழந்தையை நான் நன்கு ஜீவிக் செய்கிறேன்' என்று நீ பிர
திஜைஞ் செய்கிறுக்கிறாய் ஐயனே! அந்தக் குழந்தை மரித்துப்
பிறந்திருக்கிறது புருஷோத்தம! அதைப்பாராதவ! உத்தரை,
ஸுபதரை, திரௌபதி, நான், தாம்புத்திரன், பீமன், அர்ஜுனன்,
நகுலன், (பிறரால்) ஜயிக்கமுடியாத ஸஹதேவன் ஆகிய எங்களெல்
லாரையும் காப்பாற்றத்தக்கவனாக இருக்கிறாய், தாசாரா! பாண்ட
வர்களுடைய உயிரும் என்னுடைய உயிரும் பாண்டுவுக்கும் என்மாம்

மே'தி கபாவம். கஅந

நதிருந்தன யுதிஷ்டிரா எடுத்த இந்தத்
இருபத்துநான்கு ஆயிரம் பாரமாக இருந்
தான பாண்டவா, அந்தத் திரவியத்தை இவற்
கொண்டு மறுபடியும் மஹாதேவரைப் பூஜித்து
அனுமதி கொடுக்கப்பட்டுப் புரோஹிதரைமுன்னிட
டுக்கொண்டு ஹஸ்தினாபுரத்தைக்குறித்து ² இரண்டு குரோச
தூரத்திற்கொருமுறை தங்கியிருந்து சென்றா அரச்சரே! அந்தப்
பெரிய சேனையானது கௌரவஸரேஷ்டர்களை ஸந்தோஷப்படுத்திக்
கொண்டு திரவியத்தின் பாரத்தால் பீடிக் கப்பட்டுக் கஷ்டத்துடன்
சுமந்துகொண்டு பட்டணத்தை நோக்கிச் சென்றது

அறுபத்தாறுவது அத்யாயம்

அ ந கீ த ர பாவம் (தோடர்ச்சி)

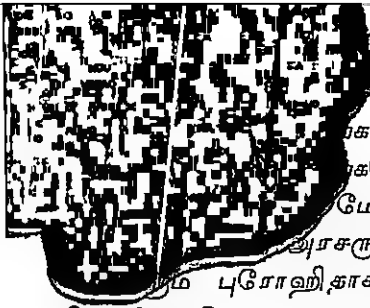
(கோவிந்தர் யாகத்துக்காக ஸ்பந்தரை பலாமர் முதலியவருடன்
ஹஸ்தினாபுரம் வந்ததும், பரிசுத்தி மரித்துப் பிறந்ததும்,
அவனைப் பிழைப்பிக்கும்படி தந்தி முதலியோர்
கோவிந்தரை வேண்டியதும்)

இந்த ஸமயத்திலேயே, வியமுள்ளவரும் புருஷோத்தமரு
மான வாஸுதேவரும் அஸாவமேதத்தின் ஸமயத்தை அறிந்து, தமது
பட்டணத்தைக் குறித்துச் செல்லுமபோது, தாமபுத்திரா சொல்லிய
படி, விருஷணிகளுடனும் ருகமிணியின் புத்திரனான பிரத்யுமணன்,
யுயுதானன், சாருதேஷணன், ஸாமபன், கதன், கிருதவாமா, வீரனா
ஸாரணன், நிசுடன், உனமுகன் ஆகிய இவர்களுடனும் பலதேவரை
முன்னிட்டு ஸ்பந்தரையை அழைத்துக்கொண்டு, திரௌபதியையும்
உத்தரையையும் குருதியையும் பாபபதற்காகவும் கணவனை இழந்த
கூத்திரிய ஸ்திரீகளைத் தேறுதல் செய்வதற்காகவும் அப்பொழுது
ஹஸ்தினாபுரம் சென்றா வந்தவர்களான அவர்களைக் கண்டவுடன்,

1 ஓர் ஒட்டகத்திற்கு 8000-பொன்னும், ஒரு வண்டிக்கு 16,000-
பொன்னும், ஒரு யானைக்கு 24,000-பொன்னும் பார அளவென்றும்,
இப்படியே குதிரை கழுதை மனிதர்களுக்கு ஏற்றபடி பாரம் என்றும்
பழையவுரை கூறுகிறது ² வேறுபாடும், ஒரு நாளுக்கு இரண்டு
குரோசம் வீதம் சென்றாரென்பது

களாலும் விசிதரமான புஷ்பங்களாலும் பல
பலியைக்கொடுத்து ஸவிஷ்டகிருத என்னும்
விதிப்படிசெய்து, அதற்குப் பிறகு, கிங்க
பலியைச் செய்தாரா (அந்தப்) புரோஹிதா யம்
னுக்கும் மாணிபத்திரனுக்கும் மறதுமுள்ள யக்ஷாக்களுக்கும்
களுக்கும் ¹ கருஸரத்தையும் மாமஸத்தையும் என்னுடன் கூடின
தாப்பணஜலங்களையும் பல குடங்களிற் செய்த அன்னத்தையும்
அாபபணம் செய்தாரா அரசா, அப்பொழுது பிராமமணாக்களுக்கு
ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம்செய்து இரவில் ஸஞ்சரிக்கும் பூதங்
களுக்குப் பரியைக் கொடுத்தாரா வேந்தரே! தூபத்தினுடைய
கந்தத்தால் வியாபிக்கப்பட்டதும் புஷ்பங்களால் மூடப்பட்டதும்
தேவதேவரான சங்கரருடைய ஸ்தானமானது மிகவும் விளங்கிற்று
அரசா, (இவ்விதம்) நுத்திராருக்கும் (அவருடைய) எல்லாக்கணங்
களுக்கும் பூஜையைச் செய்து வியாஸரை முன்னிட்டுக்கொண்டு
ரத்தனமிருக்குமிடத்திற்குச் சென்றாரா வியமுள்ளவரும் கௌர
வஸரேஷ்டருமான அந்த யுதிஷ்டிரா விசித்திரமான புஷ்பங்களா
லும் அபூபங்களாலும் கருஸரத்தாலும் குபேரீணப் பூஜித்த நமஸ
கரித்து அபிவாதனம்செய்து சங்கமமுதலான எல்லா நிதிகளையும்
எல்லாநிதிபாலகர்களையும் பூஜித்துப் பிராமமணாக்களை ஸவஸநிவாச
னம் செய்யும்படி செய்து அவர்களுடைய புணயாஹுகோஷத்தால்
மிசக காரநியை அடைந்து ஸந்தோஷத்தாடன் அந்த நிதியை வெட
டும்படி செய்தாரா அப்பொழுது, தாமராஜரான யுதிஷ்டிரா அந்
நிருந்து பல்வகையானவைகளும் அழகாக இருப்பவைகளுமான
அன்னமெடுக்கக்கூடிய பெரியபாத்திரங்களுக்கும் சிறு குடங்களை
யும் கரண்டிகளையும் அண்டாக்களையும் குடங்களையும் மடக்குக்களை
யும் அனேக விசிதரமான பாத்திரங்களையும் ஆயிரக் கணக்காக
எடுத்தாரா மன்னரே! மனிதரைக் காப்பவரே! அவற்றை ரக்ஷிப
பதற்காகப் பெரிதும் ஸம்புடம்போன்ற வடிவமுள்ளதும் மூடி
போட்டதும் அரைத்துலாம் சிறையுள்ளதுமான ஓர் பாத்திரமும்
இருந்தது வேந்தரே! யுதிஷ்டிராருக்கு அவ்விடத்தில் அறுபது
லக்ஷம் ஓட்டகங்களும் நூற்றிருபது லக்ஷம் குதிரைகளும் லக்ஷம்
யாணிகளும் லக்ஷம் வண்டிகளும் லக்ஷம் ரதங்களும் லக்ஷம் பெண்
யாணிகளும் எண்ணிக்கையற்ற கோவேறு கழுதைகளும் மனிதா

¹ இக்காலத்தில், ஸ்ரீராததாரம்பத்தில் என்னும் வெல்லமும் கொடுப
பது கருஸரம் என்று வழங்குகிறது

மே தி க ப ர வ ம.

க் அக

பிராமமணஸ்ரேஷ்டர்களே! நாம் இவ்வுலகைக் கொண்டு காலதாமதம் செய்யக்கூடாது மேலே செய்யவேண்டியதைச் செய்யுங்கள்' அரசருடைய இந்த வசனத்தைக்கேட்டுப் பிராமமணஸ்ரேஷ்டர்களும் அவருக்குப் பிரியத்தைச் செய்ய விரும்பி ஸந்தோஷத்துடன் பின்வரும் வார்த்தையைச் சொல்லலானார்கள் 'மிகச் சிறந்தவரே! அரசரே! இப்பொழுதே நஷ்டத்திரமும் தினமும் புணயமாக இருக்கின்றன காரியங்களுக்கு முயல்வோம். இங்கு, இப்பொழுது தவமுள்ளவர்களாக வஸிப்போம் நீங்கள் இன்று உபவாஸமிருங்கள்' என்று கூறினார்கள் ராஜஸ்ரேஷ்டர்கள் அரசுதப பிராமமணஸ்ரேஷ்டர்களுடைய (வார்த்தையைக் கேட்டு) நம் பிக்கைபுடன உபவாஸமிருந்து இரவில் குபசயனங்களில் யாகததில் ஜவலிக்கும் அகனிகளையோல வஸித்தார்கள் பிறகு, பிராமணர்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் மஹாதமாகளான அவர்களுக்கு அரசு இரவு சென்றது. பிறகு, நன்குபொழுது விடிந்தவுடன், பிராமமணஸ்ரேஷ்டர்கள் யுதிஷ்டிரராஜரை நோக்கிப் பின்வரும் வார்த்தையைச் சொன்னார்கள்

அறுபத்தைநதாவது அதயாயம்

அ நு கீ த ர ப ர வ ம. (தோடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் பரிவாரங்களுடன் கூடின மஹேஸ்வரரைப் பலிகளால் மகிழ்வித்துப் பொற்பாத்தீரங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஹஸ்தினபுரம் வந்தது)

பிராமணர்கள், 'அரசரே! மஹாதமாவான முக்கண்ணருக்கு இப்பொழுது பலியைச் செய்யும் பலியைக் கொடுத்ததுவிட்டுப் பிறகு நம்முடைய காரியத்தைப்பற்றி முயல்வோம்' என்று சொன்னார்கள் யுதிஷ்டிரர், அரசுதப பிராமமணர்களுடைய வசனத்தைக் கேட்டுப் பரமசிவனுக்கு விதிப்படி பலியை வித்தருசெய்தார் அப்பொழுது, அரசுதப புரோஹிதர் விதிப்படி ஸமஸ்கரிக்கப்பட்ட ஆஜ்யத்தால் அகனியைத் திருபதியடைவித்து மந்திரத்தால் சருவை வித்தம்செய்து கொண்டு சென்றார் அரசரே! பிறகு, வேதங்களின் கரையைக்கண்டவரான அரசுதப புரோஹிதர் 'மந்திரத்தால்' பரிசுத்தமான புஷ்பங்களை எடுத்துக்கொண்டு மோதகங்களாலும் பாயஸத்தாலும் மூமஸவ

கஅ௦

ஸ்ரீ மஹா பரி

அம்பததுநானகாவது அந்ம

அநுகீதாபாவம்.

(யுதிஷ்டிரர் இமயமலையை அடைந்து உபவாஸிதஸ்ய
செய்து இரவைக்கழித்தது)

பிறகு, மிகக் களிப்புற மனிதர்களும் வாகனங்களுமுள்ள
அவர்கள், பெரிய தேரொலியால் பூமிபை நிரப்பிக்கொண்டு ஸூதா
களாலும் மாகதர்களாலும் வந்திகளாலும் துதிவசனங்களால் நனகு
ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டு ஆதிதீதீயர்கள் தம் கிரணங்களால் சூழப்
படுவதுபோலத் தம்சேனையால் சூழப்பட்டு ஸந்தோஷத்துடன்
சென்றார்கள் அப்பொழுது, யுதிஷ்டிரா தலைமேல் பிடிக்கப்படும்
வெண்குடையால் பூணிமையில் நச்சுத்திரராஜனான சந்திரன் விளங்க
சூவதுபோல விளங்கினார் புருஷஸரேஷ்டரான பாண்டவா, மாக
கத்தில் மனிதர்கள் மிகக் ஸந்தோஷத்துடன் கூறும் உண்மையான
ஜயாசீவாதங்களை முறைப்படி அங்கீகரித்ததா அரசரே! அவவாறே,
அரசனை அனுஸரித்துச் செல்லும் ஸைனிகாக்களுடைய கல்கல்
வெண்ணும் ஒலியானது, ஆகாயத்தில் அசைவற்றிருந்தது யுதிஷ்டிர
மஹாராஜா தடாகங்களையும் நதிகளையும் வனங்களையும் உதயானங்களையும்
கடந்து (அந்த) மலைகளுச் சென்றார் ராஜேந்திரரே! பரத
ஸரேஷ்டரே! அப்பொழுது, யுதிஷ்டிரராஜா, எங்கே உததமமான
திரவியம் இருக்கிறதோ அங்கே சுபமாகவும் ஸமமாகவுமுள்ள இடத்
தில் ஸேனாஸீராகளுடன் வாஸஸ்தானத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்.
குருகுலத்தில் பிறந்தவரே! அரசர்களும் பிராமமணர்களும் புரோஹி
தர்களும் தவமும் விதையுமும் இந்திரியஜயமுமுள்ள பிராமமணர்களை
பும் வேதவேதாங்கங்களுடைய கரையைக் கண்டவரும் புரோஹிதரு
மான தெளமயரையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு முறைப்படி சாந்தியைச்
செய்து நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் ஜனங்கள் முறைப்படி
அரசரையும் மந்திரிகளையும் நடுவிலவைத்து ஆறுராஜமாராக்கங்களுள்
ளதும் ஒன்பதுகண்டங்களுள்ள துமான வாஸஸ்தானத்தை அமைத்
தார்கள் அந்த ராஜஸரேஷ்டா மதங்கொண்ட சிறந்தயானைகளுக்
கும் விதிப்படி இருப்பிடத்தைச் செய்வித்துப் பிராமமணர்களை
நோக்கிப் பின்வரும் வார்த்தையைச் சொல்லலானார்
'பிராமமணஸரேஷ்டர்கள்! சுபமான நச்சுத்திரத்துடன் கூடிய
தினத்தில் இந்தக் காயத்திற்காக நீங்கள் எப்படி எண்ணுகிறீர்களோ

புறியும் பலவித ரூபமுள்ளவருமான மஹேஸ்வரன் வன மனதநாலாவது ஆகாமிப்பான்? அவன் மனதிலேயே உமமுடைய பகைவர்கள் கொல்லப் பட்டார்கள். உமமுடைய அஸ்வமேதத்தை நிறைவேற்றச் செய்து 'பாகிரா' என்று சொன்னான்.

பாரதரே! இவ்விதம் சொல்லுகின்ற அந்தப் பீமனுடைய வாக வியத்தைக் கேட்டு யுகிஷ்டிராஜா மிகக் ஸந்தோஷமுள்ளவரானார் பாரதரே! அாஜுன்னமுதலானவர்களும் 'அப்படியே' என்னும் வாரதையைச் சொன்னார்கள் பாண்டவர்களெல்லாரும் ரதனங்க ளைக் கொண்டு வர நிச்சயித்தது, 1 ரோஹிணி நக்சத்திரமகடிய பானு வாரத்தில் சேனையை (புறப்படுமபடி) கட்டளையிட்டார்கள் பிறகு, பாண்டவர்கள் பிராமமணாகளை ஸவஸ்திவாசனம் செய்யுமபடி செய்து முந்தியே தேவஸரேஷ்டரும் மஹாதமாவுமான மஹேஸ்வரரை மோதகங்களாலும் பாயஸத்தாலும் மாமஸத்தாலும் அபூபங்க ளாலும் பூஜித்துப் பிரார்த்தித்தது மிகக் மனக்களிப்புடன் சென ர்களா பிரயாணம் புறப்படுகின்ற அவர்களுக்கு அப்பொழுது பட்டணத்திலுள்ள பிராமமணஸரேஷ்டர்கள் மிகக்மனக்களிப்புடன் சுபமானமங்களங்களைக் கூறினார்கள் பிறகு, நியமம் தவறாதவர்களும் சுததமான விரதமுள்ளவர்களும் வீரர்களும் பாண்டுவைக் களிக்கச் செய்பவர்களுமான பாண்டவர்கள், அக்கினிபுடன் கூடிய பிராமமணா களைப் பிரதக்ஷிணம்செய்து முடியால் வணங்கி, புத்திரசோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவனும் மனைவியுடன் கூடியவனுமான திருதராஷ்டிர ராஜனிடமும் விசாலமான கண்களுள்ள குருதியினிடமும் அனுமதி பெற்று, குருகுலத்தில் தோன்றியவனும் திருதராஷ்டிர புத்திரனு மான யுபுதஸுவை (அவர்களுக்கு) அருகில் வைத்து, பட்டணத்து ஜனங்களாலும் விதவான்களான பிராமமணர்களாலும் நன்குபூஜிக்கப் பெற்றுச் சென்றார்கள்.

1 'நக்ஷத்ரஹமிவ யுருவெ' என்பது மூலம் 'உத்தரமும் ஞாயிறுக் கூடிய ஆமருதவித்த யோகத்தில்' என்பது பழைய உரை

குருகுலஸரேஷ்டரே! அபபொழுது
 மான வாகுகியதைச் சொன்னவுடன், பீமன்
 கொண்டு ராஜஸரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரரை
 ஞானவரே! வியாஸா கூறிய தனத்தைக் கொ
 நீர் சொன்னது எனக்கு இஷ்டம் பிரபுவே! எந்தத் தன்ம
 பட்டதோ அதைத் தாமமாக அடைவோம் மஹாராஜரே! காரியம்
 நிறைவேறினதே ஆகுமென்பது என்னுடைய எண்ணம் நாம்
 மஹாதமாவான பாவதராஜனை நமஸ்கரித்துப் பரமசிவனைப் பூஜித்து
 அதைக் கொண்டுவருவோம் உமக்கு சேஷம் உண்டாகுக விபுலம்
 தேவதேவர்களுக்கும் ஈசரும் சூலத்தைக் கையிறகொண்டவரும்
 மூன்று கண்களுள்ளவரும் ஆதியும்அந்தமுமற்றவரும் மஹேஸ்வர
 ருமான அந்தச் சம்புவை நமஸ்கரிப்போம் உலகங்களுக்கு நாதரும்
 கணங்களுக்கு அதிபதியுமான அவரையும் அவருடைய அந்தப் பரி
 வாரங்களையும் வாக்கிலும் மனத்தினாலும் செய்கையினாலும் அருள
 புரியும்படி செய்து நிச்சயமாகத் தனத்தை அடைவோம் விருஷப்
 தவஜா கிருபை செய்தால் அந்தத் திரவியத்தை ரக்ஷிப்பவர்களும்
 பாகுப பயங்கராசனுமான கினனராகளும் வசப்படுவார்கள் பிரபு
 வான அந்தப் பரமேஸ்வரா கிருபை செய்தால் பகதார்களுக்கு அமரத்
 தனமையையும் கொடுப்பா ஸுவாணத்தைக் கொடுப்பதில் என்ன
 ஸந்தேஹம்? முற்காலத்தில் வனத்திலிருக்கும்போது அரஜுனனாக
 குப பிரஸன்னராசிப் பாகுபதமென்னும் சிறந்த அஸ்திரத்தையும்
 பயங்கரமான பிரமமசிஸ என்னும் அஸ்திரத்தையும் கொடுத்தாரா
 தனத்தைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமா? கௌரவ நரதனரே!
 நாமெல்லாரும் அவருடைய பகதார்கள அவரும் மமமிடத்தில்
 கிருபையுள்ளவா அவருடைய அனுகூலஹத்தால் இந்த ராஜ்யம்
 அடையப்பட்டது அபிமானியுவின வதம் நோந்து தனஞ்சயன ஜயத்
 ரதனைக் கொல்வதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்தவுடன், அவன், கேசவ
 ருடன் சோந்து இரவில் ஸவபனத்தில்¹ லோக குருவான பரம
 சிவனை அருளபுரியச்செய்து அஸ்திரத்தை அடைந்தான் அந்த யுத்
 தத்தில், இரவு விடிந்தவுடன், பிரபுவான பரமசிவன் ஸவயஸாசி
 யான பல்குன்னுகுகெதிரில் பிரதயக்ஷமாகச் சூலத்தினால் (பகை
 வரின) சேனையைக் கொன்றா மஹாராஜரே! சிறந்த விலலாளிகளும்
 (பகைவரை) அடிகளும் திறமையுள்ளவாளுமான துரோணா கா
 ணன (முதலான) ப்ஷீஷ்டாளுடனகடின அந்தச் சேனையைத்

¹ 'லோக குரு' என்று மாற்றப்பட்டது

மே தி க ப ர வ ம.

களள்

ந்து முனரூவது அதயாயம

பா ப வ ம் (தோடர்ச்சி)

வினா: வியாஸரின் கட்டளைப்படி பீமன் முதலியவருடன்
ஆலோசித்து யாகந்தூக்குப் பொருள் கொண்டுவருவதற்
காகத் தம்பியர் முதலானவருடன் இமயமலையை
நோக்கிப் புறப்பட்டது)

ஜினமேஜயா, “பிராமமணரே! மஹாதமாவான வியாஸா
சொன்ன இந்த வாரததையைக்கேட்டு, (தாமபுத்திரா), அப்பொழுது
அயுவமேதத்தைக் குறித்து மேலே என்ன செய்தாரா? பிராமமண-
ஸரேஷ்டரே! மருதனை பூமியில் வைத்திருந்த ரத்தினத்தை எவ
விதம் அடைந்தாரா? அதனை எனக்குச் சொல்லும” என்று வினவ,
வைசம்பாயனா சொல்லத் தொடங்கினான்

“தாமராஜரான யுதிஷ்டிரா வியாஸருடைய வாரததையைக்
கேட்டு எல்லா ஸஹோதராகளையும் வரலழைத்துப் பீமஸேனையும்
அாஜுனனையும் மாதரீபுத்திராகளும் இரட்டையாக்களுமான நகுல
ஸஹதேவாகளையும் பாரததுக் காலத்திற்கேற்ற வாரததையைச்
சொல்லலானான் ‘வீரர்களே! 1 மிக்க பிராஜனாகளே! மஹாதமாவும்
கௌரவாக்களுக்கு நனமையை விரும்புகிறவரும் கிருஷ்ணரென்று
பெயருள்ளவரும் அறிஞரும் தவத்தில முதிர்ந்தவரும் பூஜ்யரும்
ஸுஹருத்துக்களுக்கு சேஷமத்தை விரும்புகிறவரும் குருவும் தாம
சிலரும் ஆசசாயமான செய்கையுள்ளவருமான வியாஸரும் பீஷ்மரும்
புத்தியுள்ள கோவிந்தரும் பிரியத்துடன் சொன்ன வாரததையை
நீங்கள் கேட்கார்களா? பாண்டவர்களே! நான் அதனை நினைத்து
நன்றாகச் செய்ய விரும்புகிறேன் அது வருங்காலத்திலும் நிகழ்
காலத்திலும் நமமெல்லாருக்கும் ஹிதமானதன்றோ? பிராமமவர்த்
தியான வியாஸருடைய வாரததை எப்பொழுதும் சுபத்தைத் தரத்
தக்கது குருஸரேஷ்டர்களே! இந்த எல்லாப் பூமியும் ரத்தினங்
கள் குறைந்ததாக இருக்கிறது அரசர்களே! ஆகையினால்தான்,
அப்பொழுது வியாஸா மருததனுடைய தனத்தைப்பற்றிச் சொன்
னான் இது உங்களுக்கு இஷ்டமானால், இதைத் தருந்ததென்று நீங்
கள் நினைப்பீர்களானால், எல்லோரும் இதைக் கொண்டுவருவோம்
பீம! உன்னுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?’ என்று வினவினான்

1 ‘மஹா பராஜனா’ என்று மாற்றப்பட்டது

வாரே, ஹஸ்தி
புவவியுட்பு

வன
(மாபி)

(உதவி) உதவி

அதைத் தவிர

இந்த

11-11-68

100

10-10-1964

100

10-10-68

சென்னை

பொருள்

ஆலோசகக் குழு
முகி விருஷணி

கும. ந இதுவது
ஞம தனஞ்சு

பயற்றி. நீயும் மற

ராணுவியாஸா

உமுள்ளவனான

சுந்திரனபோல நீ

படி உததரவு செய.

மாணடுவருவதற்காக

செய்த

எவனுமான்

செ. இ. வி.

ண்ண சொன்னது அவ்

வைகாசி மாதம் 14-ஆம் திகதி

எனும் துயரப்பட்டேனா
மறையாஜரே !

சோலவியதைதக கேட்ட
மாமக சோகததைவிட்டு

நகரக் காப்பதில், சுகல

அஜரே அஸ்வமேதத்தைச்

தாயைக் கேட்குத தனது

தமிழ்நாடு

களநு
ம்.

அனேகம் பசு
புடைய புத்திரி
இகழப்படாத
படவேண

காப்பாற்றுக' என்று இந்த
புள்ளவரே! குந்தியானவ
தாள நான அவனிமம்
(இவ்விடம்) அழைத்து
உமமுடைய பெண்ணி
மரணமடைந்தான (பி
தத்தை விடும் துக்கத
ரை

செய்த
புற
யை
சொன்ன
புற
யை

சொன்ன
மனபு இவ்விதம்
மனவருந்
ரே! மனவருந்
என்று சொன்ன

தேவரீழ்
வியாஸர்
தேற்றித்
தாமாத்மாவ்
ருடைய இந்த வ
(அபிமனபுவை
தார அவவாரே, வாஸ
மஹாத்மாவும் பிதாவுக்கு எப்பொழுதும் பிரியனுமான அபிமனபு
வுக்கு ஸாரதத்ததைச் செய்தார சிறந்த தேஜஸுள்ள அறுபது
ஸக்ஷம் பிராமமணாகளை எல்லாக் குணங்களுடனும்கூடான போஜ
யத்தை விதிப்படி புஜிக்கும்படி செய்தார சிறந்த புஜபலமுள்ள
அவா, அப்பொழுது பிராமமணாக்களுக்கு உடுக்கவஸதிரங்களைக்
கொடுத்தபு பொருளாசையைப் போக்கிரா அது மயிராக்கச
சுததை உண்டுபண்ணுவதாயிருந்தது அப்பொழுது, பிராமமணாக்கள்
(சீருஷணனால்) கொடுக்கப்படும் ஸுவாணத்தையும் பசுக்களையும்
படுக்கைகளையும் ஆடைகளையும் மிக அதிகமென்று கூறினார்கள் பிறகு,
வாஸுதேவரும் தாசாராஹருமான சீருஷணரும் பலராமரும் ஸாத
யகியும் ஸதயகனும் அப்பொழுது அபிமனபுவுக்கு ஸாரதத்ததைச்
செய்து மிக்க துயரத்தால வருந்தி ஆறுதலை அடையவில்லை

பதியினிடம் சென்று துக்கத்துடன், 'அம்ம
 ரும் எங்கே? அவர்களை நான் பாக்கவிரும்பு
 விப பரிதபித்தாள இவளுடைய வாரததை
 கௌரவஸ்திரீகளெல்லாரும் இவளைக் கைகளால்
 மிக்க வருத்தத்துடன் அழுதார்கள் இவள் உத்தரையை
 'நல்லவளே! உன்னுடைய பாததர் எங்கேசென்றான்? அவனுடைய
 வரவை நீ எனக்குச் சீக்கிரம் அறிவிப்பாயாக விராடன் பெண்ணே!
 உன்னுடைய கணவன் எப்பொழுதும் என்னுடைய வாரததையைக்
 கேட்டவுடன் வீட்டிலிருந்து வெளியிலவருவானல்லவா? இப்பொழுது
 ஏன் வரவில்லை? அபிமன்யுவே! மஹாரதர்களும் பச்சாததாப
 முள்ளவர்களும் உன்னுடைய மாதலார்களெல்லாரும் நீ இங்கு யுத்
 தம்செய்ய விரும்பி வருகிறாய் பதாக்கம் கேட்கமாக இருப்பதாக்கம்
 சொன்னார்கள் பகைவரை அடக்குபவனே! இப்பொழுது முன்
 போல யுத்தத்தைப்பற்றி எனக்குச் சொல் இவ்விதத்தில் இவ்விதம்
 புலம்பும் எனக்கு நீ' ஏன் இப்பொழுது மறுமொழி கூறவில்லை'
 என்று புலம்பினாள் விருஷணிகுலத்தில் பிறந்தவளான இவளுடைய
 இவ்விதமான அந்த அழகையைக் கேட்டுக் குந்தியானவள் மிக்க
 துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, பிறகு, மிருதுவாக (பிபிவரும்) வாக்கி
 பததைச் சொல்லலானாள் 'ஸுபதிகிரையே! வாஸுதேவனும்
 ஸாத்யகியினும் பிதாவினும் அருமையாகவளாகப்பட்ட அந்தப்
 பாலன் காலதாமததால் கொல்லப்பட்டான் யதுகுலத்தில் பிறந்தவ
 ளே! மனிதர்களுடைய தாமத இவ்விதமிருக்கிறது துயரப்படாதே.
 (ஒருவராலும்) அவமதிக்க முடியாத உன்னுடைய புத்திரனே உத்தம
 மான கதியை அடைந்தான் தாமரையிதழ்போன்ற கண்களுள்ள
 வளே! நீ மஹாதமாக்களான க்ஷத்திரியர்களுடைய பெரிய குலத்
 தில் பிறந்தவளாக இருக்கிறாய் சஞ்சலமான கண்களுள்ள குமுந்தத்
 தையப்பற்றித் துயரப்படாதே நல்லவளே! காப்பமுள்ளவளான உத்
 தரையை நீ பார்த்துக்கொள் துயரப்படாதே இந்தப் பெண் சீக்
 கிரத்தில் அவனுடைய புத்திரனைப் பெறுவாள்' என்று சொன்னாள்.
 யதுகுலத்தைத் தாங்குபவரே! குந்தியானவள் இவ்விதம் இவளை
 ஸமாதனம்செய்து அடக்கமுடியாத சோகத்தை விட்டு அவனுக்கு
 ஸ்ராததத்தைச் செய்வித்தாள் தர்மத்தை அறிந்தவரான யுதிஷ்டிர
 ராஜரிடமும் பீமனிடமும் யமனுக்கொப்பான நகுலஸஹதேவர்களிட
 மும் அனுமதிபெற்றுப் பலவிதமான தானங்களைக் கொடுத்தாள்
 யதுகுலத்தைத் தாங்குபவரே! விருஷணிகுலத்தில் பிறந்தவ

? கருஷ்ண! சிறந்த தேஜஸுள்ளவனும், என முன்னிலையில் தான (பகைவரை) ஜயித்தனத்தால் புகழ்ந்து சொன்னான் கேசவ' துரோணா காணன் கிருபா முதலானவர்களால் கபடாமல கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் படுத்தானா? அதனை எனக்குச் சொல். என பெண்ணின் அருமைப் புதல்வனான அந்த அபிமன்யுவோ எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் துரோணரையும் பீஷ்மரையும் பஷிஷ்டாக்களுள் சிறந்தவனான காணனையும் பகைத்துக் கொண்டிருந்தான்' என்ற வாக்மியத்தைச் சொன்னான் இவ்விதம் பலவாறாகப் புலம்புகின்றவரும் மிகக் துயரமுற்றவருமான பிதாவைப் பார்த்து, கோவிந்தா அப்பொழுது மிகவும் துக்கத்துடன் பின்வரும் வாக்மியத்தைச் சொல்லலானான்

'அவன் போரமுனையில் முகத்தை விகாரப்படுத்திக்கொள்ளவில்லை அவன் கட்டத்தற்கரிய போரில் பின்வாங்கவில்லை மன்னாக்களை நூற்றுக் கணக்காகவும் ஆயிரக் கணக்காகவும் சுட்டமாகவும் கொண்டு துரோணராலும் காணனாலும் துன்புறுத்தப்பட்டுத் துச்சாஸன குமாரனுக்கு வசப்பட்டான். பிரபுவே! அபிமன்யு ஒருவனோடு போராபுரிநதால் யுத்தத்தில் அவனொருவனைக் கொல்ல இந்நிரனாலும் ஒருகாலும் முடியாது அப்பொழுது, ஸம்சுப்தகாகள் அராஜனனை யுத்தத்திற்காக அழைத்துப் போக, துரோணா முதலானவர்கள் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் 'அந்த அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டாக்கள் தந்தையாரே! விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்தவனே! பிறகு, உம்முடைய போனான் அபிமன்யுவானவன் யுத்தத்தில் சத்தருக்களுக்கு மிகப் பெரியவதத்தைச் செய்து துச்சாஸன குமாரனுக்கு வசப்பட்டான் சிறந்த புத்தியுள்ளவனே! அவன் நிச்சயமாக ஸுவாக்மத்தை அடைந்தான் சேர்கத்தை விடுவீராக. நல்ல புத்தியுள்ளவர்கள் வியஸனத்தை அடைந்தாலும் மனவருத்தம்மடையா எவன் மனோநதிரனாகுகொப்பான துரோணா காணன் முதலானவர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போராபுரிநதானே அவன் ஏன் ஸுவாக்மத்தை அடையமாட்டான்? (பிறரால்) ஜயிக்கமுடியாதவனே! நீ சேர்கத்தை விடும் கோபத்திற்கும் வசப்படாதீர் பகைவரின் பட்டணங்களை ஜயிப்பவனான அவன் சஸ்திரங்களால் பரிசுத்தமான கதியை அடைந்தான் அந்தவீரன் கொல்லப்பட்டவுடன், என்னுடைய ஸ்வேஹாதரியான இந்த ஸுபத்திரையானவன் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டுப் புத்திரனை அடைந்து குரரிபக்ஷிபோல அழுதான். தரோள

அறுபத்தோராவது அதியா

அ நு கீ தா ப ர் வ ம. (

(கோவிந்தர் அபிமன்யுவதந்தைச் சொல்லாமல்விட்டு
அதனைச் சொல்லச் சொல்லியதும், வஸுதேவர் அதனைக்
கேட்டுமூச்சிச்சித்துவிழ்க் கோவிந்தர் தேற்றியதும்)

பிரதாபமுள்ளவரும் வீரரும் சிறந்த புத்தியுள்ளவரும் கம்பீர
மான மனமுள்ளவருமான அந்த வஸுதேவா, அப்பொழுது பிதா
வினமுன்னிலையில் மஹாபாரதயுத்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே அந்
தக கதையின் முடிவுவரையில், வஸுதேவருக்கு அப்பிரியம உண்
டாக வேண்டாமென்றும் சிறந்த புத்தியுள்ள வஸுதேவா பெண்
ணின் மைந்தனுடைய மிகக் கொடுமையான வத்ததைக் கேட்டுத் துக்
கத்தாலும் சோகத்தாலும் மிகத் துக்கப்பட்டவராக வேண்டாம
என்றும் கருதி, அபிமன்யுவின் வத்ததைச் சொல்லவில்லை. ஸுபத
ரையோ யுத்தத்தில் நோந்த தனபுத்திரனுடைய வத்ததைச் (சொல்லா
மல்) தாண்டிச்செல்லும் அந்தக்கிருஷ்ணனைநோக்கி, 'கிருஷ்ண! அபி
மன்யுவின்வத்ததைச் சொல்லும்'. என்று சொல்லிப் பூமியில் விழுந்
தாள அப்பொழுது, பூமியில் விழுந்த அந்த ஸுபதரையைக் கண்ட
வுடன், அந்த வஸுதேவரும் துக்கத்தால் மூச்சையடைந்து பூமியில்
விழுந்தார் மஹாராஜரே! பிறகு, பேரனுடைய வத்ததால் துக்கத்தா
லும் சோகத்தாலும் தாக்குண்ட அந்தவஸுதேவா, மாதவரைநோக்கி,
'தாமரைக்கண்ண! நீ பூமியில் ஸதயவாதி என்று பிரஸித்திபெற்றவ
னல்லையோ? பகைவரைக்கொல்பவனே! இப்பொழுது எனக்குப் பேர
னுடையவத்ததை நீ சொல்லவில்லையே? பிரபுவே! ஆகையால், நீ தந்
கையின் புத்திரனுடைய வத்ததைத் எனக்கு உண்மையாகச்சொல்.
உனக்குக் கண்ணுக்குச்சம்மான அபிமன்யு யுத்தத்தில் பகைவர்களால்
எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஆ! கிருஷ்ணனிகுலத்தில் பிறந்தவனே!
மனிதர்களால் காலமவராமலிருக்கும்போது மரிக் முடியாது ஆகை
யால், எனனுடைய ஹிருதயமானது துக்கத்தால் நூருகவெடிக்க
வில்லை தாமரைக்கண்ண! சஞ்சலமான கண்களுள்ளவனும் எனக்குப்
பிரியனுமான அபிமன்யுவானவன் யுத்தத்தில் உன்னிடத்தில் தாயா
ரான ஸுபதரையைக்குறித்தும் என்னைக்குறித்தும் என்ன சொன்
னான்? கோவிந்த! யுத்தத்தில் புறங்காட்டாமல் பகைவர்களால் கொல்
லப்பட்டான்? அவனான் யுத்தத்தில் முகமானது ஓகாரமுள்ளதாகச்

அளவற்ற பராகரமமுள்ளவனுமான ஸஹ
யை விளைவித்த சஞ்ஞியைக் கொன்றான்
புடன், பெரும்பாலும் ஸ்ரேஷ்டராகக் கொல
தனராஜன் மிக்க மனத்தையுமுற்றுக கதாயுத்த
லேந்திக்கொண்டு ஓடினான் பிரதாபசாலியான பீமஸேனன்
மிகக் கோபங்கொண்டு அவனைப் பின் தொடர்ந்து சென்று தலை
பாயன்மென்னும் மடுவில் ஜலத்திலிருக்கும் அவனைக் கண்டான்
பிறகு, கொல்லப்பட்டதுபோக மிச்சமுள்ள சேனையோடு ஐந்து
பாண்டவர்களும் மடுவிலிருக்கும் அந்தத்தூரியோதனனை நாரபுறமும
ஞ்ஞந்துகொண்டு ஸந்தோஷமாக உட்காராதார்கள் ஜலத்தில் முழுகி
யிருக்கும் அந்தத் தூரியோதனன் கடுஞ்சொற்களாகிற பாண்டவளால்
மிகவும் அடிக்கப்பட்டுச் சீக்கிரமாகக் கதாயுத்தத்தைக் கையிலேந்தி
வெளியில் வந்து யுத்தத்திற்காக அருகில் வந்தான். பிறகு, அந்தத்
தூரியோதனராஜன் பெரிய யுத்தத்தில் அரசர்கள் பாததுகொண்டி
ருக்கும்போது பீமஸேனனால் பராகிரமத்தால் கொல்லப்பட்டான்
பிறகு, துரோண புத்திரரான அஸ்வத்தாமா தந்தையின் வதத்தைப்
பொறாமல் இரவில் பாசறையில் நன்கு நித்திரைசெய்யும் அந்தப்
பாண்டவ சேனையைக் கொன்றா புத்திரர்களும் மித்திரர்களும்
சேனையும் கொல்லப்பட்டு ஐந்து பாண்டவர்களும் ஸாத்யகியை
ஸஹாயமாகக்கொண்ட நானும் மிஞ்சினோம் கிருபரும் கருதவா
மாவும் துரோணபுத்திரரும் யுத்தத்தினின்று விடப்பட்டார்கள்
கௌரவனால் யுத்தஸூவும் பாண்டவர்களை அடுத்திருந்ததால் விடப்
பட்டான் கௌரவேந்திரனால் தூரியோதனன் பரிவாரங்களுடன்
கொல்லப்பட்டவுடன், விதாரும் ஸஞ்சயனும் தாமபுத்திரரிடம்
வந்தார்கள் பிரபுவே! இவ்விதம் அந்த யுத்தமானது பதினெட்டு
நாள நடந்தது அந்த யுத்தத்தில் அந்த அரசர்கள் கொல்லப்பட்டு
ஸுவாககம் சென்றார்கள் என்று சொன்னார் மஹாராஜரே! மயிரக்
கூச்சத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற அந்தக் கதையைக்கேட்ட விருஷ்ணி
களுக்கு அப்போது துக்கமும் சோகமும் வருத்தமும் உண்டாயின

யுத்தம் செய்யாமலிருப்பவருமான அநதபரீ
ளால் அடித்தான பிறகு, அவா, தியாக
பத்தை அடைந்து, தக்ஷிணயனம் சென்று உ
(பரலோகம் செல்வதற்கு) காலத்தை ஏற்படுத்திக்
சுககிரன் அஸுரராஜனுக்கு ஸேனாதிபதியாபிருந்ததுபோல
ரங்களை அநிந்தவர்களுள் சிமந்தவரும் மிக்க சூரருமான துரோணா
கௌரவராஜனுள் தூயோதனனுக்கு ஸேனாதிபதியாக இருந்தார
பிராமமணஸ்ரேஷ்டரான துரோணா, மிச்சமுள்ள ஒன்பது அக்ஷௌ
ஹிணிகளால் சூழப்பட்டவரும் கிருபராலும் புத்திரரான அபரவத
தாமா முதலானவர்களாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டவருமாகி யுத்தத்தில் உத
ஸாஹதையுடன் இருந்தார சிமந்த அஸ்திரங்களை அநிந்தவனும் மேதா
வியுமான திருஷ்டத்யுமனனோ மித்திரனால் வருணனாகக்கப்படுவது
போலப் பீமனால் ரக்ஷிக்கப்பட்டுப் பாண்டவர்களுக்கு ஸேனாதி
பாக இருந்தான பெரிய மனமுள்ள அவனும் துரோணா தன் தந
தைக்குச் செய்த அபகாரங்களை நினைத்துத் துரோணரைப் பிடிக்க
விரும்பி யுத்தத்தில் பெரிய காரியத்தைச் செய்தான துரோணருக்
கும் திருஷ்டத்யுமனனுக்கும் நடந்த அந்த யுத்தத்தில் பல திசை
களிலிருந்து வந்தவர்களும் வீராகளுமான அந்த மன்னர்கள் பெரும்
பானமையாக மாணமடைந்தார்கள் மிக்க பயங்கரமான அந்த யுத்தம்
ஐரதூரன் நடந்தது பிறகு, துரோணா களைத்துத் திருஷ்டத்யுமன
னுக்கு வசப்பட்டார பிறகு, யுத்தத்தில் துரியோதனனுடைய படை
யில் காணன் மிச்சமுள்ள ஐந்து அக்ஷௌஹிணிகளால் சூழப்பட்டு
ஸேனாதிபாக இருந்தான பெரும்பாலும் சிமந்த வீரர்கள் கொல்
லப்பட்டவைகளான பாண்டவர்களுடைய மூன்று அக்ஷௌஹிணி
சேனைகளோ அராஜுனனால் கக்கப்பட்டு நிலைபெற்றுநின்றன பிறகு,
இரண்டாவது தினத்தில் கொடியவனான காணன், விடிந்தபூச்சிகள்
நெருப்பை எதிர்ப்பதுபோல, அராஜுனை எதிர்த்து மாணமடைந்
தான். காணன் கொல்லப்பட்டவுடன், கௌரவர்கள் உதஸாஹமும்
பராகிரமமும் அறறு மூன்று அக்ஷௌஹிணிகளுடன் மத்திர
தேசத்தரசனான சலயனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பெரும்பானமை
யாக வாகனங்கள் கொல்லப்பட்டுள்ள பாண்டவர்களோ, உதஸாஹ
மற்று மிச்சமுள்ள ஓர் அக்ஷௌஹிணியுடன் யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்து
கொண்டார்கள் அபுஷ்டபாழ்ந்து, குருராஜரான யுதிஷ்டிரர் செய்ய
மிக அநிதான காரியத்தைச்செய்து அன்று நடுப்பகலில் மத்திரராஜ
னான சலயனைக் கொன்றார் சலயன் கொல்லப்பட்டவுடன், கம்பீர

றுபதாவது அதயாயம

தாபாவம். (தோடர்ச்சி)

சாரத யுத்தத்தை வஸுதேவர் முதலானவர்களுக்கும்
சொல்லியது.)

வஸுதேவா, 'விருஷணி குலத்தில் பிறந்தவனே! புத்திர! தினந்தோறும் கதைகளின் ஆரம்பங்களில் மனிதர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, மிக அற்புதமான யுத்தத்தைக் கேட்டிருக்கிறேன் குறமமறவனே! சிறந்த கைகளுள்ள நீயோ நேரில் பார்த்தவன், காயத்தை அறிந்தவன் ஆகையால், யுத்தத்தை நடந்தபடி எனக்கு நன்றாகச் சொல். மகாதமாகளான பாண்டவர்களுக்கும், அஸ்திரப் பயிற்சியுள்ளவர்களுக்கும் பலவிதமான வேஷமும் வடிவமுமுள்ளவாகளும் பல தேசங்களில் வசிப்பவர்களுமான மறு முள்ள அனேக அரசாங்கங்கும், பீஷ்மா, காணன், கிருபா, துரோணா, சலயன் முதலானவர்களுடன் மிகச் சிறந்ததான அந்த யுத்தம் நடந்தவிதத்தைச் சொல்' என்று வின்வினா இவ்விதம் தந்தையால் அனனியின் பக்கத்தில் வினவப்பட்ட தாமரைகாணனா, அப்பொழுது யுத்தத்தில் கௌரவீரர்கள் செய்ததை உள்ளபடி சொல்லலானா

வாஸுதேவா, 'மஹாதமாகளான க்ஷத்திரியர்களுடைய மிக ஆச்சரியமான செயல்கள் மிகுதியாக இருப்பதால், அவை நூறு வருஷங்களாலும் கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியா தேவருடைய கார்தி போன்ற கார்தியுள்ளவரே! மன்னர்களுடைய முக்கியமான செயல்களைச் சுருக்கமாக நான் உள்ளபடி சொல்லுகிறேன், கேளும. ¹ சுப பிரமணியா தேவர்களுக்குச் சேனாதிபதியாயிருந்ததுபோல, குலத்தில் தோன்றிய பீஷ்மா, கௌரவரேஷ்டர்களுடைய துரோ அசெஷ்ளஹினி சேனைகளுக்கும் தலைவரான ஸேனாதிபதி இருந்தார் புத்திசாலியான சிகண்டியானவன், ஸ்ரீமானான அரணை ரக்ஷிக்கப்பட்டுப் பாண்டவர்களுடைய ஏழு அசெஷ்ள சேனைகளுக்கும் தலைவனாக ஸேனாதிபதியாக இருந்தான். மஹா களான அந்தப் பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் பதிகள் மிகப் பெரியதும் மயிரும்பச் செய்யவதுமான யுத்தம் நடக்கண்டியானவன், அரஜுனனுடன் சோரது, மிகக் கார்தியுள்

1 'வாஸவ' என்பது வேறுபாட்டும்.

வாஸுகிமுதலான நாகாக்ருதைய வீடுகளின் ஒலியுள்ளனவாயின் பாரதரே! வீடுகள் பணியால மூடப்பட்ட காடுகளும் மலைகளும் தன புகையால சிவந்த கண்களுள்ளவாக்ருத ஸால் மிகக் தாபமடைந்தவாக்ருதமான அவர்கள் மஹாத்மாவை வருமான உதவகருதைய நிச்சயத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக வந்தார்கள் நிலைகுலைந்து அலையும்கண்களுள்ளவர்களான எல்லாரும், அதிக தேஜஸுள்ள அந்த மஹரிஷியின் நிச்சயத்தைக் கேட்டு விதிப படி அவரைப் பூஜித்தார்கள் எல்லா நாகாக்ருத, முதியவர்களையும் இளைஞர்களையும் முன்னிட்டுத் தலைவணங்கி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு 'பகவானே! கிருபைசெய்யும்' என்று சொன்னார்கள் அந்தப் பன்னகர்கள் பிராமமணஸ்ர அருளபுரியும்படியசெய்து பாதயத்தையும் அரக்கியத்தையும் அரப்பணம்செய்து, மிகவும் பூஜிக்கப்பெற்ற திவபகுண்டலங்களைக் கொடுத்தார்கள் பிறகு, நாகங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் பிரதாபமுள்ளவருமான அந்த உதவகர் அப்பொழுது அகநியைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து குருவின வீட்டுக்குச் சென்றார் மன்னரே! குற்றமற்றவரே! அந்த உதவகர் அப்பொழுது கௌதமருதைய வீட்டுக்கு விரைந்து சென்று திவபமான குண்டலங்களைக் குருவின மனைவியினிடம் கொடுத்தார் ஜனமேஜயரே! பிராமமணஸ்ரேஷ்டரான உதவகர், குருவினிடம் வாஸுகிமுதலான நாகாக்ருதைய வரலாற்றைத்தையும் உளபடி சொன்னார் ஜனமேஜயரே! மஹாத்மாவான அந்த உதவகர் இவ்விதம் மூவுலகங்களிலும் ஸஞ்சரித்த பிறகு, திவபமான அந்த ரதனகுண்டலங்களைக் கொண்டு வந்தார் பரதஸ்ரேஷ்டரே! உதவகரென்னும் அம்முனிவர் இவ்வித மஹிமை பொருந்தியவர், சிறந்த தவமுள்ளவர் நீர் எனனை வியதைச் (சொன்னேன்)" என்று சொன்னார்.

ஐமபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

அங்கீதாபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் உதங்கருகித் வரங்கொடுத்த ஓவதக மலையீல் வந்ததும், அங்குவினையாட்டுக்கள் நடந்ததும், கோவிந்தர் துவாரகைக்கு வந்து 'பெற்றோரை வணங்கியதும்')

ஜனமேஜயர், "பிராமமணஸ்ரேஷ்டரே! சிறந்த புஜபலமுள்ளரும் பெரும் புகழ்பெற்றவருமான கோவிந்தர் உதவகருக்கு வந்த

மியானது வஜரத்தின் அடிகளால் பிளக்கப்
வழியைச் செய்தது பெரிய பாகம்முள்ள
துது அந்தவழியாக ஆயிரம் யோஜனை தூரத்தி
சென்று மணிகளாலும் முத்தங்களாலும் நன்கு
சுப்பிட்ட ஸுவாணமயமும் திவ்யமமான பிரகாரக் கூட
டங்களுடன் கூடின நாகலோகத்தைபும் (அதிலுள்ள) ஸபடிகமயமான
படிகளுள்ள வாங்கிலையும் நிரமலமான ஜலமுள்ள நதிகளையும் பலவித
மான பக்ஷிகூட்டங்களுடன் கூடின பலவிருக்ஷங்களையும் பாரததாரா-
பிருகுபரேஷ்டரான அவா அந்த உலகத்தின்வாயிலையும் கண்டா-
அவா ஐந்துயோஜனை விஸ்தாரமுள்ளதும் தூறுயோஜனை நீளமுள்ள
துமான நாகலோகத்தைப் பாரதது அப்பொழுது மனத்தளர்ச்சி
அடைந்து குண்டலங்களைக் கொண்டுவரும்விஷயத்தில் ஆசையற்றவ
ரானா குருகுலத்தில் பிறந்தவரே! அவ்விடத்தில் கறுத்தும்
வெளுத்தமுள்ளவாலுள்ளதும் சிவந்த முகமும் கண்களுமுள்ளதும்
தேஜஸினால் மிக ஜவலிப்பதுபோலிருப்பதுமான குதிரையானது
அவரைப் பார்த்து, 'பிராமமண! என்னுடைய இந்த அபானத்தில்
ஊது அதனால், நீ ஐராவதனுடைய புத்திரனால் இங்கு கொண்டுவரப்
பட்ட உன்னுடைய குண்டலங்களை அடைவாய் புத்திர! நீ இந்த
விஷயத்தில் எவ்விதத்திலும் வெறுப்பை அடையவேண்டாம் நீ
இந்தக் காரயத்தை அக்காலத்தில் கௌதமருடைய ஆஸரமத்தில்
நன்கு அனுஷ்டித்திருக்கிறாய்' என்று சொல்லிற்று உதங்கா, 'நான்
உன்னை எவ்விதம் தெரிந்துகொள்வேன் உபாததியாயருடைய ஆஸர
மத்தில் நான் முன் எதைச் செய்கிறேனென்பதைக் கேட்க விரும்பு
கிறேன்' என்று சொன்னா குதிரை, 'பிராமமண! என்னை (ஊது)
குருவுக்குகுருவும் ஜவலிக்கின்றதுமான அகனியாகத் தெரிந்து
கொள் பிராமமண! பிருகுநந்தன்! நீ என்னை எப்பொழுதும் சுத்த
னாக இருந்துகொண்டு குருவுக்காக எப்பொழுதும் விதிப்படி பூஜித்
திருக்கிறாய் ஆகையால், உனக்கு கேஷமத்தைச் செய்கிறேன் இவ
விதம் செய் தாமதம் வேண்டாம்' என்று சொல்லிற்று அகனி-
யால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட உதங்கா அவ்விதமேசெய்தா
அகனியானது ஸந்தோஷமடைந்து (நாகலோகத்தை) எரிக் விரும்பி
ஜவலித்தது பாரதரே! - பிறகு, ஊதப்படுகின்ற அக்குதிரையின்
மயிரத்துவாரங்களினின்று நெருங்கியதும் நாகலோகத்திற்குப்பயத்
தைச் செய்வதுமான புகை உண்டாயிற்று பாரதரே! மஹாராஜரே!
விருத்தியடைகின்றதும் அதிகமாயுள்ளதுமீன அந்தப்புக்கையாலாக
லோகத்தில் ஒன்றும் அறியப்படவில்லை ஜயமேஜயரே! ஐராவதன்

அடக்குபவரே! அந்தப் பிராமமணஸரேஷ்ட மரத்தின்கிளைகளிலேயே கிருஷ்ணஜினத்தை பழங்களை உதிர்த்தாரா பிரபுவே! பிறகு, அக்ஷணங்களால் பார்த்துக்கொண்டு அவற்றைப் பறித்து அவை அந்தக் கிருஷ்ணஜினத்திலேயே விழுந்தன பிறகு மணரால் குண்டலங்கள் கட்டப்பட்டுள்ள கிருஷ்ணஜினமானது அப்பொழுது பில்வப்பழங்களால் அடிக்கப்பட்டு முடிச்சவிழ்ந்தது, பிறகு, சீக்கிரமாகக் குண்டலங்களுடன் மரத்தினின்று கீழே விழுந்தது அந்தக் கிருஷ்ணஜினமானது முடிச்சவிழ்ந்தது பூமியில் விழுந்தவுடன், ஒரு ஸாபபமானது அதிலுள்ள அந்த மரத்தின்குண்டலங்களைப் பார்த்தது ஐராவதகுலத்தில் தோன்றின அந்த ஸாபபமானது அப்பொழுது விரைந்து குண்டலங்களை வாயில்கொள்கிக்கொண்டு பிறகு புறநில துழைந்தது அந்த உதங்கா ஸாபபம் குண்டலங்களைக் கவராததைக்கண்டு, பயமுறுத்தியரமு மிக்க கோபமுமுள்ளவராகி மரத்திலிருந்து குதித்தாரா பாரதரே! அப்பொழுது, அந்த அந்தணஸரேஷ்டா கோபத்தாலும் பொறாமையினாலும் மிக்க தாபத்தையடைந்தவராகிப் பருத்தத்தடியை எடுத்துக்கொண்டு பரபரப்பினறி முப்பத்தைந்து நாள் அந்தப்புறத்தைக் கலவினா பருத்தத்தடியினால் குத்தப்பட்ட சரீரமுள்ள பூமியானவள ஸ்க்ககமுடியாத அவருடைய அந்த வேகத்தைத் தாங்காமல்-மிக்க கலக்கமுற்று நடுக்கினை பிறகு, அந்தப் பிரம்மரிஷியானவா நாகலோகத்திற்கு வழியைச் செய்ய நிச்சயமான எண்ணங்கொண்டு பூதலத்தைத் தோண்டிக்கொண்டே இருக்கும் போது, அதிக தேஜஸுள்ளவனும் வஜரத்தைக் கையில் கொண்டவனுமான இந்திரன் பசைக்க குதிரைகள் பூட்டின ரத்தத்திலேறிக் கொண்டு அவ்விடம்வந்து அந்தப் பிராமமணஸரேஷ்டரைக் கண்டான் அந்த இந்திரனே, அவர் படுமதுக்கத்தால் தானும் துக்கமுற்று, பிராமமண வேஷம் பூண்டு உதங்கரை நோக்கி, 'இது உம்மால் முடியாது இவ்விடமிருந்து நாகலோகம் ஆயிரம் யோஜனை தூரமிருக்கிறது நீர் செய்யும் இந்தக் காரியம் தடியால் நிறைவேற்ற முடியாததென்று நான் நினைக்கிறேன்' என்று சொன்னான் உதங்கா, 'பிராமமணரே! இதைத் தம்மரே! நாகலோகத்தில் குண்டலங்களை அடைய என மாறப்போனால், நீர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, 'என்று சொன்னா வஜரபாணியான அந்த இந்திரன்' என்று நிச்சயத்தை மாற்ற முடியாமற்போன ததைப் பிரவேசிக்கச் செய்தான்

வறுக்தியைநானபாக்கவில்லை முகசியமாகப்
 ராதமுள்ள அரசனா இவவுலகில் இருப்ப
 கத்தைஅடைவதற்குமு முடியாது - ஆகை
 வயும், எங்களுடையவைமுமான இந்த ரத்ன
 களை நான் உனக்குக் கொடுத்தேன் நீ எனனிதம் செய்த
 பிரதிஜைஞையை இப்பொழுது பயனுள்ளதாகச்செய்' என்று சொன
 னான் உதங்கா, 'அரசனே! இப்பொழுது அவவிதமே செய்கிறேன்.
 மறுபடியும் உன்னிடம் வருகிறேன், பகைவரை வாட்டுவனே!
 உன்னை ஓரகேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன்' என்று சொன்னான் ஸௌ
 தாஸன், 'பிராமமண! விரும்பியுத்த கேள் உனது வார்த்தைக்கு
 மறுமொழி கூறுகிறேன் இப்பொழுது உன்னுடைய ஸம்சயத்தை
 அறுக்கிறேன் எனக்கு இதில் ஆலோசனை இல்லை' என்று சொன
 னான் உதங்கா, 'அரசனே! தாமததின ரஹஸ்யத்தைகண்டவர்கள்,
 வாகை அடக்கியவனைப் பிராமமணனாகச் சொல்லுகிறார்கள் மித்தி
 ராகளுக்கு விரோதம் செய்பவனைத் திருட்டுன்னேறே கருதுகின்றனர்
 நீ இப்பொழுது எனக்கு மித்திரனாகிவிட்டாய் புருஷஸரேஷ்டனே!
 நீ எனக்கு இஷ்டமான புத்தியை உண்டுபண்ணு நான் இங்கு இப்
 பொழுது பிரயோஜனத்தை அடைந்தவனாக இருக்கிறேன் நீயும்
 மனிதனைத் தின்பவனாக இருக்கிறாய் நான் (மறுபடியும்) உன்னிடம்
 வருவது உசிதமா? இல்லையா?' என்று வினவினான் ஸௌதாஸன்,
 'சிறந்த பிராமமணனாகளுளசிறந்தவனே! பிராமமணஸரேஷ்ட! நான்
 இது விஷயத்தில் உசிதமானதைச் சொல்ல வேண்டுமானால், நீ எவ
 விதத்திலும் என்னிடம் வரக்கூடாது பிருகுருஸரேஷ்ட! இவ
 விதம் செய்தால் உனக்கு சேஷமமுண்டாகுமென்று நினைக்கிறேன்
 பிராமமண! நீ வந்தால் மாண்மடைவாய், ஸம்சயமில்லை' என்று சொன
 னான் அறிஞனான அரசன் இவவிதம் தகுந்ததற்குவும் அனுக்லமாக
 வும் சொல்லக்கேட்ட அந்த உதங்கா, அப்பொழுது, அரசனிடம்
 அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு அஹஸ்யையை நோக்கிச் சென்றான் குரு
 பதனிக்ருப் பிரியத்தைச் செய்பவரான அஹ நிவயமான குண்டலங்
 களைப்பெற்றுக்கொண்டு அதிக வேகத்துடன் கௌதமருடைய ஆஸா
 மத்தைக் குறித்துச்சென்றான் அந்தக்குண்டலங்களை ரக்ஷிக்ருப்
 யத்தில் மதயந்தி எவவிதம் சொன்னானோ அவவிதம் அவ
 டலங்களை அப்பொழுது கிருஷ்ணஜினத்தில்
 போனான் அந்த உதங்கா, மிகப் பசியுள்ளவர
 பழங்களுள்ள பிலவமாதத்தைக் கண்ட